

കണ്ടത്താത്ത

വറുഗീസുമുപ്പിള

34600

2000

ഗ്രന്ഥകർത്താ :

സാഹിത്യകുശലൻ എ. ഡി. ഹരിശർമ്മ,

എം. ആർ. എ. ഫിസ്റ്റ്.

വില 1 - 12 - 0

കോപ്പി 1000

കണ്ടത്തിൽ

വാഗ്ഗീസുമാപ്പിള

ഇന്ദ്രകുമാരൻ :

വിദ്യാർത്ഥൻ ഐ. ഡി. ഹരിശങ്കരൻ,

എം. ആർ. ഐ. എസ്.

മഹാപരാക്രമം നേടുന്നതിനായ്
മരിക്കുവാനായി ഞാൻ തയ്യാറായി.

അതിന്നു വേണ്ടുന്ന സഹായമെല്ലാം
മരിക്കുവാനായി നൽകുന്നതിനായുപേക്ഷ;
അദ്ദേഹവും അതുകൊണ്ടു മരിക്കുകയും
ചെയ്തതിൽ വാണു ചിരമെന്നു കേൾപ്പു.

എന്നിങ്ങു പട്ടാളത്തലവനായിത്തന്നെയും വിശ്വാസംകൊണ്ടു, പട്ടാളത്തിൽ പാർത്തും കത്തുകൾക്കു നൽകുന്ന പഴയ പാരമ്പര്യത്തിൽപ്പെട്ടു; മറ്റൊരുതരം മഹാപരിഷ്കാരം അയ്യോർ അദ്ദേഹത്തിന് കൂടുതൽ ഉത്സാഹം തോന്നിക്കൊണ്ടു വിചാരിക്കുകയുണ്ടായി. ഞാൻ ആ സാഹചര്യത്തിനായിത്തന്നെ. "ചന്ദ്രനാഥൻ" എന്ന പേരിൽ ഒരു ജീവചരിത്രം ഉണ്ടാക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നായിരുന്നു; പക്ഷെ, അതിന്നു വേണ്ട വിവരങ്ങളൊന്നും തന്നെ ഞാൻ അന്നുവരെ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതിൽ വെച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പായി മഹാപരിഷ്കാരം ഇല്ലാത്തതും, വ്യത്യസ്തം, അത്യന്തം, എന്താണ് എന്നിങ്ങനെ കൂടുതൽ അറിയാതെ എന്നു പറയാൻ പറ്റാത്തതും. മഹാപരിഷ്കാരം ഇതുപോലെയുള്ള അനുഭവങ്ങളെയാണ് എന്നിങ്ങനെയായി. എങ്കിലും, പല മാർഗ്ഗങ്ങളിൽനിന്നും അനുഭവങ്ങളും നിരന്തരമായി നൽകിയ അനുഭവങ്ങളിൽനിന്നും ഫലമായി എങ്കിലും ഒരു ജീവചരിത്രം തയ്യാറാക്കുന്നതിന്നു വേണ്ട സാമഗ്രികളെല്ലാം 1104-നു മുൻപുതന്നെ ഞാൻ ശേഖരിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. എന്റെ ഉത്സാഹത്തെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിന്നു ചില സംഭവങ്ങൾ തുടങ്ങിയതും ഉണ്ടായതിനാൽ ആ നോട്ടുപുസ്തകം പഴയ റിക്കാർട്ടുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽപ്പെട്ട് അങ്ങനെയൊരു കിടന്നുപോയി എന്നു മാത്രം.

1104 ധനുമാസത്തിൽ കോട്ടയ്ക്കൽപേട്ട നന്നേ സമുദ്രം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിന്റെ തുടർച്ചയായിത്തന്നെ "കേരളത്തിലെ സാഹിത്യകാരന്മാർ" എന്ന പേരിൽ ഒരു ഗ്രന്ഥപ്രബന്ധം പരിഷ്കരിക്കുന്നതിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള ഒരു പ്രമേയം പാസ്സാക്കുകയും, പല ജീവചരിത്രങ്ങളും പലരെയും എഴുതിയ കൂട്ടത്തിൽ കണ്ടതിൽ വെച്ചിട്ടുള്ളതും ജീവചരിത്രങ്ങളെക്കുറിച്ചായിട്ട് മി. കെ. ജെ. ജോൺ മി. എ.

എൽ. റാീ-യെ ചുമതലപ്പെടുത്തുകയുമായ്ക്കൂടി. അക്കാലത്തിൽ എന്തെങ്കിലും അർത്ഥം എല്ലാംകൊണ്ടും മി: ബോധിനുള്ളതിനാൽ ഒരു നല്ല ജീവചരിത്രം കണ്ടാൽമറ്റൊരു എന്ന വിചാരിച്ചു" ഞാൻ സമാധാനിച്ചു. ഒരു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞു; പരിഷത്തിന്റെ നാലാം സമ്മേളനമായി. ജീവചരിത്രങ്ങൾ നേരത്തേന്ന പുറത്തുവന്ന കണ്ടില്ല. 1105 ധനുവീൽ നന്നെ പരിഷത്തിന്റെ നാലാം സമ്മേളനം ജീവചരിത്രങ്ങളുടെ കാര്യത്തെപ്പറ്റി പുനഃപരിശോധന ചെയ്തെടുത്തു. ഞാൻ എന്റെ ശ്രമം വീണ്ടും ആരംഭിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. ചില പുതിയ വിവരങ്ങൾ സമ്പാദിക്കാനായി അക്കാലം മീറ്റിനാസത്തിൽ കോട്ടയത്തുമെന്ന് പി. കെ. കൊച്ചിപ്പൻതരകരനെ കണ്ടു. "ഒരു ജീവചരിത്രം എഴുതണമെന്ന്" എന്നിങ്ങനെ ഉദ്ദേശമുള്ളതിനാൽ ഇക്കാലത്തിൽ നിങ്ങളെ സഹായിക്കാൻ സാധിക്കുമില്ലെന്ന് പറയണമെന്നതിൽ സങ്കടമുണ്ട്" എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശം. അദ്ദേഹം ഞാൻ സഹായിക്കുമെന്നുണ്ടായത്. വൃദ്ധനായൊരു വാഗ്ദത്താപ്രിയനായിരുന്ന കഴിഞ്ഞുകൂടിയ മി: അകർ ഒരു ജീവചരിത്രം എഴുതുന്നപക്ഷം ഞാൻ സർവ്വമാ നിർദ്ദാഷവും സംപൂർണ്ണമായിരിക്കുമെന്നു പ്രത്യേകിച്ചു പറയണമെന്നായിരുന്നു. ഈ ഇപ്രകാരം യോജിപ്പി വീണ്ടും കണ്ടാലും കാര്യമെന്ന ഇല്ലാത്തതും മാത്രമായിരുന്നു ഫലം.

വീണ്ടും ജീവചരിത്രനിർമ്മാണശ്രമം തുടരാനുണ്ടായതിനാൽ കാര്യങ്ങൾ ഡോക്ടർ കെ. വി. മോപ്പ എൽ. എം. എസ്സ്. എഴുതിയ "കണ്ടത്തിൽ കട്ടയോമലിതം" എന്ന പുസ്തകത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ കേട്ടത്. എന്റെ അപേക്ഷയനുസരിച്ചു "ഗ്രന്ഥകർത്താവ്" പുസ്തകത്തിന്റെ ഒരു പ്രതി സഭയും എനിക്കയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. "വാഗ്ദത്താപ്രിയനായ ഒരു ജീവചരിത്രംതന്നെ കാര്യമേതെങ്കിലും ഉണ്ടായതായിരുന്നെങ്കിൽ" എന്ന് ആ പുസ്തകത്തിൽ ഒരിത്രമെങ്കിലും എന്റെ ഉത്തരവ് വീണ്ടും മറുപടിയിട്ടു. ഇങ്ങനെയുള്ളതൊന്നുമില്ലെന്നായിരുന്നു നിമിത്തം എന്റെ നെസ്സിൽ നിങ്ങളോടൊന്നിടത്തു. കാര്യത്തിൽ ആ കാര്യം വീണ്ടും ഉണ്ടായതായിരുന്നെങ്കിലും ചെയ്തു. മനോരമയുടെ "വൃദ്ധാഭിമാനം"യെപ്പറ്റിയുള്ള വർത്തമാനമാണ് പിന്നീട് തത്സംബന്ധമായ ഒരു ഉണർവ്വിലെ കാരണമായിത്തീർന്നത്. വ

റഹ്മത്തുമാപ്പിള ആരംഭിച്ച ചെയാളമനോരമയുടെ വല്ലഭുബീലി കൊണ്ടാടുന്ന ഈ അവസരം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രപ്രസിദ്ധീകരണത്തിന് പറ്റിയ ഒരു തുടക്കക്കർമ്മമാണെന്ന് എനിക്കു തോന്നി. അങ്ങനയാണു് ഇപ്പോൾ ഈ പുസ്തകം പുറത്തുവരാൻ ഇടയായതു്.

പല അവസരങ്ങളിലായി പലവരികൾ കീട്ടിയ അറിവിനെ ആശ്വാസമാക്കിയാണു് ഈ പുസ്തകം എഴുതിയിട്ടുള്ളതെങ്കിലും, സത്യത്തിൽനിന്നു് അങ്ങമാത്രംപോലും അകന്നുപോകരുതീരിക്കാൻ പ്രത്യേകം മനസ്സിടുന്നതിയിട്ടുണ്ടു്. എഴുതിവെള്ള അനവധാനത കൊണ്ടോ, കീട്ടിയ അറിവിന്റെ വികലതകൊണ്ടോ വല്ല പിഴകൾ പറ്റിപ്പോയിട്ടുണ്ടോ എന്നറിഞ്ഞുകൂടും. വായനക്കാർ അങ്ങനെയല്ലതും കണ്ടുപിടിക്കുന്നപക്ഷം, സഭയും എന്നെ അറിയിക്കുന്നതു് ഉപകാരമായിരിക്കും. താമസിയാതെ വേണ്ടിവരുന്ന അവസരങ്ങളിലായിപ്പിൻ അകതാക്കൽ തിരുത്താൻ എനിക്കു സാധിക്കുമല്ലോ. *

മനോരമയുടെ പഴയ വാളുങ്ങളാണു് പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥനിർമ്മിതിയിൽ എനിക്കു് ഏറ്റവും സഹായകരമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളതു്. ആപ്പിസ്റ്റിൽ ചെന്നിരിക്കുന്ന, മിഡപ്പോൾ വീട്ടിൽകൊണ്ടുവന്നോ, അവ പഠിപ്പാശ്വര്യത്തിൽ എനിക്കു വേണ്ട തൊഴിലുകൾ ചെയ്തതന്ന മനോരമാഭാരവാഹികളുടെ നേരെ ഞാൻ അത്യന്തം കൃതജ്ഞനായിരിക്കുന്നു.

വളരെക്കാലമായി എനിക്കുണ്ടായിരുന്ന ഓഗ്രഹം ഇപ്പോഴുകിലും സാധിച്ചതില്ലെങ്കിൽ അപാരമായ കൃതാർത്ഥതയോടുകൂടി, ഈ പുതിയ പുസ്തകം സഹായലോകത്തിന്റെ മുമ്പിൽ സാദരം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

* അച്ചടിച്ച ഫോറങ്ങൾ കണ്ട ഒരു സഹായൻ ഇപ്പോൾത്തന്നെ എന്നെ അറിയിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു, വറഹ്മത്തുമാപ്പിള ഒന്നിച്ചതു് 1032-ൽ അല്ല 1033-ൽ ആയിരുന്നു എന്ന്.

മാതൃകാപാഠ്യപുസ്തകം

	പേജ്
മുഖവുര	1
വെളിച്ചം മുതൽപ്പിടിക്കാൻ	3
ബാല്യവും വിദ്യാഭ്യാസവും	7
ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം	12
സാഹിത്യചരിത്രം	15
കേരളചരിത്രം	19
മുതൽപ്പിടിക്കാനായത്	24
കേരളത്തിന്റെ മുൻനിർമ്മാണം	26
മനോരമകവിത	27
മലയാളമനോരമ	31
കവിതാഭാഷ	45
കാലാപോഷിണി	
മലയാളം സാഹിത്യം (1067)	62
മലയാളം സാഹിത്യം (1069)	72
മലയാളം സാഹിത്യം (1070)	80
മലയാളം സാഹിത്യം (1073)	92
മലയാളം സാഹിത്യം (1075)	96
മലയാളം സാഹിത്യം (1079)	97
പ്രാബല്യം	108
സാഹിത്യചരിത്രം	119
സാഹിത്യകാരന്റെ നിലയിൽ	131
ആകൃതിയും പ്രകൃതിയും	147
പ്രാബല്യം	153
അദ്ധ്യക്ഷാവിദ്യാഭ്യാസം	163
അവസാനകാലം	170
മനോരമകവിത	173
വെളിച്ചം മുതൽപ്പിടിക്കാൻ	180

അനുബന്ധം

1. മലയാളം	1
2. സാഹിത്യചരിത്രം	ii
3. മലയാളചരിത്രം	vi
4. കവിതാഭാഷ	xviii
5. ഉപകരിച്ച ഗ്രന്ഥങ്ങൾ	xx

കണ്ടത്തിൽ വാഗീസ് മോപ്പിള

കണ്ടത്തിൽ

വരഗീസ് മാപ്പിള

മേഖല

മാനന്താലിൽ അധികാരം ലോകത്തിൽ ചെ
യ്യിട്ടുള്ള ജനാധിപത്യപ്രഭുവായ പ്രവൃത്തികളുടെ
മാനന്താലിലെത്തുന്നതിന് ആദ്യകാലം ശരിയെ നേട്ടമുണ്ടാക്ക
ന്നത് കാലാന്തരത്തിൽ മാത്രമാണ്. "അതിപരിവ
യാദവങ്ങൾ" "മുറയെ മേൽക്കൂ മണലിലു" എന്നും
മാനന്താലിലെ ആദ്യ പാലകൻ ഈ വിധത്തിൽ ഏറ്റ
വും അനർത്ഥമായി കാണപ്പെടുന്ന കാലാന്തര
ത്തിൽ അനുകൂലം ആദ്യകാലം കാലാന്തരം ചെ
യ്യാനതെയും ശാശ്വതമായി പടർന്നു വളരുന്ന
വലിയ വടവുണ്ട്, കടകിടനാളും ചെറിയ ഒരു വി
ത്തിൽനിന്നാണ് മുളച്ചുണ്ടാകുന്നത്. മുളയ്ക്കുന്ന അവ
സരത്തിലും ഈ മുളച്ചായിത്തന്നെ കാണപ്പെടുന്ന
ജനങ്ങൾ ഒരു പ്രായത്തിൽ, അതിനെ അത്ര അധികം
വിലമതിക്കുന്നില്ല. പൂനാൽ ഒന്നോ രണ്ടോ തലമുറ
കഴിയുമ്പോഴത്തെ അവസ്ഥയാ? ചെറിയ വിത്തിൽ
നിന്നു മുളച്ചുവന്ന ഒരു ചെറിയ തൈ, എത്രയോ മീമ
മാന ആകൃതിയിൽ വളർന്നു പടർന്നു, ആതപ്താൽ
തായ അനേകം പാമ്പർക്കു വിശ്രമസൗഖ്യമരുളുന്നതാ
യിനാം കാണുന്നു ഇതുതന്നെയാണ് മഹാമാതാഭയം
സ്ഥിതി അവരിൽനിന്നും ലോകത്തിനുണ്ടാകാനിരി
ക്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങൾ ഏതെല്ലാം തരത്തിലുള്ള വയറുണെ
ന്ന് ആദികാലങ്ങളിൽ ആദ്യകാലം വേണ്ടപോലെ മന

സ്സിലാക്കുന്നില്ല. ജീവിതത്തോടു യാതൊരു ബന്ധം
വെച്ചാണു് താല്പര്യമുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല, കാരണമായി പ്ര
ത്യക്ഷപ്പെടുന്നു.

ഇതിനു വിപരീതമായി, ജീവിതകാലത്തുതന്നെ
തന്നെയും മനസ്സും ജനങ്ങളെയൊക്കെ സമ്മതിപ്പിക്ക
ത്തക്കവിധം മാനുഷങ്ങളായ ആളുകളെ മുൻ
നിർത്തി പാലും പ്രവർത്തിച്ചു, ആ പ്രവൃത്തിയുടെ
ഫലങ്ങളെ താമസിയാതെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്ന ഭാഗ്യ
വാന്മാരും അപൂർവ്വമായി ലോകത്തിൽ ഉണ്ടാകാറില്ലെ
ന്നില്ല. പരിതസ്ഥിതികളിൽനിന്നു രൂപപ്രാപിക്ക
ുന്നതിനു പകരം, പരിതസ്ഥിതികൾക്കു രൂപംകൊടുക്കു
ന്ന കർമ്മങ്ങളെയാണ് അവർ. അങ്ങനെയുള്ളവരെ
സമകാലികന്മാർതന്നെ വിലമതിക്കയും പ്രശംസിക്കു
യും ചെയ്യുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ ജാതിമതാദി ചിന്തകൾക്കു്
അതീതമായവിധം സമകാലികന്മാരുടെ അഭിനന്ദന
ത്തിന്നും അനുമാദനത്തിന്നും പാത്രമായ ഒരു മാനുഷനാ
ണു് 'പത്രാശിപതി കണ്ഠത്തിൽ വാഗ്ദീപ്തമാപ്പിച്ചു.'
അദ്ദേഹം 'കടലിൽനിന്നു കൊട്ടാരത്തിലേയ്ക്കു്' യാത്ര
ചെയ്തു് ഏതെല്ലാം മാർഗ്ഗങ്ങളിൽക്കൂടിയെന്നു്,
ഉൽക്കർഷേപിച്ചുവായ കാരണത്താലും മനസ്സിലാക്കി
നിരിക്കണമെന്നു് നാതപ്രാവശ്യമാണു്.

അതന്താഹിതനാമാവായ കണ്ഠത്തിൽ വാഗ്ദീപ്ത
മാപ്പിച്ചു, പ്രത്യക്ഷിച്ചു, ധാരാളിമാനികളും സാഹിത്യ
പ്രണയികളുമായ കേരളീയരുടെ കൃതകരമായ ഇണങ്ങേ
ക്കാൾ കൂടുതലായി അർഹിക്കുന്ന ഒരാളാണു്. ഭാഷാവി
മാനങ്ങളും സാഹിത്യപ്രണയത്തെയും പ്രത്യക്ഷപ്പെ
ടുത്തുള്ള ഉപായം ഗ്രന്ഥകർത്തൃത്വം മാത്രമല്ലെന്നും,
അതിനക്കാൾ സുഗമവും കാർഷ്വകവുമായ മാർ
ഗ്ഗങ്ങൾ വേണ്ടെന്നും, പ്രവൃത്തിരൂപം കൽ ഒന്നാ

മതായി കാണിച്ചുകൊടുത്ത കേരളീയൻ വരഗീസ്സുമാ
 പ്പിളയാണെന്നാണ് തോന്നുന്നത്. ക്രിസ്തുൻസമുദായം
 സാഹിത്യപരമായ ഉദ്യമങ്ങളിൽ മറ്റു സമുദായ
 കൾക്കു തുല്യമായിട്ട് അപ്പം പിന്നോക്കം നിന്നിരുന്ന
 കേകാലത്തു്, പത്തുപത്തുകൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പ്, മുരിയ
 നായർക്കു് ഇതരസമുദായങ്ങൾക്കുപോലും അസുരതോന്ന
 തക്കവിധം പ്രായോഗികങ്ങളായ ഭാഷാപരിഷ്കരണ
 ശ്രമങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ട വിജയം കൈവരിച്ചതെങ്ങനെ
 യാണെന്നറിയുന്നതു് അത്യന്തം രസാവഹവുംകൂടിയാ
 തിരിക്കും.

വലിയ മുതൽപിടിക്കാരൻ

പമ്പയിൽനിന്നും പ്രസിദ്ധമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള
 കണ്ണത്തിൽ കടുംബത്തിലാണ് വരഗീസ് മാപ്പിളയ
 ടെ ജനനം (1033) നാണുറോളം അന്തർമുഖ്യ ആ
 കടുംബം ഇന്നു പല ശാഖകളായി പിരിഞ്ഞിരിക്കു
 യാണ്. തിരുവല്ലായിലെ കറത്തനല്ലൂർവീടു് അതി
 ലെ ഒരു ഉപശാഖയത്രെ. "കറത്തനല്ലൂർ വലിയ മുതൽ
 പിടിക്കാരൻ" എന്നും സാധാരണമായി അറിയപ്പെട്ടു
 വന്നിരുന്ന ഈപ്പച്ചൻ്റെ വസതിയായിരുന്നു ആ ഉപ
 ശാഖ. ജനസമൂഹം പൊതുക്കെപ്പ്രസക്തനായി
 രുന്ന ഈപ്പച്ചൻ മുതൽപിടിക്കാരനായിത്തീർന്ന കഥ
 രസാവഹമാണ്. ഒരു സിറാജുമാപ്പിള അവർക്കു
 ഉടെ വാങ്ങിയിട്ടു് ഇവിടെ പകർന്നതാം:—

*പോലാലും തിരുവല്ലത്താലുള്ള മുതൽപി.ി ഉപോദയം
 വായിച്ചിരുന്ന ഏകൻ പിറമേൽ * അക്കാലത്തു് അദ്ദേഹം

* മറ്റു പല പേർക്കു് അപ്പം വിറ്റുവെക്കുന്നവരിൽ ഒരാളായ ഒരു കൈ
 കൊണ്ടു് അപ്പം വിറ്റുവെക്കുന്നവരിൽ ഒരാളാണ് ഇന്നത്തെ മോശാമേലത്താരി
 പേരുള്ള ഒരു സി. മോശാമേലത്താരി എ. അപ്പംകൾ വാങ്ങിയിട്ടു് മാപ്പി
 ലായം വിറ്റതായ് * മോശാമേലത്താരി പിറമേലത്താരു് ഇങ്ങനെ
 യാണ്.

മായി പരിചയപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും നാട്ടുകാരെയും
 ഇടയിൽ നല്ല പേരും പ്രശസ്തിയും സമ്പാദിച്ചിരുന്നു. മായവരായർ
 ദിവാൻജിയുടെ കാലത്താണ് അദ്ദേഹം ആ ഉദ്യോഗത്തിൽ
 പ്രവേശിച്ചത്. മലപ്പുറം സാഹിത്യത്തിന്റെ കാലത്ത് ക്രിസ്ത്യാനികൾ
 ക്രമീകരിച്ച പലതരം ഉദ്യോഗങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതായി ആ കാലം
 കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അക്കാലത്തെ പരമ്പരയിലുള്ള മലയാളത്തിന്റെ
 കർമ്മകാരായിത്തീർന്നു. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെയിടെ ഈ ഏക
 വർഷക്കാലമായിട്ടും മായവരായർ ദിവാൻജിയെ അത്ര ഹിതകര
 മായി തോന്നിയില്ല. അദ്ദേഹം തന്റെയും യോഗ്യതയുള്ള ക്രിസ്ത്യാ
 നികളെ കണ്ടുപിടിച്ച് അവർക്കുള്ള ഉദ്യോഗങ്ങൾ കൊടുക്കുന്ന
 കേന്ദ്രം മായവരായർക്കായിട്ടായിരുന്നു അധികരിക്കുകയും അദ്ദേഹം
 എഴുതിയതല്ല ഈ ഉത്തരവുണ്ടായിട്ട് അന്നു തീർച്ചയായും
 മലയാളത്തിൽ സാമാന്യം പ്രാപ്തിയും പ്രാമാണ്യവുമുള്ള ആളെന്നു കണ
 കക്കാക്കപ്പെട്ടിരുന്ന എന്റെ പിതാമഹനെ അധികരിക്കുകയും വീട്ടി
 ചുവത്തായി സന്തോഷിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന് ഉദ്യോഗം കിട്ട
 ന്നതാണ് അത്ര വലിയ താല്പര്യമൊന്നായിത്തീർന്നു. ചതുരപ്പു,
 കടംബാലയായ മറുവിലാർക്കും ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥികളെന്നതിൽ
 അനുകൂലമായിപ്പോയോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും, സർക്കാരുദ്യോ
 ഗത്തെപ്പറ്റി ഹെന്തോ രാകർഷണം ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം.
 എന്തായാലും മുതൽപ്പിടിയുദ്യോഗം സ്വീകരിക്കാമെന്നതെന്ന ഒട്ട
 മിൽ പിതാമഹൻ സമ്മതിച്ചു. പക്ഷേ ഈ വർഷത്തോളം
 നാളെക്കൂടെ പരമ്പരയായി. എന്നാൽ, അധികരിക്കുകയും പാഞ്ഞി
 രുന്ന അധിക കഴിഞ്ഞിട്ടും നിയോഗത്തിനുള്ള ഉത്തരവു വന്നു
 കണ്ടില്ല. അന്ത്യത്തിൽനിന്നു തെറ്റിപ്പോയത്, ആ ഉദ്യോ
 ഗം പട്ടികയിൽ ഇട്ടിട്ടുള്ളതായിരുന്ന ആളിനെ കൊടുക്കാൻ തീർ
 ച്ചയാക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നാണ്. പട്ടികയിൽ അദ്ദേഹം
 അക്കാലത്ത് ഇല്ലാത്ത സമയത്ത് ചേർന്നുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഈ
 കാരണത്താലും അന്ത്യത്തിലായിരുന്ന യാക്കാബായക്കാർ പലവി

ധത്തിൽ പളിമുട്ടിൽ കടംബക്കാരെ രാജാപ്പുട്ടത്തിയതായി കേളിട്ടുണ്ട്. തന്മൂലം ആംഗ്ലിക്കൻ മിഷനറികൾക്ക് ആ കടംബക്കാരോടു പ്രത്യേക താല്പര്യമുണ്ടായി. അന്നു കൊല്ലം ചോയ്ക്കാറായിരുന്ന രാജാവായ്, മിഷനറീകൾക്കു വളരെ മേന്മയുള്ള ഒരു ഉറയിരുന്നു. അങ്ങനെ മിഷനറീമാരുടെ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധാർജ്ജനം സിദ്ധിച്ചുണ്ട് എന്തിനെയും ദൈവപ്പുട്ടത്തി ഇട്ടിട്ടെപ്പറിയയെ മുമ്പ് പഠിയിക്കാൻ രാജാവായ് തീരുമാനിച്ചത്.

വിളിച്ചുണർത്തി അന്നുതന്നെ പഠയുന്നമുട്ടിലുള്ള അധികാരികളുടെ ഈ പെരുമാറ്റം പിന്മാമനം മാത്രമല്ല കടംബക്കാരെക്കും അപമാനകരവും അഭിമാനഹാകവുമായിത്തീർന്നി. ആ ഒരുല്ലാം നന്നല്ലട്ടോ, എത്രയല്ലാം കഷ്ടപ്പാടും, ആ ഉദ്യോഗം കരസ്ഥമാക്കണമെന്ന കാര്യത്തിൽ കടംബക്കാരെക്കുറിച്ചും എങ്കിലും മിത്രമുണ്ടാക്കുകയായി. പീതാമഹന്റെ ഇളയ സഹോദരൻ ആരു സഹോദരന്മാരിൽക്കാട്ട് അരിയും വാനിയും കൂട്ടംപുറമായിരുന്ന ആളായ പോത്തൻപുട്ടിട്ട ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥികൾക്കുണ്ടെന്നു ആദ്യം എങ്കിൽത്തന്നെ ആദ്യം കിട്ടിയ, അപമാനം നിമിത്തം ഉദ്യോഗമൊഴുതിത്തന്നവർക്കു സർവ്വതരവും നഷ്ടപ്പെടുത്താൻപോലും തടയ്ക്കിക്കൊണ്ടു മുന്നോട്ടുവന്നു. സഹോദരന്മാരുടേയും മറ്റും നിർബന്ധംനിമിത്തം പീതാമഹൻ അതേ തിരുവനന്തപുരത്തേക്കിതാമസിച്ചു, പല പരിഹാസങ്ങളും നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഏകിലും ഉദ്യോഗലാഭം വന്നിട്ടുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളൊന്നും തെളിഞ്ഞു കണ്ടില്ല.

അങ്ങിനെയിരിക്കെ, ഭാഗ്യവശാൽ ഒരു സൗകര്യം ലഭിച്ചു. കൃഷിസമ്പ്രദായം പഠിക്കു്ക്കുവന്ന വിഷയത്തിൽ അനുകൂലനായിരുന്ന രാജാവായ്, കഠിനാഭി നിരൂപകനായിരുന്ന ഈ വരെ ഈ നാട്ടിൽ ഉപയോഗിച്ചുവന്നിരുന്ന മേച്ചുകുറിപ്പുകൾ ഉപയോഗിക്കുകയും നടപ്പിൽ വരുത്തണമെന്നായിരിക്കുകയും, എങ്കിലും

നം ഇന്ത്യയുടെയും വരുത്തലും കൈപ്പറ്റിത്തന്നു. പക്ഷേ, അവ ഉപയോഗിക്കാൻ തയ്യാറല്ല കൃഷിക്കാരെ കാണാതെ ദിവാൻ വിജയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ആ അവസരത്തിലാണ് "നിന്ദാലാപിൻ കണത്തിൻ" ഇപ്പാൻ എന്ന ഒരു വലിയ കവിയെ കൃഷിക്കാരനാണെന്നും, നൂറു ഞാൻ ഇപ്പാൻ തിരുവനന്തപുരത്തു വന്നിട്ടുണ്ടെന്നും, അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞാൽ കാട്ടും എളുപ്പത്തിൽ സാധിക്കുമെന്നും, ആരോ ദിവാൻജിയെ അറിയിച്ചതു് ഉണ്ടെന്നു നാലുവരാളർ ആളയച്ചു പീതാമഹനെ വരുത്തുകയും കവിയെ കൃഷിയെയും യന്ത്രയുക്തിയെയും കുറിച്ചു പലതും സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒടുവിൽ, തൽകാലം തിരുവനന്തപുരത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു തിന്ദാമഹന്നു കരമപ്പുത്ത് നമ്മളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ദിവാൻ ചോദിച്ചു. പിതാമഹൻ നടന്ന സംഭാവം വീതമായി പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചു. മുൻ തിരുമാനം ചോദ്യപ്പെട്ടെന്നതിനു കാരണമായിരുന്ന മിഷ്യനറിയുടെ ശിപാർശയുടെ കാട്ടും വിട്ടു കളഞ്ഞിട്ടു. ഉദ്യോഗം ദിവാൻജി ഒരു ഹർജി ഏഴ് നിയമിക്കുകയും മുൻപിടിയായി നിൽക്കിട്ടുകൊണ്ടുള്ള ഉത്തരവു നേരിട്ടു പീതാമഹനെ എല്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

പതിയെ ക്രിസ്തുൻ മുൻപിടി ഇടപെടുകയായി കല്പിക്കുകയായ കടന്നുവന്ന അവസരത്തിൽ, തദ്ദേശീയനായ മനോഹരിയെന്ന ചെറിയപ്പാട്ടു കലാപ്രിയനായ ഒരു കലാപ്രിയനായ മനോഹരിയെന്ന പലതും "നോട്ടു" വ്രതം വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാൻ ചെട്ട പാട്ട് ഒന്നും പാടാനില്ല. എങ്കിലും, സഭാവാദനം ഗീതകാര്യം നമ്പരവെട്ടുകാര്യം എന്നും നാലുനാളുകളും പീതാമഹൻ ചൊല്ലുമ്പോൾ എല്ലാവർക്കും സമ്മതനായിത്തീർന്നു. കാരണവും ഉദ്യോഗം വെട്ടുകഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും വാതിലുടച്ചു തുറന്നു. ഉദ്യോഗം വെട്ടുകഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും വാതിലുടച്ചു തുറന്നു. എങ്കിലും അദ്ദേഹം മരിക്കുന്നതുവരെ "കണത്തിൽ"

ഇപ്പൻ മുതൽപ്പിടിക്കാൻ എന്ന പേരിലാണ് പൊതുവേ അറിയപ്പെട്ടുവന്നിരുന്നത്.*

ബാല്യവും വിദ്യാഭ്യാസവും

ഈ മുതൽപ്പിടിക്കാരൻ കനിപ്പുപുതനായിരുന്നു 'വറീച്ചൻ'. (ഇതായിരുന്നു ചരിത്രനായകന്റെ രാമനപ്പേര്.) കെ. ഐ. മാറ്റുളളി, കെ ഐ. ചെറിയാൻ, കെ. ഐ. ഇപ്പൻ എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു ജ്യേഷ്ഠന്മാർ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. കനിപ്പുപുതനായതുകൊണ്ട് മാതാപിതാക്കൾക്ക് വറീച്ചൻ പ്രത്യേകിച്ചും വാത്സല്യപാത്രമായിത്തീർന്നു.

പണ്ഡിതനായ ഒരു കണ്ഠനാരായണൻ അടുക്കലാണ് ചരിത്രനായകൻ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രഥമപാഠങ്ങൾ അഭ്യസിച്ചത്. നിലത്തെഴുത്തു, അമരകോശം, സിദ്ധകുപം, ശ്രീരാമോദന്തം, കൃഷ്ണവിലാസം എന്നീ രീതിയിലായിരുന്നു അത് നാട്ടാരാണങ്ങളുടെ അഭ്യസനരീതി. യാഥാസ്ഥിതികന്മാരായ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഈ രീതിയെ ചെറുത്തിരുന്നു. ഹൈന്ദവപുരാണങ്ങൾ മനോമല്ല, ഹൈന്ദവകാവ്യങ്ങൾപോലും പഠിക്കുന്നതു നിഷേധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. മതവിശ്വാസത്തിനു ശൈലിപും സംഭവിച്ചപ്പോൾ ജന്മമായിരുന്നു ഇതിനു കാരണം. ആദ്യമായി കേരളത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷ് പ്രചരിച്ചതുകൊണ്ടുതന്നെ ഹിന്ദുക്കൾക്കു മുന്നായിരുന്നു ഈ ഭയം. തങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ ക്രിസ്തുമതത്തലങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് ഇംഗ്ലീഷ് പാഠശാലകൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത് എന്നായിരുന്നു ഹി

* കണ്ഠനാഥൻ കടാശചരിത്രം എന്ന പേരിൽ ഡോക്ടർ കെ. വി. രാജു എഴുതിയ പുസ്തകത്തിലും ഈ കഥ സംക്ഷേപിച്ചു ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

നൂക്കളുടെ വിധാരം. അതുകൊണ്ട് ആദ്യകാലങ്ങളിൽ കട്ടികളെ ഇംഗ്ലീഷ് പാഠാലകളിലെക്കയയ്ക്കാൻ ഹിന്ദുക്കൾ വിസമ്മതം പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു. "സ്കൂളുകളിൽ പഠിപ്പിച്ചുവന്നിരുന്ന പുസ്തകങ്ങളിൽ വിലച്ച് ഹിന്ദുരതത്തിന് വിപരീതമായിരിക്കുന്നു എന്നും മറ്റുമുള്ള മുമ്പിലാധാരത്തിൽപെരിൽ ചൈക്കും മതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ജനങ്ങൾ രണ്ടളുടെ കട്ടികളെ സ്കൂളിൽ അയയ്ക്കാതെ ഇരുന്നു. ഈ വർത്തമാനം കേട്ട ഉടൻ മധുവരായർ ആവക പ്രദേശങ്ങളിൽ സർക്കുട്ടായി ചെന്നു് അവിടങ്ങളിലെ ജനങ്ങളെ വിളിച്ചുതുട്ടി അവിടെ വേണ്ടപോലെ പ്രൊത്സാഹിപ്പിച്ചു് അവരുടെ ഇടയിൽ കടന്നുകൂടിയിരുന്ന മുമ്പിലാധാരത്തെ മാറി, അവിടങ്ങളിലെ സ്കൂളുകളെ നല്ല സ്ഥിതിയിൽ വരുത്തുന്നതിന്നു് വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തു് എന്നു് ജിവാർ മധുവരായരുടെ മാർഗ്ഗത്തിൽ കാണുന്നു.

ഹിന്ദുക്കളുടെ ചൈമനസ്ഥം ചെറും തെറിക്കാരാണയിൽനിന്നു ജനിച്ചതായതുകൊണ്ട് അതു് ഏറ്റുപ്പത്തിൽ ഉന്നലനംചെയ്യാൻ സാധിച്ചു. എന്നാൽ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ നില അതായിരുന്നില്ല. മതപരമായ ഒരു നിയമമെന്നുള്ള നിലയിലാണ്, ഹൈന്ദവസാമിത്വം അവരുടെ ഇടയിൽ നിർബ്ബന്ധപൂർവ്വം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതു്. 1600 ൽ ക്രിസ്തുപ്പട്ട ഉപയോഗമുൾ സുനാറാപ്പാസ്സിഡൻ കാന്റോനമുള്ള കൂട്ടത്തിൽ ഹൈന്ദവസാമിത്വപരായണമെന്നിരുന്നിരുന്ന അതിപ്രധാനമായ ഒരു ഭാരമുണ്ടു്. സാമിത്വത്തെ മാത്രമല്ല ആ നിരമ്മം നിശ്ചയിക്കുന്നതു്. ഹിന്ദുക്കളായ ഈ നാഥന്മാരുടെ അടുക്കൽ ക്രൈസ്തവബാപ്റ്റിസ്മം ഒരു നിവൃത്തിയുള്ള പക്ഷം പഠിക്കാനയയ്ക്കപ്പെട്ടു് എന്നും പാലം അതനുശാസിക്കുന്നു. മറ്റു നിവൃത്തിയില്ലാത്ത ഏതു്

അളിത്, ഒരു ആ പദ്ധതിയെന്ന നിലയിൽ; വേണമെങ്കിൽ അങ്ങനെ ചെയ്യാമെന്ന സമ്മതിക്കുന്നു എന്നുവെച്ചു. ഒരു ഭാഗം നോക്കുക:-

“യാതൊരു വസ്തുവും ചെയ്യുന്നതിൽ പഠിച്ചാൽ ആയതിനെ മറക്കുവാൻ ഭാരിച്ചതായിരിക്കും. (1) എന്നതിനനുസരണം പണ്ടേ ന്യായാണികൾ ആരും മാർഗ്ഗമല്ലാത്ത (2) ആശാന്മാരോടും ഗുരുക്കന്മാരോടും പഠിക്കുകയും എന്നു ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ കാവ്യങ്ങൾ (3) എടുത്ത് വെക്കു ന്യായാണികൾ അകപ്പെട്ടതിനാൽ (4) അതിൽ ചിലരെടുത്തുവെക്കുന്നതു പഠിക്കുന്നതു എന്നു വരുന്നതു വെറും (5) എല്ലാം. എന്നാൽ നമുക്കു വേണ്ടുന്നതു അതൊരു പഠിക്കുവാനു സാധിക്കാത്ത പരമമായ കമ്പിടകയും മറ്റും മാർഗ്ഗത്തിൽ ഒന്നാമതും (6) അതു മൂലം നന്നായെടുത്തു തന്റെ തന്റെ ആശാന്മാരോടൊന്നു വെച്ചുകൊണ്ടു പഠിക്കുകയും ചെയ്യാം. പഠിക്കുവാനു പാത്രമായ കമ്പിടകയും മറ്റും മാർഗ്ഗത്തിൽ അടങ്ങുന്നതല്ലാത്തതും മറ്റും മറ്റും എന്നു നമുക്കു കിടക്കുന്നതോടു കൂടിക്കൂടി (7) ആശാന്മാരോടു നമുക്കു കിടക്കുന്നതും പഠിക്കുന്നതും ചെയ്തുകൊണ്ടു വേണം. ചെയ്തുകൊണ്ടു വേണം കിടക്കുന്നതും കാരണമായ മറ്റൊന്നും ചെയ്തി (8) കറുപ്പുകയും വേണം.”

ഇതിന്റെ അർത്ഥം വ്യക്തമാണല്ലോ. 350 കൊല്ലം മുൻപുണ്ടായ ഒരു നിരൂപണത്തിന് എന്തു പ്രാധാന്യം കൊള്ളേണ്ടതുണ്ട്. യാഥാസ്ഥിതികത്വം അതിന്റെ സർവ്വ ശക്തികളോടുകൂടി നടമാടിയിരുന്ന കാലമായിരുന്നു അത്. നിസ്സംഗനികളെല്ലാം അടുത്തകാലം

(1) യാതൊരു വസ്തുവും (2) അതല്ലാത്തതും (3) അതിനനുസരിച്ചതും (4) അതല്ലാത്തതും (5) വെറും (6) പഠിക്കുകയും (7) താല്പര്യപ്പെടുന്ന (8) ചെയ്തുകൊണ്ടു കഴിയില്ല.

വരെ ഇവക നിയമങ്ങളെ വളരെ നിഷ്പ്രഭമാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാനിടയുണ്ടാകുന്നതാണ്. ഹൈന്ദവഗ്രന്ഥങ്ങളെ അവർ തിരിഞ്ഞുനോക്കുകപോലും ചെയ്തിരുന്നില്ല. പുരാണകഥകൾ മാത്രമല്ല, വേദം സാരോപദേശകമുള്ള ഒരു പഞ്ചതന്ത്രം മുതലായ കൃതികൾ പോലും ക്രിസ്ത്യാനികൾ സാധാരണമായി പഠിച്ചിരുന്നില്ലെന്നാണ് പറയപ്പെടുന്നത്. അഥവാ, എന്തിനതൊക്കെ പറയുന്നു? വിശ്വസ്തന്റെ പശ്ചാത്താപമായ രാമരക്ഷയും ഹരിരക്ഷയും മാത്രം ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായി വരുമെന്നുള്ളതിനാൽ, ക്രിസ്ത്യാനികളാൽ "സിദ്ധാന്തം" പഠിച്ചുപോകത്തക്ക വശപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കാൻ നിരോധിച്ചിരുന്ന വിവരം തന്നെ അറിയാമെന്നു സത്യനാലും പരമാധിപനായ വസ്തുവശാധികൻ മി: പി സി. വർക്കി ഈ ഗ്രന്ഥകർത്താവിനോടു പറയുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

‘വിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു പ്രസംഗം’ ത്തിൽ ഗിബർനിസ് പതിരി (റവ: ജോർജ്ജ് മാതർ) ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുകാണുന്നു:—‘പിന്നെ പഞ്ചതന്ത്രം മുതലായ ചില കിഷ്കിന്ദികളും പൈതൃകങ്ങളെ അപൂർവ്വമായിട്ടു പഠിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ട്. അവ മിക്കവാറും ഹിന്ദുക്കളുടെ കഥകൾതന്നെ എന്നുവരികിലും മനോരസംവത്തുന്നവയാകുന്നു. എന്നു മാത്രമല്ല, ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിന് അവ നല്ലവണ്ണം ഉതകുന്നതാകുകൊണ്ട് അവയെ തങ്ങളുടെതല്ല പ്രത്യേകം, പഞ്ചതന്ത്രം സൽക്കര്യമാകുന്നു എന്ന മാർഗ്ഗത്താൽ വിശദീകരിക്കുന്നതല്ലെങ്കിൽ ചൊല്ലിത്തരുന്നതാകുകൊണ്ട് അതിനെ പൈതൃകങ്ങളുടെ വിഭാഗിച്ചാൽ അതൊരു ദ്രോഹംതന്നെയാക്കിരിക്കും.’

ഇങ്ങനെ മതപരമായ നിയമങ്ങൾ ഹൈന്ദവസംഹിതപ്രകാരം നിരോധിക്കപ്പെടുകയും അവയെ

ഈ നിയമത്തെ കണ്ണടച്ച് അനുസരിക്കയും ചെയ്തിരു
ന്നു എങ്കിലും, തൽപരപ്പെട്ടുവായ ഈപ്പച്ചൻ അതൊ
ന്നും നന്നു വകവെച്ചിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് കണ്ടെ
ന്നാത്താൻ കിഴിലുള്ള മകന്റെ കാവുപറന്നു നിർവി
ശ്വാസം മുന്നോട്ടു പോയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നത്.

അന്നു മലയാളഭാഷയിൽ പറയത്തക്ക പുസ്തകങ്ങളൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എങ്കിലും വല്ലപ്പോഴും വല്ല പുസ്തകങ്ങളും കൈയിൽ കിട്ടിയാൽ വായിച്ചു അത് ആരംഭമുതൽ അവസാനംവരെ വായിക്കുക വിടാറുണ്ടായിരുന്നില്ല. നമ്പ്യാരുടെ തുളുലിലെ പലവരികളും കണ്ടെത്താനായി നിന്നു കേട്ടുപറിക്കാത്തതു സൗകര്യവും കിട്ടിയിരുന്നു. ഇതിന്റെയൊക്കെ ഫലമായി ചരിത്രനായകൻ ചൊറപ്പത്തിൽത്തന്നെ ഒരുവിധം പട്ടുപറമ്പയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നതായി കാണുന്നുണ്ട്. വരഗ്ഗീസ് മാപ്പിളയുടെ ബാല്യത്തെപ്പറ്റി പി. കെ. കൊച്ചിപ്പൻ താൻ കുറിച്ചത് ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു—

“മാളം ചൊപ്പത്തിൽത്തന്നെ അട്ടമത്തിന് ഇല്ലാതാ
ലാക്കിമാം സ്വർണ്ണ പാട്ടുകൾ കവിതയായി പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു.
അതിൽ ഒരു പാട്ടും എനിക്കറിയാം.

കാക്കം കരക്കം കാക്കത്തമ്പാട്ടിം
ചാലം താലിയും പന്നിപ്പുള്ളിയും

ഇതാണ് മാതൃക. ഇങ്ങനെ പത്തുകൾക്കു മേലേയും പേരുകൾ കൂ
ട്ടിച്ചേർത്ത് പാട്ടായി ചൊല്ലിക്കൊണ്ട് മാടിനടക്കുന്നതായിരുന്നു
അട്ടമത്തിന് അധികം സന്തോഷപ്രദമായ ബാല്യവിനോദമെ
ന്ന് അട്ടമത്തിന്റെ സഹോദരികൾ പറഞ്ഞു തൊൻ ശീട്ടി
ട്ടുണ്ട്. പാർപ്പ് മണിമേലു ആറുതരിഞ്ഞായിരുന്നതുകൊണ്ട്

കുടി എത്രനേരമെന്നു കണക്കാപ്പിച്ചു രണ്ടുനേരം നിശ്ചയമായും ഉണ്ടായിരിക്കും. അതിനാൽ തന്നുവെച്ചു" വാട്ടുവാടി ഒരോരി വള്ളം താഴത്തേയ്ക്കു വന്നു. എട്ടുപത്തു വയസ്സുമാത്രം പ്രായമുള്ള നമ്മുടെ ഉണ്ണിക്കുടി വാട്ടുകുട്ടി" വെച്ചത്തിൽ തലമുഖർത്തിനിന്നു വള്ളക്കാരുടെ പാട്ടും തന്നുവെച്ചും അട്ടോമത്തിൽ" അതു സിദ്ധിച്ചു. ഉടനെ അവരെ തൂങ്ങുകപിടിക്കുകയ്ക്ക് ആ കുട്ടി ഇങ്ങനെ ഉച്ചത്തിൽ പാടി:

കോട്ടേത്തിനു പോകുമ്പോൾ പാടിത്തന്ന പാട്ടെല്ലാം
തന്നിട്ടു പിടിക്കുമ്പോൾ താഴപ്പിടിക്കാട്ടെല്ലാം

തന്നുകാർക്കു" അതാവെച്ചി" എന്നൊരു വടക്കുണ്ടു്. അതു വിഴുപ്പിച്ചതു് ഭട്ടം സിദ്ധായയെപ്പോലെ അപ്പോൾ ഇങ്ങനെ പാടിയിതു്. വള്ളക്കാർക്കു വല്ലാതായി. എങ്കിലും, ചുട്ടാ, അതു കാരണം ലിഖല കടന്നു്: പാടിതു് മുന്നോട്ടുപോകാൻ കഴിയാത്തു്; ചീങ്ങിപ്പോകുന്നതു് എന്തും വളപാട്ടു് കത്തുന്നതു് എന്നു് താസനനിമിത്തം കുട്ടിയെ തൊടിക്കാൻ കഴിയാത്തവരായാണു് ചെയ്തു്."

ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം

നാട്ടാശാന്റെ കുഴിച്ചുള്ള കാവ്യപാഠം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാണ് ഇംഗ്ലീഷ് പഠിക്കാനുള്ള പരിതസ്ഥിതി കണ്ടുവന്നതു്. അക്കാലത്തു് സി. എം. എസ്സ്. മിഷ്യനറിമാർ തിരുവിതാംകൂറിലെത്തി കോട്ടയം താലൂക്കു പ്രധാനമായ കേന്ദ്രമായി പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു കോട്ടയം കൂടാതെ മറ്റുവിവിധ സ്ഥലങ്ങളിലും അവർ മിഷ്യനറിയുവർത്തനം തുടങ്ങി അങ്ങനെയുള്ള ഉപദേശങ്ങളിലൊന്നായിരുന്നു തിരുവല്ലയ്ക്കു സമീപമുള്ള "തോലാട്ടേരി" എന്ന സ്ഥലം. അവിടെ ഒരു ബംഗ്ലാവാണെന്നു രണ്ടാളാസ്സുണ്ടായിരുന്നതു്.

ന്ന ഒരു ചെറിയ ഇംഗ്ലീഷ് പള്ളിക്കൂടവും അവർക്കുണ്ടാ
 യിരുന്നു. പക്ഷേ, കട്ടികൾ വളരെ കുറവായിരുന്നു.
 യാക്കോബാവക്കാരിൽ ആരുംതന്നെ തങ്ങളുടെ കുട്ടിക
 ുളെ ആ പള്ളിക്കൂടത്തിലയച്ചിരുന്നില്ല. ഇംഗ്ലീഷൻ
 സഭയിൽ കഠോര ജോലികൾ നടത്തി മിഷപ്പനേ സേ
 വിക്കുന്നതിന് ഒരുക്കമുള്ളവർക്കു മാത്രമേ ഇംഗ്ലീഷ്
 ഭാഷ ആവശ്യമുള്ളൂ എന്ന ഒരു ഭാവമാണ് അന്നു സുറി
 യാനിക്കാർക്കുണ്ടായിരുന്നത്. അതിന്നുപുറമേ, യാ
 കോബായ സുറിയാനികളെ ഇംഗ്ലീഷൻ സഭയിലേയ്ക്കു
 മാനുസാന്നാപ്പെടുത്താനുള്ള ഒരു പദ്ധതിയാണ് ഇംഗ്ലീഷ്
 ഭാഷയുടെ പ്രചാരണമെന്നുള്ള ഒരു തെറ്റിദ്ധാരണയും
 നാട്ടിൽ പരന്നിരുന്നു. ഈ തെറ്റിദ്ധാരണ നീക്കുന്ന
 തിനു മിഷപ്പനറിമാർ വളരെ പ്രയത്നിക്കേണ്ടിവന്നു.
 ചരിത്രനായകന്റെ പിതാവ് അന്നത്തെ സ്ഥിതിക്ക്
 അല്പം ഉൽപതിഷ്ഠനായിരുന്നു എന്ന് സംസ്കൃതപഠന
 ത്തിന് അനുജതിനൽകിയതിൽനിന്ന് നമുക്കു മനസ്സിലാ
 യിട്ടുണ്ടല്ലോ. ആ ഉൽപതിഷ്ഠതപം ആംഗലഭാഷാ
 പ്രസന്നവിഷയത്തിലും അദ്ദേഹം പ്രദർശിപ്പിച്ചു.
 ഞ്ഞാളത്തിൽ ഗീവറഗീസ് പാതിരിയുടെ പ്രോണ
 യും സ്വാധീനശക്തി ചെലുത്തിയതായിട്ടാണ്, പാതി
 റിയുടെ താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഡയറിക്കുറിപ്പിൽനിന്ന്
 അനുമാനിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നത്. "ഇന്നു കണ്ടത്തിൽ
 ഇരുപ്പൻ അഭിയന്ന കണ്ടു. മക്കളുടെ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാ
 പ്രാസക്ത്യത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചു. പരകീകമായ
 ഉൽകർഷത്തിനും ജ്ഞാനസമ്പാദനത്തിനും കണ്ടത്തുൾ
 ളെവദകളായിട്ടാട്ടുകൂടി വളർന്നുവരുന്നതിനും അവരെ
 ഇംഗ്ലീഷ് പഠിപ്പിക്കുകയും അത്യാവശ്യമാണെന്നു
 ഞാൻ അഭിയന്ന നിർമ്മുഖമായി. കുട്ടികളെ തോല
 ുളുറപ്പിച്ചുകൂടത്തിൽ അയയ്ക്കാമെന്നു അഭിയൻ

സമ്മതിച്ചു.' വലിയ മുതൽപിടിക്കാരനെ അനുകരി
ക്കാൻ നാപുർപ്പും ചിലത്തങ്ങായി ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ
മുന്താല കൂട്ടുകാരോടുകൂടി 'വാർച്ചൻ' തോലത്തേരി
പ്പള്ളിക്കൂടത്തിൽ ചേർന്ന് ഇപ്പൻ പഠിച്ചുതുടങ്ങി.
'കുഞ്ഞിൽ ഇപ്പൻ മുതൽപിടിക്കാരൻ' കാണിച്ച
ഈ ധൈര്യമാണ്, പിന്നീട് ആ കടംബത്തിൽ നാന
വധി ബിരുദമാർകളുണ്ടാകാൻ അടിത്തറയായിത്തീർ
ന്നത്.

തോലത്തേരിപ്പള്ളിക്കൂടത്തിലെ പഠിപ്പവസാനി
ച്ചപ്പോൾ ചരിത്രനായകനും സഹോദരൻ ഇപ്പനും
കോട്ടയം സി. എം. എസ്സ്. ഹൈസ്കൂളിൽ ചെന്നു
ചേർന്നു. ഇടത്തു പിടികുപട്ട സുഖക്കൂട്ടനിമിത്തം സ
ഹോദരൻ പഠിച്ച നിർത്തേങ്ങിമ്പൻ വട്ടിലിരുന്ന്
സ്വയം നിയമപുസ്തകങ്ങൾ നോക്കിപ്പഠിച്ചു. ഒടുവിൽ
നാറ്റവും ഒരു നല്ല വക്കീലായിത്തീർന്നു. അതാണ്
ഒരു ക്കൊ ഇപ്പൻവക്കിൽ ചരിത്രനായകൻ കോട്ടയ
ത്തു പഠിച്ചു മരിക്കാലുറപ്പൻ പാസ്സായി. മറ്റു വിഷ
യങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് മലയാളത്തിൽ കൂടുതൽ മാർക്കു
കിട്ടിയിരുന്നു. ഏറ്റവും കാര്യമേ മാർക്കു കിട്ടിയിരു
ന്നതു കണക്കിലുമായിരുന്നു.

ഹൈസ്കൂളിലെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന പരീക്ഷ
പാസ്സായ മകനെ ദോഷത്തിൽ ഏതാ? ഏ. പരീക്ഷയ്ക്കു
പഠിക്കുന്നതിനായി പിതാവ് തിരുവനന്തപുരത്തേയ്ക്കു
യച്ചു. അന്ന് നാറ്റവും ഒരുവിധം പട്ടാളങ്ങളെഴുതി
ത്തുടങ്ങിയിരുന്നു. ഭാഷയിലും സാഹിത്യത്തിലും പരി
ശുദ്ധിക്കുന്നവരെ അനുഗ്രഹിച്ച പ്രൊത്സാഹിപ്പിക്ക
ത്തക്ക നാമമുഗ്ദ്ധമല്ല പരീക്ഷകൾക്കുള്ളതെന്ന് കെ.
രാമകൃഷ്ണപിള്ള, ഒടുവിൽ കണ്ണമൂക്കുമ്മോനാൻ, സി.
എസ്. ഗോപാലപ്പണിക്കർ മുതലായവരുടെ അനുഭവം

വിളിച്ചുപറയുന്നുണ്ടല്ലോ. ഈ അനുഭവംതന്നെയാണു് ചരിത്രനായകനും ഉണ്ടായതു്. പദ്യങ്ങൾ ധാരാളം എഴുതുന്നവരുകളു് സഹപാഠികളും ചില ഗുരുനാഥന്മാരും 'കവിതക്കാരൻ' എന്നു വിളിച്ചു് അദ്ദേഹത്തെ അഭിനയിച്ചുവെങ്കിലും, പരീക്ഷകളിൽ പരാജയഭേദവതയാണു് അദ്ദേഹത്തെ അഭിമുഖീകരിച്ചതു്. കവിതയിലുള്ള ആസക്തി മാത്രമല്ല, കണക്കുവിഷയത്തിലുള്ള അശക്തിയും ഇതിനു കാരണമായിത്തീർന്നു. രണ്ടുതവണ പരീക്ഷയിൽ തോറ്റപ്പാൾ അദ്ദേഹം ഹരിപ്പാതിയാക്കി നാട്ടിലയ്യു മടങ്ങി. ചിലപ്പാൾ മനുഷ്യർക്കുണ്ടാകുന്ന പരാജയങ്ങൾ ഭാവിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രായാജനകരങ്ങളായിത്തീരാറുണ്ടെന്നുള്ളതിന്നു് വരഗീസ്സു് മാപ്പിളയുടെ ജീവചരിതം ഒരു നല്ല തെളിവാകുന്നു. അതു് അദ്ദേഹം പഠിച്ചു് ബി. എ. പാസ്സായിത്തന്നെത്തവരികിൽ ഹൃദ്രിക്ഷങ്ങളാലും ഒരു ശ്വാർക്കുദ്യോഗത്തിൽ പ്രാവശിച്ചു്, കൂടിയപക്ഷം ഒരു ഒന്നാക്കോസു് മജിസ്ട്രേറ്റായി പെൻഷൻപാറി പിരിയങ്ങിവരുമായിത്തന്നു. എന്നാൽ, ഇപ്പോഴനിന്മയും അങ്ങനെയായിത്തന്നില്ല.

സാഹിത്യാഭിരുചി

വരഗീസ് മാപ്പിള തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നു വിട്ടിടവന്നു താമസമായി. പിതാവിന്നുപുറകു കൂച്ചിപ്പണി നടത്തിക്കുന്നതിനുള്ള പരിചയം അദ്ദേഹത്തിനില്ല. ഉദ്യോഗത്തിനു ചേങ്ങിടത്തോളം പരീക്ഷാ യോഗ്യതയുമില്ല. സ്വസ്ഥമായി നടക്കുകയാണു് ഇരിക്കുന്ന സ്വഭാവം അദ്ദേഹത്തിന്നാട്ടില്ലതാനും. എഴുത്തുകാരൻ നാടിത്തട്ടിൽ മക്കിയയക്കിക്കിടന്നിരുന്ന സാഹിത്യാഭിരുചിക്ക് പതുക്കെ തലയുയർത്താൻ ഇതു

പറിയെ ഔവസരമായിത്തീർന്നു. ഹൈസ്കൂളിലും കോളേജിലും പഠിച്ചിരുന്ന അവസരത്തിൽ പഠിച്ചു കണ്ടുവന്നിരുന്നത്, ഹൈന്ദവകഥാപ്രതിപാദകങ്ങളും സംസ്കൃതപദവസ്തുലങ്ങളുമായ കൃതികളായിരുന്നുവെന്നു് ഭാഷയിലൊന്നുപോലെ പൂരാണകഥകളിലും പരിതന്നായകന് ഒരുവിധം നല്ല പരിചയം കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഇത് അദ്ദേഹത്തിന് കാലാന്തരത്തിൽ വളരെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായ്ക്കൂ. സാഹിത്യചരിത്രം പലതരത്തിലുള്ളതാണെന്നു് പ്രത്യേകം ഈ പ്രയോജനം ഉണ്ടായി. വില്പനയ്ക്കു് രാമവർമ്മ നമ്പ്യാരുടെ അടുക്കൽ അപ്പകാലത്തുള്ള ഒരു സംസ്കൃതഗ്രന്ഥം പ്രത്യേകിച്ചും ഇതിനു സഹായകമായിത്തീരുകയുണ്ടായ്ക്കൂ.

ക്രിസ്ത്യാനികൾ പൊതുവെ ഹൈന്ദവപൂരാണകഥകളോടു് തന്നെ വലിയപ്രതിപത്തി ഇന്നും പ്രകടിപ്പിക്കാറില്ലല്ലോ. ഇന്നത്തെ സ്ഥിതി അതാണെങ്കിൽ പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിലുള്ള കഥയെപ്പറ്റി പ്രത്യേകിച്ചൊന്നും പറയേണ്ടതായിട്ടില്ല. സംസ്കൃതകാവ്യങ്ങളെല്ലാം പ്രാകാരസമ്പ്രദായങ്ങളായിട്ടു് കൊണ്ടു് അവ പഠിക്കുന്നതു് സന്മാർഗ്ഗബോധത്തിനു് പ്രതിബന്ധമായിത്തീരുന്നതു് അവർ വിചാരിച്ചിരുന്നു. മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ മതപരമായ രാസന അതിനു് പരമം വലിയ ഒരു പ്രതിബന്ധമായി നിന്നിരുന്നു. ഇങ്ങനെ, മലയാളഭാഷയിലുള്ള നല്ല കൃതികളും മലയാളഭാഷാജ്ഞാനത്തെ വോഷിപ്പിക്കുന്ന സംസ്കൃതകൃതികളും ഒരുപോലെ ചൂന്തളിക്കപ്പെട്ടതായിട്ടു് കൊണ്ടു് ആ സമയക്കാർ പൊതുവെ സാഹിത്യചരിത്രത്തിൽ വളരെ പിന്നാക്കത്തിൽക്കാർ നിർബന്ധിതരായിത്തീർന്നു. അപ്പുർച്ചം വെച്ചതും ഭാഷാവിജ്ഞാനമായി ഏതെങ്കിലും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവർ

സംസ്കൃതത്തിൽ സ്ഥൂലമാതിരികളിലും ജ്ഞാനം സ
 വ്യാപിച്ചുവരാതിരുന്നു. ഇന്നു സംസ്കൃതത്തിന്റെ സ
 ഹായംകൂടാതെതന്നെ മലയാളഭാഷ കൈകാര്യംചെയ്യുന്ന
 കവിധം ഭാഷയിൽ പലതരത്തിലുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ
 ഉണ്ടായിക്കിടന്നിട്ടുണ്ട്. ഹൈന്ദവകഥാപ്രതിപദക
 ള്ളായ പുസ്തകങ്ങളെ നിഘണ്ടുവും നീക്കിവെച്ചാലും,
 വായിക്കേണ്ട പുസ്തകങ്ങൾ പലനൂറു ധാരാളം കാ
 ണം. അന്നത്തെ സമിതി അതായിരുന്നില്ല. പുസ്തക
 ള്ളുടെ സ്വരൂപത്തെ വളരെ കുറച്ച്; ഉള്ളവയിൽ
 ഒട്ടേക്കുലും ഹൈന്ദവകഥാപ്രതിപദകങ്ങളും. ഇങ്ങനെ
 യുള്ള ഒരുകാലത്ത് ക്രിസ്ത്യാനികളധികംപേരും സാ
 ഹിതപ്രചരിത്രമാങ്കിൽ താരതമ്യം അല്പം പിന്നാക്ക
 മായിപ്പോയിട്ടുള്ളതിൽ അവരുടെ സാമ്രാജ്യകനിബ
 ധനകളാണ് അതിനുത്തരവാദികൾ. ഇന്ന് ക്രിസ്ത്യാ
 നിസമുദായത്തിൽ സാഹിത്യകാരന്മാരായി പേരുകേ
 ടിട്ടവരല്ല. ഇവർ നിവന്ധനങ്ങളെ വക്കവെക്കാ
 തെ സ്വതന്ത്രതയോടുകൂടി ഭാഷയും സാഹിത്യവും പഠി
 ച്ചവരെന്നു കാണാൻ പ്രയാസമില്ല. വറത്സ്
 മപ്പുളയുടെ ഭാവിജീവിതത്തെ വിഷയശ്രീലാളിതമാ
 കിത്തീർത്തതും മുൻതൂങ്ങിയിട്ടുള്ള സ്വതന്ത്രപുതന്നെ
 യായിരുന്നു. ചരിത്രനായകന്റെ ഉത്തമസുഹൃത്തായി
 തന്ന മുഹൂർത്തം. പത്തനാമുപ്പത്തിക്കുറേ ഈ വിഷയ
 ത്തെപ്പറ്റി രേഖപ്പെടുത്തിട്ടുള്ള അഭിപ്രായം ശ്രദ്ധയ
 മാണം.

“ഹൈന്ദവകഥാപ്രതിപദകങ്ങളായ കീളിപ്പാട്ടുകളും തുള്ളൽ
 പാട്ടുകളും കൂടാപൂർവ്വം വായിച്ച്” മലപ്പുത്തിൽത്തന്നെ സം
 കീർത്യാവദാനിതം ഞ്ഞേചിപ്പു സന്തോഷാശ്രമനായിരുന്ന വറ
 തിപ്പുപ്പാപ്പിളത്താർകൾ. അവഗ്രന്ഥകവിവരം മുമ്പുള്ള ഇത
 ത്താമരൻ ഗ്രന്ഥസമാഹാരം വാടുകളും സംസാരസന്തോ

കാലർന്നമ്പലത്തുളവുകൾ, ശവിയർമ്മൻ നമ്പി, കോട്ടയത്തു തമ്പുരാൻ, വിദ്വാൻ കോവീണ്ടമ്പുരാൻ, ഉണ്ണായിവാരിയർ മുതലായ കലാവിദഗ്ദ്ധന്മാരും എഴുത്താർക്കുള്ളതായ ആട്ടക്കഥകളും കേൾക്കുകയും കാണുകയും ചെയ്യേണ്ട സ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിന്നു രസികനായ വാഗ്മിസ്സുമാപ്പിള അവർകളെ നിരോധിക്കുന്നതിനു മേലാതിക്കു മേലും പറ്റാപ്പുതയുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിന്റെ ഫലമായ് "ദാമം" അട്ടമം മേരാനാനരം ആട്ടക്കഥയുണ്ടായിരുന്നു."

ചിട്ടിൽ സ്വസ്ഥനായിത്തന്നെ കാലത്തുണ്ടാക്കിയ "കർപ്പുവിദ്യുടം" ആട്ടക്കഥയെപ്പറ്റിയാണ് മുപ്പർ ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. മാലയിൽ നാരായണപ്പണിക്കർ മുതലായവരുടെപ്പട്ട തിതവല്ലായിലെ കഥകളിയാഗമക്കാർ കർപ്പുവിദ്യുടം കഥ, "തോന്നിക്കുക"യും ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ വാസ്തവത്തുവെച്ച് "കരിക്കൽ അഭിനയിക്കുകയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു കൂടി മുപ്പർ പറയുന്നുണ്ട്. "ഈ അവസരത്തിൽ ഒരു സംഗതി പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒരു യോഗാസ്ഥിതിക യാത്രക്കാരായ കടുംബത്തിലെ അംഗമായ വാഗ്മിസ്സുമാപ്പിള, തികച്ചും ഹൈന്ദവരീതിയിലുള്ള ഒരു ശുദ്ധ കാവ്യം ഏഴിതി, ചേമ്പേറേയും അസുരന്റേയും മറ്റും വേഷംകെട്ടിച്ച് ചെന്ന-മറ്റുവാദ്യോദികൾ കലർത്തി ഒരു അരാജകനും നടത്തുന്നതിന് "നക്കാലസ്ഥിതിക" അനുവദിക്കണമെന്നുവരികിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവ് ഏതാത്താളം വിടണമെന്നുള്ളതും വിശാലാട്ടയമ്പലം മനസ്സുസ്സാരവും തികഞ്ഞ ഒരു ഉൽപന്നിയായിരുന്നു എന്ന് ഏക ദശം നെ" അനുമാനിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്" *

കേരളമിത്രം.

കോവൂർ കടംബംഗവും വറഗീസ്സ് മാപ്പിളയുടെ സത്കർമ്മപരമായിരുന്ന കൊച്ചുവർക്കി എന്ന ഒരാൾക്ക് അന്നു കൊച്ചി പോസ്റ്റാഫീസിൽ എന്തോ ജോലി യുണ്ടായിരുന്നു. കൊച്ചിയിലെ ഒരു വ്യാപാരിയായിരുന്ന ദേവജി ഭിമജി എന്ന ഗുജറാത്തിക്ക് രാമായളത്തിൽ ഒരു വർത്തമാനപ്പത്രം തുടങ്ങിയാൽ കൊള്ളാമെന്നു വിചാരിച്ചെന്നും അതിന്നു നല്ല ഒരു പത്രാധിപരെ അന്വയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാണെന്നും മനസ്സിലാക്കിയ കൊച്ചുവർക്കി വിദ്യാർത്ഥിജീവിതകാലത്തുതന്നെ പ്രസിതശാസ്ത്രം എന്നു പേരുള്ളതിന്നു വറഗീസ്സ് മാപ്പിള അതിന്നുപറിയ ആളാണെന്നു കരുതിവിവരം അന്വദിക്കുന്നതിനായിച്ചു. അങ്ങനെയാണു് വറഗീസ് മാപ്പിള പത്രാധിപത്വം സ്വീകരിച്ചു കൊച്ചിക്കുപ്രകാശിപ്പിച്ചതായതു്. 1881 ജനുവരി 1-ാംനൂ മുതൽ "കേരളമിത്രം" എന്ന പേരിൽ ഒരു പ്രതിവാരപത്രം മുദ്രിതനായകന്റെ പത്രാധിപത്വത്തിൽ ചുരുപ്പെട്ടു തുടങ്ങി.

അന്നു് ഒരു പത്രം നടത്തുക എന്നതു് അത്ര സുകരമായ ഒരു കൃത്യമായിരുന്നില്ല. ലേഖകന്മാരെ കിട്ടാൻ വളരെ പ്രയാസം; പേരിന്നു വല്ലവരെയും കിട്ടിയാൽ അന്നെ അവർ ഏകദേശം അയയ്ക്കുന്ന സംയന്തം അലക്ഷ്യപിടിച്ചു; മാറ്റി ശരിപ്പെടുത്തിയാൽ മാത്രമേ പത്രത്തിൽ ചേർക്കാൻ നിവൃത്തിയുള്ളു. പത്രം വായിക്കുന്നവർ വളരെ ചുരുക്കം. അക്രമികൾ ഇംഗ്ലീഷ് പത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടുകയും ചെയ്തു. പത്രപ്രവർത്തനവിഷയത്തിൽ ധാരാളം പരീക്ഷയും തദ്ദേശവാസികളായിരുന്ന സി. കണ്ണമുരാരമുദേനോൻ ബി എ. അന്നത്തെ സ്ഥി

തിയ്യപ്പററി "വൃത്താന്തപത്രപ്രവർത്തനം" എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ പ്രസ്താവനയിൽ ഈ വിധം എഴുതിക്കുന്നു:—

"ഏകദേശ കേരളപത്രിക എന്ന പത്രം മലയാളഭൂമിയിൽ ഭാഷയിലെ ഒന്നാമത്തെ പത്രമാണ്. കൊച്ചിയിലും തിരുവിതാംകൂറിലും അതിനു മുൻപ് ഒന്നാമത്തെ മലയാളപത്രങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അവയെ മലയാളഭൂമിയിൽ എത്രയും മുന്തിയ ഒരു വർത്തി വായിച്ചിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ആ കാലത്തു പത്രവായനയിലുള്ള അഭിരുചി എത്രയും മുന്തിയ ആളുകൾക്കു മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഇംഗ്ലീഷ് പാർട്ടിപ്പർക്കു ഇംഗ്ലീഷ് പത്രങ്ങൾ വായിച്ചു ശിഖരണമായിരുന്നതുകൊണ്ട് അവരിൽ ചിലർക്കു പത്രംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ഇണം നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നു. സാധാരണ ജനങ്ങൾക്കുണ്ടാവാത്ത, സഞ്ചിതത്തിലും നാട്ടുഭാഷയിലും ഒരു വിധം പാണ്ഡിത്യമുണ്ടായിരുന്നവർക്കു കൂടി വർത്തമാനപത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ഉപകാരം എന്താണെന്നു നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് പത്രിക ആരംഭിച്ച ആദ്യകാലത്തു" എന്നിങ്ങനെ എന്റെ സമാപ്രവർത്തക ചാർക്കും ഉണ്ടായ ബുദ്ധിമുട്ട് അദ്ദേഹം അല്ലായിരുന്നു. മാനുവലായ ചില സ്റ്റേമിംഗറുകൾ ഉണ്ടാവാതെകൊണ്ടു കര വരിക്കാരായായി. നാട്ടുവൃത്തങ്ങളിൽനിന്നു വർത്തമാനങ്ങളും ലേഖനങ്ങളും എഴുതാൻകൊണ്ടു ആളുകളു കിട്ടാത്തതുകൊണ്ടാണ് അധികം ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടായത്. ഇംഗ്ലീഷ് പാർട്ടിപ്പർക്കിൽ ചിലർക്കു നാട്ടുഭാഷയിലുള്ള പത്രങ്ങൾ വായിക്കുന്നതും അവകളിലേക്കു വെളിച്ചം എടുത്തതും തങ്ങളുടെ അവസ്ഥയ്ക്കു കറവാണെന്നുള്ള വിചാരമുണ്ടായിരുന്നു. ചിലർ നാട്ടുഭാഷയിൽ എഴുതുകയും എഴുതാൻ ശിഖരിപ്പാത്തവരും ആയിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് പാർട്ടിപ്പർക്കിലും നാട്ടുഭാഷയിലും സംസ്കൃതത്തിലും സാമാന്യം അറിവുള്ളവരുമായ ആളുകൾ—കോടതികളിൽ ശിഖിച്ചവരും ആധാരമേറിയവരുമാകെ—കവിത

കൾ, എന്നിവയ്ക്കു പാത്രമായ കവിതകൾ, മാത്രം തിരിച്ചുവരുന്നതിനാൽ ഗദ്യകൃതികൾ ഒട്ടനേകം തിരിച്ചുവരുന്നതില്ല. കോടതിക്കാരെ വാലകുതിരി പത്രങ്ങളിലേയ്ക്ക് വളരെ പാറിയതായിരുന്നു. ഇവയെ കോടതികളിൽ ആവുകയെന്നു വേലകൾ ചെയ്യുകയും വേലനേരമെല്ലാം കോടതിക്കു സാക്ഷാൽ മുഖമിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ നല്ല ന്യായങ്ങളിൽനിന്നു വന്നിരുന്ന വർത്തമാനങ്ങളെക്കുറിച്ചും ചില ന്യായങ്ങളും സാധാരണ ലേഖകന്മാരിലുള്ളതിന്നു മാറി ഏതെങ്കിലും വന്നിട്ടുണ്ട്. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഏകദേശമായിട്ടുള്ള വർത്തമാനങ്ങളെക്കുറിച്ചും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നു്.

മലയാളത്തിലെ പത്തുപ്രവർത്തനരീതി ഇതാത്രം വിശദമായിരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിലാണ് വാഗ്ദീപ്തി മാപ്പിള "കേരളകിരണം" നടത്തിയതായിട്ടു് എന്തോർക്കുമ്പോൾ ആ മാപ്പിളൻ ആത്മവിശ്വാസത്തിലും സ്വപ്രകൃതസമർത്ഥതയിലും ആർക്കാണ് വിശ്വസം ഉണ്ടായിരുന്നതു്? പൊതുജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ സഞ്ചരിച്ച യഥാർത്ഥമായ വർത്തമാനങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു്, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ പ്രീതിയോ അപ്രീതിയോ വക വെക്കാതെ അത് അദ്ദേഹം ആ പത്രം നടത്തിയിരുന്ന സ്വസ്ഥമായ ഒരു ഇന്നും പാലം പക്ഷിപ്പറയുന്നുണ്ട്. അത് "ഏതെങ്കിലും ഒരു ദിക്കിലെ പ്രമാണിയുടെയോ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെയോ അഭിപ്രായത്തിനനുസരിച്ചായിരുന്ന ഒന്നുകളുടെ അഭിപ്രായവുമായിരുന്നു. പ്രമാണിയുടെയും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെയും അഭിപ്രായങ്ങൾ വിപരീതമായ അഭിപ്രായം ആലോചിച്ചുണ്ടാക്കുവാൻ സാധിച്ചു മിന്നാലിം അധികമാളുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. മനസ്സെങ്കിലും ചിലർക്കുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽതന്നെ ആ പെട്ടിയിൽ പറയുവാൻ അവർക്കു ധൈര്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല." കാലസ്ഥിതി ഇന്നും

ത്തിലായിരുന്നതുകൊണ്ട് മനസ്സാക്ഷിക്കനുസരണമായ അഭിപ്രായപ്രകടനം നിമിത്തം വാഗ്ദീപ്തമാപ്പിച്ച മിലയുടെ നാപ്പിതിക്ക് പാത്രിവിഭാഷണിപനീട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അതേസമയത്തു് അനവധി ആളുകളുടെ സുഹൃത്തുമാനങ്ങൾക്കു അദ്ദേഹം പാത്രമായിത്തീർന്നു എന്നുള്ളതും വിസ്തരിക്കേണ്ടതല്ല.

രാജകുമാർക്കുള്ള വിമർശിക്കുന്നതിലാണ് കേരളമിന്നം കൂടുതൽ ഊർദ്ധ്വമായിത്തീർന്നത്. വർത്തകൾ അന്വേഷിക്കുന്നതിനായി വാഗ്ദീപ്തമാപ്പിച്ച കൂടുകൂടെ എന്നൊക്കളെത്തന്നെ പോകാണായിരുന്നു. ഈ യാത്രകൾ അദ്ദേഹത്തിനു ധാരാളം പരിചയക്കാരെ ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തു. ചേലയിൽ ഒരു വിധം പാണ്ഡിത്യമുള്ള വരായി ആരായതിലും കണ്ടുമുട്ടിയാൽ "കേരളമിന്നം" നായിലേയ്ക്കു് ഏതെങ്കിലും എഴുതിയെഴുതാൻ പത്രാധിപർ അവരെ നിർബ്ബന്ധിക്കുമായി. ഇങ്ങനെ വാഗ്ദീപ്തമാപ്പിച്ചയുടെ നിർബ്ബന്ധംകൊണ്ട് മനസ്സിലാമനസ്സോടെ അന്നു ചേലനമെഴുതിയെഴുതിയ പലതും ഒട്ടുവിൽ ഒന്നാകുന്നു എഴുത്തുകാരായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. പിന്നീട് "ചേലമുളമേനാരമ" നടത്തിത്തുടങ്ങിയകാലത്തും കൊച്ചിരാജാക്കണസംബന്ധമായ പല രഹസ്യങ്ങളും ചരിത്രനായകനെ അറിയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു് ഈ "എന്നൊക്കും ചേലമുളമേനാരമ"യായിരുന്നു.

തൊറകൾ തിരുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നതുള്ള സദാചാരം തോടുകൂടിയാണ് വാഗ്ദീപ്തമാപ്പിച്ച രാജാക്കണകാർക്കുള്ള വിമർശിപ്പിരുന്നതു്. ചേലമുളമേനാരമകർക്കുസപരത്തിൽ ചെയ്തുന്ന നിരൂപണം അന്നത്തെ നിലയ്ക്കു് ഉദ്ദാസിലിമു് ഉതകുകയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, പലപ്പോഴും വിപരീതഫലത്തെ ഉണ്ടാക്കിയേയ്ക്കുമെന്നു

അദ്ദേഹത്തിന് നല്ലപാലെ അറിയാമായിരുന്നു. അതിനാൽ രാജകുടുംബങ്ങളോ ഉദ്യോഗസ്ഥപ്പെരുക്കങ്ങളോ വിമർശിച്ചുകൊണ്ട് ആരെങ്കിലും ഭേദനമയച്ചുകൊടുത്താൽ, ഏകാഭിമുഖം പരിശോധിച്ച് വേണ്ട ഭേദഗതികൾ വരുത്തിയതിനുശേഷം മാത്രമേ അദ്ദേഹം അത് അച്ചുനിറുത്തുകയുടെ അടുക്കലേയ്ക്കുയച്ചിരുന്നുള്ളൂ. 'ലേഖകന്മാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കു പത്രാധിപർ ഉത്തരവാദിയല്ല' എന്ന മുദ്രാവാക്യത്തിന്റെ തണലിയിലായിരുന്നുവെന്ന് മാത്രമല്ല മറ്റൊരു കാര്യം കോരിക്കുന്നതാണ് ആ പത്രാധിപർക്ക് ഇഷ്ടമല്ലായിരുന്നു. ഈ വക കാരണങ്ങളാൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും പൗരജനങ്ങളും കേരള മിത്രത്തെ ഒരുപാലെ ബഹുമാനിച്ചിരുന്നു.

മാധ്യമവിജയകരമായ ഭേദനങ്ങൾ ചേർക്കുന്ന വിഷയത്തിലും കേരളമിത്രം പ്രത്യേകശ്രദ്ധ പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നു. കഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻ മുതലായ പലതരം കവിതകൾ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് ആ പത്രത്തിൽ കാണാമായിരുന്നു. പുസ്തകനിരൂപണങ്ങളും ഒട്ടും കുറവായിരുന്നില്ല. കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ വരുന്നില്ലാത്തതിന്റെ പേർ ഒന്നുമെന്തായി കേട്ടത് കേരളമിത്രം പത്രാധിപർ എന്ന നിമിത്തമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശാകുന്തളം പരിഭാഷയുടെ ഒന്നാംപതിപ്പ് അതിന് അല്പംമുമ്പു പുറത്തുവന്നുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. ആ പുസ്തകത്തെ സമഗ്രമായി വിമർശിച്ചുകൊണ്ടും അതിലെ സംസ്കൃതപദങ്ങളെല്ലാം പ്രത്യേകം എടുത്തുകാണിച്ചുകൊണ്ടും ചിഹ്നമായ ഒരു നിരൂപണം ഒരിക്കൽ വരുന്നില്ലാത്തതിന്റെ പേർ കേരളമിത്രത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹമാണ് കേരളവർമ്മ വരുന്നില്ലാത്തതിന്റെ പേർ കേരളമിത്രത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹമാണ് കേരളവർമ്മ വരുന്നില്ലാത്തതിന്റെ പേർ കേരളമിത്രത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹമാണ് കേരളവർമ്മ വരുന്നില്ലാത്തതിന്റെ പേർ കേരളമിത്രത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി.

മനോരമയിൽ കൂടി പടർന്നു വളർന്ന് ഏതെല്ലാം സൽ ഫലങ്ങളെ പ്രദാനം ചെയ്തുവെന്ന് നമുക്കു പിന്നീട് മനസ്സിലാകും.

ഏകദേശം ഒരുക്കോട്ടുത്തോളം മാത്രമേ, പാൽപ്പു മാപ്പിള കേരളമിതത്തിന്റെ പത്രാധിപരായിരുന്നു ഈ തിരുവല്ലായിൽനിന്ന് വേമ്പനാട്ടുകായലിൽ കൂടി കൂടുകൂടെ കൊച്ചിയിലേയ്ക്കു വളഞ്ഞിൽ പൊതുവായി വന്ന യാത്രാ സാധനം നിറഞ്ഞതായിരുന്നു തിരുവല്ലായിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട 'വീട്ടപ്പൻ' കൊച്ചിയിലെത്തിയ വിവരത്തിന് ഏഴുതുറകിട്ടുന്നതുവരെ വീട്ടുകാർ—പ്രത്യേകിച്ചു വാത്സല്യപൂർവ്വമായ മാതാവ്—വളരെ വിഷമിച്ചാണ് കഴിച്ചുകൂട്ടിയിരുന്നത്. കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പത്രാധിപരുടെ ജോലി ഉപേക്ഷിക്കാൻ അമ്മ നിർബ്ബന്ധിച്ചു തുടങ്ങി. പത്രാധിപരുടെ നിലയിൽ കിട്ടിയിരുന്ന മിതമായ പ്രതിഫലം ഭർത്താവും മറ്റും കൊച്ചിയിൽ കൊണ്ടുപോയി താമസിപ്പിക്കുന്നതിനു മതിയാകാത്തതും വന്നു ഇങ്ങിനെ യുള്ള പല കാരണങ്ങളാൽ കേരളമിതത്തിന്റെ പത്രാധിപത്വം ഉപേക്ഷിച്ചു വാഗ്ദാനമാപ്പിളി വീണ്ടും വീട്ടിൽവന്നു താമസമായി.

മുതൽപിടിക്കാരനായത്

ഇങ്ങനെ പായത്തക്ക ജോലിയാണു മില്ലാതെ ചരിത്രനായകൻ വീട്ടിൽ സ്വസ്ഥമായിരിക്കുന്ന കാലത്തു് ചെങ്ങന്നൂർ താലൂക്കിൽ മുതൽപിടി ഉപഗ്രാമം ഒഴിവുവന്നു. മകൻ ആ ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചു കാണാൻ പിതാവായ ഇപ്പൻ വളരെ ആഗ്രഹിച്ചതന്റെ അഭിരുചി പാവത്ത ആ പണമെണ്ണുന്ന ജോലി സ്വീകരിക്കുന്നതിനു വാഗ്ദാനമാപ്പിളിയ്ക്കു തീരെ

ഇഷ്ടമില്ലായിരുന്നു. പക്ഷേ, പിതാവിന്റെ നിർദ്ദേശം നിമിത്തം ഒടുവിൽ അദ്ദേഹത്തിന് അതു സ്വീകരിക്കേണ്ടിവന്നു. കാവ്യരചന, ഗ്രന്ഥപാരായണം മുതലായ സാഹിത്യപരിശ്രമങ്ങളിൽനിന്ന് ആ ഉദ്യോഗകാലത്തും അദ്ദേഹം വിമുക്തനായിരുന്നില്ല. തീരെ നിരസമായിത്തോന്നിയ മുതൽപിടിച്ചോലിയിൽ ഭിന്നപ്രതിവർദ്ധിച്ചുവന്ന വിരക്തിയെ അല്പമൊന്നു ശമിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പായംകൂടിയായിരുന്നു ഈ സാഹിത്യപരിശ്രമം.

ചെങ്ങന്നൂർചെമ്പൻ മണായിരമനിലധികം രൂപയും മാർഗ്ഗഭക്ഷണാനന്ദമനുഭവിക്കാനുള്ള കഴിവും സഞ്ചിതവും എങ്ങെന്നാവുന്ന നാനാധകയിലൊത്തപണം ചെപ്പടിക്കോപ്പകാട്ടിത്തരുമ്പതു മാസമേതാകീടുമൊരു പതിനഞ്ചു നാണകെടുത്തി.

എന്നും മറ്റും അക്കാലത്തു് ചില സ്നേഹിതന്മാർക്കെഴുതിയയച്ചിട്ടുള്ളതിൽനിന്ന് ആ "സർക്കാർ ജോലി" അദ്ദേഹത്തിന് അത്ര പത്മപ്രമായിട്ടല്ല തോന്നിയിരുന്നതെന്നു തെളിയുന്നുണ്ട്. സാഹിത്യപരിശ്രമത്തിനു പുറമേ, സാമുദായികങ്ങളായ ചില ശ്രമങ്ങളിലും അക്കാലത്തു് അദ്ദേഹം ഏർപ്പെട്ടിരുന്നതായി കാണുന്നു ചെങ്ങന്നൂർ, പുത്തൻകാവ് മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിലുള്ള ത്രിസ്തംഭനിയവാക്കളെ ഒരുമിച്ചുചേർത്തു് "സദാചാരസംഹാരസംഘം" എന്ന പേരിൽ ഒരു സമിതി ഏർപ്പെടുത്തി പ്രവർത്തനം തുടങ്ങിയതു് അക്കാലത്താണ്. ആത്മീയവും ദൗർഗ്ഗന്ധമായ അഭിവൃദ്ധിക്കുതക്ക പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്തു എന്നുള്ളതായിരുന്നു സമിതിയുടെ പ്രധാന പരിപാടികളിൽ ഒന്ന്. അധികം താമസിയാതെ സംഘത്തിന്റെ വകയായി ഒരു ചെറിയ കെട്ടിടമുണ്ടാകയും ആ കെട്ടിടത്തിൽ

കോട്ടയത്തെ താമസം ഇതിനനുരൂപമായിത്തീർന്നു. പത്രം തുടങ്ങുന്നതിനു പലരും അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. ചിലർ വരികൾക്കു ഉത്തരക്കത്തമെന്നൊ. മേഖലക്കാരെ സമ്പാദിക്കാൻ പ്രയാസമുണ്ടായിരിക്കയില്ലെന്ന് വേറെ ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. സ്വന്തമായി ഒരു പ്രസ്സുണ്ടാകുന്നപക്ഷം സാമ്പത്തികമായ ശ്രദ്ധയോടെ വളരെ കാവലായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിനാൽ, പ്രസ്സ് സ്ഥാപിക്കുവാനാണ് ഒന്നാമതായി ശ്രമിക്കേണ്ടതെന്ന് ഏതാനും സ്റ്റേഡിയന്മാർ ഉപദേശിച്ചു. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നപക്ഷം യഥാർത്ഥത്തിൽ ധനസഹായം ചെയ്യാമെന്നു മാത്രമല്ല വരുമാനംപോലും ഇരുപതു ശതമാനം ഉണ്ടാകുമെന്നു പറഞ്ഞു. പരിതഃസ്ഥിതി കണ്ടുകിട്ടി എന്നുള്ളതാണ് മുൻപിട്ടുണ്ടി സാധിക്കുമെന്നുള്ളതാണ് വരും സാധ്യമാകുമെന്നുള്ളതായ വലിയ ലക്ഷ്യം.

മനോരമക്കമ്പിനി

പതിനായിരം രൂപ മുഖധനത്തിൽ ഒരു കമ്പിനി സ്ഥാപിച്ചാൽ വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടുകളാകെ ഓഹരിവില്പന സാധിക്കുമെന്നു കണ്ടതിനാൽ ആ വഴിക്ക് ശ്രമിക്കാനാണ് പരിതഃസ്ഥിതികൾ അവസാനമായി തീരുമാനിച്ചത്. ഇതിനെപ്പറ്റി തന്റെ സഹോദരന്മാരായി ആലോചിച്ചതിൽ അവരെല്ലാം പൂർണ്ണമായി യോജിച്ചു. പിതാവിന്റെ അനുമതി കിട്ടുന്നതിനായിരുന്നു പ്രധാനം. ഇപ്പോൾ അന്നത്തെ കാലസ്ഥിതികൾ തിരിച്ചറിയുന്നതിൽ സാധാരണ ധനികനാണെന്നു കണ്ടു കണ്ടുപിടിച്ചു. ഇതിന്റെ പതിനായിരം രൂപ എന്നു പറഞ്ഞാൽ അത്ഭുതം വിസ്മയമുണ്ടാകുമെന്നു പുത്രന്മാർക്കു തോന്നിയിരിക്കണം. അതുകൊണ്ട് പിതാവിന്റെ അനുമതിയായിരുന്ന ഒരു യോജ്യാ കീഴിറേയും സഹോദരന്മാർക്കുവായ കണ്ടുകഴിയിൽ കരുവിട്ടു.

എഞ്ചിനീയറേയും കൂട്ടപിടിച്ച് അവരെക്കൊണ്ടാണ് ഈ വർത്തമാനം പിതാവിനോടു പറയിച്ചത്. 'വറീച്ചൻ' എന്നൊരു പതിനഞ്ചുപയ്യ ജോലിനോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു പോരായ്മയാണെന്നും ജോലിയിൽ ഉൽക്കർഷത്തിനു വഴിയുള്ള ഏതെങ്കിലും ജോലിയിൽ അയാളെ ഏർപ്പെടുത്തുന്നതു നന്നായിരിക്കുമെന്നും മറ്റു മുള്ള മുഖവുരയോടുകൂടി ആരംഭിച്ച ഈ സംഭാഷണം ആയിട്ടു പുറകു സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന പേപ്പർ മില്ലിനെ സ്പർശിച്ച്, അതുപോലെ ഒരു "ചെറിയ കമ്പിനി" സ്ഥാപിക്കുന്ന വിഷയത്തിലെത്തിച്ചേർന്നു.

'പുറകു പേപ്പർമിൾകമ്പിനി'യെപ്പറ്റി ഈപ്പച്ചൻ നല്ലപോലെ അറിയാമായിരുന്നു. ക്യാമറോൺ എന്ന ധന തിരുവിതാംകൂർ ഗവർണ്മെന്റിന്റെ സഹായസഹകരണങ്ങളോടുകൂടി കടലാസ്സുണ്ടാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി സ്ഥാപിച്ച ഒരു കമ്പനിയായിരുന്നു അത്. ടി വാൻറാ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് ഈപ്പച്ചൻ 500 ക. കൊടുത്ത് ആ കമ്പനിയിൽ ഒരോഹരി എട്ടക്കയും രണ്ടു സഹോദരന്മാരെക്കൊണ്ട് ഓരോ ഓഹരി എട്ടപ്പിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ കമ്പനി ജോലിചെയ്യാതെ ഒടുവിൽ നാമാവശേഷമായിപ്പോയി എങ്കിലും, തിരുവിതാംകൂറിൽ അതു വലിയ തൊപകാരംചെയ്തു. ഈ നാട്ടിൽ ഏറ്റുമാനൂരിൽ കമ്പിനി ആക്ട് നടപ്പിൽവരുത്തുന്നതിനു കാരണമായിത്തീർന്നതു പ്രസ്തുത പേപ്പർമില്ലാണ്. ക്യാമറോൺധന ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയിലെ കമ്പിനിനിയമം നിസ്സാരമായ ചില ഭേദഗതികളോടുകൂടി പകർത്തി ഒരു തിരുവെഴുത്തുമൂലം തിരുവിതാംകൂറിൽ നടപ്പിൽവരുത്തിയിരുന്നു. കമ്പിനിയിൽ അംഗങ്ങളായി ചേർന്നവർക്കെല്ലാം കൂട്ടനിബന്ധനകളുടേയും കൂട്ടയാജ്ഞിന്റേയും ഓരോ കോപ്പി അയച്ചുകു

ട്ടത്തിൽ ഈപ്പച്ചനും അതു കിട്ടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അങ്ങിനെ കൂട്ടുകമ്പിനികളെപ്പറ്റി സാമാന്യമായി മനസ്സിലാക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞിരുന്നതിനാലും ജാമാതാവിന്റെയും സ്നേഹിതന്റേയും നിർബ്ബന്ധം മൂലവും, പുത്രൻ മനസാ മംഗളംനേർന്നുകൊണ്ടു്, ഈപ്പച്ചൻ കമ്പിനിയെപ്പറ്റിയുള്ള ആലോചനയ്ക്കു് സമ്മതം മുദിച്ചു.

പുനലൂർ കമ്പിനിയുടെ നിയമാവലി മലയാളത്തിലേക്കു വിവർത്തനംചെയ്തു് ഓഹരിയുടെ സംഖ്യ, കമ്പിനിയുടെ പേരു്, ഡയറക്ടർമാരുടെ വിവരം മുതലായവ മാത്രം ആവശ്യാനുസരണം വ്യത്യാസപ്പെടുത്തി 'മലയാളഭാരതകമ്പിനി' രജിസ്റ്റർചെയ്യിക്കയാണു് വറഗീസ് മാപ്പിള ചെയ്തതു്. പതിനായിരം രൂപയായിരുന്നു മൂലധനം. ചരിത്രനായകന്റെ ഗുണകാംക്ഷികളായിരുന്ന പലരും ഓഹരികളെടുത്തു. 'കണ്ടത്തിൽ കടംബന്ധം വകയ്ക്കു്' പിതാവുതന്നെ ആറോഹരി എടുത്തു് പുത്രനെ അനുഗ്രഹിച്ചു. മാർ ട്രിപ്പനപ്പാസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ, ചരിയപ്പിള്ളി വലിയത്തമ്പുരാൻ മുതലായവരൊക്കെ ഓഹരിയെടുത്തു ചരിത്രനായകനെ സഹായിച്ചുകൂട്ടത്തിൽ പെട്ടവരാണ്. 1064 കേരളത്തിൽ കമ്പിനി റെഗിസ്ട്രാക്കുപ്പെട്ടു.

പാതംകൂടിപ്പൂർത്തു് ചെറിയ സംഖ്യകൾമുടക്കി വലിയ തുക പിരിച്ചെടുത്തു വ്യവസായാദികൾ നടത്തുന്ന സമ്പ്രദായം അന്നു നാട്ടുകാർക്കു പരിചിതമായിരുന്നില്ല. നാട്ടുകാർ തുടങ്ങിയ ഒന്നാമത്തെ കമ്പനിയായിരുന്നിട്ടും ഓഹരികൾ വിഹിതം പിരിയുന്നതിൽ അധികം പ്രയാസപ്പെടേണ്ടിവന്നില്ല. 'ആദ്യത്തെ നാട്ടുകമ്പിനിയായിരുന്നിട്ടും ഓഹരി ഒട്ടേക്കും ഏകദൃഷ്ടിയിൽ വിഹിതംകർത്തിക്കുന്നു. ഇനി 14 ഓഹരി

മാനവ ബാക്കിയുള്ള എന്ന് 66-ലെ മാനദണ്ഡം
 “മാനദണ്ഡവിനിയമ ഓഹരികളെല്ലാം വിനാശി-
 ന്നിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ പലതും ഓഹരിക്കുവേണ്ടി ആ-
 വശപ്പെടുത്തേണ്ടിയിരുന്നതിനാൽ, വാങ്ങിയ ഓഹരി
 വിപ്ലവൻ മനസ്സോടു വർദ്ധിച്ചു. ആപ്പിസിൽ നന്നായി
 കണക്കാക്കുന്നു എന്ന് 67-ലെ മാനദണ്ഡം പ്ര-
 സിദ്ധ്യാകാശനത്തിൽനിന്ന് വാഗ്ദാനം ചെയ്ത
 കമ്പിനിയിലെ കാര്യത്തിൽ നാഗവട്ടക്കാരനും
 കേരളക്കമ്പിനിയിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ.
 66 ലേഖനത്തിൽ “മലയാളമാനദണ്ഡവിനിയമം” എന്ന
 പേരിൽ മാനദണ്ഡം പ്രസിദ്ധമാക്കുന്ന മേലുപദേശ-
 ന്നിൽനിന്ന് പ്രാബല്യമുള്ള ഒരു ഭാഗം ഉദ്ധരിച്ചുകാ-
 ഞ് ഈ ഭാഗം സാധനമായിരിക്കും.

“തിരുവിതാംകൂറിൽ പ്രമാണമേറിയ ഉദ്യോഗസ്ഥ-
 കളായ പട്ടാളം നൽകുന്ന ഈ സംസ്ഥാനത്തു നട-
 പ്പിക്കേണ്ട വിവിധ തരമായവർക്കുള്ള പ്രവൃത്തി-
 യുടെ കണക്കെടുത്ത ഓഹരിയിൽ പാലപ്പട്ടം പുനർ
 സ്ഥാപിച്ചു നടത്തിവരുന്ന തിരുവിതാംകൂർ കടലാസ്സ-
 യോഗം വിനിയമം പ്രകാരമുള്ള മലയാളമാനദണ്ഡ-
 വിനിയമമാകുന്നു. കടലാസ്സുകമ്പിനി, കമ്പിനി ഏർ-
 ഘ്യാനത്തിൽ ധാരാളം പരിവർത്തനം ഉത്സാഹവുമുള്ള
 ചെറുകൊരളം ചിലവുകൾ പട്ടാളക്കാരെക്കുറിച്ചും സം-
 തിര്യക്കു കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും മറ്റും ഇത്തരം വേല നട-
 പ്പായിട്ടില്ലാത്തതാണ്. നമ്മുടെ കമ്പിനിയിൽ നാട്ടുകാർ
 സ്വയം ചെയ്ത് ഏർപ്പെടുത്തിയതിൽ കണക്കെടുത്തതാണെന്നു
 ഉള്ള ഒരു യോഗപത്രം ഉണ്ടായി. നമ്മുടെ ഓഹരിക്കാരെ
 കേരളം യോഗപത്രമായ മറ്റു ചില ആളുകളുടെയും പ്ര-
 ബലമാണ് സാധാരണക്കാർ, കണക്കാക്കുന്നതിന് മുമ്പെല്ലാ
 തരത്തിലും കണക്കാക്കുന്നതിന് മുമ്പെല്ലാ തരത്തിലും കണക്കാക്കുന്നതിന് മുമ്പെല്ലാ

ണെന്നു കൂടി ഒരു വിശേഷത സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് നമുക്കു സാമാന്യത്തിലധികം കൃതാർത്ഥരായ വകാരമുണ്ട്.

മലയാളമനോരമ

കമ്പിനി രജിസ്റ്റർ ചെയ്തതോടുകൂടിത്തന്നെ പ്രസ്സ് വാങ്ങുന്നതിനും പത്രം തുടങ്ങുന്നതിനും വേണ്ട ആലോചന ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. വലിയകോയിത്തമ്പുരാന്റെ അഭിപ്രായമാണ് പരിഗണനയകൻ അക്കാശ്ശത്തിൽ ആലോചിച്ച് ആരാഞ്ഞത്. കമ്പിനിക്കും പത്രത്തിനും “മലയാളമനോരമ” എന്ന പേരു നിർദ്ദേശിച്ചു തന്നെ കോയിത്തമ്പുരാനാണെന്നു പറയപ്പെടുന്ന പത്രത്തിന്റെ നയത്തെ സംബന്ധിച്ചും അദ്ധാവിവര്യകമായി സ്വീകരിക്കേണ്ട പരിഷ്കാരങ്ങളുണ്ടാകുമെന്ന് കൂടിത്തന്നെ കേരളകാലിദാസന്റെ ഉപദേശം വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. കേരളചിത്രത്തിൽനിന്നുണ്ടായ അനുഭവത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി, കിട്ടാവുന്നിടത്തോളം നല്ല ലേഖകന്മാരെ ഓരോ ദിക്കിൽ മുൻകൂട്ടി ഏർപ്പാടാക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹം അമാന്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. അന്നത്തെ നിലയ്ക്കും ചെയ്യാവുന്നതൊക്കെ ചെയ്യാനേ നിവൃത്തിയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. എന്തു കൊണ്ടെന്നാൽ സി. കണ്ണശ്ശാമനോൻ വൃത്താന്തപത്ര പ്രവർത്തനത്തിന്റെ പ്രസ്താവനയിൽ വിവരിച്ചനിലയിൽനിന്നു പത്രപ്രവർത്തനരീതി പറയത്തക്കവണ്ണം അന്നും പുരോഗമിച്ചിരുന്നില്ല. പരിതഃസ്ഥിതികൾക്കുകീഴ്പ്പെട്ട് അതനുസരിച്ചു ജീവിക്കുക എന്നത് ആർക്കും അപ്രസാധ്യമാണ്. അതിൽ അതുതാവഹമായോ സ്വതഃപ്രമാണമോ ഒന്നുതന്നെയില്ല. നേരേറിച്ചിട്ട്, സ്വപ്രയത്നംകൊണ്ടു പരിതഃസ്ഥിതികളെ തന്നി

ക്കണ്ടതുകൊണ്ടുവന്നു. ഉപപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു കൂടി സാധാരണ പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടായി. ഈ പ്രശ്നങ്ങൾക്കു തക്കതായിട്ടുള്ള ഒരു അഭിപ്രായം വന്നു. അതുകൊണ്ട് പരിതഃസ്ഥിതികളെ തക്കതാക്കിയതിനു ശ്രമിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പദ്ധതിയും ഉണ്ടായി. ഈ പദ്ധതിയനുസരിച്ച് പലതരം പദ്ധതികളും ഉണ്ടായി. ഈ പദ്ധതികളിൽ 1065 മീനും 10-ാം നമ്പർ, 'മലയാള മനോരമ'യുടെ ഒന്നാം ലക്കം ഉണ്ടായി. ഇതും മനോരമയിൽ നാം കാണുന്ന മലയാള മനോരമയിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അനുബന്ധമായിട്ടുള്ള ഒരു വാർത്താ പത്രമായിട്ടുള്ളതായിരുന്നു. സാധാരണ പ്രശ്നങ്ങൾക്കു തക്കതാക്കിയതിനു ശ്രമിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പദ്ധതിയും ഉണ്ടായി. ഈ പദ്ധതികളിൽ 1065 മീനും 10-ാം നമ്പർ, 'മലയാള മനോരമ'യുടെ ഒന്നാം ലക്കം ഉണ്ടായി. ഇതും മനോരമയിൽ നാം കാണുന്ന മലയാള മനോരമയിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അനുബന്ധമായിട്ടുള്ള ഒരു വാർത്താ പത്രമായിട്ടുള്ളതായിരുന്നു.

യാ സാധാരണപ്രശ്നങ്ങൾക്കു തക്കതാക്കിയതിനു ശ്രമിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പദ്ധതിയും ഉണ്ടായി. ഈ പദ്ധതികളിൽ 1065 മീനും 10-ാം നമ്പർ, 'മലയാള മനോരമ'യുടെ ഒന്നാം ലക്കം ഉണ്ടായി. ഇതും മനോരമയിൽ നാം കാണുന്ന മലയാള മനോരമയിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അനുബന്ധമായിട്ടുള്ള ഒരു വാർത്താ പത്രമായിട്ടുള്ളതായിരുന്നു.

നമുക്കു 'മലയാള മനോരമ' എന്നുള്ള പത്രനാമം ഉണ്ടായി. ഈ പത്രനാമം ഉണ്ടായി.

മലയാള മനോരമയുടെ പദ്ധതികളിൽ 1065 മീനും 10-ാം നമ്പർ, 'മലയാള മനോരമ'യുടെ ഒന്നാം ലക്കം ഉണ്ടായി. ഇതും മനോരമയിൽ നാം കാണുന്ന മലയാള മനോരമയിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അനുബന്ധമായിട്ടുള്ള ഒരു വാർത്താ പത്രമായിട്ടുള്ളതായിരുന്നു.

എന്ന പദ്ധതിയനുസരിച്ച് പലതരം പദ്ധതികളും ഉണ്ടായി. ഈ പദ്ധതികളിൽ 1065 മീനും 10-ാം നമ്പർ, 'മലയാള മനോരമ'യുടെ ഒന്നാം ലക്കം ഉണ്ടായി. ഇതും മനോരമയിൽ നാം കാണുന്ന മലയാള മനോരമയിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അനുബന്ധമായിട്ടുള്ള ഒരു വാർത്താ പത്രമായിട്ടുള്ളതായിരുന്നു.

സീട്ടിലെത്തും മുൻപുവെച്ചുപോലെ തന്നെ കേവലം മുട്ടണിയിരിക്കുന്ന ശ്യാം പാഞ്ഞുവെട്ടും.

എന്നതിൽ നാലുവരെ ലഭ്യമാകും എന്ന് ആദ്യകാലത്തു 3-0, മാസത്തിൽ മൂന്നുവരെയായുള്ളവ 2-0, മാസത്തിൽ രണ്ടുവരെയായുള്ളവ 3-0, മാസംതോറുമുള്ളവ 4-0 മുഖി ആകെ 12 വർഷമാനുള്ളതാകുമെന്നായി കണക്കു.

ഇതിനാൽ ചലച്ചിത്രത്തിൽ വർത്തമാനപ്രശ്നങ്ങൾ ഒരു ധാരാളമെന്നു ചിലർക്കു തോന്നിപ്പോകാമെന്നും, തീരുവിനാകോട്ട് ഇവയിൽ മാധ്യമത്തിൽ രണ്ടുവണ്ണയായി പ്രതിഫലിക്കുന്നതെന്നും, മാധ്യമങ്ങളിലൂടെ ഒന്നുകൂടി ആകെ മൂന്നു വശത്തുമുള്ളതെന്നും ഈ മൂന്നും ഒരോ മതാധികാരികളുടെ വകയാണെന്നുള്ളതുവസ്തുതയെന്നു കേരളപ്പ്രസിദ്ധീകരണവും ഈ വിഷയത്തിൽ തീരുവിനാകോശിര സമയം ഇല്ലാത്തതെന്നും.

[illegible][illegible]

യുടെ വേഷത്തിൽ ഭൂമിയിൽ വന്നവരെന്നതായിട്ടാണ് കഥ ഘടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഒരു നാനിപട്ടാണം ഭരതവാക്യാം ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു:—

കേളിൻകാട്ടനിറത്തകംപറഞ്ഞാപ്പാലോരത്താരികാളയും
നല്ലൊരു പരിയ്ക്കുരിപ്പതിന്നൻ കാഴ്ചവെട്ടു മുൻകാലമേ
ഏപ്പാഴും വെളുതാം പ്രമത്സിവിടേക്കുവന്ന മിഷ്ണാണി-
സ്സാഴ്ചന്മാർക്കു സമാഹരകാടക്കണമഹോ പൊതുപുലായയിരും.

മേനോരവിജയവിഭവാകുന്നാൻകരാ-
യനാരതം കവിവരതം ചാിക്കണം;
മേനാശ്വത്തംപെടുകിന ലോകരിൽ കനി-
ത്താനാപരം സുഖമുണ്ടുണ്ടാമിടാൻ.

ഈ ഭരതവാക്യം കേൾച്ചപ്പോഴുനാമ വളരെക്കാലം മുമ്പാലുകാരമായി അണിഞ്ഞിരുന്ന ഏതെങ്കിലും ആളാവാൻ അറിയാമല്ലോ.

ഒന്നാലക്കുമുതൽക്കുതന്നെ ജാതാകവിഭാഗം വഴി മേനോരയിൽ ഒരു പംക്തി പ്രത്യേകം നീക്കിവെച്ചിരുന്നു. 'കേരളമിത്ര'ത്തിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിനിന്നുണ്ടായ അനുഭവമാണ് ചരിത്രനായകനോ ഇതിനു പ്രേരിപ്പിച്ചത്. പേരിനുവണ്ടിയെങ്കിലും ജാതാവിഷയകമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരായി ഞാൻ ആരെങ്കിലും ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവർ, കവികൾ മാത്രമായിത്തന്നെ അവരെക്കൂടി മാനിനിർത്തുന്നപക്ഷം, പതു പ്രവർത്തനം തീരെ അസാദ്ധ്യമായിത്തീർന്നുവെന്നു വരുതിപ്പുമാപ്പിച്ചു കരുതിയിരുന്നിരിക്കണം. ഏതെന്നുവെച്ചാലും, മിക്കവാറും മേനോരയിലെ ഒരു പേരുമുണ്ടാകുന്ന ജാതാകവികളുടെ അസാദ്ധ്യതയെക്കുറിച്ചായി പരാധിപർ ഒന്നാലക്കുമുതൽക്കുതന്നെ നീക്കിവെച്ചിരുന്നതായി കാണുന്നുണ്ട്. ആ പംക്തിയിലെ

കവികളുടെ ശ്രദ്ധയെ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ട് ഒന്നാംലക്കത്തിൽ ഒരു പരിപ്പും ചേർത്തുകാണണം:-

“ഭാഷാകവിതയ്ക്കു പ്രസിദ്ധമാരിൽ മുമ്പനായ തിരുവല്ലാ വിഖ്യാതനായ രാമവർമ്മസ്വാമികൾ മനോരമയെക്കുറിച്ചു സമ്പോഷിച്ചുണ്ടാക്കി അയച്ചതന്ന മൂന്നു സ്തോകങ്ങളിൽ ഒന്നാംഭാഗത്തു ചരസ്വരവണ്ഡത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ള ഒരു രഥവന്ധം ഭാഷകളുള്ള ഒരു രഥവന്ധവും ചേർത്ത പാദ്യവും ചൊരിയ വിദ്യാനായകന്റെ മനോഹര സ്തോകങ്ങളോടുകൂടി നാലാംഭാഗത്തു ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. മലയാളഭാഷയുടെ അഭിവൃദ്ധിയിലായി അത്തരമുള്ള വാസനാഭാവാദത്തെ സരസമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്ന കവികൾ അവിടെനിന്നുണ്ടാണെന്നുള്ളതും പ്രമുഖനായിട്ടു് ഉണ്ടാക്കിയ അയയ്ക്കുന്ന മറ്റു സ്തോകങ്ങളും സമസ്തകൾ മുതലായവയും അപ്പുറപ്പോൾ നോക്കി യുക്തമായ ഒരു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനായി, ചേർത്തിട്ടു വന്നാൽ ഒരു പ്രത്യേക കാരണത്തന്നെ വിട്ടുകൊടുക്കാവുന്നതാണ്. ഈ പത്രത്തിൽ നാലാംഭാഗത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ള മൂന്നു സമസ്തകളിൽ ചേർത്ത കവികളുടെ ശ്രദ്ധ പ്രത്യേകം ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു.”

1 വാങ്ങിത്തന്നവരില്ല മൂക്കിനകമേ ചോരയാരു-

[മിശ്രാർക്കണം.

2 നാഴിക്കക്കണ്ണൊരിമ്പനാടി കണ്ണപോലെ

3 മലയാളഭാഷയെ

ഇവയാണ് ആദ്യലക്കത്തിൽ ചേർത്തിരുന്ന ആ മൂന്നു സമസ്തകൾ. * പിന്നെ മറ്റാരുമില്ലാത്തതും എല്ലാവരും അറിയാം സമസ്തകളും പുരസ്കാരങ്ങളും പതിവായി ചേർത്തു വന്നുവരുന്നു. തർക്കമില്ലാത്ത പദ്യങ്ങളോടുകൂടി

ചേർത്തുതടങ്ങിയാപ്പാൾ അതു നന്നാക്കുൻ ആഴ്ചയിലായിത്തീർന്നു. കാലക്രമത്തിൽ കവിതാപക്ഷത്തിൽ പല പരിഷ്കാരങ്ങളും വരുത്തിയതായിക്കാണുന്നതു്. അക്കാലത്തു് കവികൾ പരസ്പരം കുത്തുകളഴുതിയിരുന്നതു പോലും പറ്റുപറ്റാത്തതിലായിരുന്നു. അക്രമത്തിൽപെട്ട അനവധി കുത്തുകൾ മനോരമയിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ടു്. പഴയ പാരമ്പര്യം വിട്ടു് നിസ്സാരങ്ങളായ സാധാരണ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി പുതിയരീതിയിൽ കവിത എഴുതുന്നതിന്നു പശ്ചാത്തലമൊരുക്കിയതും മനോരമതന്നെയാണു്. 1070-ൽ ഹൃദയത്തിലുള്ള കവിതാസമ്പ്രദായം നടപ്പിൽവരുത്തുന്നതിന്നെപ്പറ്റി അഭിപ്രായംചോദിച്ചുകൊണ്ടു് കെ. സി. മേഴ്സറിയിൽനിന്നു് ഒരു കത്തു കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടുണ്ടു്.

കൊല്ലം

1070 കന്നി 27

“ഞാൻ ഇന്നലെ ഉച്ചയ്ക്കു തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നു് പുറപ്പെട്ടു് ഇന്നു രാവിലെ ഇവിടെ എത്തി. നിങ്ങളെ വീണ്ടെ കാണാൻ ഇതൊക്കത്തുകൊണ്ടു് ഇപ്പോൾ മൂന്നു്. പകലായിട്ടു് നാലാകിൽ പരസ്പരം അനവധിത്തരമായിരുന്നു.

വിശദമായിട്ടു് നോക്കുമ്പോൾ ഇനി മേവാക പുതിയതരം രാജാകവിത തുടങ്ങണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. മിലവീണ്ടെത്തലേ പാത്രം തിരുവനന്തപുരം കാട്ടുവെട്ടുപാട്, ചേവള്ളിക്കൊട്ടാരം, മാനാങ്കുഴങ്ങാട്ടു്, അമ്പലമുക്കം, കൊല്ലം നെല്ലാപ്പിന്ത, മുതലുപുഴ, കിഴക്കേ കോട്ടമ്പാതിൽ—ഇങ്ങനെ പലതും ആകാം. രാജാ സംഗമിയെക്കുറിച്ചു് അങ്ങിൻ കരയാത്തതും പ്രത്തിൽ അധികപ്പെടാത്തതും പട്ടാളം, രാജാ കാവിയുമൊക്കെയും, രാജാ പത്രത്തിൽ വേണമെന്നാണു് വിചാരിക്കുന്നത്. വേദം വിവരണ മഴയുന്നതുപോലെ കണ്ണിൽ കണ്ടതെല്ലാം പറയുകയല്ല വേണ്ടതു്.

അനുഭവവേദ്യമായ ചില സംഗതികളെക്കുറിച്ച് ചില കവികൾ പറഞ്ഞാൽ, "ഇത് എനിക്ക് അറിയാത്തതല്ല" എന്ന് ആർക്കും അറിയാം. ഇതിനെക്കുറിച്ച് നിങ്ങളുടെ അറിവായത്തോടുകൂടി എന്തെങ്കിലും ഒരു വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് എന്താണോ ഏകദേശം കഴിഞ്ഞുവന്നതെന്ന് അത് മനസ്സിലാക്കുന്നവർക്കുണ്ടാകുന്നു. ഏതും അത് വ്യക്തമായിരിക്കട്ടെ. കഷ്ടിച്ചാൽ പതിനാലുപത്തും പലപ്പോഴും അത് കൂട്ടിക്കുറുത്തു നന്നല്ല. അങ്ങനെ ചിന്താപരം.

എന്ന്, സ്വന്തം വാഗ്ദാനം ചെയ്ത

കെ. സി. ഇതിന് മറുപടി അയച്ചപ്പോൾ എന്ന് നിശ്ചയിച്ചു. ഈ കത്തെഴുതിയതിനുശേഷമുള്ള മൂന്നു നാളുകൾക്കുള്ളിൽ മനോരമയിൽ പത്രാധിപർ നിർദ്ദേശിച്ചതുപോലുള്ള വിഷയങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും കമ്പിനെപ്പറ്റി കെ. സി. യുടെ വക്താവിനെ ഒരു കവിതയും കാണാത്തതിൽനിന്ന് അദ്ദേഹം ഇക്കാര്യം അറിയാതായി കരുതിക്കളഞ്ഞു എന്ന് വേണം വിചാരിക്കാൻ. പക്ഷേ, പത്രാധിപർ അതുകൊണ്ടു ഭഗ്നാഭനായി പിൻ തിരിഞ്ഞതായി കാണുന്നില്ല. കെ. സി. യുടേതുപോലുള്ള ഒരു കത്തു് അദ്ദേഹം നടുവത്തപ്പൻ നമ്പൂതിരിയുടെയടുത്തു് അതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് "ചാലക്കുടിപ്പട്ട" യെപ്പറ്റി വസന്തതിലകുറുത്തത്തിലുള്ള പത്തു ഏകദേശം അമസിയാതെ "മനോരമ"യിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു്.

മനോരമപത്രം അന്നുചെയ്ത പൊതുജനസേവനം ഒരിക്കലും വിസ്തരിക്കേണ്ടതല്ല. ഗവർണ്മെന്റിനും ജനങ്ങൾക്കും ഒരുപോലെ പ്രയോജനകരമായ ഒരു നയമാണ് അന്നു പത്രപ്രവർത്തനത്തിൽ വാഗ്ദാനം ചെയ്ത അംഗീകരിച്ചത്. കാലങ്ങളുടെ വളരെ ശക്തിയോടുകൂടി

വിമർശിക്കുന്ന അവസരത്തിൽപ്പോലും വ്യക്തികളെ സ്തുതിക്കുന്നതിനോട് പത്രാധിപർ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. മനോരമയുടെ നവോത്ഥാനത്തിന് പിന്നാലായിരുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെപ്പറ്റി മൗലികമായി വേണ്ട പോലെ അന്വേഷണം നടത്തുകയും അവരുടെ മാതൃകാശാസ്ത്രമായവയിലും ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. മനോരമയായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ, വേണ്ട പ്രോത്സാഹനവും മനോരമയിൽനിന്നു കിട്ടിയിരുന്നതാൽക്കാരണത്താൽ. തിരുവിതാംകൂറിലെ ഒരു പത്രം ഏകദേശം വ്യക്തിവിമർശനം ഉള്ളിൽപ്പെട്ട് ഉയർന്നുനിന്നില്ലാത്ത മനോരമയെ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ പത്രം കരിതേക്കൻ ശ്രമിച്ചു അവസരത്തിൽ, ആ സംഭവത്തിന്റെ ഉള്ളുകയ്യിലുള്ളതും വലിച്ചു പുറത്തിട്ട് മനോരമ ആ പത്രത്തിന്റെ പ്രത്യേക പാത്രമായി പലർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. നാട്ടന്ത പത്രത്തിൽ 'പത്രശർമ്മ'യെ പുറത്തുവിട്ട് ഒരു നീണ്ട ചെപ്പുസംഗമമായി, പത്രങ്ങൾ വ്യക്തിവിമർശനം ഉള്ളിൽപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ ആക്ഷേപിക്കാൻ പുറപ്പെടുന്നത് പത്രങ്ങളെപ്പറ്റി പൊതുജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വെറുപ്പുണ്ടാക്കുമെന്നുള്ളതിനാൽ, ആ ചെപ്പുസമ്പ്രദായം പത്രവാക്യത്തിന്റെ ചെപ്പുയുത്തമെന്ന സാരമായ സ്തുതിക്കുമെന്നും, അതിനാൽ സ്വന്തം താല്പര്യത്തെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയായിട്ടും അത്തരം വഴിപിടിച്ചു നടപടിയിൽനിന്നു പത്രക്കാർ പിൻവാങ്ങണമെന്നും, രഹസ്യമായ ഭാഷയിൽ വാഗ്ദീപ്തമാക്കി മൂണ്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയുണ്ടായി.

മനോരമയ്ക്ക് കൈയെഴുത്തു പൂർത്തിയായ അവസരത്തിൽ ലിവാൻഡെസ്റ്റാർ രചനാശാസ്ത്രങ്ങളെ അന്വേഷണത്തിൽ കൂടിയ യോഗത്തിൽപ്പെട്ട് മാനിക്കുമെന്നാൽ

ചെല്ല പ്രസംഗത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം ഉൾക്കൊള്ളുന്നത്, അക്കാലത്തു മനോരമയുടേപ്പറ്റി ജനസാമാന്യത്തിന്റെ ഇടയിലുണ്ടായിരുന്ന മതിപ്പ് എത്രമാത്രമായിരുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ സഹായകമായിരിക്കും.

"ഈ നാട്ടിൽ വർത്തമാനപ്പത്രങ്ങൾക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലെന്ന പ്രത്യേകത നമ്മുടെ മുമ്പായിരുന്ന അതിപ്രാചീനം മനോരമയ്ക്ക് അതേത്തരം നീക്കിയതിരുന്നു. ഇതിന്റെ കാരണം, സാമൂഹികമത സമുദായങ്ങൾക്കു നല്ലവണ്ണം അനുകൂലിച്ചു" പത്രത്തിൽ ചേർക്കുന്നതാണ്. മനോരമയ്ക്കുവേണ്ടി സ്വാതന്ത്ര്യം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാ ഇനങ്ങളുടേയും പറ്റി പറയുന്നതിന് അവസരമില്ലായ്മയായി, ചിലതു കേൾക്കുക വേണ്ട.

ഈ പത്രം മനോരമയ്ക്കുവേണ്ടി എന്തെങ്കിലും ഒരു കവിത വെക്കുന്നു. യോഗ്യമാർക്കുവേണ്ടി നൽകുന്നതാണെന്നു ചിലർ വിചാരിച്ചുവെന്നു കവിത എന്തായി" നാട്ടുകാർക്കും കഴിഞ്ഞുവന്നുള്ളതിനു മനോരമയ്ക്കുവേണ്ടി ഒരു ഉത്തരം എഴുതുന്നു. മലയാളഭാഷയ്ക്ക് ഈ പത്രം മലയാളം ഉണ്ടായിട്ടുള്ള അതി വൃദ്ധി സാമാന്യമല്ല. യോഗ്യരാജ്യത്തിൽ പണം അധികമുള്ള ആളുകൾക്കു കഴിയുന്നതും എങ്കിലും ഇല്ലാത്തവർക്കു കൊടുത്തു തന്നതും അവർക്കും ആവശ്യമാണെന്നതുപോലെ, മലയാളത്തു നന്നാക്കേണ്ടതിനായി ഇപ്പോഴുള്ള മലയാളാധിപന്മാരും അവർക്കുള്ള കവിതാവാസന മുതലായവയെ മനോരമയിൽ പ്രയോഗിച്ചു" അല്ലെങ്കിൽ ഉപയോഗമാക്കിത്തീർക്കുന്നു എന്നുള്ളതു പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ

പത്രങ്ങൾ ക്രമേണകർഷണമായി നടത്തുന്നതിൽ ആരും സന്നദ്ധതയുള്ളതല്ല. ഉപയോഗസ്ഥന്മാരുടേപ്പോലുള്ള പലരുടേയും നടപടികളൊക്കെയും മനോരമയ്ക്കുവേണ്ടി മനോരമ പലതും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ആരും മുന്നിട്ടുവന്നതായി കാണുന്നില്ല. വാസ്തവം അവസരമായും കർമ്മമായും അതികൂടിക്കാരെയും നടത്തുന്ന പത്രം

അതിന്നു് ഈ സ്ഥിതി ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതു് ഒട്ടും അതിശയമല്ല. വർത്തമാനപത്രങ്ങൾ വായനക്കാർക്കു പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും ഭാഗ്യമുണ്ടേയും രാജാവിന്റെയും സ്ഥാനങ്ങളിൽ ഇരിക്കേണ്ടതാണ്. മനോരമ ഈ ധർമ്മങ്ങളെയെല്ലാം തൃപ്തികരമായി നിർവ്വഹിച്ചുവെന്നതായിരിക്കുന്നത് ഏതായാലും മാർഗ്ഗമാർഗ്ഗമനുസരിച്ചു വരികയും ചെയ്യുന്നു. രാജാധർമ്മത്തിൽ മനോരമ നമുക്കുപ്രദമായ കീഴ്വരകളായും അഭിപ്രായങ്ങളായും മാർഗ്ഗങ്ങളായും വിചാരങ്ങളായും ആണ് കാണപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്. ഇതിന്റെയെല്ലാം സുത്രധാരണയെ വാഗ്ദണ്ഡമാക്കി അയർക്കട്ടെ പ്രയോജനികൾ ഏതു അഭിപ്രായം പ്രകാശം ചെയ്യാവുക ?

പരമാർത്ഥപ്രാണങ്ങൾ, ഹിന്ദുക്കൾക്കാണ് മനോരമ എന്നു കൂടുതൽ ഗുണം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. മനോരമയുടെ ആരംഭകാലത്തു് തിരുവിതാംകൂറിൽ ഏതു പത്രങ്ങളാണുണ്ടായിരുന്നെന്നു നമുക്കു മനസ്സിലായിട്ടുണ്ടു്ല്ല. ആകെ ഉണ്ടായിരുന്ന മൂന്നു പത്രങ്ങളും ഓരോ മതാധികാരികളുടെവകയും മതകാല്പങ്ങളെ പ്രധാനമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നവയും ആയിരുന്നു. തന്നിമിത്തം ഹിന്ദുക്കളിൽ ആരും ആ പത്രങ്ങൾ വായിക്കാറുണ്ടായിരുന്നില്ല. മതവിഷയങ്ങളുണ്ടെന്നുള്ള കാരണം മാനമല്ല, നാതിനേക്കാൾ പ്രധാനമായ മറ്റൊരു കാരണംകൂടി ഈ പത്രബഹിഷ്കാരത്തിന്നു പ്രേരകമായിത്തീർന്നിരുന്നു. നാതു് അവയിലെ വിദ്വതമായ ഭാഷയല്ലാതെ മഹാനാമല്ല. ഭാഷാഭിപ്രായങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ശ്രമിക്കേണ്ട ഒരു കടമ തങ്ങൾക്കുണ്ടെന്നുള്ള ബോധം പത്രപ്രവർത്തകന്മാർക്കുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നുള്ളതിരിക്കട്ടെ ; സാധാരണമായി പത്രത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഭാഷ നിർദ്വന്ദ്യമാക്കുന്ന കാലത്തിൽപോലും അവർ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നില്ല. വാഗ്ദണ്ഡമാക്കി ആ പത്രാധിപന്മാരുടെ ഈ വൈകല്യം കുറയ്ക്കാലത്തെയും സഹപ്രകേ

ണ്ടിരുന്നു. ഒടുവിൽ അതസഹ്യമായിത്തീർന്നപ്പോൾ,
 “മലയാളവർത്തമാനപ്പത്രങ്ങളെപ്പറ്റി ചില സംഗതി
 കൾ” എന്നുപേരിൽ നിന്നു ഒരു മലപ്പുസംഗമത്തുതി
 ആ കൂട്ടരെ കണക്കിനു കളിയാക്കുകയുണ്ടായി. അതിൽ
 ഓരോരവകലപുത്തപ്പറ്റി പറയുന്ന ഭാഗം ഇതാണ്:-

“കാളം ഒട്ടെ” അന്യോന്യം അല്ലാളം ചോപ്പട്ട ആചാര
 ലികളോടുകൂടിയ ആരും എട്ടും ക്രിസ്ത്യാനിസമകളുണ്ട്. ഈ ആട്ടി
 യിൽ പറപ്പെട്ട “മലങ്കരസഭാക”യോടുകൂടി ഇവയിൽ ആവസ
 കരും, ഭാരതം, പേരുകൾക്കും, ഭാരതത്തോളം കൂടിയ ഭാരത
 പത്രങ്ങളുണ്ട്.....ഇങ്ങനെ പാഞ്ഞുതുങ്ങിയാൽ കര
 അധികം പറയാനുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവകപത്രങ്ങളുടെ അന്ധവിതി
 യെക്കുറിച്ചുകൂടി രണ്ടുവാക്കുപറഞ്ഞു” ഇവസാനിപ്പിച്ചപ്പോൾ.
 ഇതുകൂടി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്ന മലയാളവർത്തമാനം സാധാ
 രണ മലയാളഭാഷയോടും അപ്രസിദ്ധീകൃതവാർക്കു മനസ്സിലാക്കുന്ന
 വയാല്ലനുള്ള വായനയും പറഞ്ഞാൽ, ഒട്ടകുടാർക്കു ബോധിക്ക
 കുന്ന തോന്നുന്നില്ല. ഇംഗ്ലീഷ്, സ്വീഡിഷ്, ലാറ്റിൻ, ഈ ഭാഷ
 കളിൽപ്പറ്റി പഠിച്ചവരും ഉണ്ടായാലും ചോര, കോടമ്പത്തും അടുത്ത
 സ്ഥലങ്ങളിലും നസ്രാണികളുടെ ഇടയിൽ മാത്രം നൽകുന്ന മലി
 ഭാരതഭാഷാപ്രയോഗങ്ങളും നല്ലവണ്ണം വർദ്ധിക്കുകയുണ്ടാകെ
 ഇതുകൂടി ഭാരതം എഴുത്തുകാർ പ്രയോജനപ്പെടുന്ന പാടിക്കുകൾ
 എന്നുവെന്ന് കടിക്കുകയുണ്ടാവാം മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസം.
 ഇതുകൂടി അപ്പഴപ്പോൾ കാരണ മലി പത്രങ്ങളുടെ താല്പര്യം
 മനസ്സിലാക്കാൻ സാക്ഷാൽ സാക്ഷാതികൂടി പ്രയാസപ്പെട്ടു. . . .”

ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയായ വറതസ്സമാപ്പിളയ്ക്കുതന്നെ
 ആക്ഷേപാർഹമായിത്തന്നെയും ആവക പത്രങ്ങളിലെ
 അന്ധവിതി ഉയർന്ന ഹിന്ദുക്കളെ വെറുപ്പിച്ചതിൽ
 അതുതന്നെ വകാശമില്ല. ഇവക കാരണങ്ങളാൽ

അവർ അന്നു മിക്കവാറും പത്രപരായണവിമുഖന്മാരായിട്ടാണ് കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരുന്നത്. മനോരമയുടെ ആവിർഭാവം അന്നത്തരക്കാരുടെ ഇടയിൽ ഒരു പുതിയ പരിതഃസ്ഥിതിയെ സൃഷ്ടിച്ചു. ഈ മാനദണ്ഡിനു പ്രധാനമായ കാരണം 'കവിതാപംക്തി'യായിരുന്നു. ക്രൈസ്തവ മതാദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ വകയായിട്ടല്ലാതെ തത്ത്വമനുഷ്ഠിതവിതാംകൂറിൽ ഒരു പത്രവും ഇല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടും, കോട്ടയത്തെ ക്രൈസ്തവരുടെ ഇടയിൽ തെക്കും മാതാക്കാരെന്നും വടക്കുംമാതാക്കാരെന്നും രണ്ടുവിഭാഗമുണ്ടായിരുന്നതിൽ, വടക്കുംമാതാക്കാർക്കു വേണ്ട പത്രമൊന്നും ഇല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടും, മനോരമക്കുന്ദിനരജിസ്ട്രേഷനായിരുന്നതിനും മറ്റും മാർജിനലാസൂത്രം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ആത്മാർത്ഥമായി സമീകരിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടും, വടക്കുംമാതാക്കാരിൽപ്പെട്ട വരഗീസ്സുമാപ്പിള മനോരമ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ അതും മതവിഷയകമായ ഒരു പത്രമായിരിക്കുമെന്നാണ് ഹിന്ദുക്കൾ സ്വാഭാവികമായി വിചാരിച്ചുപോയത്. ആ വിചാരം വേദം തെറ്റിദ്ധാരണയുടെ ഫലമാണെന്ന് താമസിയാതെ അവർക്കു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടു. ആദ്യമൊക്കെ കവിതാപംക്തിയായിരുന്നതിനുള്ള കെരുതുകൊണ്ടാണ് അവരിൽ പലരും മനോരമ നോക്കിത്തുടങ്ങിയത്. പത്രക്കുറച്ചുകൊണ്ട് സ്വദേശവാർത്തയും വിദേശവാർത്തയും വായിച്ചുതുടങ്ങി. പ്രമേയത്തിൽ പത്രം മുമ്പൻ വായിക്കപതിവായി. ഇങ്ങനെയാണ് കടുത്ത യാഥാസ്ഥിതികന്മാരായിരുന്ന മയർന്നപ്പാതി ഹിന്ദുക്കളിൽ പലരും മനോരമയെ സ്നേഹിച്ചുതുടങ്ങിയത്. പത്രം നാലഞ്ചുകൊല്ലം നടന്നുകഴിഞ്ഞതിനുശേഷം റെക്കൽ എഴുതിയ മുഖപ്രസംഗത്തിൽ വരഗീസ്സുമാപ്പിള അവിധം പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നു: -

“ലേയാളാണോരെ ആരംഭിച്ചിട്ട്” ഇപ്പാറും ആറുംകൊല്ലംകുന്നു. ഒരു നല്ലതരം വർത്തമാനപ്പത്രംകൊണ്ടു വരുത്താവുന്ന ഫലങ്ങളെല്ലാം വാർത്തകൾക്കു് ഇതിനെ നൽകിക്കാണണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തു നിറവേറ്റാവുവാൻ ഭാരവാഹികൾ കഴിയുന്ന ഏതൊരു ശ്രമംകൊണ്ടു് അവരോടു യോധം. ഇക്കൂട്ടിനെ വിട്ടുകൊടുത്തുകൊടുത്തും പലതും മുന്നിരിക്കാം; ആകിലും, ആരംഭമുതൽ മേയറുളപത്രങ്ങളിൽ കോളപത്രിക മനോഹരവരെയും ചില ഇംഗ്ലീഷുപത്രങ്ങളെയുമാണ് ഇവിടെ ആദർശമായി കൈക്കൊണ്ടതു്. അതിനെക്കുറിച്ച് ഇതുവരെ പാശ്ചാത്യപത്രങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നിട്ടുണ്ടില്ല. ആരംഭമുതൽ പത്രത്തിൽ കവികൾക്കായി ഒരു പംക്തി കിട്ടിക്കിട്ടുവെച്ചു് മറ്റൊന്നിന്റെ രീതി കണ്ടിട്ടില്ലെന്നിരിക്കിലും, ഇതു്കൊണ്ടു് പാശ്ചാത്യപത്രങ്ങൾ ഒരു പുനരുദ്ധീയനം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു ഓരോരുന്മാർ സങ്കല്പിക്കുകയും, ഇവ ടിപ്പുക്കളിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥരിൽ നിന്നു് കളഭം ഇങ്ങിനെ പത്രങ്ങളെക്കുറിച്ച് പൊതുവെയുണ്ടായിരുന്ന പ്രേല്ലതാവിധാരം അന്യരും നിങ്ങളയും, “കോട്ടയിൽ നോക്കിപ്പോന്നുവെച്ചിരുന്ന ഇന്ത്യസംസ്കാരക്കാരു പല ഇംഗ്ലീഷുകാരും “ലേയാളുളപത്രങ്ങളും നോക്കുവെച്ചാണു്” സംഭവിക്കുകമാത്രമല്ല, അതിനായി ആഗ്രഹിക്കയും ചെയ്യാൻ ഇത്രയും കാലംകൊണ്ടു് ഇവ പത്രം ഇടയറക്കിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള ഭാർജ്യയിൽ ഭാരവാഹികൾക്കു് അനല്പമായ ചാരിതാർത്ഥ്യമുണ്ടു്. . . . .”

കവിസമാജം.

മനോരമയിലെ കവിതാപംക്തിയിൽ ധാരാളമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന കവികളെയെല്ലാം ഒരിടത്തുവെച്ചു് ഒന്നിച്ചുകാണാൻ സാധിക്കുന്നതു് ഒരു നല്ല കാര്യമായിരിക്കുമെന്നും, ആ കവികൾക്കുമിടയിൽ കണ്ടുപരിചയപ്പെടുന്നതു പലതുകൊണ്ടും പ്രയോജനകരമായിരിക്കുമെന്നും പത്രാധിപർക്കു തോന്നി. മനോരമ

യുടെ ഗുണകാംക്ഷികളും ഭാഷാഭിമാനികളുമായ ചില സാമൂഹ്യതന്മാരാട് ഇക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി ആലോചിക്കാൻ പിന്നെ അധികസമയം വേണ്ടിവന്നില്ല. കമാര മംഗലസ്സ് നീലകണ്ഠൻനമ്പൂതിരിപ്പാടിന്റെ തൂലികയിൽ കൂടിയ ഈ ആശയം ഒരു ചേരനത്തിന്റെ രൂപം കൈകൊണ്ടു. “ഭാഷാകവിസമാജം” എന്ന തലക്കെട്ടിൽ 1066 ഇടവം 32-ാം നമ്പരിലെ മണാരമയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ആ ചേരനത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമാണ് അത് പകർത്തുന്നത്:—

“കേരളത്തിൽ ആകുപ്പാല ഇപ്പാൾ അസംഖ്യം ഭാഷാകവികൾ ഉണ്ടെന്നു മനോരമകൊണ്ടുരുന്ന ചെങ്കിപ്പട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇവരുടേവസ്ഥയെക്കുറിച്ചും പരിചയങ്ങളുടേയും വ്യത്യാസംകൊണ്ടു കവിതകൾതമ്മിൽ ഇരുക്കുമ്പിടൽ സമ്പ്രദായങ്ങളേതും കണ്ടുവരുന്നതു്. ഇവരും ഗദ്യരൂപമായ വാചകങ്ങളിൽ ഇതിലും അധികമാണ്. ദേശഭാഷകൾ എന്നും ഭാരോപിതത്തിൽനിന്നു ഇരിക്കുമെങ്കിലും, ഗ്രന്ഥത്തിൽ എഴുതിയിരുന്ന വശത്തും പരിശുദ്ധതാൽ കാലക്രമേണ വരുത്താവുന്നതുമാണല്ലോ. അതിനാൽ കഴിയുന്നിടത്തോളം കവികൾ ഒരു സമാജമായി നിൽക്കുമ്പോഴേപ്പോഴോ കാലാവസ്ഥികളിൽ കൂടുന്നപക്ഷം, ഇപ്പാൾ പത്രം വഴിയായി മാത്രം ഇവർ കമ്മീച്ചുള്ള സംസർഗ്ഗം നിമിത്തം അവർക്കും മറ്റു മനങ്ങളിലും ഉണ്ടാകുന്നതായി കാണുന്ന ഇങ്ങനെയോ പതിവുള്ള വർദ്ധിക്കുന്നതിനും എല്ലാവർക്കും വളരെ സഹനാൽപ്രദമായും ഭാഷാപരിപൂർണത്തിനു കാരണമായും തീരുന്നതിനും ഇഷ്ടമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു...”

ഇക്കാര്യത്തിൽ വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ, കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ, കടത്തനാട് മഴയ വർമ്മതമ്പുരാൻ മുതലായ ഭാഷാഭിമാനികളുടെ അഭി

പ്രായം കണിച്ചുകൊണ്ടാണ് ലേഖനം രചസംഹരിച്ചിരുന്നത്. പക്ഷേ നമ്പൂരിപ്പാടിന്റെ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിച്ചുകൊണ്ടു ചത്താമയിൽ ലേഖനങ്ങളെഴുതി. വറുഗ്ഗിസ് മാപ്പിള മുൻകൈയെടുത്ത പ്രവർത്തിയാൽ മാനമേ കാഴ്ചം സാധിക്കുമെന്നുള്ള ഏത് മനസ്സിലാക്കിയ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ അതിനു ചേർന്നിരുന്നതും പ്രേരണ ചെലുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഒടുവിൽ പ്രസ്തുത കാർമ്മണപ്പറമ്പി ആലോചിക്കുന്നതിനായി 1067 ചിങ്ങമാസത്തിൽ കരിയപ്പിള്ളി വലിയതമ്പുരാന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ മനോരമയാപ്പിസ്സിൽ ഒരു യോഗം കൂടി; കവിസമാജം നടത്തണമെന്ന തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടു. സമാജത്തിന്റെ ശാശ്വതമായ നില നില്പിനായി ആയിരംറൂപ, മുപ്പനടന്ന നിപ്രയിൽ പിരിച്ചെടുക്കേണ്ടതാണെന്നും നിശ്ചയിച്ചു. കരിയപ്പിള്ളി വലിയതമ്പുരാൻ (അദ്ധ്യക്ഷൻ), അത് കോട്ടയം രെയിഞ്ചിലെ മലയാളം വീട് ഇറക്കുപ്പുരയിലുള്ള സി. കൃഷ്ണപിള്ള ബി. ഏ (കാർമ്മണി), വറുഗ്ഗിസ് മാപ്പിള (സഹകാർമ്മണി), മീരട്ടാൻമുസ്സ്, നിധിയരിക്കൽ മാണിക്കത്തമ്പാൻ, കോട്ടയത്തമ്പുരാൻ മുതലായവരുടേതായ ഒരു പ്രവർത്തകസമിതിയെ തിരഞ്ഞെടുത്തതും സമാജത്തിന്റെ പ്രമുഖയോഗം വൈക്കത്താഴ്വര കഴിഞ്ഞ ഉടനെ നടത്തേണ്ടതാണെന്ന തീരുമാനിച്ചതും ഈ യോഗത്തിൽ ചെയ്യായിരുന്നു.

പ്രധാന കാർമ്മണിസ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് വറുഗ്ഗിസ് മാപ്പിളയുടെ പേരാണ് ആദ്യം നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടത്. അദ്ദേഹം അതു സ്വീകരിച്ചില്ലെന്നുമാത്രമല്ല, സി. കൃഷ്ണപിള്ളയെപ്പോലെ മനഃശയത്തോടെ യോഗപന്താണെന്ന് ആ സ്ഥാനത്തു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടേണ്ടെന്നു ബലമായി വാദിക്കുമ്പോൾ പരാധീപതയെ അഭി

പ്രായം ഏകകണ്ഠമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു. അങ്ങനെയാണ് സി. കൃഷ്ണപിള്ള കാർട്ടർക്കുവേണ്ടി. ആ സ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് ആരെ തിരഞ്ഞെടുത്താലും ജോലി മഴുവാൻ ചെയ്യേണ്ടതു താൻതന്നെയായിരിക്കുമെന്നു വറംഗ്സ്റ്റാപ്പിളയും നല്ല നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നു. സി. കൃഷ്ണപിള്ളയെ സിക്രട്ടറിയായി തിരഞ്ഞെടുത്താൽ, അതുവഴി, അദ്ധ്യാപകജോലിക്കുനിന്നും ഹൈസ്കൂളായതായിത്തീർന്നു. ആനുകൂല്യം കൂടുതലായി കിട്ടുകയാണെങ്കിൽ അത് ഉദ്യോഗസ്ഥിയിൽ അത്യന്തം പ്രയോജനപ്പെടുകമല്ലോ എന്നുള്ള വിചാരംകൊണ്ടാണ് നയരാലിയായ വറംഗ്സ്റ്റാപ്പിള സാറകാർട്ടർക്കുവേണ്ടി അതേ തനിക്ക് അതി എന്ന് വാദിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ അഭിപ്രായം അടിസ്ഥാനമില്ലാത്തതല്ലായിരുന്നു എന്ന് പിന്നീടുള്ള അനുഭവം തെളിയിക്കുകയുണ്ടായു.

മുഖ്യനത്തിനുവേണ്ട പിരിയറ്റ് ആലോചനയായാ ഗത്തിൽപ്പെടുത്തുന്ന തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. പിന്നീട് കാർട്ടർക്കുവേണ്ട നിരന്തരപരിശ്രമം അതിനെ തപരിതപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായു. വലിയ കൊട്ടാരത്തിൽ നിന്ന് പ്രസ്തുത ഫണ്ടിലേയ്ക്കു നൂറുറൂപ സംഭാവന ചെയ്തു; അത്പരിതികനാൾ തമ്പുരാൻ ബി എ 20 കയും. ഒടുവിൽ കവിസമാജം ഭാഷാപാലിനി.സഭയായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടപ്പോൾ ഇതുവക സംഭാവനകളെല്ലാം ഭാഷാപാലിനി.സഭയിലേയ്ക്കു ചേർക്കുകയാണുണ്ടായത്. 1087 കംഭാവന 573 ക. 8 ണ. ഈ ഫണ്ടിലേയ്ക്കു് ആകെ പിരിഞ്ഞുകിട്ടിയതായി കാണുന്നു.

കവിസമാജംവകയായി ഭൂതകവിതാപരിഷ്കരണം മാത്രം നടത്തണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായം ആലോചനയ്ക്കു വന്നു. വലിയകായിത്തമ്പുരാന്റെ മുൻകൂട്ടിയുള്ള അനുമതി

മതിരോടുകൂടി വരതിസ്സുമാപ്പിച്ചതെന്നാണ് ഇതവ ത്തിപ്പിച്ചത്; പക്ഷെ, ചിലർക്ക് ഈ പുറപ്പാട് അത്ര പിടിച്ചില്ല. വയസ്സു മുസ്സ് അതിനെ എതിർത്തു. ദുതകവനത്തിൽ ആളുകളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നത് ഭാഷയ്ക്കു മോഷകരാണെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം. ഭൂരിപക്ഷം വരതിസ്സുമാപ്പിച്ചതും അന്തരൂപമായി വന്നതിനാൽ കവിതാപരിഷ്കരണവും മറ്റും നടത്തണമെന്നതെന്ന തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടു.

ഈ തീരുമാനം കഴിഞ്ഞു മുറുക്ക് കവിസമാജസ മേളനം ആവസാനിക്കുന്നതുവരെ വരതിസ്സുമാപ്പിച്ച ഏതു തദ്ദേശത്തായോടുകൂടിയാണ് പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതെന്നു പാഞ്ഞറിയിക്കാൻ പ്രയാസം. സമാജത്തെ പ്രാനിയുള്ള വിചാരമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിൽ എപ്പോഴും മുനിട്ടിരുന്നിരുന്നത്. നടുവത്തപ്പൻനമ്പൂതിരിയുമായിട്ടും മുന്നോട്ടായി മുൻമാസത്തിനിടയ്ക്കായി രണ്ടു സമസ്യകൾ ചേർത്തിരുന്നു. “ചാരത്തു ചാരസ്തിതരചി വിതറിക്കൊണ്ടു കണ്ടിടണം മേ” എന്നും, “മേ സമേധിക്കണമതിന്നു രണ്ടാരിലതാഗ്രഹം” എന്നും ആയിരുന്നു ആ സമസ്യകൾ. “കണ്ടതെന്നതെന്ന നിനച്ചിരുന്നാൽ വരുന്നതെല്ലാമവനെത്തോന്നും” എന്ന പ്രമാണമനുസരിച്ച്, തന്റെ ആലോചനയിലിരിക്കുന്ന കവിസമാജത്തിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിനുള്ള ലഭ്യമായ ഓരോരുമാണ് പത്രാധിപർ ആ സമസ്യകളിൽ കണ്ടത്. ആ രണ്ടു സമസ്യകളും ‘മലയാളമനോരമ’യുടെ പേരുവെച്ച് അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പൂരിപ്പിച്ചു:—

സാരമേതം സമസ്യാപ്രകാശി പലതരം പാപചിന്തകളെന്നും
 വാരിക്കോരിച്ചാരിയെന്തെൻ മുമ്മതിലണിയ ‘ച്ചുണ്ടമീടും’ -
[വസീഷം

ധിരന്മാരുംചേർന്ന വിദഗ്ദ്ധർക്കുമാത്രം നൽകാവുന്നതാണ്" -
 [അഭിനയം] അതേ-
 പ്രകാരം ചാരുത മാതൃസ്മിതമിതി വിശദീകരിക്കേണ്ടതാണ് - മേ.

അന്നന്നന്നിവിധ വസ്തുവുമാ ചാരിച്ചു ലാഭിച്ചുകൊ-
 ന്നിന്നതൊക്കെയായിരുന്നിട്ടും കവികൾപോലും അങ്ങിനെ നിങ്ങളു-
 ന്നായി വർത്തിച്ചു വൃത്തികളായി വിശദീകരിക്കേണ്ടതാകയാതെ -
 സാർവ്വം "മേ സമപ്രദാനമതിനാദിത്തരീലപ്രാഗ്ഗാമം" [ചാർ

ഇവയിൽ ഒന്നാമത്തെ സമസ്ത നിലകളുടേതായു-
 തിരിച്ചാടിക്കൽ ആദ്യത്തെ ലേഖനം പ്രസിദ്ധപ്പെടു-
 ത്തിയ ഉടനേയും, രണ്ടാമത്തേത് സമാജത്തിനുള്ള-
 തിരുതി നിശ്ചയിച്ചുകഴിഞ്ഞതിനുശേഷമാണ് പത്ര-
 ത്തിൽ വന്നത്. അതായത് സമാജത്തിനു യോജിച്ച-
 വിധത്തിൽ പത്രാധിപർ ചെയ്തിട്ടുള്ളതും അവ പുരി-
 ഷ്ടിക്കുകയുമാണ്. സമസ്തകളുടെ പ്രയോജനമായ നട്ട-
 വത്താൽ ഈ ആശയം സ്വസ്ഥതയിൽ പാലും കാർത്തി-
 യായില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമസ്തപ്രവൃത്തികൾ
 കൂടി വായിച്ചുനോക്കിയാൽ മാത്രമേ, വെറും സമാജി-
 കാണിച്ച മനോധർമ്മവിലാസം മുറുപ്പൻ നമുക്കു മന-
 സ്സിലാവുകയുള്ളൂ.

പാരിൽ പാരമ്പര്യത്തിന് അനേകം പാരിൽവേണിപ്പൻ - ൪
 ചാർ കർത്തിയാവാൻ യുദ്ധരീതിയിലുള്ള ചെവകളാണുപം
 നേരെ പാതയുമാരോരുത്തരുടെയെല്ലാവർക്കും വന്നാൽ -
 നേരെ "ചാരുത മാതൃസ്മിതമിതി വിശദീകരിക്കേണ്ടതാണ് - മേ."

ചാർച്ചയ്ക്കു തീർന്നുവെച്ചു മനോഹരിക്കുക പൂവതൽ
 കാരാലുളവാക്കിയോട പരമമവത്തിൽ പദാഭോധനം
 സാമാജം സകലാർത്ഥമായിത്തന്നെ" ചേർത്തോർത്തു പാർ-
 [അഭിനയം]
 സാർവ്വം "മേ സമപ്രദാനമതിനാദിത്തരീലപ്രാഗ്ഗാമം."

1067 ഖുബ്ലിക 11, 12, 13 എന്നീ തീയതികളിലായി 'കുബിസമാജം' വളരെ ഭേദമായി കൈമാടപ്പെട്ടു. മനോരമയിലെ കുബിപംക്തിയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നവരും അല്ലാത്തവരായി അനവധി സാഹിത്യകാരന്മാർ അതിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. ഇത്രയധികം സാമുദായങ്ങൾ ഒന്നിച്ചുകൂടിയ ഒരു സാഹിത്യസമ്മേളനം അതിനുമുമ്പു കേരളത്തിലുണ്ടായിട്ടില്ല. അഭിമുഖസന്ദർശനത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്നവരും, എന്നാൽ മനോരമയിലെ കുബിപംക്തിവഴി ധാരാളം കേട്ടു പരിചയമുള്ളവരായ അനവധി കവികളെയും സാഹിത്യകാരന്മാരെയും നേരിട്ട കാണുക എന്നതു് അന്നത്തെ സ്ഥിതിക്ക് ഏല്പാവർക്കും ഒരു മഹോത്സവം തന്നെയായിരുന്നു. "കുബിസമാജം" കൈമാട്ടു വാതിൽക്കൽനിന്നു പ്രധാനമായി ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതും ഇതല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല അന്ന് അഭിമുഖസന്ദർശനം വഴി പരിചയപ്പെട്ട പലരും ആജീവനാന്തം ആത്മസുഹൃത്തുക്കളായി ചരിത്രരചിച്ചിരുന്നു എന്നുള്ള പരമാർത്ഥം ഒരിക്കലും വിസ്മരിക്കേണ്ടതല്ല.

പാരമ്പര്യത്തിൽനിന്നും, പുതുശ്വേദം കോരിപ്പൊരിയെന്ന പദം നോക്കുമ്പോഴൊക്കെ ഏകദാരി വഴിപാടാലായിരും പ്രിയപ്പെട്ട മാതൃഭൂമിയിൽനിന്നും കവികളെയൊന്നും മറന്നിരിക്കാൻ പറ്റാത്ത ഒരു കാണാത്ത അനുഭവമുള്ള ഒരു നീരുപമാണ് പുസ്തകം പുസ്തകം - [മോർത്തൻ.

എന്ന 'കുബിസമാജം'യൊന്നാൽക്ക'ത്തിൽ കെ. സി. കേശവപിള്ള പ്രസ്താവിച്ചതു് പരിശീലനം ഒരു പരമാർത്ഥം മാത്രമാണ്.

കവികളെ ഉദ്ദേശിച്ചു് അന്ന് പലരും പരീക്ഷിക്കും, നടത്തുകയുണ്ടായി. നാടകനിർമ്മാണം, ഐതിഹ്യം, കവിതാമാതൃകയും എന്നിങ്ങനെ മുന്നി

മായി തിരിച്ചാണ് അതു നടത്തുന്നത്. കവിതാചാതുര്യപരീക്ഷയ്ക്ക് ഗദ്യം, പദ്യം, സമസ്താപുരണം, ഭാഷാന്തരം എന്ന നാല് ഉപവിഭാഗങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു. “ശംശാപതരണം കഥ” നാലുപതിലായി, നൂറിൽ കുറയാതെ പദ്യങ്ങളുൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട്, അഞ്ചുമണി ശുദ്ധകൾക്കിടയിൽ, ഒരു നൂട്ടികാത്രപത്തിൽ നിർമ്മിക്കണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു ഒന്നാമത്തെ പരീക്ഷയ്ക്കുള്ള ചോദ്യം. പരീക്ഷകന്മാരെപ്പോലും അതുതപരത്തു രാജാമാർ കൊടുത്തല്ലെങ്കിൽ കണ്ടുകിട്ടാൻ തമ്പരാൻ പ്രസ്തുത പരീക്ഷയിൽ പ്രഥമസമ്മാനത്തിന് അർഹനായിത്തീർന്നു. സഭാധാരണതപ്പനി സ്രവശാസ്ത്രത്തിൽ ഒരുമണിക്കൂർകൊണ്ട് ഇരുപതു പദ്യങ്ങൾ നിർമ്മിക്കണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു ‘ഘടികാവിശ്രതി’യെ സംബന്ധിച്ച വ്യവസ്ഥ. അതുവഴിച്ചിരുന്ന സമയത്തിൽ പതിനഞ്ചുമിനിറ്റിനു മുൻപുതന്നെ ഈ വിശ്രതി ഏഴുതിത്തീർത്തു എന്നാം സമ്മാനം വാങ്ങിയത് സരസഗായകകവിമണിയായ കെ. സി. ശേഖരപിള്ളയായിരുന്നു. ചതുർജ്ജ്വലമായ ‘ചാതുര്യപരീക്ഷ’യിലും കെ. സി. തന്നെയാണ് വിജയം കൈവരിച്ചത്.

ഉൾക്കാമ്പിനേറിയ ബാധ വൃദ്ധം
ചിക്ഷണശയ്യയ്ക്കരിഭാഷാമകം
തീർക്കാപ്പീൽ ചേരത്തിൽ വളർന്നുളളം
“കുഞ്ചാപുവും മുട്ടയും-മാണാകാലെ”

എന്ന കെ. സി. യുടെ സരസമായ സമസ്താപുരണം അന്നത്തെ ‘ചാതുര്യപരീക്ഷ’യിൽ പെട്ട ഒന്നാണ്.

ഏ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ, കൊടുങ്ങല്ലൂർ കണ്ടുകിട്ടാൻ തമ്പരാൻ, പുനഃജ്ഞാനീയകുഞ്ഞൻ എന്നിവ

താഴെ നേതൃത്വത്തിൽ നടന്ന ഈ കവിസമാജം യോഗത്തിൽ വെച്ച് ഭാഷയുടെ ഏകദ്രുപത, സാഹിത്യപോഷണം, ഉത്തമഗ്രന്ഥനിർമ്മാണം മുതലായ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി പല ആലോചനകളും നടന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് പഠിച്ച വിദ്യാർത്ഥർ മലയാളത്തിന്റെ നേരെ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്ന അവസരമായും അസ്ഥാനത്തുപോലും ഇംഗ്ലീഷ് പാഠ്യപുസ്തകങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചു ഭാഷയെ ഉദ്ധരിപ്പിക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്തെയും പരാമർശിച്ച് പലരും പ്രസംഗിച്ചു.

കവിസമാജം വൈകുണ്ഠപ്പതിപ്പിന്റെ ഉടനെ നടത്തണമെന്ന തീരുമാനിച്ചത്, പതിവായി അദ്ധ്യക്ഷൻ സ്വാമിദർശനത്തിനായി വൈകുണ്ഠത്തേക്കു പോകാറുണ്ടായിരുന്ന വലിയകോയിത്തമ്പുരാന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു. പ്രഥമയോഗത്തിൽ തന്നെ അദ്ദേഹത്തെ അദ്ധ്യക്ഷനാക്കണമെന്നായിരുന്നു വരതിസ്സമാപ്തിയുടെ ഉദ്ദേശം. വിനയം മുൻകൂട്ടി അദ്ദേഹത്തെ അറിയിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണെങ്കിലും, എന്തോ കാരണവശാൽ അദ്ദേഹത്തിന് കവിസമാജം യോഗത്തിൽ സംബന്ധിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. 'യോഗഭാരവാഹികൾക്ക്', അന്ന് അദ്ദേഹമയ്യപ്പനും ഒന്നരദിവസത്തെ യോഗത്തിൽ വായിച്ചു മായ കത്താണ് താഴെ പറയുന്നത്.

കിരവനത്തപുരം

67 ഡിസംബർ 9-ാം-നു-

".....എന്തായാലും മാസങ്ങൾക്കു മുൻപിൽത്തന്നെ ഈ കവിസമാജത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആലോചനകളായിട്ടുപോകുമെന്ന് ഞാൻ അതിൽ എത്രയും പ്രത്യേകമായിട്ടാണ് ഇരിക്കുന്നത്. സമാജം

കവിതാ അധികം അറിയാനിയമാണെന്നുള്ളതിനെ ആരും സമ്മതിക്കാതിരിക്കുകയില്ല....."

കവിസമാജം നടത്തുന്നതിനെപ്പറ്റി ആലോചിക്കാനായി കൂടിയ യോഗത്തിൽ കവിതാപരീക്ഷ നടത്തുന്ന വിഷയത്തിൽ എതിരഭിപ്രായക്കാരെ അറിയുകയും എന്തെങ്കിലും മനസ്സിലായിട്ടുണ്ടല്ലോ. യോഗനിഷ്ഠതയ്ക്കും തർക്കക്കുരുതിയായിരുന്നിട്ടും, അക്രമങ്ങൾ തക്കമുണ്ടാക്കി പ്രായത്തനുസരണ മറക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവർക്കായിരിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. "കൊ കവിതയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാനുള്ള കഥയില്ലാത്ത ഒരു കൃത്യാണിത്" എന്നു പോലും അവർ പറയാൻ മടിച്ചില്ല. അല്ല, നല്ലൊക്കുമുള്ള ഒന്നുമില്ലെങ്കിലും ഇക്കാര്യത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന "സ്വന്തത്തിൽപ്പെട്ട ചിലരെ കവിതയെക്കുറിച്ചറിയാൻ പറ്റാത്തവർ ചെയ്യുന്ന വിദ്വേഷം" എന്ന് പറഞ്ഞു വാഗ്ദാനം ചെയ്തതല്ലെങ്കിൽ ചിലർ മടിച്ചില്ല. ഏതു സമുദായത്തിലും കറയും പാറയും കണ്ടുപിടിക്കാൻ വിരക്തരല്ല ചില വിദ്വാന്മാർ എല്ലാകാലത്തും ലോകത്തിലുണ്ടായിരിക്കേണ്ട പതിവാണ്. മറ്റുള്ളവരുടെ നല്ല പ്രവൃത്തികളിൽ ദുഷ്ടതയോ അപമാനം ഉണ്ടാകാതെ മുമ്പോട്ടു പോകാനും നടത്തുന്നതിന് അക്രമങ്ങൾ ഒട്ടും മടിച്ചില്ല. വയസ്സു രൂപം കവിതാപരീക്ഷയ്ക്ക് എതിരല്ലെങ്കിൽ സമുദായത്തോടു കൂടിക്കാണുന്നതായിരുന്നു. ഭൂരിപക്ഷം തന്നെക്കെതിരായെന്നു കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം അതിനു സർവ്വാത്മനാ കീഴടങ്ങുകയു ചെയ്തു. പക്ഷേ, അത്ര ബോധം എടുത്തവിശേഷമായില്ലാത്ത ചിലർ അതൊരു പരാജയമാണെന്നു കണക്കാക്കി പ്രചരണത്തിലായി ഏർപ്പെട്ടിരുന്നു. ചില സർവ്വകലാശാലാ വിരുദ്ധന്മാരിലുള്ളതാണ് ഇതിൽ മുൻകൈ എടുത്ത പ്രവർ

ത്തിച്ചിരുന്നു. 'കവിസമാജം' എന്ന പേരുപോലും
 മറന്നെന്നായിരുന്നു അവരുടെ അഭിപ്രായം. ഇവക
 സംഗതിക്കുള്ളിലും വറതീസ്സുമാപ്പിച്ച കേരളവർമ്മ
 വലിയകോയിത്തമ്പുരാനെ അപ്പഴപ്പോൾ അറിയിച്ചു
 കൊണ്ടിരുന്നു. അതിന്റെ ഫലമായിട്ടും കൂടിയാണ്
 കവിസമാജത്തിലെ കവിശബ്ദാന്തിന് 'അഭിധാനസി
 സ്ഥായ അർത്ഥം' കല്പിച്ചാൽ മതിയെന്ന് വലിയകോ
 യിത്തമ്പുരാൻ തന്റെ കത്തിൽ പ്രത്യേകം സൂചിപ്പി
 ച്ചത്. ഇതൊക്കെയായിട്ടും എതിരാളികൾ തൃപ്തി
 പ്പെട്ടില്ല. കവിസമാജസമ്മേളനത്തിൽ ഇക്കാഴ്ച
 ആരോപനാവിഷയമായി. കാര്യം ഒംഗിയായി നട
 ക്കണമെന്നല്ലാതെ മറ്റു യാതൊരു നിർദ്വേഷവുമില്ലാ
 തിരുന്ന വറതീസ്സുമാപ്പിച്ചയും കൂട്ടരും ഒടുവിൽ ഈ
 അഭിപ്രായത്തെ അംഗീകരിക്കയും സമ്മേളനത്തിന്റെ
 ഒന്നാംദിവസം ഏ. ആർ. രാജരാജവർമ്മതമ്പുരാന്റെ
 അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ചേർന്ന പ്രഥമ യോഗത്തിൽ വെച്ചു
 തന്നെ പുനഃശ്രീനീലകണ്ഠശർമ്മയെക്കൊണ്ട് സമാജ
 ത്തിന്റെ പേര് 'ഭാഷാപോഷിണി' എന്നാക്കി പ്ര
 ഖ്യാപിക്കുകയുണ്ടായു്. 'കവിസമാജയാത്രാതത്കാലത്തിൽ
 കെ. സി. കേശവപിള്ള ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി പാ
 ണ്തിരിക്കുന്നത് ഈവിധമാണ്': -

നോക്കുതൊടമ നിഖകണ്ഠവിഭിതൻ തർജ്ജാവു നിർമ്മായമായ
 'ഭാഷാപോഷിണി'യെന്നപേരു സത്യം കേണമെന്നോതിനാൻ;
 ശേഷിച്ചുള്ളവർ സമ്മതിച്ചു സൗസം, പിന്നെ പ്രസംഗങ്ങളും
 ഭാഷാലാതപാദിച്ചു തിരുകൊണ്ടായി നിശ്ശേഷതവം.

ഇങ്ങനെ, കവിസമാജം പ്രതീക്ഷയെ കവിഞ്ഞ്
 വിജയപത്മസായിയായിത്തീർന്നു. കവികളെ പ്ര
 ത്യാകമായി കണിച്ചതും കവിതാപരീക്ഷയും മറ്റും

നടത്തിയതും നാസമനുഷ്ഠനായിട്ടായി എന്നുള്ള വിചാരം വെറുപ്പുമാർപ്പിച്ചതും ഒരിക്കലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നുമാത്രമല്ല, അക്കൂട്ടത്തിൽ സംഭവസമരം കരണമെന്നാണു് സിദ്ധമെന്നും വിജയപത്ത്വസായിയായതെന്നു് നാട്ടുനടത്തിന നല്ലപാക്കു അറിയാകയും ചെയ്തുമായിരുന്നു. സമാധാനമുള്ളതും കഴിഞ്ഞു് അടുത്തു ചെന്നപ്പോൾ മനോരമിയിലെ (21-4-1967) മുഖപ്രസംഗത്തിൽ നാട്ടുനട ഇങ്ങനെ എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്നു:-

"..... നാട്ടുനടയ്ക്കു് ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള ഒരു സംഭവത്തിൽ, പ്രായേണ പരിവൃത്തമാർ ഒരു വകയെപ്പറ്റി പ്രാബല്യമായ ഭാഷാകാരികളു മാത്രം പ്രധാനമായി പ്രവേശനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതായിട്ടു എന്നു കേൾപ്പായും മാർഗ്ഗമുണ്ടു്. ഇതിലും കേൾപ്പു പോലെയുള്ള പ്രാബല്യത്തിലും ഇങ്ങനെ ചെയ്തതായ ഒരു കാര്യവശമിരിക്കുകയും തിരിച്ചറിയുകയും നടത്തുകയും ചെയ്തു് അതേയും അഭ്യസിച്ചായി എന്നും യോഗ്യമായ പലതും വിചാരിക്കുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ, കവിതാമണ്ഡിപ്പൻ്റെ ആദ്യം മുതൽക്കുള്ള നാട്ടുനടയ്ക്കുള്ള നല്ലകവിതകളിലുള്ളവർക്കു് ഒരു ഭാഷാപ്രായത്തിലും വകയില്ല വിശദമായിട്ടും, പരിവൃത്തമാർക്കു് സ്വയം വിചാരിക്കുന്ന ഇങ്ങിനെ വിശദമാണു് സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള നാട്ടുനടയിൽ കേൾപ്പായ സംഭവമായിട്ടു് എങ്ങനെയും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ കഴിവുള്ളവർക്കു് വളരെ പാക്കുണ്ടാണു്. യഥാർത്ഥം അതേവിഷയം ഇങ്ങിനെ മുതലായ ഭാഷാമണ്ഡിപ്പൻ്റെ ഏതാനായി ഇതിലുള്ളു് സ്വതന്ത്രമാണു് എന്നു് യാതൊരു സംഭവവും കൂടാതെ പറയുന്ന ബി. എ. കോളാട്ടു, കോളാട്ടു അസംബന്ധമായിട്ടു കേൾപ്പായ കേൾപ്പായ സംഭവത്തിലുള്ളിൽ, കവിതമാണെന്നു്. ഇങ്ങനെയു് ഇവരിൽ ഇത്രയേറെ ഉത്സാഹിച്ചിട്ടു് ഒരു ദിക്കിൽ ഇങ്ങിനെ കൂട്ടണമെന്നു് കവിതാപരിവൃത്തമാണെന്നു് ഒരിക്കലും സാധിക്കുന്നതല്ലെന്നുള്ളതും അതിൽ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കു് ബോധപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണു്....."

‘താൻ പിടിച്ച മേലിൻ നാലുകാവ്യ’ എന്നുള്ള താഴെപ്പറയുന്ന വാഗ്ദീപ്തിമാപ്പിളയുടെ അഭിപ്രായത്തെ കവികളെ പ്രാപ്തമാക്കി കണ്ടിട്ടുള്ളതും മറ്റും തക്കതായ കാരണത്തോടുകൂടിയാണെന്നും ഈ മേലു സംഗ്രഹത്തിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടല്ലോ.

കവിസമാജത്തെ വിഷയികരിച്ച് രണ്ടു കൃതികൾ ഭാഷയിലുണ്ടായിട്ടുള്ളതായിക്കാണുന്നുണ്ട്: 1. ചങ്ങനാശ്ശേരി രവിവർമ്മകോയിത്തമ്പുരാന്റെ കവിസഭാഭജനം നാടകം. 2. കേ. സി. കേശവപിള്ളയുടെ കവിസമാജ യശോശതകം. കവിസമാജത്തിലെ സദസ്യരും നടപടികളുംതന്നെയാണു് നാടകത്തിലെ പ്രതിപാദ്യം. സമാർത്ഥശാൽ, മറിയപ്പിള്ളിത്തമ്പുരാണു്ക്കുണ്ടു കവി വാഗ്ദീപ്തിമാപ്പിളയെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ പറയിച്ചിരിക്കുന്നു:—

മറിയപ്പിള്ളി തംഭിരക കീഴവി നിന—

മുദ്രിതംഭാഷയിത്താല്പരം,

കണനാക്കുപ്പായാളികൾ മെന്തു കിട കവ്യ—

കൾ ഭവിക്കാത്തതാർത്താൽ

മറിയപ്പിള്ളി തംഭിരക കീഴവി നിന—

പാർത്തുകൊണ്ടെന്നതേ,—

തന്നിന്നിപ്പോക്കു മുമ്പാകണിയൊഴു സമനായ്

പാരിവിത്താതകീഴ.

കവിസമാജത്തെ സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങളെല്ലാം ഉള്ളടക്കി ഏഴുതട്ടുള്ളതാണു് ‘കവിസമാജയാത്രാശതകം.’ യാത്രയുടെ വിവരങ്ങൾ ഭാഗ്യവശെ പറഞ്ഞുകേൾപ്പിക്കുന്ന രീതിയിലാണു് അതെഴുതിയിട്ടുള്ളതു്. ‘ഏഴാംതിരുതിതന്നിലക്കവിസമാജത്തിന്നു ഞാണനന്ദ

യം കേൾവിപ്പെട്ടൊരു നാണം റിച്ചയൊടുമായ് വളരും
കടാരി"രുതുരുതൽ സമാജം കഴിഞ്ഞു പരവർ മടങ്ങി
യെത്തിയതുപരമയ്യമ്മ സംഭവങ്ങളെല്ലാം അതിൽ മുത
ക്കി വർണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പുന്നശ്ശേരിയിൽ നമ്പിയാകിയ കോനഗ്രാസനസ്ഥാനമാർ-
നന്നോത്തമ ഭാഷനന്ദൻ പഠിച്ചുപ്രസംഗമാർത്തം ഞാൻ
നന്നായിട്ട ചെിച്ചുതന്നുയോരിൽചൊല്ലിട്ടുവാനണ്ണി-
ന്നാൻചൊല്ലി; ഉൾ സൗന്ദര്യത്താൻ വായിച്ചു സുസ്തയ്യായ് *

സാദാ! നിങ്ങളെ ഫാദർ പോയ്കീടാൻ ഞാൻ

കണ്ടെൻ്റെ സുപ്രേപ്തം

കിറാതേകക ഭാഗ്യം പാർക്കീവതു-

തെല്ലെടുക്കുവാൻ

എവം ഹരണമെല്ലെ കേൾക്കീടാൻ

ചേർക്കുന്ന മിതംകേഴും

സാധ്യപ്രകാരമെന്നിരിക്കൽ വിതരം

ചെന്നിട്ടു ഞാൻ ചെന്നതും.

എന്നു തുടങ്ങിയ പ്രസിദ്ധ പദ്യങ്ങൾ ഈ 'കവിസ
മാജ യാത്രാരതക'ത്തിലുള്ളവയാണ്.

ഒന്നാംദിവസത്തെ സമ്മേളനത്തോടുകൂടിത്തന്നെ
'കവിസമാജം' തിരുധാനമലയ്ക്കുമെങ്കിലും, കവിതാ
പരീക്ഷകളിൽ വിജയികളായവർക്കുള്ള സമ്മാനദാനം
നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനായി 1667 മുതൽ 15-ാം-ാം പരപ്പു
നാട്ടു രാമവർമ്മ വലിയത്തമ്പുരാന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ

* കവിസമാജം എന്നു മുമ്പാദിച്ചവന്റെ ഭാരതത്തിൽ കെ. സി.
ജെ പ്രബന്ധം വായിച്ചിട്ടുള്ള "മഹാഭാരതം" എന്നുവരികിന്നു
പ്രബന്ധം.

തിരുവനന്തപുരത്തുവെച്ചു നടത്തപ്പെട്ട പൊതുയോഗത്തോടു കൂടി മാതൃക സമാജകത്വങ്ങൾ അവസാനിച്ചു. സമാനദാനകൃത്യം അവസാനിച്ചതിനാലും കേരളവർമ്മ വലിയഭായിരമ്പുരാൻ അന്ന് ഒർപ്പു മായ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്യയ്ക്കുവാൻ ഭാഗ്യവശം അദ്ദേഹത്തിൽ അതിലുള്ള പട്ടാളത്തലവന്റെ മാതൃക അവലംബിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും, ലോകോപകാരപ്രദമായ വിവിധ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്ന നല്ല നല്ല ഗദ്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ കൂടിയുണ്ടായാൽ മാതൃക ഭാഷ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പാശ്ചാത്യ നിഗൂഢതയെപ്പറ്റിയും, മലയാളഭാഷയിലെ ഗദ്യഗ്രന്ഥഭാരീയും പരിചരിക്കുന്നതിനു പ്രസ്തുത സഭ വളർത്തുകയെ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടെന്നും, മലയാളഭാഷയെ മറ്റാസ്സർവ്വകലാശാലയിൽനിന്നും നിഷ്കർഷിച്ച് സ്വതന്ത്രമായി പഠിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടെന്നും, നാട്ടുനിയമ മഹാരാജാവിന്റെയും മറ്റും പരിശ്രമഫലമായിട്ടാണ് ആ ഫലിക്കാതെ പോയതെന്നും, ഭാഷാപരിഷ്കരണവിഷയത്തിൽ സഭയ്ക്കു വേർതിരിക്കേണ്ടതായ ആനുകൂല്യം തീർച്ചയായും ലഭിക്കാതിരിക്കേണ്ടതെന്നും, ഭാഷയുടെ അപവൃത്തിയും ഗ്രന്ഥദർശനവും നിമിത്തം മേകാലത്തു തന്നെ തന്നെ അതിന്റെ നേരെ അനാസ്ഥ തോന്നിയിരുന്നുവെന്നും, ഭാഷാപരിഷ്കരണത്തിൽ ആദ്യകാലം ഇത്തരം തിരിച്ചറിയുന്നതായും ഉപാധിയില്ലാത്തതിനാലാണെന്നല്ല നല്ല നല്ല ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന വിഷയങ്ങൾ സഭ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കേണ്ടതെന്നും ആ പ്രസംഗത്തിൽ അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു.

തിരുവനന്തപുരത്തു ഈ സമാനദാനയോഗം നടത്തുന്നതിനു മുൻപേ ഏതെങ്കിലും പ്രവർത്തിച്ചതും വര

നിസ്സമാപ്തിയല്ലാതെ മറന്നുപോയ കോട്ടയത്തെ സമേളനത്തിൽ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ സംബന്ധിക്കാൻ സാധിക്കാതെ പോയതുകൊണ്ടുള്ള വലിയ പരിഹരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയും കൂടിയതാണ് സമാനതയെന്നായി മാത്രം അങ്ങനെ ഒരു യോഗം നടത്തപ്പെട്ടതെന്നും, തുളുവചേരുകയോ പാലോപോഷിണിസഭയുടെ ചിന്തിയസമേളനം നടക്കുന്നതിനു പന്ത്രണ്ടു ദിവസം മാത്രമുള്ള അവസരത്തിലാണ് ഇങ്ങനെ ഒരു പ്രത്യേക യോഗം കൊണ്ടാടപ്പെട്ടതെന്നും, വലിയകോയിത്തമ്പുരാനെ പാലോപോഷിണിസഭയുമായി സംബന്ധിപ്പിക്കാൻ ഈ യോഗമാണ് കാരണമായി തീർന്നതെന്നുമുള്ള പരാർത്ഥകൂടി മനസ്സിലാക്കിയാൽ ഗാഢമായ ആ ഓശാദിമാനിയുടെ നയമന്തര മുഴുവൻ നമുക്കു ഗ്രാമിക്കാർ സാധിക്കുമല്ല.

ആനന്ദപ്രാണിണം

[illegible]

യോഗത്തിൽ ജാപ്പി നാരായണമാരാർ, ചാത്തുകുട്ടി മന്നാടിയാർ, സി. പി. അച്യുതമേനോൻ മുതലായവർ പങ്കുകൊണ്ടിരുന്നതായി കാണുന്നുണ്ട്.

1067 മേടം 28, 29, 30 എന്നീ മൂന്നു ദിവസങ്ങളിലായിട്ടാണ് ഭാഷാപാഷിണിസഭയുടെ രണ്ടാം യോഗം നടന്നത്. കൈക്കുളത്തു രാമവർമ്മ ആക്കൊല്ലത്തെ അദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽപെട്ട ഒരുളായിരുന്നു. അക്കൊല്ലവും കവിതാപരീക്ഷയും മറ്റും മുൻകൊല്ലത്തെപ്പോലെ തന്നെ നടത്തപ്പെടുകയുണ്ടായി. നിയമാവലി അംഗീകരിച്ചതും, സഭയ്ക്കയായി നാലു മാസത്തിൽ ഒരിക്കൽവിതം, "ഭാഷാപാഷിണി" എന്ന പേരിൽ ഒരു പത്രഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധീകരിക്കണമെന്ന തീരുമാനിച്ചതും, കൊല്ലത്തിൽ രണ്ടു രൂപ വരിസംഖ്യ അട്ടിച്ചു സഭയിൽ അംഗങ്ങളായി ചേരുന്നവർക്കു പ്രസ്തുത പത്രഗ്രന്ഥം സമ്മാനമായി കൊടുക്കണമെന്ന നിശ്ചയിച്ചതും, ഈ യോഗത്തിൽവെച്ചായിരുന്നു. അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനത്തേയ്ക്കും ക്യാപ്പിടർസിസ്ഥാനത്തേയ്ക്കും പഴയ ആളുകളുണ്ടെന്നതാണ് വീണ്ടും തിരഞ്ഞെടുത്തത്. ഗ്രന്ഥകർത്താക്കൾക്കും സമ്മാനം കൊടുക്കുന്നതിനായി ആണ്ടിൽ 500 ക. സഭയിൽനിന്നും ചെലവു ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നും തീരുമാനിച്ചു.

മുക്തദി തുടങ്ങിയപ്പോൾ ചെന്നു താമസിച്ചിട്ടു സമ്മേളനം അഗമിച്ചായി നടത്തുന്നതിനുവേണ്ടി വാഗ്ദീപ്തമാക്കിയ അദ്ധ്യക്ഷാനും ചെയ്തിരുന്നു. ഒടുവിൽ അതൃപ്തന്മാരായ ചാത്തുകുട്ടിമന്നാടിയാർ, കണ്ണൻ എമ്പ്രാനാഥി, സി. പി. അച്യുതമേനോൻ മുതലായ അനേകം സാമൂഹ്യന്മാരുമായി പരിചയപ്പെടുന്നതിനും പഴയ പരിചയം പുതുക്കി ദൃഢപ്പെടുത്തുന്നതിനും ഇ

തോരു കാണമായിത്തീർന്നു. മനോരമവഴിയായി അകുരിച്ചതും കവിസമാജപാരാ തഴച്ചുവളർന്നതുമായ വരഗീസ്സുമാപ്പിച്ചയുടെ കീർത്തിവല്ലരി ഭാഷാപോഷിണിസഭയിൽക്കൂടി പുത്തുതുടങ്ങിയപ്പോൾ അസുയാലക്കരക്ക് സഹിക്കുവാനിയാതായി. നിരൂപണായുധവും കൈയിലേന്തി അവർ വീണ്ടും രംഗപ്രവേശംചെയ്തു. അവസരം ഒന്നും കിട്ടുന്നില്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു വസരം സൃഷ്ടിച്ച് അവർ ഭാഷാപോഷിണിയേയും വരഗീസ്സുമാപ്പിച്ചയേയും കററപ്പെടുത്താൻ ശ്രമംതുടങ്ങി. സ്വന്തം സമുദായത്തിൽപെട്ട ചിലരെ പൊക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നതിനുവഴിയാണ് വരഗീസ്സുമാപ്പിച്ച ഭാഷാപോഷിണിസഭയും മാസികയും നടത്തുന്നതെന്ന് നാട്ടു മുഴുവൻ പറഞ്ഞുനടക്കുന്നതിനുപോലും ചിലർ മടിച്ചില്ല. അന്നു മദ്രാസിൽ ബി എ-യ്ക്കു പഠിച്ചിരുന്ന ചില വിത്തന്മാരും ഇക്കൂട്ടത്തിൽ ചേർന്നു. പത്രാധിപർ വളരെയാക്കം കൂടിച്ചെന്നോക്കി. എന്നിട്ടും അസുയാലക്കര അടങ്ങുന്നില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ പ്രത്യേകം പ്രയോഗിക്കാൻതന്നെ അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചു. ജെയിടയ്ക്ക് അദ്ദേഹത്തിന് എന്തോ കാരണവശാൽ മദ്രാസിലയ്ക്കു പോകേണ്ടതായിവന്നു. അവിടത്തെ ഭാഷാഭിമാനികളായ ഏതാനും കേരളീയർ അദ്ദേഹത്തെ സൽക്കരിച്ചു ബഹുമാനിക്കുന്നതിനായി ഒരു യോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടുകയും, യോഗത്തിൽ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്യണമെന്ന് അദ്ദേഹത്തെ നിർബന്ധിക്കുകയുണ്ടായപ്പോൾ. “ഭാഷാപോഷിണിസഭ” എന്ന വിഷയത്തെപ്പറ്റി സാമാന്യം ചിർച്ചയായി അന്ന് അദ്ദേഹം ഉപന്യസിക്കുകയുണ്ടായി അതിലെ ചില ഭാഗങ്ങൾ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം. മാനോരമ, കവിസമാജം എന്നിവയുടെ ഉത്ഭവത്തെയും, ഭാഷാപോഷിണിസഭയുടെ ചരിത്രിയേയും

ഗതേതരം, കോഴിക്കോട്ടുവെച്ച് അടുത്ത നടത്തത്തിന് നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന തൃതീയ യോഗത്തേയും പറ്റി വിവരിച്ചശേഷം അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ തുടർന്നു:—

“കവിസ്ഥാനം എന്ന് ആദ്യം സംഗതിയാക്കാൻ ഉണ്ടായ പേരുടേതെന്ന, ഉന്നാകാരിയിരുന്ന സഞ്ജയം നമിപ്പെടുത്തുന്നതിനു വിരോധമില്ലെന്നു വരിയുകയായിരുന്നെങ്കിൽ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ചുരുത്തിൽ യുക്തിപൂർവ്വം സ്ഥാപിച്ചിരുന്നിട്ടും രാജാപോയിനി എന്നാൽ നാലകരണം ചെയ്യേണ്ടതെന്നത്ര അന്നു കൂടിയ സാമാജികന്മാർ നിശ്ചയിച്ചത്. കറാം പറയാനായി മാത്രം കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചിമർക്കു് ഇങ്ങനെ കാരണമായിത്തീർന്നുവെന്നു വീഥാരിച്ചായിരിക്കാം അവർ അങ്ങനെ ചെയ്തത്. ഏതും, ഇപ്പോഴും കവികളോടുള്ള കഠിനമായ വേദം നിമിത്തം സഭയെക്കുറിച്ചുള്ള അപഖ്യാതി ചില ഭിക്ഷകളിൽ അടങ്ങും നിശ്ചിയിച്ചിട്ടുള്ള കേരളത്തിൽ വളരെ മനസ്സാലുണ്ണ്.

കവികളിൽനിന്നു അവരെ അനുകൂലികളിൽനിന്നു ആണ് ഇങ്ങനെ ഒരു സഭ ഉണ്ടാകണമെന്നുള്ള ആലോചന ആദ്യം ഉണ്ടായതെന്നുള്ളു എന്നല്ലാതെ ഇങ്ങനെ രാജാധാരികളായ യാതൊരു കാരണവുമില്ലെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഇതു് നമ്മുടെ നമ്മുടെ തുടങ്ങാത്ത കാർത്തുക്കളാണെന്നും ശരിയായിരിക്കുമായിട്ടുള്ള പൂർവ്വ നിശ്ചയമെന്നായ ഒരു ഓരോപ്രായമാണെങ്കിൽ അതിനെ തീർക്കാൻ എത്ര പ്രയത്നിച്ചാലും കഴിയുമെന്നും തോന്നുന്നില്ല കവി കൾക്കു് നേരിട്ടവരും ഉൾപ്പെടുത്താതെ ഈ സഭ ഏർപ്പെടുത്തണമെന്ന വിചാരംപോലും ഉണ്ടായിരിക്കുമോ, അവർ സ്വയംകയ്യിൽ വല്ലതും പ്രവർത്തിക്കുമോ ഇതിൽ അടങ്ങും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു്, നോക്കുന്ന യോഗത്തിന്റെ റിപ്പോർട്ടു് സഭയെ നോക്കുകയും പുസ്തകത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിത്തുടർച്ചയ്ക്കു് മനസ്സിലാക്കി വായിക്കുന്ന നിഷ്പന്നപാതികളായിട്ടുള്ളവർക്കുടേയും നല്ലവണ്ണം

ബോധപൂർവ്വമാണ്. ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയെക്കുറിച്ച് ന്യായമായി ഉണ്ടായിട്ടുള്ള പക്ഷപാതത്താൽ ഓരീഗ്രാഫീട്രിച്ച് മേയോളത്തെയും, അന്യാശ്രയത്തിന് മാർഗ്ഗമില്ലാത്തതാൽ അങ്ങനെയൊന്നു മേയോളമല്ല നല്ലതെന്ന ആമുഖമേയും, ഇടവീടാക്കി തകരാറിക്കുന്ന വരച്ചൊഴുപ്പും നിർമ്മേയമായും താഴ്മയായും സമാപ്തമാക്കുകയാൽ ക്ഷണിക്കാതിരുന്നില്ല. രണ്ടാമതായി തൃശ്ശിവപേരൂർ നന്നേയോതത്തിൽവെച്ചാണ് സത്യം ഒരു നിർവ്വാഹകസംഘത്തെ കിരണത്തോടുകൂടിയും പ്രധാനനകങ്ങളായ പല നിശ്ചയങ്ങളും ചെയ്തതും ചെയ്തത്. ഈ സംഘത്തിൽ സാമാജികന്മാരായി നിയമിക്കപ്പെട്ടവരിൽ യോതത്തിൽ ഹാജരായിരുന്നവരെ ഒഴിച്ചുള്ളവർക്ക് വിവരത്തിന് സമാശ്വസ്തമാകുകയും ചെയ്തു. എഴുത്തുകാരും നിരന്തരപ്രവർത്തിക്കുകയും ഒരു മഹാപരിയായത്തിലൂടെയായി യോതപ്രമാണം പ്രസിദ്ധമാക്കും മറ്റാരുമേയും സമാശ്വസ്തമാക്കും മുഖമായ ഏതു വിഷയത്തെയുംക്കുറിച്ച് എത്രയോ ചിർത്തമായും സമാശ്വസ്തമാക്കും പ്രസംഗിക്കാം. എഴുത്തുകാരും കഴിയുന്നവരുമായും കേരളീയ മഹാജനങ്ങളിൽ പലതരങ്ങളുള്ള വാഗ്ദാനം പലതരം കൊണ്ട് ഇപ്പോഴും ഒരു പ്രയത്നമാണായിട്ടാണ് പ്രവർത്തനമാകുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. കററപറയാൻ കഴിയാത്തതും, അതിന് വിഷയമായിട്ടുള്ള പ്രസ്താവനയോടുകൂടിയും എന്നുള്ള പക്ഷം ഇവയെ കാര്യങ്ങളിലും അങ്ങനെയായി വന്നത് വളരെ വ്യത്യസ്തമാണെന്നു തോന്നുന്നു. പ്രസംഗം പ്രധാനമായിട്ടുള്ള ആമുഖം പ്രായേണ പ്രസ്താവത്തിൽ പിന്നോക്കമായിട്ടുള്ള ഇവിടങ്ങളിൽ കാണാറുള്ള എന്തെങ്കിലും അറിഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ട് സത്യം ഒരു വാഗ്ദാനം ഇക്കാര്യത്തിൽ വലിയ ഇച്ഛാശക്തിയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ബഹുവിധിയിൽ എത്തിയതുകൊണ്ടുള്ള മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു താണെങ്കിലും, പ്രശംസനീയമായിട്ടുള്ള ഒരു ഉദ്ദേശത്തോടെ സാധിക്കുന്നതിലേക്കാണ് തങ്ങളുടെ പ്രയത്നം. അവർക്കു നിശ്ചയമുള്ളതിനാൽ, ഉത്സാഹത്തിൽ സ്ഥിരമായിരുന്നാൽ കാലക്രമേണ

തങ്ങൾക്കു സഹകരണത്തിന് ആളുകൾ ഉത്സാഹത്തെയ്തിരിക്കയില്ലെന്നുള്ള വിവരംസംഭവം ആശ്ചര്യം പ്രവർത്തകന്മാർക്കുണ്ട്.....

കവികൾക്കു സമാജം, സമാജത്തിനു കവികളോ, കൂടുതൽ ഇണക്കമായി പ്രവർത്തിച്ചുവന്നു സൂക്ഷ്മമായി പറഞ്ഞുകൂടാത്ത വിധത്തിൽ ചെറുതായി പൊതുവെ അടുത്തകാലത്തുണ്ടായിട്ടുള്ള അനാചാരിപ്പോരോടന്തിൽനിന്നു മറിച്ച്നില്ക്കുന്ന ചോരപോയിണിനെയെ ആളുകളുടെ അഭിപ്രായമോ, മനോഭാവമോ, മാതിരമോ കൊണ്ടുള്ള മത്സരബുദ്ധിയും സമ്പ്രദായനീക്കം കൂടാതെ എല്ലാ കേരളീയരും മേലോളം രക്ഷിച്ചു നിലനിൽക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നപക്ഷം, ആ നമുക്കും നമ്മുടെ സൗന്ദര്യവും സംസ്കൃതിപ്പോലെയുള്ള ഗുണങ്ങൾക്കു കാരണമായിത്തീർന്നുവന്നുള്ള നീക്കംതന്നെ.....

ഈ സമയം ആരും, ഒരു കഥയെല്ലാത്തവരെന്നു വിചാരിക്കപ്പെട്ടവരെന്ന ചോരകവികളുടെ ഒരു സംഭവം മാത്രമായിത്തന്നെയാണ് ചിലർക്ക് അറക്കപ്പെട്ടുള്ള വിവരം നമ്മുടെ ചോരകവികൾ അറിയാതിരിക്കുന്നില്ല. അങ്ങനെ ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നതെന്ന കൂർ സ്വയമായി ഒരു സമൂഹം എർപ്പെടുത്തുന്നതുവരെ, തന്നെ മേറിയ സംഭവങ്ങളുടെ സിദ്ധിക്കു കലവിളംബനം അന്നുവരികുന്നതിനാലാകാം, ചോര, ആദ്യമുണ്ടായ സന്ദർഭത്തെത്തന്നെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയാണെന്നാൽ അതാണത്.....

ഈ പ്രസംഗത്തിലെ ചോരയും സ്വയം സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചുനോക്കിയാൽ, അപവാദവും ആക്ഷേപവും കേട്ട് അതിന്റെ വേദനയനുഭവിച്ച നിഷ്പക്ഷമായ ഒരു ഹൃദയത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിൽനിന്നാണ് ഇതിലെ ചോര വാക്കും പുറപ്പെട്ടതെന്നു കാണാൻ പ്രയാസമില്ല. ഇങ്ങനെ നിരൂപിക്കാൻവേണ്ടി മാത്രം ജീവിക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടം അസൂയാലുക്കളുടെ അപവാദപ്രസംഗത്തെയും ലക്ഷ്യമായിത്തീർക്കുകയും, 'ഉത്തമയുക്തേ

രി' എന്നുപാലെ ചട്ട മറപടിപായുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന അവസരത്തിൽപോലും ഇപ്പോഴും ഗംകൊണ്ടു നിരാശനാ നിൽക്കുവാനാ ആകാശ വരഗീസ്യ മാപ്പിള സഭയുടെ പുരാതനത്തിൽനിന്നു ബഹുഭവശ്രമങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടുകയാണു് ചെയ്തതു്. ഇതുതന്നെ യേശു സാക്ഷാൽ കർമ്മധീരത്വം!

കോഴിക്കോട്ടുവെച്ചു നടക്കുവാൻ മുന്നാംസമ്മേളനത്തിൽനിന്നു തിരിച്ചു തിരിച്ചു തിരിച്ചു തിരിച്ചു. അപവാദവ്യവസ്ഥയിലും തങ്ങളുടെ ജോലിയിൽനിന്നു് അപ്പോഴും വിരമിച്ചിരുന്നില്ല. ഈ ഘട്ടത്തിൽ നിർഭാഗ്യവശാൽ പാലയത്തിൽനിന്നു പട്ടണത്തോടു ചില ലക്ഷണങ്ങളും കണ്ടുതുടങ്ങി. കെ. സി. കേരവപിള്ളയുടെ "ഭാഷാനാരായണിയ"മാണു് ഇതിനു കാരണമായിത്തീർന്നതു്. സഭയുടെ നിയമമനുസരിച്ചു് സമ്മാനത്തിനുള്ള പുസ്തകങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പരിശോധനയ്ക്കായി "ഭാഷാനാരായണിയ"വും കിട്ടിയിരുന്നു. പി. സി. മാതവികൃമഹാസ്വരൂപൻ, കണ്ണിമുട്ടൻതമ്പുരാനു്, കടത്തനാട്ടു് ഉദയവർമ്മതമ്പുരാനു്, വയസ്സുരമുസ്സു്, മി കൊച്ചുക്കുഞ്ഞുമ്മനോൻ എന്നീ അഞ്ചുപേരുംപ്പെട്ട ഒരു ഉപസമിതിയുടെ പരിശോധനയ്ക്കു് ആ കൃതി വിധേയമായി. ചില ചിലാ കാരണങ്ങളാലും അങ്ങനെയും കാരണങ്ങളാലും പുസ്തകം ആകപ്പാടെന്നായിട്ടുണ്ടെന്നും, സഭയുടെ സമ്മാനത്തെ അർഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നു്, ആദ്യത്തെ നാലുപേർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു; കവിയുടെ പേർ പുസ്തകത്തിൽ കാണുന്നുണ്ടെന്നും, സഭയുടെ മുഖപ്രാദേശങ്ങൾക്കു് അനുരൂപമായിട്ടുള്ളതല്ലെന്നും, അതിനാൽ തെവിധത്തിലും സമ്മാനാർഹമല്ലെന്നും, അഞ്ചാമനും അഭിപ്രായപ്പെട്ടതി. ഉപസമിതിയുടെ നിഷ്പാർട്ടിന്മേൽ അവസാനത്തിൽമാനം കല്പി

ക്കാനുള്ള അധികാരം അർജ്ജനമായിരുന്നു. എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച പ്രവർത്തിച്ചുവന്നതും അതുപോലെയാണെന്നു. അത്തരസരിച്ച്, ശ്രീപക്ഷാഭിപ്രായത്തെ ആദരിച്ച്, പുസ്തകം സമ്മാനാർഹമാണെന്നും, നാലുപേരും ഒന്നോ സംഖ്യ സമ്മാനമായി നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ ഒരു മദ്ധ്യസംഖ്യയായ നാല്പതു രൂപാ പരിഭാഷകൻ സമ്മാനം കൊടുക്കാവുന്നതാണെന്നും വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ വിധികല്പിച്ചു.

കൊച്ചുക്കുഞ്ഞുമാനോൻ നാലു സമ്മതമായിരുന്നില്ല. അദ്ദാഹം ബഹളംകൂട്ടിത്തുടങ്ങി അഞ്ചിൽ നാലുപേരും ഒരുപാലെ യോധിക്കുന്ന ഒരു കാർട്ടിൽ ഒരാൾ കൊയ്യ വിശ്വസിക്കുന്നതു ശരിയല്ലെന്നു പലതും പറഞ്ഞുനാക്കി; ഫലമുണ്ടായില്ല. സമാജപക്ഷനായ വലിയകായിത്തമ്പുരാനെപ്പറ്റി പരസ്യമായി ആക്ഷേപിക്കാൻ അല്പംവൈമനസ്യംതോന്നിയ മാനോൻ, സമയമെടുത്ത് കാർട്ടിൽനിന്നു കറങ്ങിപ്പോയി. എല്ലാ കുറവും കാർട്ടിൽനിന്നു തരയില്ലായി നഷ്ടമുണ്ടാകുന്ന കാര്യം വല്ലാതെ സങ്കടപ്പെട്ട പലരും ഇക്കാർട്ടെത്തപ്പറ്റി ഗുണഭോജനരൂപത്തിൽ ലേഖനങ്ങളെഴുതി. അക്കൂട്ടത്തിൽ സി ഡി. ദേശമിഡ് 1089 ചിങ്ങം ലക്കം 'ഭാഷാപാലിനി'യിലെഴുതിയ ഒരുലേഖനത്തിലെ ചില ഭാഗങ്ങളാണ് നാടിയിൽ ചേർക്കുന്നത്: -

".....സമാസംബന്ധമായ കാർട്ടാദികൾ നമ്മുടെ അന്ത്യരംഗംകൊണ്ട് ഒരിക്കലും മറന്നിപ്പോകയില്ലെന്ന വിചാരിക്കാൻ യാതൊരു ന്യായവും ഇല്ലാതിരിക്കാതെ, കാർട്ടാദികൾ നമ്മുടെ നാടിൽ വല്ല ഒന്നോ മറ്റോ വന്നുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ തന്നെയും, പരസ്യമായി കൊട്ടിപ്പോയിപ്പോകാൻ പാടുള്ളുന്നതിനപകരം, സിക്രട്ടറിയെ അറിയിക്കുകയും, സിക്രട്ടറിയുടെ സമാധാനം

നം ഊഷ്മകാലല്ലെന്നു കാണുന്നപക്ഷം മേലാൽ അങ്ങനെ വരാതിരിക്കുവാൻ സൂക്ഷിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നു സ്റ്റേഫപുർവും ഏഴുതി അറിയിക്കയും ചെയ്തെങ്കിലും മുതലായാണ് സഭയെ മനസ്സിലാക്കുന്നവർക്കുള്ളതു്. മഞ്ഞപ്പിത്തമെന്ന രോഗം വായിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവന്റെ കാഴ്ചയ്ക്കു സകലതും മഞ്ഞനിറത്തോടു കൂടിയതായിരിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ, കുറവുപറയണമെന്ന രോഗം വിചാരത്തോടു കൂടിയായിരിക്കുന്നവർക്കു് ഏതു നല്ല കാഴ്ചയ്ക്കിടും വല്ല കുറവും പാശ്ചാത്യരായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിനാൽ ഉള്ളിൽ നിറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന വിഷമയവസ്തുക്കളെ അപ്പുളർ കടലാസ്സിൽ മർദ്ദിക്കുന്നു എന്നു മാത്രമേ വിചാരിക്കേണ്ടതുള്ളൂ. .. കുറവുപറയുകൊണ്ടു് തന്നിരിക്കുകിൽ മനസ്സിൽ സുഖമുണ്ടാവുകയില്ലെന്നുള്ള അവസ്ഥയിലായിട്ടുള്ളവർ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവർ മാർക്കുണ്ടതു്, യോഗ്യമായവിധത്തിൽ കൗശലമെന്നുവരുമല്ലോ കറുപ്പറത്തുകൊണ്ടു് നൽകുന്നവരെ ആരും ചാനിക്കയില്ലെന്നു് കേൾക്കുന്നവർക്കു് എല്ലാവരെയും മാത്രമായതായ ലോകത്തിന്റെ പരിഷ്കാരത്തിനുവേണ്ടി അക്ഷിപ്തമായി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആളുകളെ കുറുപ്പുടുന്നതിനും ചിലതങ്ങായല്ലോ എന്നേർക്കുവേണ്ടിയോ മേൽമുഖത്തോ കിഴിൻമുഖത്തിലും മോരതന്നെ കൊട്ടുകിന്മ കെട്ടുകു് എന്നു് പ്രോകാർഷമാണ് ഏകദേശമായി വരുന്നതു്."

ഈവിധി ഗുണഭോജങ്ങളെക്കൊണ്ടൊന്നും മേനോന്റെ ശാപത്തിൽ ഒരു കുറവുമുണ്ടായില്ല. കോഴി കോട്ടവെച്ചു് സഭയുടെ മുന്നാമത്തെ യോഗം നടന്നു കൊണ്ടിരിക്കെ മാഷാനാശായണിയത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വാദമുഖങ്ങളെ ഉന്നയിച്ചുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം അദ്ധ്യക്ഷന്റെ പേർക്കു് ഒരു രജിസ്റ്റർ നോട്ടീസ്സുയച്ചു പി. സി. മാനവിക്രമസ്തോത്രവുമാന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ യോഗം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമയമായിരുന്നു അതു്.

അദ്ധ്യക്ഷൻ ആ കത്തു യോഗത്തിൽ വായിച്ചിട്ടു. കത്തു യോഗത്തിൽ വായിക്കേണ്ടതും വേണ്ടതും ബഹു മായി. രണ്ടു കക്ഷിയിലും ആളുകൾ ചേർന്നു. സി. മണയുരമടമനാൻ ബി. എ. യും കൂട്ടരും കത്തു പരസ്യമായി വായിക്കേണ്ടതെന്നു നിർദ്ദേശിച്ചു. യോഗത്തിൽ 'കൾപിൾ' തുടങ്ങി. അദ്ധ്യക്ഷൻ കഴിച്ചത്തിലായി. അന്ന് ഹിന്ദുർ നിരസ്തരാലായിരുന്ന ജി. ടി. വറഗീസ്സ് മാദ്ധ്യസ്ഥപം പാഞ്ഞു. സഭയ്ക്കുവേണ്ടി സർവ്വതന്ത്ര പ്രവർത്തിക്കുന്ന അദ്ധ്യക്ഷൻ—കേരള വർമ്മ വചിയകോയിത്തമ്പുരാൻ—വിധി എല്ലാവരും ബഹുമാനപൂർവ്വം അംഗീകരിക്കേണ്ടതെന്നാണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്. അദ്ധ്യക്ഷൻ ഈ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിച്ചു സംസാരിച്ചു. കരിയാറ കൃഷ്ണമനോരം ഈ അഭിപ്രായത്തെ പിൻതാങ്ങി. ഒടുവിൽ കൊച്ചുക്കുത്തുമാനാൻ രജിസ്റ്റർ കത്തു യോഗത്തിൽ വായിക്കേണ്ടതില്ലെന്നു തീരുമാനിച്ചു.

ഈ കഥ ഇവിടെ ഇത്രയും വിസ്തരിച്ചത് ഏതെല്ലാംതരത്തിലുള്ള പ്രതികരണരേഖകളുടെ ഇടയിൽ കിടന്നു കൈയെഴുത്തുകൊണ്ടാണ് വറഗീസ്സുമാപ്പിച്ചതെന്ന് കാർട്ടർക്കിസ്ഥാനം തുടർന്നുകൊണ്ടു പോയതെന്നു വ്യക്തമാക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് ഇന്നു ചിലർ കത്തുന്നതുപോലെ തീർച്ചയായും ആ സ്ഥാനം അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു പുരമത്തയല്ലായിരുന്നു; കണ്ടുകാകീർണ്ണമായ ഒരു ഹോംപിപ്പാതയിൽക്കൂടി കൃത്യസഹിഷ്ണുതയോടെ അന്നു പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹത്തിനു സഹായകരമായി സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠ ലഭിച്ചത്. മലയാളമനോരമ ഇക്കാഴ്ചയിൽ അദ്ദേഹത്തിനു വളരെ വളരെ പ്രായാജകീഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അയാൾ പോയിട്ടിരിക്കുന്ന മാസിക ചെയ്തിട്ടുള്ള സഹായവും കുറ

ചൊന്നമല്ല. കോടിക്കോട്ടയെപ്പറ്റി നടന്ന സമ്മേളനം കഴിഞ്ഞത് അടുത്തു പുറപ്പെട്ട ഓഡാപോയിസിയിൽ പത്രാധിപർ ഇങ്ങനെ എഴുതിക്കൊണ്ടു്—

“പുത്തനായിത്തുടങ്ങുന്ന എട്ടു കാർഷ്വരീയം അതിന്റെ നൂതനത്വംകൊണ്ടുമാത്രം വിശേഷിതം ഉണ്ടാകുമെന്നുള്ളതിൽ ഓഡാപോയിസിനഭ്യന്തരം ഒരു ശുശ്രൂഷയാണു്. ഇ. സ. 1067-ാം ഭാഗം ഗൃഹികമാസത്തിൽ കോട്ടയത്തു് ഉദ്യോഗ കവിസമാജത്തിൽ ചേർന്നു് ഏർപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നതെന്നുള്ളതു് പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ഈ സമാജത്തിന്റെ പേരിന്നനുസൃതമായി പല കവികളും ഇതിൽ കൂടുകയും ചില കവിതാപരിഷ്കരണവും മറ്റും നടക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു്, മലയാളത്തോളമുള്ള മലയാളഭാഷയുടെ പരിഷ്കാരത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു് അപ്പോൾ ധാരാളമായിരുന്ന യോഗ്യന്മാരുടെ ആഖ്യാലനയിൽ എത്തിയ രൂപത്തിൽ ഒരു സഭ ഏർപ്പെടുത്തുകയും അതിന്റെ അഭിപ്രായം വേണ്ട പല കാർഷ്വരീയം തിരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു് ..... ഇക്കാരണത്താൽ അന്നുതന്നെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിട്ടുള്ള നടപടിവിവരങ്ങളിൽ, ഉറപ്പിക്കുന്നതു് വായിക്കുന്നവർക്കും അർത്ഥമുണ്ടാകത്തക്കവണ്ണം വിശദീകരിച്ചുപറഞ്ഞിരുന്നിട്ടും, ആരംഭകാലമുതൽ, ഓഡാപോയിസിനും മേൽക്കൂടും കഥയില്ലാത്ത മേൽക്കൂടുകൊണ്ടു് കവിത ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടു് തിരുവിതാംകൂറുകാരായ ചിലർക്കു് അദ്ധ്യക്ഷത ചെയ്താൽ സ്വകാര്യം നടത്താനുള്ളതാണെന്ന അഭിപ്രായം എങ്ങനെയോ അങ്ങുചിങ്ങു ചില യോഗ്യന്മാരുടെ ഉള്ളിൽ കടന്നുപോയിരുന്നു എന്നു് അറിയുന്നതു്..... യോഗ്യന്മാരായ അനേകം മേൽക്കൂടും മേൽക്കൂട്ടുമേൽക്കൂട്ടം ഏകദേശം പൂർണ്ണമായിട്ടുപോലും, അത്തന്നെ വകയെണ്ണാതെ അതിന്നു് അർപ്പിക്കുവാനു് സ്വീകാര്യവും അപ്രാപ്യമായ അഭിപ്രായം തന്റെ അറിയുന്ന പരയാർപോലും മറിയില്ലാത്ത ചിലർ സഭയെ കറും പായാൻ കയ്യെടുത്തുപോകുന്നതിൽ അതുതന്നെയെന്നു് കരുതില്ല.....”

1069 തുലാം 25, 26, 27 എന്നിതിയ്ക്കിടയിൽ
 ലായിട്ടാണ് കോഴിക്കോട്ടിലുള്ള ഭാഷാപാഷിണിസഭ
 യുടെ മൂന്നാം സമ്മേളനം കൊണ്ടാടപ്പെട്ടത്. ഒന്നാം
 ദിവസം സമുതിരിയ്ക്കാവിലുണ്ടായ ഏട്രാപ്പാടയ്യ
 രാജം, രണ്ടാം മൂന്നാം ദിവസങ്ങളിൽ പി. സി. മാന
 വിക്രമപ്പുത്ത് തമ്പുരാൻമാരായിരുന്നു അദ്ധ്യക്ഷന്മാർ.
 ഒന്നാംദിവസം മാനവിക്രമപ്പുത്ത് തമ്പുരാൻ സംസ്കൃത
 ത്തിൽ ഒരു പ്രസംഗംചെയ്തും കൊടുങ്ങല്ലൂർ കത്തീ
 കപ്പുത്ത് തമ്പുരാൻ അതു മലയാളത്തിലേയ്ക്കു പരിഭാഷ
 പ്പെടുത്തുകയുചെയ്തു. കടത്തനാട്ട് ഉദയവർമ്മതമ്പു
 രാജൻ ഒരു പ്രസംഗവും അന്നുണ്ടായിരുന്നു. പാ
 രാലുകളിൽ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്ന മലയാളപാഠപുസ്ത
 കങ്ങളുടെ നൂപുനതകളെപ്പറ്റി സംസ്കൃതപണ്ഡിതർ
 വെങ്കിടഗോപാലാസ്ത്രിയും, 'വർണ്ണവിനാസകൃമ'ത്തെ
 പറ്റി കരിമ്പാറ കണ്ണമോനാണും, ഇംഗ്ലീഷ് പഠിച്ച
 മലയാളികൾക്ക് നല്ല മലയാളത്തിൽ എഴുതാനും സം
 സാരിക്കാനും നേരിടുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകളെപ്പറ്റി കണ്ണമ്പ്ര
 രാമനണ്ണിനായരും ഓരോ പ്രസംഗംചെയ്തും അന്നു
 തന്നെയായിരുന്നു.

കോടതിമാക്കിയെപ്പറ്റി ചുന്നല്ലൂരിനമ്പി നീല
 കണ്ണൻമ്മയും, 'വടക്കേമലയാളത്തിലെ ഭാഷാപരി
 ഷ്കാരസ്ഥിതി'യെപ്പറ്റികെ സി. നാരായണൻനമ്പ്യാ
 രും ചെയ്ത പ്രസംഗങ്ങളായിരുന്നു രണ്ടാംദിവസത്തെ
 നടപടികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പ്രധാനപ്രഭുത അർഹിക്കു
 ന്നവ. കൊച്ചുക്കുഞ്ഞുമാനാൻ ഭാഷാനാരായണിയത്തെ
 സംബന്ധിച്ച കത്തിപ്പൊക്കിയ വാദത്തെപ്പറ്റി ബഹു
 മം നടന്നതും അന്നുതന്നെയായിരുന്നു. രാവിലെ, കൊ
 ല്ലത്തോറം പതിവുള്ളതുപോലെ, കവിതാപരീക്ഷകളും
 നടത്തുകയുണ്ടായി.

മുന്നാംദിവസത്തെ യോഗത്തിൽ സമ്മാനദാനവും ചില ഉപസമിതികളുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പുമായിരുന്നു പ്രധാന വിഷയങ്ങൾ. ചരിത്രം, ഭൗതികശാസ്ത്രം, സംസ്കൃതത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള പ്രാചീന ശാസ്ത്രങ്ങൾ, ഗദ്യപ്രബന്ധങ്ങൾ, പദ്യപ്രബന്ധങ്ങൾ, വ്യാകരണം, നിഘണ്ടു, ചാക്രമധ്യസ്തകങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ എട്ടുതരം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിനായി എട്ടു സമിതികളും ഓരോ സമിതിയിലും യഥാക്രമം 18, 22, 15, 25, 20, 10, 7, 6 എന്നിത്രയും അംഗങ്ങളേയും തിരഞ്ഞെടുത്തു.

ഇങ്ങനെ ഉപസമിതികൾ ഏർപ്പെടുത്തുകയും പേരും പെരുമയുമുള്ള ധാരാളംപേരെ അവയിൽ അംഗങ്ങളായി നിയമിക്കുകയും അതിനെപ്പറ്റി നി്ഞ നി്ഞ പ്രമേയങ്ങൾ പാസ്സാക്കുകയും മറ്റും ചെയ്തുവെങ്കിലും, അതാടുളളി കാര്യമെല്ലാം അവസാനിച്ചതായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. കറംപായാൽ പ്രസംഗിക്കാത്തതല്ലാതെ പ്രവർത്തിക്കാത്തതു സന്നദ്ധത അന്നും ആളുകളിൽ വളരെ കാവായിരുന്നു. ചിരപരിചയത്തിൽനിന്നു വരഗ്ഗ്യാപിച്ച ഈ നല്ലപോലെ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നുവെങ്കിലും, യോഗത്തിൽ 'അതു തുറന്നു പറഞ്ഞാൽ കരാ ശത്രുക്കളെക്കൂടി സമ്പാദിക്കാമെന്നല്ലാതെ വേറെ യാതൊരു പ്രയാജനവും ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്നില്ലെന്ന്' അദ്ദേഹത്തിനറിയാമായിരുന്നതുകൊണ്ട് സമിതികൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന കാര്യത്തിലും മറ്റും വെറും ഒരു ഭക്തി സാക്ഷിയുടെ നിലയിൽ വർത്തിക്കുകയാണ് അദ്ദേഹം ചെയ്തത്. 1066-ൽ കമാരസംഭവത്തിന്റെ ആഴ്ചയ്ക്കു ഏഴു സപ്താബ്ദം തർജ്ജമ ചെയ്തിരുന്നതിനായി നടത്തിയ ക്ഷേത്രം പരാജയപ്പെട്ട കഥ അദ്ദേഹം മറന്നിരുന്നില്ല. കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ, നടവ

[illegible]

പ്രവർത്തിക്കാർ അധികമാരും ഒരുമിച്ചായിരുന്നെങ്കിലും, പ്രവർത്തകസമിതിയിലും മാനം സ്ഥാനം കിട്ടുന്നതിൽ എല്ലാവർക്കും വലിയ താല്പര്യമുണ്ടായിരുന്നു എന്നുമാത്രമല്ല, അങ്ങനെയുള്ള സ്ഥാനങ്ങൾക്കു പ്രാദേശിക പ്രാതിനിധ്യപരതവും അംഗീകരിക്കണമെന്നുപോലും ചിലർ വാദിച്ചിരുന്നു. തൃശ്ശിവപേരൂർക്കൽ തിരുത്തെടത്തു പ്രവർത്തകസമിതിയിൽ ഉത്തരകേരളത്തിൽനിന്നു് അധികമാരും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. 'സാമിത്വസാരാവലി' എന്ന മാസികക്കാർ ഇക്കാലം

• കമ്മ്യൂട്ടർ സാമ്പ്രയംഗനമേന്മയ്ക്ക് കെട്ടിടാനംഭവിച്ചു. ഭൂമിയുടെ ൧ 'ഭാഗമേയ
യ്ക്കു വിട്ടിരിക്കുന്നു'.

എടുത്തുകാട്ടി സഭാപ്രവർത്തകന്മാരെ കുറപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. കാൽപ്പതി മാനുവേഴി അതിനു പറഞ്ഞ മറുപടി മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കേണ്ടതാണ്. 'സാഹിത്യസാരാവലി' പറയുന്നതു വാസ്തവമാണ്. ഈ നിശ്ചയചെങ്കുളം തൃപ്പിയാട് പട്ടണം യോഗത്തിൽ ഇവരോ ഇവരുടെ പേരു പ്രസ്താവിക്കാൻ പരിചയമുള്ളവരോ ഹാജരില്ലായിരുന്നു എന്നുള്ളതു മാത്രമേ ഈ വിസ്മൃതിക്കു കാരണമായിരിക്കാൻ ഇടയുള്ളൂ." (16. 12. 67) അപ്പാക്കുരമായ ഈ മറുപടിയുടെ മർമ്മഭേദം സ്പഷ്ടമാണ്. സാജ്ജനത്തിന് ഉത്തരകേരളത്തിൽ നിന്ന് കുറഞ്ഞുപോലും സന്നിഹിതനായിരുന്നില്ലെന്നും, സാന്നിദ്ധ്യംകൊണ്ടുമാത്രമേകിലും സഭയുടെ നേരെ മമത പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ കരുതുകയും ആകർഷകപ്രവർത്തനസമിതിയിലെ പ്രാനിധ്യത്തിനുവേണ്ടി വാദിക്കുന്നതു പരിഹാസ്യമാണെന്നും, എത്ര ഭംഗിയായി സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു! ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണെങ്കിലും, മലബാർകാരുക്കൂടി സഭയിൽ സാമാജികന്മാരായി ചേർക്കുന്നതിനു വരുത്തിയ മാറ്റം അക്ഷീണമായി പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു്. "കരുണക്കിന്മനോഹരമായ കോച്ചി - തിരുവിതാംകൂർ സംസ്ഥാനങ്ങളിലുള്ളവരേക്കാൾ ഭാരതഭൂമിയിൽ വേണ്ടി ശരിയായ മാർഗ്ഗത്തിൽക്കൂടി പരിശ്രമിക്കുന്നതു ബ്രിട്ടീഷിലുള്ളവരാണെന്നു വിചാരിക്കുന്നതിനിടയിൽ, അവർ സഭയിൽ പ്രത്യേകം ചേർക്കേണ്ടതാണ്" എന്ന് ആ തന്ത്രമന്ത്രി പിന്നീടൊരിക്കൽ പത്രത്തിലെഴുതുകയുണ്ടായി. "പ്രത്യേകം ചേർക്കേണ്ടതാണ്" എന്നു പറയുന്നതിൽ, അതുവരെ ചേർന്നുകഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നുള്ള ധ്വനിയുണ്ടെങ്കിലും, പെട്ടെന്നുള്ള നോട്ടത്തിൽ ബ്രിട്ടീഷ് മലബാർകാരെ പുറത്തുനിന്നു താഴെ ആർക്കും

തോന്നുകയുള്ളു. ഇങ്ങനെ 'കൊണ്ടുംകൊടുത്തും' കഴിഞ്ഞു കൂടിയിരുന്ന ഘട്ടമായിത്തന്നെകൊണ്ടാണ്, കോട്ടിപ്പാട്ടുവെച്ച് പാസ്സാക്കിയ പ്രാമുഖ്യങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരാൻ പോകുന്നില്ലെന്ന നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നിട്ടും, വരഗ്ഗീസ്സുമാപ്പിള അക്കാശ്വരത്തിൽ മാനമവലംബിച്ചുകഴിഞ്ഞത്. അനുഭവസമ്പന്നനായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുമാനം തികച്ചും ശരിയായിരുന്നു എന്ന് കാലം തെളിയിക്കുകയുണ്ടായു്. അന്നു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട സമിതിക്കാരിൽ ആരുമെന്നു തങ്ങളെ ഏല്പിച്ച ജോലി ചെയ്തതിർത്തതായി കാണുന്നില്ല.

സമിതിക്കാർ ജോലിയൊന്നും ചെയ്തില്ലെങ്കിലും, മറ്റു പദ്ധതികളിലും സഭയുടെ മറ്റു ശക്തികൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്ന വിഷയത്തിൽ കാർട്ടുവർഗ്ഗ പ്രാമുഖ്യം ശ്രദ്ധപതിച്ചിരുന്നു. പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾക്കു സാമാനം കൊടുക്കുക, സമ്മാനത്തിനായി നിർദ്ദിഷ്ടവിഷയങ്ങളിൽ പുസ്തകങ്ങൾ അണിയിക്കുക മുതലായവയായിരുന്നു പ്രാധാന്യമുള്ള അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട മാർഗ്ഗങ്ങൾ. മാനുപോഷിണിസഭ കൃത്യമായി നടക്കുകയും, സഭാകർമ്മാസിക നല്ല നല്ല ലേഖനങ്ങളോടുകൂടി കൃത്യസമയത്തു പുറത്തുവരികയും, സാമിതപ്രകാരമാർ യഥാവിതരം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ വരഗ്ഗീസ്സുമാപ്പിളയുടെ പേര് ചുറ്റുധികം പ്രസിദ്ധമായിത്തീർന്നു. വിദഗ്ദ്ധന്മാരാ സാദൃശ്യത്താലോ ആയ നാലുപേർ കൂടിയാൽ അവരുടെ സംഭാവനാവിഷയം മാനുസക്രമ, മാനുപോഷിണി, വരഗ്ഗീസ്സുമാപ്പിള—ഇതിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നായിരിക്കണമെന്ന നിലയായി. ഇതു ചിലർക്കു തീരെ സ്ഥിരമായില്ല. "കാരണത്തിലല്ലാതെ കാർട്ടുവർഗ്ഗത്തിൽ അനുയോജിത ഫലമില്ല" എന്ന തത്വം അവർ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നില്ല.

നില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. ഭാഷാപാഷിണിസഭയുടെയും സഭയക മാസികയുടെയും സുത്രധാരതപം കൈക്കലാക്കിയാൽ എളുപ്പത്തിൽ കീർത്തി സമ്പാദിക്കാമെന്നു് അശ്രുദ്യർ വിചാരിച്ചു. അതിന്നു ചില ശ്രദ്ധാർ ചെന്നു കളം ആവരംഭിച്ചു. ഇങ്ങനെയൊന്നു വരഗ്സ്സമാപ്തി ഇതൊന്നും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ, വളരെ സന്തോഷത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹം അതോഴിഞ്ഞുകൊടുക്കുമായിരുന്നു. "കോഴിക്കാട്ടുവെച്ചു" മൂന്നാമത്തെ കൊല്ലം കൂടിച്ചെയ്തുകൊണ്ടു് കാട്ടുക്കുടിസ്ഥാനത്തേക്കു് തന്റെ പേർ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട അവസരത്തിൽ അതിൽനിന്നൊഴിയുവാൻ അദ്ദേഹം വളരെ ശ്രമിച്ചുനോക്കി. മാനവിട്ടുപോയതുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം സ്റ്റേറ്റ് മന്ത്രിയായ നിർദ്ദേശം നിമിത്തമാണു് ഭട്ടരിൽ അദ്ദേഹം അതിന്നു സമ്മതമുണ്ടായി. സഭയും മാസികയും സാമ്പത്തികമായ പല വൈഷമ്യങ്ങളും അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാണെന്നു കോഴിക്കാട്ടു വായിച്ചു നിർദ്ദേശിക്കുന്നതെളിയുന്നുണ്ടു്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, സഭയുടെ കാട്ടുക്കുടിസ്ഥാനം ആരാധനാപരിഷ്കാരം ഒഴിഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നതിന്നു് അദ്ദേഹം ഏല്പാഴും സന്നദ്ധനായിരുന്നു. പക്ഷെ, ആ സ്ഥാനം കൈക്കലാക്കാൻ കൊതിച്ച മാനുഷൻ അങ്ങനെയല്ല ധരിച്ചിരുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം സിദ്ധിക്കു ശ്രദ്ധാലാഭന മാത്രമേ പ്രയോജനപ്പെടുകയുള്ളൂ എന്ന് അവർ തെറ്റിദ്ധരിച്ചു.

ഇതിന്നുവേണ്ടി "കളവാരുമുന്ന" ജോലി അവർ നേരത്തേതന്നെ ആരംഭിച്ചിരുന്നു. ഭാഷാപാഷിണി സഭ പെട്ടെന്നു കാട്ടുക്കുടി പ്രാവിഷ്കരിച്ചുകൊണ്ടു് നാലാം വാളം ഏഴാംലക്കം വിദ്യാവിനാടിനിയിൽ

‘ബ്രഹ്മസൂത്രി’ എന്ന പേരുവെച്ച് ഒരു ലേഖകൻ നിങ്ങളെ ലേഖനമെഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്നു:—

1. കവിത എന്ന നാമത്തോടുകൂടി അർത്ഥിക്കാത്ത ഒരു വ്യാഖ്യാനമുള്ള ഒരു പ്രമാണവർത്തമാനത്തിന്റെ സഭ ഇരിക്കുന്നു.

2. സമഗ്ര പര്യടനം നടക്കുമ്പോൾ ഓരോ വ്യക്തിക്കും ഉള്ളവർ ഉപയോഗിക്കാത്ത ഓരോ നൂതനതരീകളുടെ തുണ തുണനിരപരമായ മെമ്പർ ലേഖനങ്ങളെ വ്യക്തികൾക്കുള്ള വാർ ഉപയോഗിക്കുന്നു.

3. ദുഷ്കാരികളായവർക്കുള്ള അനുഭവിക്കുന്നതായിരിക്കുന്ന സിദ്ധിപരമായ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നത് യുക്തമായ സിദ്ധിപരമായ എന്നാൽ, അനുഗ്രഹസംഗ്രഹം കറങ്ങുവാൻ പാടില്ലാത്ത എന്നല്ലാതെ യാതൊരുതരവും എന്തെങ്കിലും ക്രമീകരിക്കില്ല.

4. ഇംഗ്ലീഷ് പുസ്തകങ്ങളെ കർമ്മമെടുക്കുന്നത് അങ്ങനെയല്ലാത്ത ഒരു പ്രവൃത്തിയാകുന്നു. ഇതിലേക്കാവശ്യമായ ഒരു ആംഗ്ലോ-മലയാളനിരവധി സഞ്ചിയിൽനിന്നു തയ്യാറാക്കേണ്ടതാകുന്നു.

5. ഗദ്യമായതായ പുസ്തകങ്ങളെ നിർമ്മിക്കുവാൻ വിദ്യാർത്ഥികൾ ഉപയോഗിക്കുകയും അങ്ങനെ ഉണ്ടാക്കുന്നവർക്ക് മികച്ച പ്രത്യേകസമ്മാനങ്ങൾ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

6. പഴയതും നല്ലതായ പുസ്തകങ്ങളെ കൈമാറിൽനിന്ന് കൈമാറി വിതരണമായി അച്ചടിക്കേണ്ടതാണ്.

7. ഒരു മലയാളഭാഷാവിദ്യാർത്ഥി നിർമ്മിക്കേണ്ടത് അനുഗ്രഹവർത്തമാണ്. ഈ വിഷയത്തിൽ യോഗ്യപ്പെട്ട അധികാരികൾക്കും പ്രസിദ്ധാധികാരികൾക്കുമെതിരെ, അതു വേണ്ടപോലെയാക്കി ഉപയോഗം അതിൽ പലതരങ്ങളും അപൂർണ്ണമായും അനുചിത

മായും ഇരിക്കുന്നു എന്നും വ്യസനത്തോടുകൂടി പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഭാഷാമാഹിതം ഏതെന്നു വളരെ പ്രയാസമായ ഒരു ജ്ഞാപിയാകുന്നു എങ്കിലും, ഏല്പാവതോടുകൂടി ഉത്സാഹിച്ചാൽ നിഷ്പ്രയാസേന സാധിക്കാവുന്നതാകുന്നു. സഭ ഈ വിഷയത്തിൽ പ്രത്യേകഭ്രമത്തെ പങ്കിക്കൊണ്ടതാകുന്നു.

ഇതൊക്കെയാണു് ആ രേഖണത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരുന്നതു്. സഭ കാഴ്ചയായി ഒന്നും ചെയ്യുന്നില്ല; വല്ലതും ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു അനാവശ്യമായ സംഘതികളാണെന്നതാണു്—ഇതാണല്ലോ ഈ നിർദ്ദേശങ്ങളുടെ മുമ്പുതന്നെ. ആദ്യത്തെ മൂന്നു നിർദ്ദേശങ്ങളിൽ മനോരമയുടേയും ഭാഷാപാഷിണിയുടേയും നേതാവുള്ള വിശദിപ്പിച്ചുള്ളായ കളിയമ്പകളാണു് സൂക്ഷ്മതകൾക്കു കാണാൻ കഴിയുന്നതു്. ബാക്കി നിർദ്ദേശങ്ങളിലൊക്കട്ടെ, ഏല്പത്തിൽ ചെയ്തതിൽക്കാൻ സാധിക്കാത്തവയും സ്വയം ഒന്നും പ്രവർത്തിക്കാൻ തയ്യാറാകാതെ അകലെയിരുന്നു കറംപായുക എന്നതു തൊഴിലാക്കി നിട്ടുള്ള ചിലർ ഇന്നും ചെയ്തുകാണാറുള്ളവയുമായ ചില കനത്ത ഉപദേശങ്ങളു്!

കാക്കുഴിഞ്ഞു് മധുരസന്ദേശത്തെ നിന്ദാപണം ചെയ്യുന്നകൂട്ടത്തിൽ, “ദൂതകവിതാഭാജു്” കലശലായിട്ടുപിന്നു കാലത്തു് ഏല്പാവതും മധുരസന്ദേശം ദിവസത്തോറും പാരായണചെയ്തു പഠിക്കുന്നതു് ജ്ഞാസാഹിത്യത്തിന്നു ശ്രേയസ്സുമായിരിക്കും..... ഇതിലെ 68 ഏറ്റക്കുറുപ്പു 33 ദിവസംകൊണ്ടാണു് രണ്ടാക്കിയതെന്നു തൽകർത്താവുതന്നെ കാണിച്ചിട്ടുണ്ടു്.... അവിടുന്ന് കവിതാഭാജനംകൊണ്ടാണു്, അല്ലാതെ കവിതാവേഗംകൊണ്ടല്ല, യശസ്സുസന്മാദിക്കാൻ വിചാരിക്കുന്നതു് എന്നു സൂക്ഷ്മമാണു്. എന്നു ദൂതകവിതയെ

വിനാദിനിപത്രാധിപർ നേരിട്ടതന്നെ അപലപിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്. കവിസമാജത്തിന്റെയും അന്നാപാലിണിപത്രയുടെയും ഉതകവിതാപരീക്ഷാഭവം ഈ ആക്ഷേപത്തിന് ക്ഷേപമാണെന്നുള്ളതു സ്പഷ്ടമാണ്.

ഇത്തരക്കെ വെറും അഭിപ്രായവ്യത്യാസമെന്ന നിലയിൽ മാത്രമേ വരഗ്ഗീസ്സുമാപ്പിള കണക്കാക്കിയിരുന്നുള്ളൂ. കോക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അതിന്റെ രൂപമൊന്നു മാറി. മനോരമയുടെ പത്രാധിപത്വം, എം. ഡി. സിമ്മനാരിവക ഹൈസ്കൂളിന്റെ മാനേജ്മെന്റ്, ഹനുരണ്ണ ഷോടതികളുടെ ഉത്തരവാദിത്വം, ബഹുമാന്യരായ പൊതുക്കാർക്കുങ്ങൾ — എന്നിങ്ങനെ ഗുരുരങ്ങളായ അനവധി കൃത്യാനുഷ്ഠാനങ്ങളുള്ള വരഗ്ഗീസ്സുമാപ്പിളതന്നെ കാണാപാലിണി സഭയുടെ കാർഷികരീതിമാനവും വഹിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് കാർഷികളൊന്നും വേണ്ടപാലു നടക്കാരെന്ന് എന്ന് മിലർ പട്ടാള പത്രത്തിലുഴിതി; കൊച്ചി, തിരുവിതാംകൂർ, ബ്രിട്ടീഷ് മലബാർ എന്നീ മൂന്നു കിഷകളിലും അംഗങ്ങളുള്ള സഭയുടെ തലസ്ഥാനം മദ്ധ്യപ്രദേശത്തെവിടെയെങ്കിലും ആയിരിക്കുന്നതു നന്നായിരിയുമെന്ന് വേറെ മിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഇതും വരഗ്ഗീസ്സുമാപ്പിള കാണാതിരുന്നില്ല. 'ബഹുജനം പലവിധം' എന്ന് വിചാരിച്ച് താഴ്വരം സമാധാനിച്ചതേയുള്ളൂ.

ഇങ്ങനെയുള്ള കാലത്താണ് 1070 കന്നി 18, 19, 20 എന്നീ തിളതികുളിലായി ദാ:പോ: സഭയുടെ നാലാം യോഗം തിരുവനന്തപുരത്തുവെച്ചു നടത്തപ്പെട്ടത്. പരപ്പനാട്ടു രാമവർമ്മതമ്പുരാൻ, ഏ ആർ രാജരാജൻ, റസിഡണ്ട് ഗ്രീൻസാപ്പ് എന്നിവരായിരുന്നു മൂന്നു ദിവാസന്മാരും അദ്ധ്യക്ഷന്മാർ. കെ

സാജ് ഭാഷാപോഷിണിസഭയിൽ അദ്ധ്യക്ഷപദവി കൈ—അത് എല്ലാവർക്കും അതുതരമുള്ളവയായി ഒരു സംഭവമായിരുന്നു. പിന്നീട് പേപ്പറായ കെ. നാരായണമനോൻ യോഗത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം, ചരിത്രം മുതലായവയെ വിശദീകരിക്കുന്ന ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് പ്രസംഗത്തോടുകൂടിയാണ് സാജിന് സ്വാഗതം പറഞ്ഞത്. യോഗപ്രവർത്തകന്മാരെ അഭിനന്ദിക്കുന്ന ഒരു ഉപസംഹാരപ്രസംഗവും സമ്മാനഭാഗവും നിർവഹിച്ചതിനുശേഷം താമസിയാതെ അദ്ധ്യക്ഷൻ സ്ഥലംവിട്ടു. പിന്നീട് യോഗനടപടികൾ തുടർന്നത് വലിയകേന്ദ്രത്തിൽ വെച്ചാണ് അദ്ധ്യക്ഷതയിലാണ്.

‘ഭാഷാപോഷിണിസഭയുടെ പ്രഥമ പ്രവർത്തകൻ മലയാളമനോരമ പത്രാധിപരായ കണ്ടത്തിൽ വറഗിസ്സമാപ്പിയുടേതെന്നുള്ളത് എല്ലാവർക്കും അറിയാമല്ലോ. ആ ഒരാളുടെ ക്ഷീണിക്കാത്ത ഉത്സാഹം ഒന്നിനെ മാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് ഇപ്പോൾ ഈ സഭ നിലനില്ക്കുന്നത്.’ എന്ന് പരപ്പനാട്ട് വലിയത്തമ്പുരാൻ അദ്ധ്യക്ഷപ്രസംഗത്തിൽ തുറന്നുപറയുകയുണ്ടായി. ഗ്രീൻസാജിന്റെ ഉപസംഹാരപ്രസംഗത്തിലും മനോരമയേയും അതിന്റെ പത്രാധിപരേയും പറ്റി മകരകണ്ഠം പ്രശംസിച്ചിരുന്നു. തിരുസ്തലത്തു ജീവിതം ഗ്രന്ഥാലോചന നടത്തിയിരുന്നവർക്ക് ഈ കൂട്ടൽ പ്രചോദകമായിത്തീർന്നു; ഏതൊരു മല്ല, അമ്മന ഗ്രീനാരായണൻതമ്പിയുടെ ‘സ്വാഗതം’, മുൻപി രാമക്കുറുപ്പിന്റെ ‘ചക്കിചങ്കുത്തിന്റെ ഉത്ഭവം’, സി. അച്യുതമനോൻ ബി. എ. യുടെ ‘ഭാഷാപരിഷ്കാരം’, മുതലായ പ്രസംഗങ്ങൾകൊണ്ടും, പൂർവ്വാധികം ധാടിയോടും മോടിയോടുംകൂടി നടത്തപ്പെട്ട കവിതാപരിഷ്കരണവും, പ്രസ്തുത യോഗം

വളരെ പ്രധാനമായിത്തീർന്നതും അവരുടെ ആലോചനയ്ക്കു മുൻപു കൂട്ടാനുള്ള ഒരു കാരണമായി. ഈ ഖേദത്തിലാണ് വാഗ്ദാനമാപ്പിള പെട്ടെന്ന് ഈ രഹസ്യം പ്രാധാന്യമെപ്പറിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് നിന്നു കത്താക്കുള്ള ചിലരുടെ—സ്നേഹിതന്മാരാണെന്നുവെച്ചിട്ടുള്ള ചില മാന്യന്മാരുടെ—ഈ ശ്രമം അദ്ദേഹത്തെ വളരെ ഖേദിപ്പിച്ചു.

“.....കൊല്ലത്തിൽ റീക്കൽ മാത്രം കൂടുന്നതും ഏല്ലാ റീക്കലിൽനിന്നും പ്രതിനിധികൾ വന്നെത്തുന്നതുമായ സഭായോഗത്തിൽ ചെല്ലൂ, സഭാധ്യക്ഷികളും കവിതാപാഠികളും റഹസ്യത്തിന്റെ രഹസ്യം ഇവയെ സംതരികളല്ലാം (വർണ്ണവീണാണാകട്ടെ, ദേശഭാഷാഭാവവിശ്വാസമുപയോഗിച്ചു) പൂർണ്ണമായി വാദിച്ചു തീർച്ചയാക്കുന്നത് അസാധ്യമാണെന്നു നമുക്കു മനസ്സിലാക്കണം. സഭയിൽ ചെല്ലൂ അവസാനത്തെ തീർച്ച ചെയ്യുന്നതിനു മാത്രമേ സംവിധാനമുള്ളൂ. അതുവരെ വേണ്ട ആലോചനകളും വാദങ്ങളും റഹസ്യം പത്രീകാരർക്കു നൽകേണ്ടതാണെന്നു കരുതുന്ന ഏതെങ്കിലും അഭിപ്രായം. ഭാഷാപ്രാബല്യത്തിന്റെ ഇച്ഛാശക്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള സഭയുടെ ഉദ്ദേശസീദ്ധി വളരെ ഉപയുക്തമാണെന്നു എന്ന് സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിൽ ചിലപ്പോൾ കാണുന്ന സാമാന്യവ്യായാമ പ്രസ്താവനകൾ റീപ്പോർട്ടിൽ അതും, വീദയാവിനോദിനി’യും ഓരോരുത്തരും വ്യത്യസ്തരും ഓരോ കാണുന്നില്ല. പത്രീക ഇക്കണക്കെന്ന നട്ടത്തിന്റേതല്ല മതിയെന്നാണ് സഭയുടെ അഭിപ്രായമെങ്കിൽ, സഭാകാർമ്മങ്ങൾ ‘വീദയാവിനോദിനി’യിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനോ, ‘വീദയാവിനോദിനി’ സഭയിലേയ്ക്കു പരിവർത്തനംകൊടുക്കുന്നതിനോ ഓരോ സന്നദ്ധനായിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതായാൽ, അനാവശ്യമായ ശ്രമവും ധനവ്യയവും വളരെ കറുപ്പാക്കുമായിരിക്കും.....”

ഭാഷാപരിഷ്കാരത്തെപ്പറ്റി സി. അച്യുതമേനോൻ ഏതീയായിട്ടു പ്രബന്ധത്തിൽ ഇങ്ങനെ രേഖിപ്പിച്ചു. കത്തിത്തിരിയെ കണ്ടുകൂടി പെരുപ്പോൾ 'സ്വരം നന്നായിരിക്കുമ്പോൾ പാട്ടുനിർത്തുന്നതാണ് നല്ലതെന്ന്' വരഗ്ഗ്ലാപ്പിച്ചു തിരുമാനിച്ചു. അസ്ഥാനസ്ഥവും സന്ദർഭത്തിൽ അനുചിതവുമായ ആ പ്രസംഗഭംഗം ഉയർന്ന നിലയിലുള്ള വേദാധിപരേയും വല്ലാതെ മുഷിപ്പിച്ചിരുന്നു. അതിൽ മറുക്കൊള്ളിച്ച വിചാരമാണ് അവർക്കെല്ലാം അനുഭവപരമായിത്തോന്നിയത്.

ഉടനെ കാർമ്മാശിസ്ഥാനം രാജിവെച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നത് വരഗ്ഗ്ലാപ്പിച്ച അദ്ധ്യക്ഷനെ ഏല്പിച്ചു. പലരും പലവിധത്തിൽ നിർദ്വേഷിച്ചിട്ടും അദ്ദേഹം അതു പിൻവലിച്ചിട്ടു. "ഇതു ഒരു പരാസമാപനമാണ്. ആർക്കും കാർമ്മാശിയാവാം. റോൾ മാത്രം അതു കൊണ്ടുകൊണ്ടുവരികെന്നതു ശരിയല്ല." എന്നാണ് അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞത്. ഒടുവിൽ കാർമ്മാശിയാവാത്തവർക്കായിട്ടുള്ള അദ്ദേഹം പറയുന്ന മൂന്നു പ്രമേയങ്ങൾ പറയുകയുണ്ടു്:-

(1) കേ. യെ വരഗ്ഗ്ലാപ്പിച്ച അദ്ധ്യക്ഷൻ ചേർത്തുകൊണ്ടു് സിക്രട്ടറിസ്ഥാനം രാജിവെച്ചതിനെക്കുറിച്ചു സഭാപ്രകാശൻ അദ്ധ്യക്ഷനും രോഷം സാമൂഹികവാർഷം വളരെ വ്യവസ്ഥയുണ്ടായി വന്നുവരികു്. നിർദ്വേഷമില്ലാത്തവർക്കു് അതി അനുചരിക്കയും, പകരം, നന്നാപ്രകാരത്തെയും ആ സ്ഥാനം വഹിക്കാൻ യോഗ്യനായ സി. അച്യുതമേനോൻ ബി. എ. അദ്ധ്യക്ഷൻ ആ സ്ഥാനം സ്വീകരിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു.

(2) "ചിട്ടാവിടുന്നതിന്നു് യോഗ്യനായിത്തീർന്നു് ചേർത്തുകൊടുപ്പാൻ ഉടമസ്ഥൻ സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു്

ഓഷാപോഷിണിപത്രത്തിന് പകരം മേലാൽ വിദ്യാവിനോദിനി സഭയകയായി നടത്തുകയും, അതിന് മംസങ്കോടം 16 മാതങ്ങൾ കൂടുതലായി ചേർക്കുകയും, സഭാസാമൂഹികന്മാർക്ക് വാടകക്കൂലിയെ കൊടുക്കുകയും, മറുതുവർക്ക് ആത്തിൽ 3 ക. വിതരണിക്കുകയും ചെയ്യണം."

(3) "ഈ പത്രം എ. ആർ. മാരാമുഖർമ്മകോയിത്തമ്പലം, വേങ്ങയിൽ കണ്ണൂരാർന്നായനാർ, കെ. ഐ. വാതിയ്ക്കുമാപ്പിള എന്നിവരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി സിക്രട്ടറിയുടെ മേൽ കയ്യിൽ നടത്തപ്പെടണം."

സമ്മേളനം കഴിഞ്ഞു് അടുത്തു പുറപ്പെട്ട മാനാസത്തിൽ "ഓഷാപോഷിണിസഭ— തിരുവനന്തപുരത്തു വെച്ചു നടന്ന നാലാംസമ്മേളനം" എന്ന തലക്കെട്ടിലെഴുതിട്ടുള്ള മുഖപ്രസംഗം അവസാനിക്കുന്നതിങ്ങനെയാണു്:—

"തിരുവനന്തപുരം യോഗത്തിൽവെച്ചു സഭാകാര്യം സംബന്ധിച്ചു നടന്നിട്ടുള്ള ഒരു പ്രധാന സഭാതീ സിക്രട്ടറിയുടെ മാനാസം. ഇക്കാഴ്ചയിൽ ഓഷാപോഷിണി വിദ്യാവിനോദിനിയിൽനിന്നു കയ്യെടുത്തു. അന്താരാഷ്ട്രസഭാസമിതിയുടെയും മറ്റും ഉപദേശിച്ചു് അനന്യമായാണെന്നു സാമൂഹ്യസഭാസമിതി ഈ മാനാസം പുറത്തു നൽകിയെന്നു ആർക്കും അറിയാത്തതല്ല. ഈ സമ്മേളനത്തിൽനിന്നു ഈ സമ്മാനത്തിൽ അർഹനായിരുന്ന എന്തുതന്നെ സംശയമില്ല. തിരുവിതാംകൂർ, കൊച്ചി, ചെന്നൈ ഈ മൂന്നു രാജ്യത്തെയും ആളുകൾ യോജിച്ചു നടത്തേണ്ടതായ ഒരു സഭാസമിതി പ്രധാനമാർ, മൂന്നു രാജ്യങ്ങളിലും യോഗ്യന്മാരായ അനേകം സ്നേഹിതന്മാരും മറ്റുമെല്ലാം സമ്മിതിയെ സഹായിച്ചു. ഉള്ള കാര്യം വായിക്കുന്നതുതന്നെ സഭാസമിതിയുടെ വളരെ ഉപയോഗപ്പെടുന്നതാണല്ലോ. അപൂർവ്വമായിട്ടുള്ള ഒരു തത്വസാക്ഷരതയും

കഥയ്ക്കു; ഏകീകൃത ഏകാത്മ്യം എങ്ങനെയും സമയമുണ്ടാക്കേണ്ടതല്ലെന്നും സംശയമില്ല."

പിന്നിൽനിന്നുണ്ടായ കത്തിന്റെ വേദനമുഴുവൻ മറന്നതിനു മുൻപെഴുതിയതായതുകൊണ്ടായിരിക്കാം, ഇതിൽ ചില കൊള്ളിവാക്കുകളുടെ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചു കാണുന്നു. പുതിയകാലം താൻ സ്നേഹിക്കുന്ന സമയുടെ ഭാവിയെപ്പറ്റി ഓർത്തപ്പോഴുണ്ടായ മനോവേദനയും, തെപക്കേ, അതിനു കാരണമായി അർത്ഥനിരീക്ഷണം.

പുതിയ നിശ്ചയങ്ങളുടെ ഫലമായി "ഭാഷാപോഷിണി മാസിക" നിർമ്മാപകയും "വിദ്യാവിനോദിനി" സമയക പതിപ്പായിത്തീരുകയും ചെയ്തു 1070 തുലാത്തിൽ പുറപ്പെട്ട വിദ്യാവിനോദിനി 6-ാം വാല്യം ഒന്നാം ലക്കത്തിലെ പ്രസ്താവനയിൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുകാണുന്നു:—

"വിദ്യാവിനോദിനിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷൻ വെണ്ണ നീക്കത്തു് ഇന്നു മുതൽക്കു് ഞാൻ വർണ്ണ എഴുതിച്ചിരിക്കുന്നു..... ഈ മാസിക തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഇതിൽ ചുരുങ്ങിയവയെ ഉണ്ടാക്കിത്തന്നു് എന്നും, രണ്ടു സംവത്സരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വീണ്ടും കൂടുതൽ വരുത്താൻ ചുരുക്കത്തിന്റെ ചിഹ്നമിട്ടുതന്നു് ഉള്ളി എന്നും, വായനക്കാർ ഓർക്കണമെന്നായിരിക്കാം. പ്രായക്രമി വരുത്താം സമാധാനികമായി തിരിഞ്ഞിട്ടു പുതിയ വർദ്ധിച്ചു വരണമെന്നുള്ള വിചാരത്തിൽ വിദ്യാവിനോദിനിയിൽ ഈ മാസമുതൽ പതിന്നാലാമത്തേകൂടി ചേർക്കുന്നതിന്നും ഒരു കൊല്ലത്തുള്ള ചില മുന്തൂക്കങ്ങൾക്കു് നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നതെന്നല്ല, വിദ്യാവിനോദിനിക്ക്, തനിക്ക് ഉണ്ടാക്കുവാൻ ഉപയുക്തമായ എന്തെങ്കിലും ഭാവിയെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രായമായിരിക്കുന്നതിനാൽ, അതല്ല "ഭാഷാ

പോയിനി സഭയുടെ സന്ദേശമാക്കിയിരുന്ന പ്രിയസഖിത
ക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു."

"ഭാഷാപോയിനി സഭയ്ക്ക്" എന്ന തലക്കുറിപ്പോടു കൂടിയാണ് പിന്നീട് വിദ്യാവിജ്ഞാനി പുറപ്പെടുവിക്കുന്നത്. ഈ കുറിപ്പല്ലാതെ, ഭാഷാപോയിനി സഭയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണെന്നു കാണിക്കുന്നതിനോ, അദ്ധ്യക്ഷനായ അന്നു പ്രസംഗത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ "ഭാഷാപോയിനി സഭയ്ക്കു യോജിച്ചവിധത്തിലുള്ള തത്വങ്ങളെ പാലിക്കുന്നതിനോ, "ബ്രഹ്മസ്മിതി" ഉപദേശസമ്പൂർണ്ണമായ തന്റെ ആദർശപ്രവണതയിൽ മുങ്ങിക്കാണിച്ചു തരത്തിലുള്ള പരിഷ്കാരങ്ങളിൽ ഒന്നെങ്കിലും നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനോ, ഉതകുന്ന യാതൊരു മാറ്റവും മാന്വികതയിൽ വരുത്തിയിരുന്നില്ല. എന്നുമാത്രമല്ല, തേക്കൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഈ "തലക്കുറിപ്പ്" പോലും അപ്രത്യക്ഷമാവുകയും ചെയ്തു സഭയുടെ പ്രവർത്തനനാമമാത്രമായിട്ടെങ്കിലും നടന്നുവരികയും വിമർശനപോലെ അത്ര എളുപ്പമല്ല പ്രവർത്തനമെന്നും, സിക്രട്ടറിയെന്നും പത്രാധിപരെന്നും കടലാസ്സിൽ അച്ചടിച്ചുകൊണ്ടുമാത്രമല്ല വരഗ്ഗീശമാപ്പിള പേരുകടത്തെന്നും ചിലർക്കൊക്കെ മനസ്സിലായിത്തുടങ്ങി. സഭാംഗങ്ങൾ ബഹുളം കൂടി: കാർഷ്ടകശിരയെ മാറ്റിയിട്ടെങ്കിലും സഭയെ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കണമെന്ന് ചിലർ വലിയുകോയിത്തമ്പുരാണെഴുതി. ഭാഷാപോയിനി മാന്വിക വിഷയം തുടങ്ങണമെന്നു ചിലർ നിർബ്ബന്ധിച്ചു. വരഗ്ഗീശമാപ്പിള മുന്നോട്ടുവന്ന ചുമതല ഏറ്റെടുത്തില്ലെങ്കിൽ, ജനനക്രിയ ചെയ്ത കൈകൊണ്ടുതന്നെ ഉടകുകിയും ചെയ്തു എന്നുള്ളതായിരിക്കും അതിന്റെ ഫലമെന്നു മാറ്റമില്ലാതെ മുന്നോട്ടായിട്ടുള്ളതി. വര

തിസ്സമാപ്തിയുണ്ടാകട്ടെ, ഇതൊക്കെ കണ്ടുകേട്ടും മിണ്ടാതെ അടങ്ങിയിരുന്നതേയുള്ളൂ.

അങ്ങിനെയിരിക്കുമ്പോൾ, "കേരളമിത്രം"യിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി ഒരു മുഖപ്രസംഗം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയത്. "കാമ്പോബാണിസിസം" എന്ന മേഖലയ്ക്ക് എടുത്തുപോയതിനെപ്പറ്റി ചിലർക്കുള്ള ആക്ഷേപം അടിസ്ഥാനരഹിതമാണെന്നും സഭയ്ക്കു പരസ്യങ്ങളും മറ്റും തുല്യമായതെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താമെന്ന് വിദ്യാവിനോദിനിപ്രവർത്തകന്മാർ സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ, മേൽ പറഞ്ഞതുപോലുള്ളതുകൊണ്ടു സഭയ്ക്കു നഷ്ടമാണെന്നും ഇല്ലെന്നും മറ്റുമാണ് ആ മുഖപ്രസംഗത്തിൽ പറഞ്ഞിരുന്നത്. ഇതു കണ്ടപ്പോൾ മെനോൻ അഭിമാനം വെട്ടിയായി എന്നു വരഗ്ഗ് സമാപ്തിയുണ്ടെന്നി. മാനാസമായി ഒരു മുഖപ്രസംഗമെഴുതി. അപ്പോൾ കേരളമിത്രത്തിൽ മറുപടി പറഞ്ഞു. ഇതാണ് നന്തിപെ ഒരു ഭാഗം:-

"... കേരളമിത്രത്തിൽ അഭിപ്രായത്തിൽ വിദ്യാവിനോദി നിജസ്ഥ പരസ്യലോപ്തിയെൽ കണ്ടുവെക്കുന്നു. "കാമ്പോബാണിസിസം" എന്നൊരു മേഖലയുണ്ടായിരുന്നത് എടുത്തുപോയതിനെപ്പറ്റി ചിലർക്കുണ്ടായിരുന്ന ആക്ഷേപം അടിസ്ഥാനരഹിതമാണെന്നും സഭയ്ക്കു പരസ്യങ്ങളും മറ്റും തുല്യമായതെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താമെന്ന് അതിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ ഉപദേശകൻ സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ, സഭയ്ക്കു വിഷയമില്ലെന്നു മെനോൻ മറുപടിയിൽ പറഞ്ഞു. കേരളമിത്രം പറയുന്നത്, കാമ്പോബാണിസിസം പരസ്യങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നവർക്കു തുല്യമായതെ എല്ലാവരും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ട്. മേൽപ്പട്ടത്തിൽ നാം ചിലതു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള കാര്യം വെളിവാക്കുന്ന ഇങ്ങിനെ

പറയുമ്പോൾ മിത്രത്തിനു കേൾപ്പും വന്നതിൽ ആവർത്തിച്ചു. അന്നേകം യോഗന്മാർ നിറഞ്ഞുകിടന്ന വലിയ ഒരു യോഗമുഖേന വിദ്യാവിനോദിനിയെ അതിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ സഞ്ജു വിദ്യകാഴ്ചനാമിടുന്നതായി പ്രസ്താവിക്കുകയും അതനുസരിച്ച് ആ യോഗത്തിൽ ചെല്ലു നിൽക്കും വിദ്യാവിനോദിനിയുടെ പ്രാധിക്യപ്പെട്ടതുകയും “ഭാഷാപോഷിണി സഭാക” എന്ന മേഖലയോടടുത്തു തെക്കുകാലത്തോളം അതു നടക്കുകയും ചെയ്തു. തിന്റെ ഓരോ, ആരോളം ചോദിക്കാതെയും ആരും അറിയാതെയും ഈ മേഖലയ്ക്കു നിശ്ചിതമുണ്ടാകുന്നതുകൊണ്ട് “സന്തോഷിണി”യിലേക്കു എന്ന് പറയുന്ന ഒരു പത്രം കേരളത്തിനു പൊതുവേ മിത്രമായിരുന്നാലും സഞ്ജു ശത്രുക്കൾക്കു വീശിക്കൊടുത്ത വരികാണെന്നില്ലെന്നു പറയേണ്ടിവന്നതിൽ വ്യസനിക്കുന്നു....”

ഇങ്ങനെ ലേഖനങ്ങളും പ്രത്യാഖ്യാനങ്ങളും ആശ്വാസങ്ങളും മറുപടികളും കൊണ്ടു നിവൃത്തിയില്ലാതായപ്പോൾ “ഒരുക്കൊല്ലംകൊണ്ടു” 400 രൂപാനുബന്നതിനാലാണ് വിദ്യാവിനോദിനിയുടെ മേഖലയ്ക്കു വേണ്ടുന്നവെച്ചത്” എന്ന സി. പി. അച്യുതമേനോൻ മറുപടിപാഞ്ഞു. “വിദ്യാവിനോദിനി സഭ വകയാക്കിയതിനുശേഷമുണ്ടായ കടമാണോ ഈ 400 ക. ? അതാ, വിദ്യാവിനോദിനി തുടങ്ങിയതു മുതൽക്കുള്ള കടമാ?” എന്നായി നസ്രാണിയിലേക്കു. “ഭാഷാപോഷിണിയോടു” എന്ന തലക്കെട്ടിൽ അമ്പലപ്പുഴ മാധവപ്പുത്രവാൾ മനോരമയിൽ അർത്ഥശതകങ്ങളായ ഏതാനും പദ്യങ്ങളെഴുതി. അവയിൽ മൂന്നാണു ഇവിടെ പകർത്താം.

മോ രാജാപോഷിണിനി പ്രഥിത മധുരസരേ |
 നിൻ രാജീരംഭിനോർത്താൻ
 രോരാപൂരം കറങ്ങിയിട ചന്ദ്ര വരാൻ
 മേന്മയെത്താതിങ്ങേൻ;
 ഈ ദ്രമിതസമരത്തിൽ പുരുഷനിയന്തം
 നവ സിന്ദൂരീകം -
 ആർക്കും പ്രേമരംഗം തീർത്തിവ്വ കറവാ -
 യെന്നുമാ കിന്ന ജാണ.

ഇക്കയരേതര വയസ്സുതേരിയെന്നുളിൽനി -
 നൊമ്പരം മരണമം -
 നിക്കണമം മുമ്പു രാജീരംഭമയ്യെല്ലാത്തതേ -
 തിരുറിയായ്ക്കയാ /
 ഇക്കമാനവതരികയല്ല സുതനസ്സുകൾ -
 കരയ്ക്കു തൊട -
 മക്കൾ നൂറുപറ്റുന്നൊരു പാറുന്നതി -
 ന്ന കറവല്ല തേ.

രാജാപോഷിണിസർവ്വതേ തര മതിൽ
 പെട്ടെന്നു പെട്ടെന്നുളിൽനി -
 ജ്ഞാതം തിർത്തു രാജീരംഭം വിടതു ത -
 ളം ഏകാന്തമേന
 രോഷായിട്ടു വരിച്ചുകാകുന്നിനുമ്മാ -
 സ്സുപത്തസംഭാതം -
 നോന്മാരാവാതേർക്കൊരാ പെന്തിയ -
 സ്സുക്കിട്ടു രക്ഷിച്ചിടം

മുതലിപ്പറഞ്ഞാൽ, അന്നത്തെ പത്രങ്ങളിൽ
 വലിയ ഒരു പ്രാപഞ്ചികത്തിന് .ജ. , വലിയപ്രതിഭ

വ്യാപാർ ലഭ്യപ്പെടുന്നതിനായി അന്ധരായ പട്ടികയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയും, നിരന്ദരമായ അപരനയങ്ങളും നിർദ്ദേശത്തിന്റേയും ഫലമായി വാഗ്ദാനം ചെയ്ത പണം തടസ്സപ്പെട്ടു വന്നു. അങ്ങനെ, 1072-ൽ 'ജാഹാ പാഷിണി' മാസികാശ്രമത്തിൽ പുനരവതാരം കൊണ്ടുവന്നതുകൊണ്ട് സഭയുടെ അന്ധരായ സമുദായം അധികം താമസിയാതെ കോട്ടയത്തുവെച്ചു കൊണ്ടുവന്നു. പിന്നീട് സഭയുടെ സിക്രട്ടറി സ്ഥാനം ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തതുകൊണ്ട് ഏറ്റവും അധികം അധികൃതരായി.

പരമാർത്ഥം പറഞ്ഞാൽ, അപ്പോസ്തലികാലം മുതൽ നിരന്ദരമായിരുന്നു. ഏറ്റവും കൂടുതലും മുൻകൈ തെടുത്തു വേണമെന്നു മോഹിച്ചിരുന്ന കൊച്ചിയിലെ ചില പ്രമാണികളാണ് അന്ധരായ പട്ടികയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയതും കൊച്ചിയിലെ ഒരു വലിയൊരു കൊണ്ടുപോകുന്ന കാർത്തിക തിരുവല്ലയിൽ മരണമുണ്ടാകാൻ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. അവരെല്ലാവരും കൂടി തടസ്സപ്പെട്ടു കൊണ്ടു മരിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഇതിൽ നിർദ്ദേശം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ കൂട്ടുകാർ അന്ധരായ പട്ടികയിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്ന സമാധാനത്തിനും, വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും മാത്രമായിരുന്നു യഥാർത്ഥം പോയിപ്പിടിക്കാൻ മാത്രം വിചാരിക്കുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു കൊണ്ടുമാത്രമാണ് അപ്പോസ്തലികാലം അവരുടെ പ്രേരണയ്ക്കു വരാൻ തുടങ്ങിയത്. കാർത്തികത്തോടുള്ള അടുത്തകാലം ഏകാകിയായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നതായി അടുത്തകാലം വരികാൽ ഉണ്ടാകുന്ന വിഷയത്തിലേക്കു ലോകം സമാധാനപ്പെടുന്ന കാർത്തികയിലോ ചാർത്തികയിലോ

ലേയ്യുള്ള സഹായമൊന്നും കൂട്ടുകാരികളിന്നുണ്ടായില്ല. ഇത്തരങ്ങായ ഉപദേശങ്ങളുടെ കാർഷ്വത്തിൽ ഗുരുസ്ഥാനം വഹിച്ചിരുന്ന 'വ്യാമുതി'യും 'ഇക്ര'നും ഗാം, പ്രവർത്തിക്കേണ്ട ഘട്ടം വന്നപ്പോൾ കാലപിന്നോക്കം വലിച്ചു.

വനിസ്സുമാപ്പിളയുടെ ത്യാഗശീലവും കാർഷ്വക്കുമായും അപ്രാഴാണ്ട് അദ്ധ്യക്ഷനോടെ ശരിക്കും മനസ്സിലായത്. പക്ഷെ, പോരായ്മയെല്ലാം സഹിച്ചു അടങ്ങിയിരിക്കയല്ലാതെ അദ്ദേഹത്തിന് വേറെതെ പോരായ്മയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. തന്നെ ഈ അപകടത്തിൽ ചാടിപ്പു കൂട്ടുകാരുടെ നേതൃത്വം ഒരു നേതൃത്വ പ്രതിഭാശാലിപ്പടുന്നമായിട്ടുള്ളതാണ്. വനിസ്സത്തിൽ അദ്ദേഹം വിദ്യാവിദ്യാദിനിധിപ്പിള്ള ആ "മഹാ" "ഏകത്തു കളിക്കുന്നു". അങ്ങനെ ചെറുപ്പം, വനിസ്സം കൾ മുന്നോട്ടുവരുമെന്നും കാർഷ്വങ്ങളെല്ലാം കേന്ദ്രമായി കലാശിക്കുമെന്നും ഒരുപക്ഷേ, അദ്ദേഹം മേൽക്കൂട്ടിക്കണ്ടിരുന്നിരിക്കാം. എങ്ങനെയായാലും, അവസാനം കാർഷ്വം 'ഇടയായി കലാശിച്ചു' എന്ന് നാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞുവല്ലോ.

കാർഷ്വശീലസ്ഥാനം വീണ്ടും കൈയേറ്റ ഉടനെ വനിസ്സുമാപ്പിള ഒന്നാകതായി ചെല്ലൂത്ത്, സഭയുടെ പ്രവർത്തനക്കമ്മിറ്റിയിലെ ഏറ്റവും അംഗങ്ങളാകും എന്തായാലും ഭാവിപ്രവർത്തനത്തെപ്പറ്റി അവരുടെ കീഴ്വരയും ആരായക്കയാണ്. കിട്ടിയ മേൽപ്പടികളെല്ലാം കാർഷ്വശീലസ്ഥാനം അടുത്തുക്കൊടുക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ തീരുമാനമനുസരിച്ച് പ്രവർത്തി ആരംഭിക്കുമെന്നുണ്ടായത്. മാനദണ്ഡത്തിന് മാനിക്കുവാനായി ഉടനെ ആരംഭിക്ക, സഭ മുന്നുകൊല്ലത്തിലൊ

രിക്കലെങ്കിലും സമ്മേളിക്കുകയാണ് അന്നത്തെ അഭിപ്രായങ്ങളെല്ലാം പരിശോധിച്ച് അഭ്യക്ഷനായ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ ചെയ്ത തീരുമാനം. അതേ സരിച്ച് 1072 കന്നിമാസം മുതൽ ഭാഷാപ്രാചീണി പ്രതിമാസം പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടുതുടങ്ങി. ഒന്നാം ലക്കത്തിലെഴുതിയ 'പ്രസ്താവന'യിൽ 'കുചിസമാജ'ത്തിന്റെ ആരംഭമുതൽ ഭാഷാപ്രാചീണി'യുടെ പുനർജന്മംവരെയുള്ള ചരിത്രം മുഴുവൻ ചുരുക്കി പ്രതിപാദിക്കുകയും "സമയംകുറിച്ചു" അന്നമ്പ്രസംഗ്രഹണമായ വാത്സല്യത്തോടുകൂടിയ അദ്ധ്യക്ഷൻ കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുനസ്സുകൊണ്ടും പുതിയ സിക്രട്ടറി അദ്ധ്യക്ഷനായ് അധികാരം മാറുവല മാറാതെ വീണ്ടും ജ്ഞാതന സിക്രട്ടറിയായിരിക്കണമെന്നു പണ്ടിരിക്കയും പ്രൈവറായും ഏതോടാവശ്യപ്പെട്ട് കഥയും മാറും തുറന്നു പ്രസ്താവിക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

1073 തുലാത്തിമാസം കേരളവർമ്മയെപ്പറ്റി സഭയുടെ അഞ്ചാം സമ്മേളനം കൊണ്ടുപെട്ടത്. കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാനായിരുന്നു അക്കാലത്തെ അദ്ധ്യക്ഷൻ. ഉപകൂലപ്രസംഗത്തിൽ സഭയുടെ ഭൂതകാലചരിത്രത്തിലേയ്ക്ക് അദ്ധ്യക്ഷനും ഒന്നങ്ങിനോക്കിയതായി കാണുന്നുണ്ട്.

"മുൻവർഷങ്ങളിലെ" തിരുവനന്തപുരത്തുവെച്ച് എത്രയും പ്രൊത്സാഹനം നൽകിയോരും ഈ സഭയുടെ പുനഃപരിപാകത്തിന്റെ പരമകാര്യമായിരുന്നു എന്തെന്നതിൽ സംശയമില്ല. അതോടുകൂടി പുനഃപരിപാടിയും കഴിയില്ലാത്തവിധം പുനഃനോക്കാനും, ഈ സഭയുടെ പിന്നെ എന്തെന്നുള്ളതിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷത്തിൽ ഉപാധികളായ വിദ്വാന്മാരും അന്യരും വ്യവസ്ഥാപരമായ

യിരിക്കുന്നിരുന്നു. തന്നെയും ഇതിന്റെ പുനരഭിവൃദ്ധിയിൽ ശ്രദ്ധയായിത്തീർന്നത് സിക്രട്ടറിസ്ഥാനം ഒഴിഞ്ഞിരുന്ന മീസ്റ്റർ വാതിസ്സോപ്പിള പിടന്നയും അതിനെ സ്വീകരിച്ചതു മാത്രമാകുന്നു ആരോടുകൂടിയ ഈ സഭയുടെ ജീവനായിരുന്ന ആരും ഇതിനോടുള്ള സംബന്ധത്തെ നിഷ്പ്രഭാരം ഇതു കഥാവശ്യമായിത്തീർന്നതും, പിന്നീട് അയാൾ ഇതിനോടു ചേർന്നപ്പോൾ ഇതു പന്തം സജീവമായിത്തീർന്നതും എന്നിട്ട്, ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായിത്തീർന്നതില്ല സഭയെ മാന്വികപുരുഷം വീശ്വാരിനോടിനോടുള്ളി ഏകീഭവിച്ച് മേ വർഷംവരെ ഇരുന്നുകിടന്നതും മറ്റൊരു മാന്വികരും അവിടെ പെരുമാറ്റം ഇല്ലാതാക്കിത്തീർക്കുകയെന്നൊരു ചെയ്യുന്നത്. പിന്നീട് അതിനെ കവിഞ്ഞ കൊല്ലം കന്നി. സംഭവങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു നാശനഷ്ടമായിത്തീർന്നു നടത്തിയുകൊണ്ടിരുന്ന ചതുരമണ്ഡി സഭയുടെ പുനരവർദ്ധനയെ പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടു. ഈ മാന്വികപുരുഷനും ഇപ്പോൾ ഉൾക്കൊള്ളിയും നമ്മുടെ അടുത്തുവരുന്നതിൽ സിക്രട്ടറി ചെയ്തിട്ടുള്ളതും ചെയ്യാവുന്നതുമായ ദൂരം എത്രയും അഭിനന്ദനീയമായിരിക്കുന്നു.

കുറിപ്പ്: 1911-12-ൽ മാത്രം ഈ സഭയ്ക്കുള്ളിൽ നടത്തിയതായിരിക്കണമെന്നില്ല. പുല്ലാമ്പർക്കം എതിർപ്പിലായപ്പോൾ തായി കണ്ടുകൊണ്ടു് ഒരു പക്ഷേ, അവകാശമടങ്ങുകൾ വേണ്ടെന്നുവെച്ചതായിരിക്കാം. മൂന്നുകൊല്ലത്തെ ദീർഘനിദ്രയിൽനിന്നു സഭയെയും സഭാംഗങ്ങളെയും തട്ടിയുണർത്താൻ സിക്രട്ടറി വളരെ വളരെ പണിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവും ആനിക്കൽ മുത്തമ്പുരാനുംകൂടി 250 ക. സംഭാവന ചെയ്തിട്ടും, വാതിസ്സോപ്പിള കൈയിൽനിന്നു 350 ക. വേദവും കൂടുതൽ ചെയ്യാവുന്നതായിരുന്ന ഒരു കൊല്ലമായിരുന്നു അത് എന്നു ചാഞ്ഞാൽ, അദ്ദേഹം സഭയ്ക്കും

വേണ്ടി ചൊല്ലാറുണ്ടായിരുന്ന തപാൽക്കുറിപ്പിന്റെ സ്വഭാവം വായനക്കാർക്ക് ഏകദേശം ഉൾക്കൊള്ളാം.

ഉത്സാഹശാലികളും കേരളത്തെ മുഴുവൻ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നവരുമായ അൻപതോളം നല്ല സാഹിത്യകാരന്മാരെ ഉൾപ്പെടുത്തി ഒരു പുതിയ പ്രവർത്തനസംഘത്തെ തിരഞ്ഞെടുത്ത് ശോഭനമായ ഭാവിക്കു് അടിത്തറകെട്ടി എന്നുള്ളതാണ് അഞ്ചാംസമ്മേളനത്തിൽനിന്നുണ്ടായ ഒരു വലിയ നേട്ടം. ഈ അടിത്തറയിൽ ഉന്നതമായ ഒരു രചനാർത്ഥം കെട്ടിപ്പടുക്കണമെന്നായിരുന്നു കാർഷ്വർക്കിയുടെ വിചാരം. 'എന്നാൽ "അനൗപമാ ചിന്തിതം കാർഷ്വം ഭവേദനൗപമാ ചിന്തിതം" എന്ന ആപ്തവാക്യമനുസരിച്ചുള്ള ഒരു യാദൃച്ഛിക സ്ഥിതിപ്രത്യാസമായിരുന്നു അനുഭവം. 1012 അവസാനം മുതൽക്കുതന്നെ വരഗ്ഗീസ്സുമാപ്പിയുടെ ആരോഗ്യത്തിന് അല്പം ഹാനിതമുണ്ടായിരുന്നു. മനോരമയെ സംബന്ധിച്ച നിരന്തരമായ കൃത്യബാഹുവ്യം ഈ അനാരോഗ്യത്തിന് വളരെ കാര്യമായതായിരുന്നു. സഭയുടെ അഞ്ചാംസമ്മേളനം വിജയപട്ടണമായിരുന്നതിനാലുണ്ടായിരുന്ന ഈ ഇടവിടാതെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ എല്ലാം തികഞ്ഞു. പത്രാധിപർ രോഗശയ്യ വലംബിയിരുന്നതിനാൽ. നാട്ടുവൈദ്യന്മാരും ഇംഗ്ലീഷ് ഡോക്ടർമാരും വളരെ പണിപ്പെട്ടിട്ടും യാതൊരു ഫലവുമുണ്ടായില്ല. 'മനോരമയെയും വരഗ്ഗീസ്സുമാപ്പിയെയും പറ്റി അഗാധമായ സ്നേഹവാത്സല്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്ന അന്നത്തെ വയസ്സുരമുസ്സ് പല കൗടുലങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചിട്ടും രോഗം വിട്ടുമാറാത്ത ഒരു കണിപ്പു. ഒടുവിൽ, അന്ന് കോഴിപ്പൊട്ട് ഉദ്യാഗം വന്നിരുന്ന ദിവസം ബാഹ്യർ ഡോക്ടർ വരഗ്ഗീസിനെക്കൊ

ങ്ങ് ചികിത്സിപ്പിക്കുന്നതിനായി വറതീസ്സുമാപ്പിച്ച കോഴിക്കോട്ടയ്ക്കു പോയി. ഏതാനും മാസത്തെ ചികിത്സയുടെ ഫലമായി സുഖക്കേട് മാറുകയും, കോട്ടയത്തെത്തി വീണ്ടും പത്രാധിപത്യം ഏറ്റെടുക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ കൂട്ടുകാരനേയും വീട്ടുകാരനേയും ഉപേക്ഷിച്ചു വകവെക്കുന്നതെ ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചോലിപ്പയ്യതിന്റെ ഫലമായി വീണ്ടും കിടപ്പിലായി. ഇത്തവണ തിരുവനന്തപുരത്ത് "കുർബ്ബാൻ അപ്പോത്തിക്കരി"യെക്കൊണ്ടാണ് ചികിത്സിപ്പിച്ചത്. സുഖക്കേട് തെവിടം. മേലായി എന്നതന്നെ പറയാം. ഏപ്രിലും, 1974-ൽ മുൻപുണ്ടായിരുന്ന ആശാഗം വറതീസ്സുമാപ്പിച്ചത് പിന്നീട് ഒരിക്കലും വീണ്ടുകിട്ടിയിരുന്നില്ല. കാതുക്കളെല്ലാം തെവിടം നടത്തിയിരുന്നു എന്നു മാത്രം. താമസം മിക്കവാറും തിരുവല്ലയിൽ തന്നെയായിരുന്നു. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു കോട്ടയത്തേയ്ക്കു പോയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു എന്നുയ്യു.

ഇങ്ങനെ അന്നുരോഗത്തിന് അടിപെട്ടിരിക്കുമ്പോഴും തന്റെ മതതാമോജനമായ ഓഷാപോഷിണി സഭയെ വിസ്മരിക്കാൻ വറതീസ്സുമാപ്പിച്ചത് സാധിച്ചിരുന്നില്ല. മാസിക മുറയ്ക്കു നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഓഷയ്ക്കും സാഹിത്യത്തിനും പ്രയാണകരുടെയും പല നല്ല നല്ല ലേഖനങ്ങൾ അക്കാലത്ത് ഓഷാപോഷിണിയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. സംസ്കൃതത്തിൽനിന്നു പല കാവ്യങ്ങളും മലയാളത്തിലേയ്ക്കു തർജ്ജമ ചെയ്തിച്ച് മാസികയിൽ ചേർത്തിരുന്നു. ശ്രീകൃഷ്ണവിലാസം മുതലായവ അക്കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടാം. ലേഖകന്മാർക്കു പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ചുരുങ്ങിയതോതിലാണെന്നിലും മലയാളത്തിൽ ആദ്യമായി നടപ്പിലാക്കിയത് ചർച്ചനായകനാണ്.

കോട്ടയത്തെ സമേളനം കഴിഞ്ഞു് രണ്ടുചൊല്ലു
 ത്തിന്നുശേഷം 1075 കന്നി 28-ാംനു തിരുവനന്തപുര
 ത്തുകെച്ചാണ് സഭയുടെ ആറാമത്തെ സമ്മേളനം
 നടന്നത്. അന്ന് അതിവിപുലമായ ഒരു സ്വാഗത
 സംഘം അവിടെ ആവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ജസ്റ്റി
 സ് ടിവാൻബഹദൂർ എ. തോവിടപ്പിള്ള ബി. എ.
 ബി. എൽ. ആയിരുന്നു സ്വാഗതസംഘത്തിന്റെ അ
 ദ്ധ്യക്ഷൻ; മജിസ്ട്രേറ്റ് എസ്. പരമേശ്വരൻ വർമ്മ
 യും. സമ്മേളനം ആരംഭിക്കുമ്പോഴുള്ളതിനെ നട
 ന്ന. വലിയൊക്കായിരക്കമ്പരയായിരുന്നു അദ്ധ്യ
 ക്ഷൻ. ടിവാൻബഹദൂരിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ ഇംഗ്ലി
 ഷ് പഠിച്ചവർ മാതൃഭാഷയായ മലയാളത്തിന്റെ
 നേരെ പ്രവർത്തിപ്പിക്കണമെന്നും അതിന്റെ അനാസ്ഥയെ അ
 പലപിക്കയും, അങ്ങനെയുള്ള വിജ്ഞാപനസാധനത്തിൽ
 നിന്നാണ് മലയാളത്തിന് പല ഗുണങ്ങളും സിദ്ധി
 ക്കേണ്ടതെന്നു മുണ്ടിക്കാണിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. വര
 നീസ്സുമാപ്പിള വായിച്ചു നില്പാർത്തിൽ പതിവുപോലെ
 സഭയുടെ ചെയ്തികളെ വിസ്തരിച്ചതിന്നുശേഷം, 'കോട്ട
 യത്തെ സഭായോഗം നടന്നു്' ക്രൈസ്തവം കഴിയുന്നതിന്
 മുൻപ് ദൈവതത്വം പിടികെട്ട ഒരു രോഗത്താൽ
 താൻ ഏഴുമാസത്തോളം കോട്ടയത്തും പിന്നീട്
 അഞ്ചാറുമാസം തിരുവനന്തപുരത്തും ചികിത്സയിൽ
 കിടന്നതും, ദൈവാനുകൂല്യത്താൽ ദീനം കൈവിലം
 ഭേദമായതിന്നുശേഷവും മനസ്സുശുദ്ധിയും യഥാ
 പുർവ്വം ബലമുണ്ടാകുന്നതുവരെ പഴയ ജോലികളിൽ
 പ്രവേശിക്കേണ്ടതെന്നുള്ള വൈദ്യന്മാരുടെ വിധിപ്രകാരം
 രിച്ച് ഇപ്പോഴും പ്രായേണ സ്വസ്ഥ്യത്തിൽ കഴി
 വുന്നതുകൊണ്ടും മറ്റും വിവരിക്കയും 'കോട്ടയത്തെ
 പലരായിലും അനാസ്ഥയിലും ഉള്ള ആളുകളെക്കൊ

ഈ സാധിക്കത്തക്കവണ്ണം ഉദ്ദേശിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. സഭയുടെ ഭാരവാഹികൾ താൻ അറക്കുന്നതായി തീർന്നിരിക്കുന്നു എന്നും, മേലാൽ സഭ തന്റെ ചുമതലയിൽപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് അധിനിതമാകയാൽ അതിന്നു താഴെ പോകരുതെന്നും അങ്ങനെയൊരിക്കലും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടാൻ പ്രത്യേകം അപേക്ഷിക്കണം ചെയ്തിരുന്നു. പക്ഷേ, ഭാഗ്യവശമായ വന്നപ്പോൾ, എല്ലാവരും ചേർന്നുവെച്ചായി അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്, വാഗ്ദാനമാക്കിയതെന്നു ചോദ്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നാണ്. അങ്ങനെ വീണ്ടും ആ തരമായ ചുമതല അർപ്പിക്കപ്പെട്ട ചുമതലയെന്നു വന്നുവന്നു.

ചർച്ചിച്ചാണു അന്നത്തെ പ്രതിഭാസം പണ്ടത്തെപ്പോലെ ഓടിച്ചാടിപ്പോകുന്നതിന്നു വാഗ്ദാനമാക്കിയ അറക്കുന്നതായി തീർന്നിരുന്നതിനാൽ, പിന്നീട് നാലഞ്ചുകൊല്ലത്തെപ്പോൾ സഭയുടെ ചുമതലയെക്കുറിച്ചു നോക്കുന്നതായി ചർച്ചയായി. മാസിക നല്ല നിലയിൽ നടന്നിരുന്നു. ഗവൺമെന്റു പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന കൃത്യവും നിർവ്വഹിച്ചുവന്നിരുന്നു. ഇതു മറ്റും ഒരിക്കൽ ആരംഭിക്കുന്നതിനായിട്ടുള്ളതായിരുന്നു ചെയ്യാവുന്ന കാര്യങ്ങൾ. സഭയുടെ പക്ഷത്തുനിന്നും നടത്തുന്ന ചുമതലയിൽ പാടിപ്പോകുന്ന ആത്മാർത്ഥമായി സഹായിക്കാൻ പറ്റും. ആത്മ തൃപ്തിയോടെയെന്നില്ല. ഒട്ടവിൽ ആ യഥാർത്ഥമായിട്ടായി ആത്മതൃപ്തിയെക്കൊണ്ടു തന്നെ തൃപ്തായി. ഇങ്ങനെ ഭാഗ്യവശമായി സഭയുടെ ഏകാഗ്രഹത്തോടു സമ്മേളനം വാഗ്ദാനമാക്കിയതും ചുമതലയിൽ കൊണ്ടുവന്നു. ഒട്ടവിൽ സഭയുടെ സമ്മേളനം — നടന്നത് തദ്ദേശീയമായി ചെയ്താണ്. കടന്നുവെട്ട് ഉദയചർമ്മതമ്പുരാനായിരുന്നു ആ സമ്മേളനത്തിന്റെ സുന്ദരൻ. കെ. സി.

നാരായണൻ നമ്പ്യാർ വഴി ചരിത്രനായകൻ ചെയ്ത അപേക്ഷയുടെ ഫലമായിട്ടാണ് തമ്പുരാൻ ആ ചുമതല കൈമാറുന്നത്. അതോടൊപ്പം ഏറ്റെടുത്തിട്ടുള്ള അത്ഭുത കഴി എന്നതും ഭംഗിയായി നിർവഹിക്കേണ്ടതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേക സ്വഭാവമായിരുന്നു. സമോളനത്തെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുന്നതിനായി അദ്ദേഹം വിളിച്ചുകൂടിയ യോഗത്തിൽ ഗവർണ്മെന്റുടേതായ നാർ, അഭിഭാഷകപ്രവർത്തകർ, കോർട്ട് പ്രൊഫസ്സർമാർ എന്നുള്ളവർ പല നിമിഷങ്ങളിലുള്ള താർക്കികൾ ആയിരുന്നെങ്കിലും വന്നുകൂടിയിരുന്നു. സമോളനത്തിന്റെ നടപടികളിനായി മാനദണ്ഡം സ്ഥാപിക്കേണ്ടതല്ലെന്നും 50 പേർക്കുള്ള ഒരു സ്ഥാനതസ്ഥിതിയും അന്നു രൂപവൽക്കരിച്ചിരുന്നു. തമ്പുരാന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ, സ്ഥാനതസ്ഥിതിയും അദ്ദേഹം സ്വന്തം സഹായകരമായും സമോളനത്തിന് വേണ്ട കരുക്കളും ആത്മാർത്ഥതയോടെ കൂടി ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു.

1079 ചിങ്ങം 26, 27 എന്നി തിര്യതികളിലായി ബ്രഹ്മൻ കോളേജിൽ ചെലുത്തുന്ന സമയമെന്നു നടന്നത്. ചിങ്ങം 26, 27 തിര്യതികളിലായി ബ്രഹ്മൻ കോളേജിൽ ചെലുത്തുന്ന സമയമെന്നു നടന്നത്. ചിങ്ങം 26, 27 തിര്യതികളിലായി ബ്രഹ്മൻ കോളേജിൽ ചെലുത്തുന്ന സമയമെന്നു നടന്നത്.

ചോദിക്കുന്നതുമിമിത്തം വിദ്വാർത്ഥികൾക്കു പല
 വൈയക്യങ്ങളും അനുഭവപ്പെടുന്നുവെന്നും, അതുകൊണ്ട്
 മേലാൽ രാജരാജവർമ്മയുടെ കേരള പാണിനീയം, ശബ്ദ
 ശോഡിനി മുതലായ വ്യാകരണങ്ങളെമാത്രം പ്രമാണ
 ഗ്രന്ഥങ്ങളായി സ്വീകരിക്കണമെന്നു സർവ്വകലാശാ
 ലക്കാരാടപേക്ഷിക്കണമെന്നും വിവരിക്കുന്ന ഒരു പ്രമേ
 യം, പ്രസംഗാവസാനത്തിൽ എം. ശോണിരിപ്രഭു
 അവതരിപ്പിക്കുകയും വാഗ്ഗസ്തമാപ്പിച്ചു തന്നിനെ പിൻ
 താങ്ങുകയും ചെയ്തു. കമ്മിറ്റിഗാനന്തരമായ ചിലർ
 ഇടയ്ക്കു ചാടിവീണു. നിരവധിമുഖ്യ വ്യാകരണങ്ങളെ
 പ്രം പരിശോധിച്ചു നല്ലതെക്കണന്നു നിഷ്പാർത്തചെ
 യ്താൻ ഒരു കമ്മിറ്റി നിർവ്വഹിച്ചാൽ മതിയെന്നും,
 അവരുടെ നിഷ്പാർത്ത കിട്ടിയതിനുശേഷം വേണ്ടതെ
 ന്നാക്കുന്ന പിന്നീടാലാവാരിക്കാണെന്നും ഒട്ടവർ ചങ്ങതു
 ക്കുപോന്നുനടിച്ചുവെച്ചു. ആ ചർച്ചപ്രായമനുസ
 രിച്ചു കടത്തുവാൻ ഉദ്യമിച്ചു, മാനവിദ്യയെ ഏറ്റു
 തമ്പരാൻ, എം. രവിവർമ്മതമ്പരാൻ, മത്തതികുടൻ
 തമ്പരാൻ, ടി. കെ. കൃഷ്ണപ്രസാദ്, പുനഃദൃശി നമ്പി,
 ടി. സക്കറിയപ്പൻ, ക. എം. ചെറിയാൻ എന്നരുടെ
 ഒരിനല്ല തലപ്പാക്കുമുള്ള 12 പേരുടേതായ ഒരു കമ്മി
 ററിയെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്തു. •

കേരളത്തിൽ താങ്ങുപിണ്ടുമായി ചിന്നിച്ചിതറി
 താഴ്ന്നിരുന്ന സാഹിത്യകാരന്മാരിൽ മിക്കവർക്കും
 സമ്മേളിക്കാൻ അഭിമുഖപരിചയം സമ്പാദിക്കാൻ
 സാധിച്ചു എന്നുള്ളതാണ് തലപ്പാക്കി സമ്മേളനം കൊ
 ണ്ടുകൊണ്ടു വലിയതേടം. അതുകൊണ്ടുതന്നെ പ്രായമുള്ള
 ആൾക്കൂട്ടം ഓരോ പേരും സമ്മേളനം കണ്ടാൽ സമ്മേളന

• അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന എൻ. നല്ലൂർ കിട്ടി പാലക്കാട്ടെത്തിയപ്പോൾ

ത്തിലും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നാണ് പറയപ്പെടുന്നത്. “ജനബാഹുല്യംകൊണ്ട് കോളജിന്റെ അകവും പുറവും വളപ്പും അടുത്തുള്ള റോഡുകളിലുംനിറഞ്ഞിരുന്നു.”* സഹതലസംഘാജ്യക്കുന്തായിരുന്ന ഉദയവർമ്മതമ്പുരാന്റെ ഓടാട്ടുവംകൂടിയതിൽ ഒരു പക്ഷേ കാരണമായിരുന്നിരിക്കാം. ഏതുകൊണ്ടെന്നാൽ, സമ്മേളനത്തിന് തലാട്ടുരിയിൽ വന്നുചേർന്നിരുന്ന ആളുകൾ സ്വന്തം ഗൃഹത്തിലെമ്പാലൊ—അതിമുഖധികം എന്നു പറയുന്നതായിരിക്കും പരമാർത്ഥം—സമല സുഖ സമകൃഷ്ടങ്ങളോടുകൂടിയാണ് രണ്ടു മൂന്നു ദിവസം അവിടെ കഴിച്ചുകൂട്ടിയത്. യോഗത്തെപ്പറ്റി അന്നു മനോരമയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച റിപ്പോർട്ടിലെ ഒരു ഭാഗം നോക്കുക:—

“ഘോരമായ ഒരു കർമ്മ വിചാരിച്ചാപ്പിടിയിൽ ഏത്തിയപ്പോഴേക്കും അവർ ഏതിരേൽക്കുന്നതിനായി കർമ്മാദിപദങ്ങളോടുകൂടി നിർവ്വാഹകസംഘക്കാർ അവിടെ ധാരാളമായിരുന്നു. അപ്പാർമെന്റൽ സഹായാഗതങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു” തിരികെ കീവണ്ടി കയറി ഏല്പാവതം അവസാനമടിക്കുകയ്ക്കുവേണ്ടി മണിപ്പോകുന്നതുവരെ സജ്ജമായി വന്നിരുന്ന സകല ഭരണക്കാരും ഏലിംപോകുന്നതിനും സദാ കർമ്മാദിപദം ധാരാളമായിരുന്നു. അതുപോലെതന്നെ സജ്ജമായി വന്നിരുന്നവർക്കു തയ്യാറാക്കിയ കൊടുത്തിരുന്ന ഭക്ഷണവും ഭട്ടം ഉപാധമല്ലായിരുന്നു. വലിയ പപ്പടം, പഞ്ചസാര, പഴം, നാടൻ, പ്രഥാൻ, പഞ്ചസാരപ്പായസം മുതലായ നാനാവിഭവങ്ങളോടുകൂടി. രണ്ടുനേരവും കൈകാര്യം സദ്യയും, രാവിലെയും പകലെയും കാപ്പി പലവറാങ്ങുകൾ മുതലായവയും പ്രതിദിനം തയ്യാറാക്കിയിരുന്നു. തെച്ചുകളിടേണ്ടുന്നവർക്കു എണ്ണ മുതലായവയും സദാ തയ്യാറാക്കുന്നു. ഇവകാരും ചെ

പിപ്പായും കേടായുള്ള ചട്ടവട്ടങ്ങൾ ഇതിനു മുൻപു സഭായോഗങ്ങൾ നന്നേറ്റുള്ള റിക്കക്ഷിയെപ്പറ്റും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നാണ് പരക്കെ സംസാരം. ഇവയ്ക്കൊക്കെയുമുള്ള സകല ചെലവുകളും വഹിച്ചത് അതൃപ്തനായിരുന്ന കത്തോളിക് ഇടയതമ്പുരാൻ വർകർത്തനായാണ്....."

വടക്കേക്കരയോടോ കൂട്ടിക്കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരുന്ന ഉദയവർമ്മതമ്പുരാനെ ഈ മഹാദ്രമത്തിലേക്കു ചാടിക്കാൻ വഹിപ്പിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള സാധിച്ചത് മനോരമപ്പത്രം കൈവശമുള്ളതുകൊണ്ടു കൂടിയാണ്. സ്തുതിക്കേണ്ടവരെ സ്തുതിച്ചും, പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ടവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചും, കുർമ്മോദ്യകരമാണെന്നതിനു പര്യായപദങ്ങളായിരുന്ന സാമർത്ഥ്യം അസാധാരണ മെന്തെന്നു പറയണം. കുറച്ചുകാലമായി സഖമില്ലാതെ കിടപ്പിലായിരുന്നിട്ടും, ഡാക്ടർമാരുടെ നിർബന്ധപൂർവ്വമായ ഉപദേശത്തെ അവഗണിച്ച്, അദ്ദേഹം മുൻകൂട്ടി തലശ്ശേരിയിലെത്തിയിരുന്നു. ഉദയവർമ്മതമ്പുരാന്റെ സ്നേഹപൂർവ്വമായ ശരണയെപ്പോലും വളയെക്കാരെ സംശയനത്തിന്റെ വിഷയപര്യവസാനത്തിനായി അക്ഷീണമായി പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. റിപ്പോർട്ടുവായിച്ചതു വഹിപ്പിച്ചുവെച്ചു തന്നെയായിരുന്നു. "ദേവാസ്വാസ്ഥ്യം നിമിത്തം റിപ്പോർട്ടു വിസ്തരിക്കപ്പെടാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നു" ക്ഷമാപണപൂർവ്വം പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടാണ്, വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടി, അദ്ദേഹം ആ "മുരക്കിയ റിപ്പോർട്ടു" വായിച്ചതിൽത്തക്കത്. മാ: പോ: സഭയുടെ സിക്രട്ടറി എന്നനിലയിൽ താൻ വായിക്കുന്ന അവസാനത്തെ റിപ്പോർട്ടാണ് അതെന്നു ആ അവസരത്തിൽ അദ്ദേഹം സ്വപ്നത്തിൽപോലും വിചാരിച്ചിരുന്നിരിക്കയില്ല.

യോനും അവസാനിച്ചതിന്റെ പിറ്റേദിവസം സമ്മേളനത്തിൽ സന്നിഹിതരായിരുന്ന സമുദായക്കാരുടെയും കടന്നുവന്നുകൊണ്ടിരുന്ന അവിടെയെത്തിയവർക്കുമെതിരെ വിദ്വേഷത്തോടെ ഒരു സമുദായം നൽകിയതായി. സാഹിത്യകാരന്മാർക്കും യാഥാപിതാ സമ്മാനങ്ങളും നൽകപ്പെട്ടു. എല്ലാം കഴിഞ്ഞ് ഒടുവിൽ വരുന്നതിനായി ഒരു അടയ്ക്കിയിട്ടുള്ള വിവരങ്ങൾ രണ്ടാലായി പട്ടക്കൽ സമ്മാനിക്കുക, ഭാഷയ്ക്കു വേണ്ടിയതിലും മേൽ നല്ല പേരുകൾ സമ്മാനിക്കുന്ന പ്രത്യേക പദ്ധതിയെപ്പറ്റി. ഇവിടെയിരുന്ന കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകൾക്കായി ചരിത്രനാമകൾ കൈകൾക്കു വരുത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ച്. മുദ്രാസംഗ്രഹമായ ഈ രംഗം ചുറ്റും കൂടിനിന്നിരുന്നവരുടെ കണ്ണുകളിലൂടെയും ആർക്കുണ്ടായിത്തീർത്തു.

ഇതിനാൽ 1086 കന്നി 17-ാംനു (ചരിത്രനാമകൾ മരിച്ച് ഏഴുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞ്) വൈക്കത്തു വെട്ടു ഭാഷാപരിഷ്കാരികളുടെ ഒരു സമ്മേളനം— അഥവാ അവസാന സമ്മേളനം കൂടി നടന്നതായി കാണുന്നുണ്ട്. അതാകട്ടെ ഈ സഭ നാമാവശേഷമായിത്തീർന്നു.

പ്രോത്സാഹനം

“ആരും, പഠിക്കുവാൻ എന്നിങ്ങനെ മിക്ക കാര്യങ്ങളിലും രണ്ടു ഐക്യങ്ങളുണ്ട്. കുറഞ്ഞും കറുപ്പും സാധാരണികളായിത്തന്നെ വരാവുന്ന പ്രാരംഭഐക്യത്തിൽ, അതിനെത്തുടർച്ചയായിട്ടു കൊണ്ടുള്ള പ്രോത്സാഹനം ചാതുര്യവശമാണ്. മറ്റുള്ളവർ പ്രയത്നിക്കുകയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതെന്നു കണ്ടാൽ ചാതുര്യ പ്രവർത്തകന്മാർക്ക് കൂടുതലായ പ്രയത്നം കിട്ടുകയുണ്ട്. ഇങ്ങനെ സാധനങ്ങൾ ധാരാളം ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങിപ്പോയതാൽ പഠിപ്പിച്ച് പഠിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രദ്ധാരംഭിക്കാം. അപ്പോൾ ചെന്നപ്പോൾ കൂടുതലുകൾക്കുള്ള പ്രോത്സാഹനവും, കുറഞ്ഞും കറുപ്പും ചാതുര്യത്തോടുകൂടുകൊണ്ടുള്ള സ്നേഹപൂർവ്വങ്ങളായ വിശ്വസനങ്ങളാണു്. വല്ലവിധത്തിലും കുറേ സാധനങ്ങൾ ഉണ്ടാവുകയല്ല, ഉണ്ടാകുന്നവ നല്ലതായിത്തീർന്നുവെന്നായിരിക്കാൻ ആർക്കുമാണ് ആ ഐക്യങ്ങൾ ആവശ്യം. അതിന് വിശ്വസനങ്ങൾ വളരെ പ്രയോജനപ്പെടും.

“സാമീപ്യമേ സന്ധ്യസിദ്ധ്യേ ഇതു വളരെ ചെറുതാണു്. ഇതിനും മേലാളത്തിൽ പുസ്തകങ്ങൾ ധാരാളമായി എന്നു പറയപ്പെട്ടിട്ടില്ല. എന്തെന്നാൽ ഇവിടെ കുറേ നല്ല പുസ്തകങ്ങളുണ്ടായിരിക്കാമെന്നു്. അതിന്നു പഠിക്കുന്നതിന്നു് സാധിക്കുമെന്നു് ഇന്നത്തെ പ്രധാനമായ ആവശ്യം. ഇത്തരം മനസ്സിലാക്കുകയാണു് ഞാൻ ഞാൻ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നതു്. എന്താ പ്രസ്താവം വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു് അർത്ഥമെന്നു് മനസ്സിലാക്കാനും അങ്ങനെ മാതിരികളാൽ നല്ലതായ ആത്മസംയമിതമായിരിക്കണം എന്നിങ്ങനെ ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്.”

മകളുൾക്കു വലിയവകായിത്തന്നെയാൽ സാധാരണക്കാരെക്കുറിച്ച് അവർക്കു് അറിയാത്തതായിട്ടുള്ളതായിട്ടുവെ

മാണിച്ച്. മനോരമയുടെ നയത്തെപ്പറ്റി അധിപ്രായം ചോദിച്ച അവസരത്തിൽ ഇതിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു പദപ്രയോഗം വലിയകോയിൽ വൃരാൽ വാഗ്ദീപ്തമാക്കിയതും നൽകിയിരുന്നത്. ഈ ഉപദേശത്തെ അക്ഷരപ്രതി അനുസരിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതായിരുന്നു വാഗ്ദീപ്തമാക്കിയതുടെ പ്രയത്നം. ഗദ്യമോ പദ്യമോ ഒരുവിധം തെറ്റാകാതെ എഴുതി എഴുപ്പിക്കാവുന്നവരായി ആരെങ്കിലും എവിടെയെങ്കിലും ഉണ്ടെന്നു മനസ്സിലായാൽ, അവരെക്കൊണ്ട് എങ്ങനെ ചെയ്തിലും എങ്ങനെയിലും എഴുതിക്കൊരു ചരിത്രനായകൻ ഓടിക്കൂലായിരുന്നില്ല. എഴുതാനറിയാവുന്നവർക്ക് എഴുതി നന്നാകാനും, എഴുത്തിൽ പിന്നാക്കം നിൽക്കുന്നവർക്ക് എഴുതി പഠിക്കാനും, ഇത് നല്ല ഒരു പ്രേരണയായിത്തീർന്നു. ഇങ്ങനെ മലയാളമനോരമയിലും ജാപ്പനീസിലും അടുത്തായി എഴുതിത്തുടങ്ങിയ പലതും കാലാന്തരത്തിൽ ഒന്നാതരം സാഹിത്യകാരന്മാരായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. അനുഭൂതമായ പരിഭവവും വേണ്ടവിധത്തിലുള്ള പ്രോത്സാഹനമാണ് ഒരു പുതിയ ജീവിതത്തെ വിജയപൂർവ്വമായിയാക്കിത്തീർക്കുന്നതെന്നുള്ളതിന് ലോകത്തിൽ പല ഉദാഹരണങ്ങളുണ്ടല്ലോ. ഒരു വ്യക്തി എത്രമാത്രം യോഗ്യനായിരുന്നാലും, ആ യോഗ്യതയെ പ്രകാശിപ്പിക്കാനുള്ള അവസരം കിട്ടാത്തപക്ഷം, അയാൾ ഒരു സാധാരണക്കാരന്റെ നിലയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുകയേയുള്ളൂ. നോബുറിച്ചി, യോഗ്യതയിൽ അല്പം പിന്നാക്കമായിരുന്നാലും, പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാനോ സഹായിക്കാനോ ആളുണ്ടെങ്കിൽ ആ വ്യക്തി അസുയാചാരിയായ മനസ്സിലായി എത്തി പ്രശ്നമിരിക്കുന്നതായും കറുത്തും.

“പത്തതിന്റെ ആവശ്യത്തിനാവശ്യം ചിലരെ കൊണ്ടു പോകുന്നതും മറ്റും എഴുതിച്ചു എന്തുള്ളതല്ല വാസ്തവം? അതിൽ, പ്രോത്സാഹനമെന്ന പേരും പറഞ്ഞ് വാഗ്ദാനം ചെയ്തതായാണ് ഇതയധികം പുകഴ്ത്തേണ്ടത്.” എന്ന് ചിലർ ചോദിക്കാറുണ്ട്. അന്നത്തെ പരിതസ്ഥിതിയെപ്പറ്റി ഒന്നും ആലോചിക്കാത്തതുകൊണ്ടാണ് അവർക്ക് അങ്ങനെയോടിക്കാർ തോന്നുന്നത്. പട്ടം ഒരുവിധം നല്ല പോലെ എഴുതാവുന്നവരായി അന്നു കിരോപ്പോക്കെ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്തുള്ളതല്ലവെങ്കിലും; എന്നാൽ ഗദ്യത്തിന്റെ കാര്യം വളരെ പരമ്പരയായിരുന്നു സാഹിത്യകാരൻ എന്തെങ്കിലും പട്ടമെഴുതാവുന്നവൻ എന്നായിരുന്നു അന്നത്തെ നീക്കം. കാലാപരിഷ്കരണത്തിനു പട്ടഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പറ്റിയതെന്നയാ, അഥവാ അതിനകലം കൂട്ടലായാ, ഗദ്യഗ്രന്ഥങ്ങളും അത്യാവശ്യമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നവർ വളരെ വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. ഗദ്യകാരന്മാർക്ക് സാഹിത്യകാരൻ എന്ന നിലയിൽ അംഗീകാരവും കിട്ടിയിരുന്നില്ല. ‘നല്ലവണ്ണം ഗദ്യമെഴുതാവുന്ന ഒരാളും, വല്ലവണ്ണവും പട്ടമെഴുതാവുന്ന ഒരാളും ആകുമ്പോൾ രണ്ടാമനാണ്’, വിദ്യാവശാലം വിദ്യാവിഹിനന്മാരായും ഒരു പോലെ പൂജനീയനായി വരുന്നു” എന്ന്, അന്നത്തെ അവസ്ഥയെയും അനുഭവത്തെയും പറ്റി വാഗ്ദാനം ചെയ്തതെന്നു കേൾക്കുന്ന പ്രസ്താവമില്ലാത്തതാണ്.

ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരുകാലത്തു്, ഒരുവിധം തെറ്റാകൂടാതെ ഗദ്യമെഴുതാവുന്നവരെ കണ്ടുപിടിച്ച് അവരെ യെല്ലാം “ഒരു ചാടിലിറങ്ങിക്കാർത്തു്”, “വേണ്ടപോലെ പ്രേരിപ്പിച്ചു്” പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചും അവരെക്കൊണ്ടു തുടർത്തുകയെ എഴുതിച്ചു, “കേരളത്തിലെ ഒന്നാംകിട

യിൽപ്പെട്ട സാഹിത്യകാരന്മാർ എന്ന നിലയിലെയും അവരെ ഉയർത്തുക എന്നു പറയുന്നതു് ഞ്ഞ നിസ്സാരമായി തള്ളാവുന്ന ഒരു കാര്യമല്ല. മനോരമയുടെ ആരംഭകാലത്തു് കേരളത്തിലെ ഗദ്യത്തിന്റെ നിലത്തു് അസുയാർഹമാണെന്നായിത്തീർന്നിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷിന്റെ സാഹചര്യത്താലുള്ള മലയാളഗദ്യത്തെ ഇന്നത്തെ നിലയിലേക്കു് ഉയർത്തിയ ഏ. ആർ. രാജരാജവർമ്മപോലും "കേരളപാണിനിതം എന്ന വ്യാകരണഗ്രന്ഥത്തെപ്പറ്റി ഉപദേശമായും ശോധനമായും, മണ്ഡനമായും ഖണ്ഡനമായും, ശ്ലോകപുരണമായും വിവരണമായും, ഒരു വിസ്തീർണ്ണമായ ഉപന്യാസത്തെ ഏതാനുള്ള ശ്രമത്തെ സ്വീകരിച്ചുവെങ്കിലും എം. ശേഷഗിരി പ്ര. നാമർകർമ്മം മുദ്രയുപർവ്വം വരണം പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു" * എന്നും മാറമാണ് അന്നേഴ്തിയിരുന്നതു്. വർഗ്ഗസ്ഥാപിച്ചയുടെ ദീർഘദൃഷ്ടിയോടുകൂടിയ അന്നത്തെ ഒരു പരിശ്രമം, മാധ്യമികൾ ഗദ്യശാഖയുടെ പുതുക്കു വളരെ സഹായകമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്നു കേരളപാണിനിതത്തെ പിന്നീട് സമ്മതിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്.

ചരിത്രനായകന്റെ പ്രോത്സാഹനത്തിനുള്ള മഹോരുപ്രതാപത്തെ, അതു് ജാതിമതാഭിപ്രീതികൾക്കു് അതീതമായിത്തന്നെ എന്നുള്ളതാണ്. അക്കാലംവരെ കാവ്യനിർമ്മാണവും, മാറം സമ്പർണ്ണതയുടെ കരുതകയാണെന്നാണ് വേർച്ചയെന്നതു്. തവഴ്ണ്ണ, തംഹിന്റകളും അധികമാനും അങ്ങോട്ടേക്കു തിരിഞ്ഞുനോക്കിയിരുന്നില്ല. മലയാളചിന്താമയിൽ കവിതാപക്ഷതി ആരംഭിച്ചു

* മനോരമ ആരംഭിച്ചു് പത്തു കൊല്ലങ്ങൾക്കുശേഷം, (1875 മേയ് 15 ന്) മാക്കാപാഷിണിയു് മുദ്രിത ഒരു പ്രബന്ധത്തെ ദർശി.

കാലത്ത് നമ്പൂതിരിയും തമ്പുരാനും, മേനനും പിള്ളയും, നമ്പൂതം വാരിയരും മറ്റുമാണ് അധികം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത്. കാലക്രമത്തിൽ മാപ്പിളമാരുടെ, 'ശണ്ഡികന്മാരുടെ' ധാരാളമായി ആ പേർക്കു് യിൽ കടന്നു വിഹരിച്ചുടങ്ങി. വരതീസ്സുമാപ്പിള പത്രാധിപരായതുകൊണ്ട് മാത്രമാണ് ഇതു സാധിച്ചത്. ഒരു സവർണ്ണനാണ് അന്നു പത്രം നടത്തിയിരുന്നതെങ്കിൽ ഈ അവർണ്ണരെയും അന്വേഷിച്ചേയും കവിതാപംക്തിയിൽ അത്ര ധാരാളമായി നമുക്ക് ഒരിക്കലും കാണാൻ സാധിക്കുകയില്ലായിരുന്നു. നവംബറിലും സർവ്വസമ്മതമായ വരതീസ്സുമാപ്പിള പത്രം ധിപരായിരുന്നിട്ടും, അവർണ്ണരെയും മറ്റും കവിതാപംക്തിയിൽ അവർ ധാരാളമായി പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതിന്നുപറ്റി ചില മോശമുറപ്പുകളും സൈബർപ്പിണക്കങ്ങളും മറ്റും ഉണ്ടായതായി കാണുന്നുണ്ട്. ഒരിക്കൽ ശണ്ഡികന്മാരുടെ വെളിച്ചത്തും മറ്റും ധാരാളംകുറിച്ചിരുന്നതിനാലുമാത്രം,

“മാതിപ്പാഴ്വരയും വലിപ്പവുമിത-

ന്നൊരീന്നു ചേർന്നെങ്കിലേ

മാതിപ്പാഴ്വര പാഞ്ഞിടാവു വിരെയ-

റീറ്റന്ന പത്രത്തിന്നു”

എന്നു മുറിക്കുകപോന്നി മുള്ളുവാക്കു പറയുകയുണ്ടായി. മലർന്നുവരാഞ്ഞ സപരം നടിച്ചിരുന്ന ചില കൂടെ മുള്ളുകൊണ്ട് ഒരുകാലത്തു് മേനാരമയിലെ കവിതാപംക്തിയുമായി അല്പം നിസ്സാരപ്പെട്ടിരുന്നുവോ എന്ന സംശയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഒരിക്കൽ മലർന്നുവരാഞ്ഞിയിൽ 'മാതിപ്പാഴ്വര' എന്ന പേരുവെച്ച് അന്നുതന്നെ മലയുടെ ഒരു ശാഖക്കൽ എഴു

തീട്ടുള്ള 'വിലാപവിംശതി'യിൽ ഇങ്ങനെ മൂന്നു വട്ടം
ഒരോ കാണുന്നു:—

കുപ പാരമേശ്വരവേനിന്ദാർക്കമി
നൃപതിനൃപഭാഗിനികൾക്കമിന്നമൊ
വിവരിതവേമിതപോല തോന്നവൊ-
നപരാധമെന്നമിഹ മെന്തുമീറ്റു ഞാൻ.

ഭാരതാൽ തിന്മയും മാപ്പിളകളുമിതുകാ-
ലത്തു ലേലയാതെത്തെന്തൻ-
സ്വാലസ്യം നോക്കിയെന്നുള്ളതിലിഹവിഷം
ഇങ്ങിനാൽ തണ്ണായമോ ?
ഭൂദേവന്മാർ തുടങ്ങിച്ചലയന്തവരെയും
പാർക്കകിൽ പണ്ടുപണ്ട
ദൈവമൊക്കയാണെൻ, നിമിത്തമിവരറി-
ഞ്ഞില്ലയോ തെല്ലുപോലും ?

ജാതിശ്രേഷ്ഠചാക്കം പെട്ടെന്തപവരോ-
രേപ്പുമിതല്ലാം കിഴ്-
ജാതിക്കാർക്കെന്ന വാട്ടാൻ വിവരം മതിയാ-
കില്ലതിന്നില്ല വരാം;
വ്യാതിക്കും പാറകില്ലിത്രയുവരൊടു ചേർ-
ന്നാകിൽ, എന്നാകിലും ഞാൻ
ഭൂതനിൽ സർവ്വമായും സമയത്തൊക്കിഹ മേക-
ക്കൊണ്ടു പാർക്കേണ തല്ലേ ?

മുരിക്കൂർ പോറിക്കും മേയർന്നവരാണെന്ന സ്വ
യം നടിച്ചു' കൂട്ടർക്കുള്ള മുട്ട മാ പടിവല്ലെ ഇതിൽ
ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളത്? ഈ 'വിംശതി' നാഗ്സ്സ
മാപ്പിളയുടെ വകയാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല; കൊട്ടാര

റാനിടയായ അവസരത്തിൽപോലും ഒരു കൃത്യജ്ഞതയ്ക്ക് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഉദ്യോഗസ്ഥനായി. ഗദ്യത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം തന്റെ ഇഷ്ടസ്ഥാനം വാഗ്ദാനമായിട്ടുള്ളതാണ്. കോട്ടാരത്തിൽ തന്റെ ഇഷ്ടസ്ഥാനം വാഗ്ദാനമായിട്ടുള്ളതാണ്. ഇങ്ങനെ എന്തെങ്കിലും ഉദാഹരണങ്ങൾ വേണമെങ്കിലും പറയാൻ കഴിയും. പ്രാബല്യത്തിന്റെ കഥയ്ക്ക് ഈ പാഠ്യം സംസ്കൃതത്തിന്റേതോ ഇംഗ്ലീഷിന്റേതോ നേരെയുള്ള അതിരുകളില്ലാത്ത പ്രതിപത്തിനിമിത്തം മലയാളത്തെ അന്യസ്ഥാപനമായി വീക്ഷിച്ചിരുന്നവരും എന്നാൽ ധാരാളം കഴിവുള്ളവരായ ചിലരെ നിർദ്വന്ദ്യപൂർവ്വം പ്രേരിപ്പിച്ചു. ഗദ്യവും പദ്യവും എഴുതിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ വാഗ്ദാനമായിട്ടുള്ള സാഹചര്യമായി പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നതിനും തെളിവുണ്ട്. എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ എന്നൊരു മലയാളത്തിൽ ഒരു പദ്യമെഴുതിയത് മലയാളമനോരമയിലായിരുന്നു * എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഇന്നാകെങ്കിലും വിശ്വസിക്കുമോ? അതുവരെ സംസ്കൃതത്തിൽ മാത്രം കവിതയെഴുതിയിരുന്ന തമ്പുരാൻ എന്നൊരു മലയാളത്തിൽ കവിത എഴുതിക്കണ്ടപ്പോൾ കടന്നുവന്നത് ഉദയവർമ്മതമ്പുരാൻ, രാജരാജവർമ്മയെ അതിൽ അഭിനയിച്ചുകൊണ്ട് മനോരമയിൽ ഒരു പദ്യമെഴുതി. അതിനു രാജരാജവർമ്മ പറഞ്ഞ മറുപടിയായിട്ട്:—

* എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ, ബി. എ. പാസ്റ്ററൽ "മലയാളമനോരമ" ആരംഭിച്ച കൊല്ലമാണ് 1965-ൽ മാത്രമാണ്.

കേരളാജ്ഞാത കൈരളികവികലം
 മുഴന്ന മുഖാമണി !
 നാഭേല്ലാം കവിതാസംഖ്യയി കാടി-
 ഞാനാളും തകർന്നവിയോ
 ഏതോപത്തോടടുത്തിട്ടും തീരകളേ-
 പ്രേമീയച്ചാളി ചുറ്റുവാൻ
 പാടില്ലെന്നു നിനച്ചു ഞാനിതിനിടെ...
 ചുവക്കിത്തീർച്ചൻ പരം

മനോരയിൽ കണ്ട ആ പ്രാഥമപദ്യം വാഗ്ദീപ്തമാപ്പിച്ചയുടെ വീണ്ടും വീണ്ടുമുള്ള അപേക്ഷയുടെ ഫലമായിട്ടാണ് രാജരാജവർമ്മ ഏഴുതാനിടയായത്. പിന്നീട് സമസ്തപുരങ്ങളും തർജ്ജിമകളും മറ്റും അദ്ദേഹം കൂടുകൂടെ മനോരമയ്ക്കു കൈമാറിയിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. താൻ മലയാളത്തിൽ കവിതയെഴുതാൻ ഇടയായത് മലയാളമനോരമാപത്രാധിപർ നിമിത്തമാണെന്ന് രാജരാജവർമ്മ പിന്നീട് പലപ്പോഴും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. വാഗ്ദീപ്തമാപ്പിച്ചയുടെ പ്രേരണയാകുന്ന വളമേറാ വളർന്ന വന്മരങ്ങൾ ഇതുപോലെ വേദയും ധാരാളമുണ്ട്.

ഇങ്ങനെ ഭാഷാഭിമാനിയും ഉദാരശീലനുമായ വാഗ്ദീപ്തമാപ്പിച്ചയുടെ പ്രേരണയും പ്രോത്സാഹനവുമാകുന്ന വളമേറാ വളർന്നുവന്ന വന്മരങ്ങളെ രണ്ടായി തിരിക്കാം: ചിലത്, തങ്ങളുടെ ഉപകർത്താവിനെ കൃതജ്ഞതയോടുകൂടി സ്തുരിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമഗ്രൂഹണമാത്രയിൽ സബുദ്ധമാനം തലകനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; മറുചിലതുകൂടെ, തങ്ങളുടെ ഇന്നത്തെ ഉയർച്ചയ്ക്കു തങ്ങൾ മറുജീവരോട് കടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു

പായുന്നതു് ഒരു പോരായ്മയാണെന്നുള്ള ചിഹ്നാവാ-
ധം നിമിത്തം ആ പരാമർശത്തെ മാച്ചുവെക്കുന്നു!

വരതസ്സുമാച്ചിട്ടുള്ള പ്രാസാദനക്ഷരാ-
ളയർന്ന നിലയിലെത്തിയവരും ഒരു പട്ടിക തയ്യാ-
രാൻ തുടങ്ങിയാൽ അതു വളരെ നീണ്ടു കുന്നായിരി-
ക്കും; എന്നു മാത്രമല്ല, അതു് അനാവശ്യമായ ഒരു
ശ്രമവുമായിരിക്കും. അതിന്നുക്കാരും നല്ലതു്, അങ്ങനെയ്
ഉയർന്നുവന്നിട്ടുള്ള സാഹിത്യകാരന്മാരിൽ ചിലർ
അകംനിന്നും കൃതകൃതതയോടുകൂടി ചിൽക്കുലത്തു വ്യാ-
ഖ്യാനിച്ചിട്ടുള്ള ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ അതതുപ-
ത്തിൽ ഇവിടെ പകർത്തുകയായിരിക്കും. ഇത്തരക്കു-
ടേയും ഏകദേശം ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു ഉദാഹരണത്തിന്നു്
അവ അതൃപ്തം സഹായിക്കുകയും ചെയ്യും. അങ്ങനെ
യുള്ള ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ചുരുക്ക-
പ്പട്ടിക ഇനി ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ ചൊല്ലേണ്ടതായിട്ടുള്ളു.

“കവികളേയും വിദ്വാന്മാരേയും പ്രാസാദിപ്പിച്ചും ഗുണ-
ങ്ങൾ തേച്ചുപിട്ടു പ്രാദീപിച്ചും മാനം യഥാർത്ഥമായ ഭാഷാ-
പോഷണമാർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നവരിൽ ഉൾപ്പെടുന്നവരും
കെ. ചെ. വാതിണ്ണകാപ്പിള അവർകളായിരുന്നു. ശൈയാളമ-
നോരമു എന്ന പത്രംവഴിയായും ഭാഷാപോഷിണി എന്ന കാസരി-
കാപ്പുതുകും വഴിയായും ആ ചേരിൽത്തന്നെ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന
സമേദിയായും വാതിണ്ണകാപ്പിള ഭാഷാദീപ്തിക്കായി ചെറു-
പരിശ്രമം നമ്മളോടൊക്കെ കൃതയുണ്ടാക്കുവാനും സ്മരിക്കേണ്ടതായി-
രുന്നു. അദ്ദേഹം ഭാഷാദീപ്തിക്കു തന്റെ ജീവിതകാലത്തുവായി-
കത്തുകയും അതിലേക്കായി സ്വന്തം കൈയിൽനിന്നു് ധാരാളം-
പണം ചെലവഴിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു എന്നു് നമ്മളിൽ പലരും
“നർത്ത്” അറിഞ്ഞതും അനുഭവിച്ചതുമാണു്. തുടങ്ങുന്നതാണു്,

വഖീരകോതിനമ്പുരാൻ, കണ്ണിപ്പുറമ്പുരാൻ മുതലായി
 പാരമ്പര്യ അനേകം മഹാത്മാക്കൾക്കു വരുന്നതുപോലെതന്നെ
 വാമിസ്സുപ്പാപ്പിളയെ അർപ്പിക്കാനിരിക്കുന്ന വരുന്നതു്. അവരും
 അവരപ്പോലെ ഇന്ന് ജീവച്ചിരിക്കുന്ന മഹാകവികളും
 ഗുണകാരന്മാരും, കാവ്യങ്ങളും ഗുണങ്ങളും നിർമ്മിച്ച പരമ്പര
 പ്പെടുത്തി ഭക്തരെ അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു് നേര
 തന്നെ കവിതാധാരണങ്ങളിലും ഗുണമന്ദിരങ്ങളിലും സാമർ
 ത്ഥമുള്ളവരും അന്വേഷിച്ചു കണ്ടിട്ടു് മനഃകാഞ്ചന സ്മരി
 കൊണ്ടും അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുപോരുകയും അങ്ങനെ മെ
 യുന്നതിന് ഭക്തവൃന്ദാസഭാ, ഭാതിവൃന്ദാസഭാ, മന്ദവൃന്ദാ
 സഭാ അംഗങ്ങൾക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന വാതിസ്സുപ്പാപ്പിള
 അധർക്കരും ചെല്ലുപോന്നു തന്നു്. വാതിസ്സുപ്പാപ്പിള അധർക്ക
 രുടെ പ്രോത്സാഹനമില്ലാതെത്തന്നെ ഏകദി, അന്തർ പ്രോത്സാഹി
 കൃതരിൽ പ്രവേശിച്ചു് പ്രവർത്തിക്കുവാൻ സംഗതിദാർശനിക
 യിരുന്ന എന്നുള്ള പരാമർശം മേനിക്കുകഴിഞ്ഞാൽ, എത്രമേൽ
 ഉത്തമരായോർത്തു്യാണു് ആ മഹാമന്ദിരത്തിന്നു് അർപ്പിക്കുന്ന
 തന്നെ നിങ്ങൾക്കു മനസ്സു ലാഭം .....എന്നു് അന്നുതന്നെ അന്തർ
 ചുരുക്കിപ്പറയാം. 1891-ാം കൊല്ലത്തിൽ, അന്തർ മന്ദ വാതിൽ
 തുറന്നിരുന്ന കാലത്തു്, മേലമേൽക്കുമേൽക്കു് കൊണ്ടുപോട്ടെ
 മേ പത്രത്തിനയച്ചുകൊടുത്തു. അധർക്കരും ഭക്തരിനയച്ചു.
 അന്തർക്കരും അധർക്കരും മഹാമന്ദ വാതിൽക്കു് കൊടുത്തു.
 അധർക്കരിനും ഭക്തരിനും. ക്രമമായിക്കൊണ്ടുപോകുന്ന
 എന്നായിരുന്നു അവരുടെ വിചാരം. അന്തർക്കരും ക്രമമായി
 നില്ക്കു് മേലമേൽക്കുമേൽക്കു്. അന്തർക്കരും പത്രാധിപരായി
 തന്ന വാതിസ്സുപ്പാപ്പിള അധർക്കരും എന്നിങ്ങനെ കത്തും കര
 പ്പത്തുകളും അയച്ചുതന്നു. കത്തിൽ, താൻ അങ്ങനെയുള്ള ക്രമ
 കർമ്മങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതായാണു് കേൾക്കുന്നതായി അന്വേഷി
 ച്ചുകൊണ്ടു് കൊണ്ടുതന്നു, താൻ അയക്കുന്ന ചുരുക്കങ്ങൾ പ്രസിദ്ധ

ലായിട്ടല്ലെങ്കിലും പാരിതോഷികമായി സ്വീകരിച്ചാൽ അത് വെട്ടുപ്പേഴ്സെ എന്നും പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. കഥ മലയാളഭരണരെയിൽ ഒരു മാനുഷമാനന്തര പരസ്യം ചെയ്തു. ഉടനേരത്തേ വീണ്ടും ഒരു കഥയെഴുതിയതായുള്ളത് മലയാളഭരണരെയിൽ പരസ്യം ചെയ്തു കാണാതിരുന്നപ്പോൾ അതിനെപ്പറ്റി അറൻ എഴുതിയപ്പോൾ ഉള്ള അടുത്ത അദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി തീർത്തതായിട്ടുള്ള 'അദ്ധ്യായത്തിനി' എന്ന പത്രഗ്രന്ഥത്തിൽ ചേർക്കാൻ ആ കഥ മാനുഷമാനന്തരയിൽ അതിനെ കിട്ടിയ ചിലപ്പോൾ ഒരു യുവാവ് ഒരു വിദ്യാർത്ഥി— അൻ എഴുതിയ വല്ലഭം അദ്ധ്യായത്തിൽ കണ്ടാൽ അത് സാഹചര്യം വന്നപ്പോഴേക്കും വിചാരിക്കുന്ന സ്ഥിതിയിലുള്ള ഒരു വാക്ക്— അദ്ധ്യായത്തിൽ ഇതിൽ പരം പ്രോത്സാഹനം എന്താണ് വേണ്ടത്? വെട്ടിപ്പേരുള്ള അവാർകർ പ്രതിസന്ധിയും പണം തന്നും എന്ന പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നില്ലെങ്കിൽ അന്നും സാഹചര്യമാകി യാതൊരു സംഭവസന്ധി ഉണ്ടായാൽ ഒരിക്കലും സംഭവമെന്നതല്ലായിരുന്നു എന്നതെന്നതാണ് എന്റെ പ്രഥമവിചാരം."

മുൻകൈയെടുത്ത കഥാകൻ.

"മുൻകൈയെടുത്തിൽ വെട്ടിപ്പേരുള്ളത് ആദ്യമായ ഒരു പ്രസ്താവയിരുന്ന കടത്തുവാട്ട് ഉടയവർമ്മയെപ്പോലെ തിരുനെല്ലി കൊണ്ട് നല്ലൊരു അമ്മായിമാനിയായിരുന്നു എന്നും, അപ്പോൾ അതിന്റെ പ്രയത്നത്തിന്റെയും ഉത്സാഹത്തിന്റെയും ഫലമായി അനന്തരമായ പല ഗുണങ്ങൾ അന്നു സ്വീകിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഉള്ളത് ഒരു മാനുഷമായ ഒരു കാർഷ്യം എന്നാൽ വെട്ടിപ്പേരുള്ള അവാർകർ ഈ തേക്കത്തിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമായ ഒരു സമ്പ്രദായത്തിൽ തന്നെപ്പെടുത്തേണ്ടതാണെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. അപ്പോൾ അതിന്റെ തോന്നിന്റെ പ്രഭാവം, അന്നും വിചാരിച്ചു കണ്ടെത്തിച്ചു പ്രയത്നിച്ചുവെങ്കിലും പോഷ

ഞ. നമ്മുടെ ഭാഷയ്ക്കു സിംഹിച്ഛിദ്രമു്. ഭാഷാപോഷണത്തിനാ
 യി ഇങ്ങനെ അക്ഷിപ്തമായും നിരന്തരമായും പരിഭ്രമിക്കുന്ന
 തിന്നും അനന്യസാധാര്യങ്ങളും അഭിനവങ്ങളുമായ പല പരിഷ്കാര
 ങ്ങളെ വിജയപൂർവ്വം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന്നും ഈ ഗംഭീരമായത്ത്
 വിശേഷവിധിയാൽ എന്തും ഒരു ദൈവികകടാക്ഷം ഉണ്ടായിരുന്ന
 ന്നോ എന്നു തോന്നുന്നു. അതേ; മി: വാതിണ്ണമാപ്പിളയുടെ
 ജീവിതകാലത്തിലെ പ്രധാന സംഭവങ്ങളെ സ്കന്ധിച്ചു പരിഭ്രമി
 യിക്കുന്ന ഒരു നിർമ്മലസൗന്ദര്യം അദ്ദേഹം സമാധാനത്തിനനുഭവി
 ന്നായി മാന്യങ്ങളുമായ ഒരു ജീവിതം നോക്കുന്നതുകൊണ്ടു സന്തോഷി
 ക്കുന്ന കഴിവുണ്ടു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധീനതയിൽ ഒരുമിച്ചു
 വ്യാപ്തം ഒരു വർത്തമാനപത്രവും ഉണ്ടായതും അദ്ദേഹം സ്വയം നല്ലൊരു
 ഭാഷാകവിയും വ്യതിചിന്താശാസിയെന്നതുമാണ് ഇനിക്കു്നാക്കേ കാര
 ണമെന്നു തോന്നുന്നു. "ഭാഷാപോഷിണിസഭ"യും പത്രഗ്രന്ഥവും
 ഇതിൽനിന്നുണ്ടല്ലോ ഉത്ഭവിച്ചതു്. മി: വാതിണ്ണമാപ്പിള
 സ്വർവ്വസമ്മതനായ ഒരു പത്രാധിപനും സമുദയവുമായൊന്നുകാരും
 വെണ്ണം തെളയും പട്ടവും എഴുതി ഫലിപ്പിക്കാൻ തക്കവിധം
 സാമ്പത്തികവിജ്ഞാനം സിദ്ധിച്ചിരുന്ന ഒരു പണ്ഡിതനായിരുന്നു.
 ഇതിൽപറഞ്ഞ, അദ്ദേഹത്തിന് അനന്യമായും സമാധാനത്തോടും
 തുണയ്ക്കുന്നതിന്നും ഉന്നതത്തിന്നും വേണ്ടി സമ്പ്രദാനങ്ങളാലു് തുണ
 വൽക്കരിച്ചുകൊണ്ടു്, എന്തു പ്രയത്നിക്കുന്നതിന്നു വീഴ്ചയാവാ
 മാറു് ഒരു ദയയുമു്. പ്രയുക്തത്തിനും അതിനടുത്ത ദൈവവ്യക്തിയു
 ങ്ങളായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ അനന്യസാധാരണങ്ങളായ അനേകം
 സർവ്വജ്ഞങ്ങളുടെ നന്മയ്ക്കു്നായിരുന്ന വാതിണ്ണമാപ്പിള അവർ
 കൾക്കു്, ഇന്ത്യയുടെ ദൈവത്തിന്നും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത പല തുണ
 ങ്ങളും ഭാഷയ്ക്കു വരുത്തിക്കൊടുക്കു് സാധിച്ചതിൽ എന്താണുള്ളതും?
 ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിഭാവിജ്ഞാനവും അമാമലകനത്തത്തിനും
 പരമാപകാശിയും സമാധാനസൗകര്യവും അനന്യമായിരുന്നു.
 നീക്കിത്തന്നും കേരളത്തിലെ പണ്ഡിതന്മാരിൽ മിക്കവാറും വാതിണ്ണ

കാപ്പിളയുടെ വലയിൽപ്പെടുന്നതിനും അദ്ദേഹം ഒരു സൂത്രധാരനായി നന്നും ചാഞ്ച് അവാമര അണിയണിയായി ചി. അതിന്റെ ഭിന്ധുശിഖരങ്ങളായ ഭാരോ വ്യവസ്ഥിക്കട്ടെ. നന്നാണെന്നതിനും ഇദ്ദേഹത്തിന് സാധ്യമായി. കഴുത്തോടുകൂടി കൈകൾ താഴെ വെട്ടാം. ഇപ്പോൾ ഇപ്പോൾ ചുഴലാൻ സാമർത്ഥ്യമുള്ളവരായി കേരളത്തിലുണ്ടായിട്ടുള്ള ചെറുപ്പക്കാരിൽ മിക്കവാറും വാതിൽക്കൽപ്പിള്ളി അമ്പർകൾക്ക് പ്രത്യക്ഷമായോ പരോക്ഷമായോ കടപ്പെട്ടവരാണെന്നുള്ള വിസ്താരമുള്ളതാണ്. സാധാരണക്കാരായിത്തന്നെ, സാധാരണപിന്നുകൾക്കായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് വേണ്ടിയും മാത്രമായും ഉള്ളവരെ നിർദ്വേഷം കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനും അവരെ സ്വാധീനത്തിലാക്കിയെന്നുമായിട്ടും ഉപദേശിച്ചും പ്രേരിപ്പിച്ചും പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചും യോഗ്യന്മാരാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനും ചി. കാപ്പിളയുടെയടുത്തുള്ള അന്യരായവർക്കായിത്തന്നെ എന്നുതന്നെ വായനം. . . . . ഇന്ന് മലയാളത്തിലുള്ള നേരെ വല്ല സ്ത്രീകൾക്കു വേണ്ടിയുള്ളതായി മലയാളം വെറുപ്പായ നിന്നിരിക്കും നോക്കുന്നവർക്കിടയിൽ അതിന് കാരണവുമാകും ഈ ചൊടകനസ്സുവെക്കുന്നതല്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പത്തെ കേന്ദ്രമായ സാമോപദേശങ്ങളും പ്രോത്സാഹനവുമില്ലാത്തതായതുകൊണ്ട് ഇന്ന് ഈ സമൂഹത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നതിനും മറ്റുള്ളവയ്ക്കും നഷ്ടമുണ്ടാകുന്ന അനാധാരസന്ധി അനുഭവിക്കുന്നതിനും ഒരു പ്രവചനമായതാണ് എന്ന നല്ലൊരു വിവരവും ഇവിടെ കാട്ടിയിട്ടുള്ളതിനോ മുന്നിൽത്തന്നെ പുതിയ ഒരു സിദ്ധിയില്ലാത്തതും എന്നു ഞാൻ ഇന്നെ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടാകുന്നു.

തെങ്ങുംമുട്ടിൽ വെടിസ്സമാപ്പിള.

“ഒരു വീൽപ്പട്ടത്തിൽ” — വിവരണവും ഉപദേശങ്ങളും — തെങ്ങുമായുള്ള അനുഭവങ്ങളോടു കൂടുന്നതിന് അതിന് ഒരു വിധത്തിലും യോഗ്യതകളുള്ള വിവരങ്ങളോടെ അവസാനിക്കുന്നു.

[illegible]

കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വനിത്തലാകാരി മുൻപി-
 സ്ഥാനത്തുനിന്നും മാറ്റി
 സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥയ്ക്ക് മേൽനോട്ടം, സാ-
 മൂഹ വിപ്ലവകാരിയായ:

ഇണ്ടാറ്റാമ്പാലപ്പിള്ളായ് പരിചയചിത്രം

ചിട്ടി, അക്ഷരാർത്ഥം -

ജനനദിയിൽ താഴെപ്പറന്നു 'മുത്തമുത്തം' -

ה'תשנ"ב י"ב אדר ב'.

— ၁၈၁၂ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၁ ရက်နေ့

എല്ലിനോട് നോക്കട്ടെ'-

നീക്കം ചെയ്ത സമുദായത്തിന്റെ

എന്നു പറഞ്ഞു.

അതിഥിമാർ: ടി.എ. ബിനോയ്, മുൻ പ്രസിഡന്റ് -

മലയാള കവിത മണ്ഡിരം

— 1920 年 10 月 1 日

ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହଯୋଗ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଛି ।

മുഖർ എസ്. പത്മനാഭപ്പണിക്കർ

— וְיָבֹא בַּמִּזְבֵּחַ שְׂרָפָה אֶת הַשֵּׁנִי מִן הַכֹּהֲנִים

සමුද්‍රාණයේ සහ සංගීතය, භාෂාව සහ සංගීතය

എല്ലാവരും മറിച്ച് എന്തെങ്കിലും തരത്തിൽ

മദ്ധ്യപ്രദേശം സഭയിൽ നിർദ്ധർശിതമാണ് !

കടുക്കയത്തിൽ ചെറിയാൻ മാപ്പിള.

[illegible]

വരഗീസ്സമാറ്റിച്ചയക്കേ പ്രാത്സാഹനംകൊണ്ടു
 യാതൊരുപേരും സാഹിത്യകാരന്മാരായിത്തീരുകയും,
 പലരും പുതിയ പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ എഴുതിത്തുടങ്ങു
 കയും ചെയ്തുകൊണ്ടുപോകും അതായത് സത്തുപുനായ
 പമ്പത്തിൽ ചാത്തുകുട്ടിമന്നാടിയോർ ചരിതനായകനെ
 പ്രാസംസിച്ചുകൊണ്ടെഴുതിയ ഒരു പദ്യം ഇവിടെ ഉദ്ധ
 രിക്കുന്നത് എല്ലാക്കൊണ്ടും ഉചിതമായിരിക്കും.

ധിമാനം വഹിപ്പിനോടു അഭയാഭ്യസാരവും ഏതും സാമർത്ഥ്യമുണ്ടെന്നും ധാരാളം നാളൊന്നു രണ്ടെങ്കിലും ജാലിൽ തൂനിയുന്നതാകിൽ നിരന്തരമുള്ള നൽകുന്നതും നിന്ദയുടെ ഭാഷാധികാരം. മറ്റൊരുകാരെ!

ഭക്ഷണഭീകാരം

ഭാവ തൈവിയം സിദ്ധിനമുള്ളതായതുകൊണ്ട് വര
തസ്സമാപ്തിയുണ്ടായിത്തീർന്നു. പ്രാബല്യമായിത്തീർന്നു
എന്നു നമുക്കു മനസ്സിലായല്ലോ. ഈ മനസ്സിലാക്കിയ
പലതും—ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിന്റെ പ്രാഥമിക പഠനം
നിശ്ചയമില്ലാത്തവർക്കുപോലും—മനോരമയ്ക്കു കവിതകളു
യ്യതുകൊണ്ടി. എങ്ങനെയെങ്കിലും നാലു പാക്കമാ
പ്പിച്ചു് ഒരു പക്ഷമെഴുതിയാൽ, മനോരമയിലെ കവി
താപംകുതിയിൽ സ്ഥലം പിടിക്കാൻ പ്രയാസമില്ലെന്നു
പലരും പരിഹാസരൂപത്തിൽ പറയാനാരംഭിച്ചു.
പത്രാധിപർ ശർമ്മസങ്കടത്തിലായി യുവകവികളെ
ഇല്ലാതാക്കപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു അഭ്യർത്ഥത്തിന്നു മനസ്സുവ
ന്നില്ല; ആപ്പീസിൽ കിട്ടുന്ന കവിതകളിൽ കാണുന്ന
കുറവുകളും കുറവുകളും തീർത്തു് അവ ശരിപ്പെടുത്തി
പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിന്നു അദ്ദേഹം ഏർപ്പാടുചെയ്തു
പക്ഷേ, അതിനുചിലപ്പോൾ സാധനം? ഒടുവിൽ, കവിത

പംക്തിയുടെ അവസാനത്തിൽ പത്രാധിപരുടെ വകയായി ഓരോ കറിച്ചുകൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. “നിർമ്മലകുമാരൻ ഒരു ദുഷ്ടനായിത്തീർന്നു്” — “മുഖ്യകത്തിലില്ലാത്ത അർത്ഥങ്ങളും അധികമായ സമ്പ്രദായങ്ങളും ഭാഷാഭേദങ്ങളിൽ അത്ര ഭംഗമില്ല” — “ഇത്തവണയും ഭാഷാഭേദങ്ങളെ പലതും മാതൃകാശ്ലോകത്തിന്റെ ഭാഷാഭേദം മനസ്സിലാക്കാതെ തർക്കമെഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കാതെ തർക്കം ചെയ്യുന്നതിന് അത്ര ബുദ്ധിമുട്ടിയേ കഴിയൂ എന്നില്ല.” — “അനാവശ്യപദങ്ങൾ ചേർത്തും മാതൃകാശ്ലോകത്തിലില്ലാത്ത അർത്ഥങ്ങളെക്കൊണ്ടും ഉള്ളതിനെ ശരിയാക്കാനും ഉള്ള ഭാഷാഭേദങ്ങളും ഇത്തവണയും കാണുന്നുണ്ട്. ഇനിയും ഈ വിഷയത്തിൽ തർക്കമുണ്ടാകാൻ ശ്രമമുണ്ടാകാത്തപക്ഷം, സ്വീകാര്യമായുള്ള പ്രാബല്യങ്ങളെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിൽ മനസ്സാധാര്യമായിട്ടും ഉണ്ടാകരുതെന്ന് വീണ്ടും ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.” എന്നിങ്ങനെ പലതരത്തിലുള്ള പരിഷ്കരണങ്ങളെ പത്രങ്ങളിൽ കാണുന്നുണ്ട്.

ഇവക തന്ത്രങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ചതുപോലെ ഫലിക്കുന്നില്ലെന്നുണ്ടാകാത്ത പത്രാധിപർ മനോഹരമായ സ്വീകരിച്ചു. ദോഷദൃഷ്ടിയുള്ളവയായ പത്രങ്ങളെ കവിതാപംക്തിയുടെ അവസാനത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി ചേർത്തു്, അതിനിടയിൽ സന്ദർഭമായിത്തന്നെ കറിച്ചുകൾ ഏർപ്പാടാക്കുന്ന സമ്പ്രദായമായിരുന്നു അത്. ഒരു ദാമരനും പായാൻ: ഒരിക്കൽ കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി “വേദാന്തം യഥാർത്ഥം” എന്നു് ഉടക്കുന്നതെ സംസ്കൃതം തർക്കമെഴുതി ദാനം ചെയ്ത

ചേർത്തിരുന്നു * പുത്തൻ മറാമിൽ കൃഷ്ണവാരീയർ
 എന്ന ഒരൊര നാമം നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതുമായ ഒരു
 ഭാഷാന്തരം എഴുതിത്തന്നു. മാതൃഭൂമിയുടെ ഭാഷാന്ത
 രപ്രകാശകളായ ചേർത്തതിനുശേഷം, ഒട്ടവിലായി
 കൃഷ്ണവാരീയരുടെ പദപദം. അതിനടിയിൽ 'കവിശര
 നിർമ്മാണപ്രകാരം പ്രയോഗിക്കുന്ന നവോദയം
 ഉപേക്ഷിച്ചാൽ കൊള്ളാം' എന്നൊരു കവിപ്പു
 ചേർത്തു. ഒരൊരു ആക്ഷേപിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞെന്ന
 കരുതി, അടുത്ത ദശകത്തിൽ, സമാജികന്മാരുടെ
 കൂട്ടത്തിൽ, "മഴിഞ്ഞുപോയതിൽ നിർമ്മാണപ്രകാരം
 ഉപേക്ഷിച്ചാൽ കൊള്ളാം" ഒട്ടവിൽ എഴുതിയിരുന്ന
 നാട്ടു് അങ്ങനെയുള്ള എല്ലാ കവികളെയും ഉദ്ദേശിച്ചാ
 എന്നല്ലാതെ, നോക്കിയിരുന്ന ചേർത്തിയിരുന്ന കവി
 യെ "മഴിഞ്ഞുപോയ" എന്നു് മറ്റൊരു കവിപ്പുചേർത്തി.
 പക്ഷെ, കവി എല്ലാവർക്കും മനസ്സിലായി വീണ്ടും
 ആ വാക്കു് ചേർക്കു സൂക്ഷിച്ചു പട്ടപ്പെഴുതിയിരുന്നതല്ല
 നിർമ്മാണപ്രകാരമായ ഒരു പദം ഇതായിരുന്നു

മഴിഞ്ഞുപോയ വിശ്വലോകമെങ്കിൽ

പൊലിച്ചിരിക്കുന്നവൻ,

വിശ്വനാഥൻപോലെയെന്നു് ശബ്ദമെങ്കിലും-

കൽ സൂക്ഷ്മമാക്കിയിട്ടാൽ,

പുണ്യനാമമുള്ളതായ യോഗിയെക്കൊണ്ട്

പിന്നെ നിന്നുനിൽക്കും-

കൃഷ്ണൻമാനമു നൽകിയതിലോ-

നാമമെങ്കിൽ നിശ്ശയം.

* ചേർത്തതിനു ശേഷമുള്ള പദപദം കൃഷ്ണവാരീയർ
 എന്ന നാമം നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതുമായ ഒരു ഭാഷാന്തരം
 എഴുതിത്തന്നു. മാതൃഭൂമിയുടെ ഭാഷാന്തരപ്രകാശകളായ
 ചേർത്തതിനുശേഷം, ഒട്ടവിലായി കൃഷ്ണവാരീയരുടെ
 പദപദം. അതിനടിയിൽ 'കവിശരനിർമ്മാണപ്രകാരം
 പ്രയോഗിക്കുന്ന നവോദയം ഉപേക്ഷിച്ചാൽ കൊള്ളാം'

നം തുടങ്ങി. വാഗ്വ്യോപദി ആദ്യകാലത്താകെ ഇക്കാഴ്ചയിൽ മനംപൂർത്തെയുള്ള പക്ഷേ, പുതിയ പത്രങ്ങളുടേയും പുത്തൻ കവികളുടേയും കൂതമാറ്റം ആതിരക്കുന്ന നിലയിലെത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം 'കവിതാമൃഗം' എന്ന തലക്കെട്ടിൽ മനോരമയിൽ ഒരു മലമ്പ്രസംഗത്തെക്കുറിച്ച് അതിലെ ചില ഭാഗങ്ങളാണ് തന്റെ പകർത്തുന്നത്:—

'കാഞ്ഞാരു ചാലായി കേളത്തിലുള്ള മിക്ക സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെയും ബാധിച്ചിരിക്കുന്ന കവിതാമൃഗത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ, ചെയാളപ്പൊക്കം താൽക്കാലികമായിട്ടെങ്കിലും അസഹ്യമായ ചില ശവകവചങ്ങളും, ഗുണഭോജനങ്ങൾക്കായ സമുദായമാ'രു വലിയ സുഖക്കേടും വന്നുചേർത്തിരിക്കുന്നു ... ഇതുകേട്ടെന്നോ ലക്ഷ്യമുണ്ടെന്നോ, മാത്രമെന്നോ ഗുണമെന്നോ, കേട്ടിട്ടില്ലാത്തവർപോലും കവിതയ്ക്കുതാൻ പാറപ്പെട്ടത് എന്താണ് മോദം? ഒരിക്കൽ കാണാം: രാമരാജ്നിൽ കെ. സി. കുഞ്ചൻചാലപ്പൻ്റെ,

പുതിയ പാഠിപ്പ കവിതയിട്ടുതോർത്തൻ
മനിയ്ക്കലുള്ള കൗതുകമെന്തെന്നോ
ഇതി ബഹുവിധമിന്നിതും മനിയ്ക്ക

എന്നുള്ള വൃത്തം പിടിച്ച ഒരു പദ്യം ഉടനെ കാണാം. 'ചെയാളി'യിൽ പ്രേതനാന്നി ബി കഞ്ഞിക്കമ്മ' എന്ന പേരിൽ 'മനം പൂർത്ത പ്രവൃത്തിപ്പെട്ട സുവിശ്വാസിപർ ഋഷഭാമ്യ' ഇന്ദ്രാപിയാനി മന്ത്രാനിയമം മെററിച്ചു പോകുന്നു; പിന്നെ ഒരിക്കൽകാണാം. സർവ്വകീഴ്ക്കീൽ കണ്ണടന്ന രാജാക്ക 'കാഞ്ഞാലപ്പം ശവകം ഇവനാണു കാണാൻ' എന്നുള്ള ബാലസമ്പ്രദായം. സൂക്ഷ്മം നോക്കുന്നതായാൽ ദണ്ഡുവിരാട്ടത്തുകയെന്നാൽ കവിതാപോഷങ്ങളും ആദാസഭാമങ്ങളും നിരീക്ഷിക്കുന്നിട്ടോ അറിയാത്തിട്ടോ, അതുകൂടി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന പത്രാധിപന്മാരാണ്

അധികം അറിയുന്നവർക്കു മാത്രമാണ്. സാധാരണക്കാരെ പരിചരിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്നതിന്നു പലപ്പോഴും അധികം ചെലവു വരുത്താറുണ്ടെന്നു കാണാം. അതുകൊണ്ട്, സാധാരണക്കാരെ പരിചരിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്നതിന്നു പലപ്പോഴും അധികം ചെലവു വരുത്താറുണ്ടെന്നു കാണാം. അതുകൊണ്ട്, സാധാരണക്കാരെ പരിചരിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്നതിന്നു പലപ്പോഴും അധികം ചെലവു വരുത്താറുണ്ടെന്നു കാണാം.

എന്നു കേൾക്കുന്നവർക്കു പലപ്പോഴും ചെലവു വരുത്താൻ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്നതിന്നു പലപ്പോഴും അധികം ചെലവു വരുത്താറുണ്ടെന്നു കാണാം. അതുകൊണ്ട്, സാധാരണക്കാരെ പരിചരിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്നതിന്നു പലപ്പോഴും അധികം ചെലവു വരുത്താറുണ്ടെന്നു കാണാം.

യാതൊരു കാരണത്താലും, നിർവ്വഹണമാർഗ്ഗം അനുസരിച്ചാൽ മാത്രം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന്നു പലപ്പോഴും ചെലവു വരുത്താൻ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്നതിന്നു പലപ്പോഴും അധികം ചെലവു വരുത്താറുണ്ടെന്നു കാണാം. അതുകൊണ്ട്, സാധാരണക്കാരെ പരിചരിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്നതിന്നു പലപ്പോഴും അധികം ചെലവു വരുത്താറുണ്ടെന്നു കാണാം.

ചോർത്തിയ “ഗതിയെന്നാലു ഞാൻ” എന്ന സമസ്ത അർത്ഥം ഇങ്ങനെ ചിത്രീകരിച്ചു. അതു കവിതകളുടെ കയ്യം ചെയ്തു.

“മാനസത്തിലായിരമുട്ടി നാം
മാനമാനി കവികൾക്കു ചെയ്തിടം;
ഉത്തമൻ ജനമോജമാൽക്കാൽ
മാനമേവ “ഗതിയെന്നാലു ഞാൻ.”

കവിതാലകത്തിലെ സംബന്ധിച്ച മനമല്ല വാഗ്ദീപ്തിമാപ്പിച്ച തന്റെ ഭാവോഭാസം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തിയിരുന്നതു്. ഭാവോഭിപ്രായം വിപ്ലവമായി എവിടെ എന്തു മനോഭാവം അതിനെ കർമ്മമായി എതിർക്കുക എന്നതു് അർത്ഥത്തിന്റെ ഒരു പ്രതീകമായിരുന്നു. ഇന്നത്തെ വിദ്യാർത്ഥികൾ മാതൃഭാഷയായ നവീനതയിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കണമെന്നും സാമാന്യസമൂഹം പ്രയോജനപ്പെടുത്തണമെന്നായിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ പഴയതെ നില താതായിരുന്നില്ല. മാതൃഭാഷയുടെ നേരെ ഭാവമുണ്ടാണു് വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു പൊതുവേ പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നതു്. ശരിയായ നേതൃത്വംകൊണ്ടു് വിദ്യാർത്ഥികളെ ഭാവോഭിമാനമുള്ളവരാക്കുവാൻ പദ്ധതിപ്പെട്ട ഭാവോത്സാഹകാര്യങ്ങൾ സ്ഥിതി ഇതിനക്കാൾ ചെറിയമായിരുന്നു. അവർക്കു- സാധാരണികളായ ഭാവോന്നിയാവസ്ഥയായിരുന്നു ഇതിൽ പ്രധാന പാഠമെന്നു് സമഗ്രമായിട്ട് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. അതിന്നു പുറമേയും പല നൂതനകൾ അവരെ സംബന്ധിച്ച പാഠങ്ങൾക്കായിരുന്നു വിദ്യാർത്ഥികളിൽ വളർച്ചയും നാമമാതമാന ഭാവോഭിമാനമെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ അതുപോലും നൽകിയിട്ടു കഴിയുന്നതല്ലെങ്കിൽ അതുതന്നെ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു

യുടെ പെരുമാറ്റം. അന്നത്തെ ആ നിലയെപ്പറ്റി വറതിസ്സുമാപ്പി, ചുള്ളൻ വേദനയോടു കൂടി രോഷമുട്ടിയ ഒരു ഭാഗം താഴെ പകർത്താം:—

“ഇംഗ്ലീഷ്” പാഠാലയത്തിൽ ചിത്രാർത്ഥകളെ മലയാളം പഠിപ്പിക്കാനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മുൻതിരാർ എന്നും അധികാരിമാർ എന്നും പറയുന്ന പഠയാളെ അദ്ധ്യാപകന്മാരെക്കുറിച്ച്യാണു് ഇനി അല്പം പറയാനുള്ളതു്. മുൻതിരാർ അധികവും ഇംഗ്ലീഷിന്റെ ഗന്ധശലവും ഇല്ലാത്ത എന്റെ അസ്സുതപസി മായം ചാതുര്യമുൾക്കൊണ്ടിട്ടാണു് കാണപ്പെടുന്നതു്. വായിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങളുടെ അർത്ഥം അധികമാളുകളും അബദ്ധംകൂടാതെ പറയുവാൻ കഴിയാത്തവിധം, അതു് അനുചരരെ കൂട്ടിക്കൂട്ടിക്കൂടി മനസ്സിലാക്കാൻ കഠിനമായി ഇവരിൽ വളരെ മുൻതിരാർ. “എന്നു് നോക്കൂ” “മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു്”, “ഇവകയൊന്നും മുൻതിരാർക്ക് സാധാരണ കേൾക്കാറില്ല. മറ്റൊരാൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ അടുക്കലിന്നു്” “അവർക്കു് അധികാരത്തില്ല” “പാഠങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ പഠിപ്പിക്കുന്നതിന്നു്” “അവർക്കു് അധികാരം വീണ്ടും ചിലർ സാധാരണയായിട്ടും ചിലർ സാധാരണയായിട്ടാണു്” മുൻതിരാർക്കു് അടുക്കലേക്കു് പോകുന്നതു്. പക്ഷം, പുറമേ വല്ല കാര്യവും ഉണ്ടെങ്കിൽ, അതിലേക്കു് ചിന്തിക്കുന്നതിന്നും മലയാളംവക ചർച്ചകളാണു് ഇവർക്കു് കഴിയുന്നതു്, ഒരു ക്ലാസ്സിൽ കാൽ, അഞ്ചു കാൽ ഭാഗം കട്ടി കറുത്ത സാധാരണ വല്ലതു് പഠിക്കേണ്ടെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടു കൂടി മുൻതിരാർ ക്ലാസ്സിൽ ചെല്ലാറുണ്ടു്. പ്രായേണ ഏതെന്നു് അറിയുന്ന മുൻതിരാർക്കു് വേണം മുൻതിരാർക്കു് കട്ടികൾക്കു് ഒരു വിനോദമോടുകൂടി, പിന്നെയെന്നപക്ഷം വല്ല ഭാഗികമായി വേണ്ടാത്ത ആയിരിക്കയാണു് പതിവു്. കട്ടികളിൽ മുൻതിരാർക്കു് ഒരു കാര്യം അറിയുന്നാ അറിയുന്ന കാര്യം പറയുന്നതു് പുസ്തകം ഉപയോഗിക്കും. “പുസ്തകം” ആ അറിയുന്നതായിട്ടു്. മലയാളം

റെറിസ്കൂളുകളുടെ കാഴ്ചമാണല്ലോ ഇപ്പറഞ്ഞത്. കോളേജുകളുടെ സ്ഥിതിയും ഇതിൽനിന്നു വളരെയാണെന്നും വ്യക്തപ്പെടുത്തുന്നതില്ല സർവ്വകലാശാലക്കാർ മനസ്സിലാക്കുന്നതല്ലാത്തതുകൊണ്ട് മാത്രമാണ് മലയാളത്തിൽ പാപധർമ്മത്തിൽ സ്ഥാനമനുവദിച്ചിരുന്നത്. "മലയാളഭാഷയെ മദ്രാസ് സർവ്വകലാശാലയിൽനിന്നും നിശ്ശേഷം ബാധിച്ചുപോകുന്നതിനുള്ള ഒരു ശ്രമം ഒരിക്കൽ നടക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും, നാട്ടുനീക്കിയ മഹാരാജാവിന്റെയും മറ്റും പരിശ്രമഫലമായിട്ടാണ് അതു ഫലിക്കാതെപോയതെന്നും" വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുവനന്തപുരത്തുവെച്ചു നടന്ന സമ്മാനദാനയോഗത്തിൽ പ്രസംഗിച്ചതു നാം വായിച്ചുകഴിഞ്ഞുവല്ലോ. (p. 60) പാപസ്വഭാവം തിരഞ്ഞെടുക്കുക, പരീക്ഷകന്മാരെ നിയമിച്ചുകൊടുക്കുക മുതലായവയിൽ പറഞ്ഞതക്കയോളം ഉത്തരവാദിത്വവും അധികൃതന്മാർ പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല ഒരുപക്ഷേ വഴിപാടാണെന്ന നിലയിൽ എല്ലാം അങ്ങനെ നടന്നിരുന്നു എന്നുമാത്രം. ഇക്കാര്യം ഇങ്ങനെ കഴിഞ്ഞുകൂടാൻ അനുവദിക്കുന്നതു ശരിയല്ലെന്നും, മാധാപാലാണിസഭ ഇക്കാഴ്ചയിൽ മുൻകൈയെടുത്തു പ്രവർത്തിക്കണമെന്നുമായിരുന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്തതെന്ന് അഭിപ്രായം. തിരുവനന്തപുരത്തുവെച്ചു നടന്ന സഭയുടെ നാലാമത്തെ സമ്മേളനത്തിൽ, കാഴ്ചക്കുറിയുടെ നിലയിൽ വാഗ്ദാനം ചെയ്ത വായിച്ചുനിർദ്ദേശിച്ച ഒരു ഭാഗമാണ് താഴെ ചേർക്കുന്നത്. —

"ഈ വിഷയത്തിൽ (മലയാളഭാഷയുടെ കാഴ്ചയിൽ) കക്കാലമായി മദ്രാസ് സർവ്വകലാശാലക്കാർ, കല്പിച്ചുകൂട്ടിക്കൊണ്ടു നപോലേ തുടർച്ചയായി ചെയ്യുന്നതിനേക്കാളും ഓരോ മറ്റൊരുതരം ചെയ്യുന്നില്ലെന്നു നിർദ്ദേശമായി പറയാം. വിദ്യാഭ്യാസം

സം സംബന്ധിച്ച് ഇത്രയും അധികവും രക്തീയം അടുത്ത
 ദിക്കിൽ മറ്റാർക്കും ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് ചേരെ ആരു വിചാരി-
 ്ച്ചാലും ഇത്ര പ്രോത്സാഹനങ്ങൾ കഴിയാത്തവയല്ലാ. മറ്റൊരു പരി-
 ക്ഷകൾക്ക് വായിക്കുന്നവരിൽ കേവലം സാമാന്യമായ കേ-
 രിയ വിശ്വാസമില്ലാത്തതുകൊണ്ടുമാത്രം, ഇക്കാരണത്താലുള്ള
 പരിചയമുള്ള വല്ലാത്ത പാപപുരുഷന്മാർ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട
 അധികാരമുള്ളവരിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട്, ദൈവവും “അതി-
 രായാർന്ന നിയമമുള്ളതിനോ” സംബന്ധിച്ചതോ അവസാനമി-
 ല്ലാത്ത കല്പനകളായിട്ടാണ് ഈ പക്ഷത്തു പക്ഷം തുറന്നുവെക്കുക
 അതുകൊണ്ടും ഇത്ര വിധ വിചിത്രമായിരുന്നു. പക്ഷേ
 അതേ പ്രാധാന്യം പരിചയം കണ്ടെത്തുന്നവരാണ് മറ്റൊരു
 പക്ഷത്തുള്ളവർ. മറ്റൊരു കാര്യം “അതുകൊണ്ടുമാത്രം”
 അതുകൊണ്ട് കലാതലത്താൽ അച്ചടിപ്പിച്ച പ്രതിരോധ-
 ന്നായിരുന്നതിൽ പറയുന്ന അവകാശങ്ങൾക്കും കേവലം കലാ-
 കൃതി. ദൈവത്തിന് ഇത്രയേറെ പ്രിയപ്പെട്ടവർ പരിശു-
 ഷ്ടം പാപപുരുഷന്മാരും ഉൾപ്പെടെയുണ്ട് ഇവർ കിഴിക് കഴി-
 ളില്ലെന്നതാണ് പരമാം. കലാർന്നവർക്കും “കാർത്തവീർയ്യം”
 നവീനം തുടർച്ചയ്ക്കും “നാട്ടുവെള്ള നിറക്കുകക്കൊണ്ടും
 തുടർച്ചയ്ക്കും സാമാന്യം അർത്ഥമുണ്ടാകത്തക്കവണ്ണം അ-
 ധികം വൃത്തം ഉണ്ടായും കലാപ്രിയക്കാരെ നോക്കുന്നവരി-
 ന്നും, മറ്റൊരു വിധവും വായിക്കാനും ഗ്രഹിക്കാനും പാടില്ലാത്ത
 വണ്ണം അതിനെ അച്ചടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ ആവർത്തന-
 യല്ലാത്ത നിവൃത്തിയില്ല. ഇങ്ങനെയുള്ള പാപപുരുഷന്മാർക്കു നല്ല
 രാജ്യം പാപിയന്മാർക്കും പരിശുഷ്ടതയുണ്ടാകും പരിചയം വി-
 യമിച്ചുവരുന്നു. ഇവർ എന്തിനെയോ ആധാരമാക്കി ഉണ്ടാ-
 കുന്നതിൽക്കുന്ന ചോദ്യങ്ങളെ അച്ചടിപ്പിച്ച കേവലം അബദ്ധ-
 കുന്നതിൽക്കുന്ന ചോദ്യങ്ങൾ ആവർത്തനം കഴിഞ്ഞുവന്ന
 വിശ്വാസമില്ലാത്ത ഇതിന് ഏതുതന്നെ ഉത്തരം “വിചാരി, അ-

പിളയുടെ അവതാരികകളാടുകൂടി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച മഹാറാജകുടും പുസ്തകങ്ങളുമുണ്ട്. ഇവയെല്ലാം പരമ യാജ്ഞം. 'കുഞ്ഞിൽ വരഗീസ്സമാപിച്ച ഏഴതിയ' ഒന്നാം പാഠപുസ്തകം.

"ദർപ്പവിദ്യോദ" ആട്ടക്കഥയെപ്പറ്റി ഇതിൽ മൗലിക സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. (P. 18) തമിഴ്നാട്ടിൽ സമ്പന്നദർപ്പത്തെ പത്തുദശകയായ സത്യാഭാമയെ കൊണ്ടും, വിദ്യാഭാമയായ ഗൗരവന്റെ അനുകൂലതെ ഭക്തശിരോമണിയായ ഹനുമാനെന്നു കൊണ്ടും രചിപ്പിച്ചു. "നാഗരാജി നാഗരൂപതിഷ" എന്നു തെളിയിക്കുന്ന ഒരു ഹനുവയ പൂർണ്ണമുദ്രാണി" ആ ആട്ടക്കഥയിലെ ഇതിവൃത്തം. തന്റെ കൃതിയിൽ താൻ ചില പുതുമകളെക്കൊണ്ടു വരുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നു ഗ്രാമകർത്താവ് അവതാരികയിൽ അവകാശപ്പെടുന്നുണ്ട്. (1) സമാധാനവിഷയകപുതുമകൾ കാട്ടത്തിൽ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്; (2) കഥാപാത്രങ്ങൾക്കു വ്യക്തിത്വം വരുത്തുന്നതിൽ മനസ്സിലുരുത്തിയിട്ടുണ്ട്; (3) ദൈവപുരുഷൻ പരമവ്യക്തിത്വനിന്നു വ്യത്യസ്തപ്പെടുത്തി ലളിതമാക്കിയിട്ടുണ്ട്; (4) ഒരു യുദ്ധകോശം, സ്വയംവരംകൊണ്ടോ തുല്യപ്പെടുത്തി അനുഭവണീയമായ ഒരു സാദാരണപദങ്ങളിൽ കഥ അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ പ്രയത്നം കരുതൽ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്; (5) അഭിനയസമ്പ്രദായത്തിലും ചില പുതുമകൾ വരുത്തൽ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്—ഇതൊക്കെയാണു്, "ദർപ്പവിദ്യോദ" തിന്റെ ദീർഘമായ അവതാരികയിൽ, താൻ വരുത്തിയ പരിഷ്കാരങ്ങളായി ഗ്രാമകർത്താവു മുദ്രിക്കാണിടുന്നത്. കഥയെ അഞ്ചുഭാഗങ്ങളായും ഓരോ അദ്ധ്യായം പല രംഗങ്ങളായും തിരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു്, ഗ്രാമകർ

ത്താവ് പ്രത്യേകം എടുത്തുപറഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും, പ്രസ്തുത ആട്ടക്കഥയിൽ കാണുന്ന മറ്റൊരു പരിഷ്കാരമാണ്. ഇതൊക്കെക്കൊണ്ടു ഗ്രന്ഥകർത്താവ് അവകാശപ്പെടുന്നത്, താൻ കഥകളിനമ്പ്രദായത്തെ പരിഷ്കരിക്കാൻ വളരെ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണ്; പക്ഷേ, മറ്റൊരു ആട്ടക്കഥകൾ വായിക്കുകയും ചിലതു് ആടിക്കാണുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ആ നൃത്യകലാവിഭാഗത്തിന്റെ സാങ്കേതികവശങ്ങളെക്കുറിച്ച് എത്തിയെന്നാകാൻ വരുന്നില്ല. മാപ്പിളയ്ക്കു സാധിച്ചിട്ടുള്ളതല്ലതാണ് പരമാർത്ഥം. പരിഷ്കാരങ്ങളെപ്പറ്റിയൊക്കെ വിവരിച്ചതിനുശേഷം, “സംഭാഷണങ്ങൾക്കു കൈകൂറുകൾ കൂടി വായു, മലയാളപ്പെട്ടത്തി കളിച്ചുകാണാൻ നമ്മുടെ തസ്താലസ്ഥിതിക്കു നിർവ്വാഹമില്ലാതിരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അതപരം വ്യവസ്ഥിക്കാതിരിപ്പാൻ പാടില്ല” എന്നു കൂടി ഗ്രന്ഥകർത്താവ് അവതാരികയിൽ പറഞ്ഞുകാണുന്നതിനാൽ ഈ സ്പഷ്ടമായി തെളിയുന്നുണ്ട്.

ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണെങ്കിലും “കഥകളിളം” കലശലായിരുന്ന അക്കാലത്തു് “മുപ്പാലപ്പട്ടത്തിനും ശ്രമിച്ചാൽ ഒരുപക്ഷേ മറ്റൊരു പ്രചരണമുണ്ടായിരുന്നു. അതിനു ഗ്രന്ഥകർത്താവുതന്നെ ഒരു വലിയ വിപ്ലവം വരുത്തിയതു്. ക്രിസ്ത്യാനിനെ വന്ദിച്ചുകൊണ്ടു് ഗ്രന്ഥാരംഭത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ള ഒരു മഹദ്വിപ്ലവമാണതു്. പ്രാധാന്യമുള്ള രാഷ്ട്രസങ്കേതങ്ങളിൽ ആടുന്നതും കടുത്ത യാഥാസ്ഥിതികമായ കഥകളിയോഗക്കാർക്കു് ഇതു് തീരെ സ്വീകാര്യമായിരിക്കയില്ലെന്നുള്ളതു തീർച്ചയാണല്ലോ. ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ കയ്യിൽ കഥകളിയോഗക്കാർ ഒട്ടില്ലതാനും. ഇവയെല്ലാം പറ്റാറിനും പുറമേ,

ശ്രീകൃഷ്ണൻ ചരിതത്തിൽ ഒരുതരം ഇതിവൃത്തമായിട്ടുള്ള പരാക്രമത്തിൽ കീഴ്പ്പിന്ന ആദരമായി സ്തുതിക്കുന്നതാണ്. കൈയ്യുപയോഗ പ്രതിപാദകമായ ഒരു നാടകത്തിൽ ഈ പാട്ടിൽ ശ്രീകൃഷ്ണനോടായിരിക്കുമ്പോൾ സ്തുതിക്കുന്ന വിധമാണെന്ന, വെറും സാഹസ്യതയ്ക്കായിട്ടാണെന്നു തോന്നിപ്പോകാത്തതും തന്റെ അനുചരന്മാരുടെയും പ്രവർത്തനങ്ങളാൽ ആത്മകൃഷ്ണൻ നാശനാശിയാകാൻ പ്രയാസംപോലും സിദ്ധിക്കാത്തതുമായി.

സാഹിത്യഗുണകൊണ്ടു നോക്കിയാൽ മഹായാളത്തിലെ മനോഹര കഥകളിലുള്ളതുമായി ചേർന്നൊരു നാടകം ആകാൻ ഉദ്യമിച്ചിട്ടുണ്ടാകുന്നുണ്ട്. “പുർണ്ണകുളരിയാണു മഹതി യദുഭാരം വാസുദേവവത്കണ്ണി കണ്ണി അമൃതപർണ്ണി” എന്നിവിധി വ്യാകുളം,

“നാകാമുകനാമാപൻ

നന്ദനിയതുപുർണ്ണവേൻ

നാമന്ദ്രപൻ ധനുനന്ദിനനുനാൻ

സുരചിരനൊന്നുതൻ വിശിമുര

വസാമുദയനാപി നന്ദൻ ബഹുമാനൻ തവ

മഹാസ്തിരനൊന്നുതൻ വിശിമുര - പയാ

കാർപ്പുലികളാടിതൻ”

എന്നതുടങ്ങിയ കഥയും,

“പമ്പിന്റെ ഒരു നിവർത്തനങ്ങളുപയോഗാൽ കടത്തുപാത്രം, പരിചരിക്കാത്തതും, പലവിധ കടത്തും, നദികൾക്കുപിള്ളകൾക്കു പുറപ്പെട്ടിവിടെത്തന്നെ തന്നെ തുടർന്നു”

എന്നതുമുഖ്യമായ മനോഹര പരിഭാഷയിലൂടെ പ്രസ്തുത കൃതിയുടെ സാഹിത്യപരമായ മേന്മ വെളി

പ്പെടുന്നതാണ്. നാലും അഞ്ചും തരത്തിൽ പെട്ട
രേഖണ ആട്ടക്കഥകൾ പാലും മലയാളത്തിലുണ്ടായി
ട്ടുണ്ടെന്നുള്ള വാസ്തവം മനസ്സിലാക്കുകയായ മ. രാമി,
“ദർപ്പവിഷ്ണു” എന്നാരംഭത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നത്
ആക്ഷേപാർഹമല്ലെന്നു കാണാൻ കഴിയുകയുള്ളു. എന്നു
മാത്രമല്ല, ജീവചരിത്രകാരൻ സത്യത്തിന്റെ ഇരട്ടി
പ്പാതയിൽനിന്നു വ്യതിചലിക്കുന്നതു ഓരോരുത്തരും
പുസ്തകത്തിന്റെ ആരംഭത്തിലും അവസാനത്തിലും
വിലാപം തിരുനാരം മഹാരാജാവിന്നു സ്മരിച്ചുകാണു
ന്നതിൽനിന്നും, 1055-നും 1060-നും ഇടയ്ക്കാണ്
—ഒന്നുകൂടി പ്രത്യയമായിപ്പോയതാൽ, 22-മത്തെതോ
23-മത്തെതോ വയസ്സിലാണ്— ചരിത്രനായകൻ
ഈ പ്രതിനിർമ്മിച്ചതെന്ന് നമുക്കുറപ്പിക്കാം.

‘പഴയ നിയമം’ ആദ്യപുസ്തകത്തിലെ 37 മുതൽ
45 വരെയുള്ള അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ അങ്ങിയ കഥയാ
ണ് ‘എബ്രായകുട്ടി’യിലെ പ്രതിപാദ്യവസ്തുവം. എ
ബ്രായകുട്ടി എന്നുകൂടിച്ചേർത്തുള്ള യേശുസപ്ത ദശപദാ
വികളും ദുഷ്ടനായതായ വൈകാരികനായ ദാസന്മാരാൽ
ആദ്യം കാട്ടിൽ മരപക്ഷിക്കുട്ടനായും ഒടുവിൽ
വിദാരികളായ സാർവ്വദേശികന്മാർ താടിമയായി
വില്പിച്ചെന്നതും, പക്ഷെ ദുഷ്ടനായും അനുഭവിച്ച
തിന്നുശേഷം ആ സമുത്തേസസ്ഥനാൻ അവസാനം
നല്ലനിലയിലെത്തി തന്നെ ശ്ലോഹിച്ചതും ആപത്തി
ലകപ്പെട്ടവനായ സഹോദരന്മാരെ രക്ഷിച്ചെന്നതുമാണ്
ഇതിലെ ഇതിവൃത്തം. നാടകത്തിന്റെ തന്മയത്വത്തി
ലാവണി മൂലകഥയിലില്ലാത്ത ഒരു രണ്ടു കഥാപാത്ര
ങ്ങളെ കവി ഇതിൽ കൂട്ടിച്ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. യേശുസി
യർമോദകവിയുടെ Taming of the Shrew എന്ന നാ

കുഞ്ഞിന്റെ അനുകരണമാണ് 'കലഹിനീഭമനകം.' കലഹരീലയും ആർക്കും കീഴ്വഴങ്ങാത്തവളുമായ ഒരു മാർഗ്ഗം അറിയുക മാത്രമായി ഏകാരിനാകുന്നതിന് ചെന്നുചെല്ലും അനുസരണരീലമുള്ളവളാക്കിത്തീർക്കുന്നതാണ് ഇതിലെ കഥ. കഥയുടെ അവതരണത്തിനായി ഒരു 'പ്രസ്താവന' കവി സ്വന്തമായി എഴുതിച്ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

കേരളം മുഴുവൻ നാടകശാസ്ത്ര പഠിപ്പിപ്പിക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമാണ് ഈ രണ്ടു നാടകങ്ങളും ആവിർഭവിച്ചത്. അന്നത്തെ നാടകങ്ങളെന്നല്ല മറ്റു കൃതികൾ പോലും സാഹിത്യപ്രവൃത്തികളിലെ ഇന്നത്തെ പുതിയ വെളിച്ചത്തിൽ തീർന്നു നിൽക്കുകയായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. അശുഭത്തിൽ വരഗീസ്സമാപ്പിച്ചവരുടെ നാടകങ്ങളും മരപ്പെട്ടുപോയിരിക്കുന്നു. ഏകിലും, ആവിർഭവകാലത്ത് അവ സാഹസ്യലോകത്തെ അത്ഭുതം ആകർഷിച്ചിരുന്നു. സംസ്കൃതത്തിൽനിന്നു നാടകങ്ങൾ തന്നെ ചെല്ലുകയാണ് അന്നു മിക്കവരും ചെയ്തിരുന്നത്. അതിനു വിപരീതമായി ചരിത്രനായകൻ നിർവ്വഹിച്ച സ്വതന്ത്ര നാടകനിർമ്മാണം (എഞ്ചയെക്ടി) പലതരവും പ്രത്യേകാഭിനയനത്തിനു പാത്രമായി. 'കലഹിനീഭമനക'ത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും ഉണ്ടായിരുന്നു ഒരു പട്ടമ. ഹേമസ്പ്രിയർ മഹാകവിയുടെ ആശയങ്ങളെ ആസ്വദിക്കാനുള്ള സൗകര്യം മലയാളികൾക്ക് ആദ്യമായി ലഭിച്ചതു പ്രസ്തുത കൃതിവഴിക്കാണ്.

ഗണനാമാനാടകക്കമ്പിനി' എന്ന പേരിൽ ഒരു സംഘം ഏർപ്പെടുത്തി അഞ്ചും ഏഴും തവണ അഭിനയിച്ചുനടക്കിയതിനുശേഷം മാത്രമാണ് ഗുണകർത്താ

വ്യാപാര നാടകവും പുറത്തുവിട്ടത്. കോട്ടയം, ചെന്നൈ, തിരുവല്ല മുതലായ ലിങ്കുകളിൽ ഈ നാടകങ്ങൾ അടിയന്തിരമായി വിതരണം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നന്നായൊരു ചിത്രസംഗ്രഹമായ പല ചിത്രങ്ങൾക്കും നാടക ചിത്രങ്ങൾ വേർതിരിച്ചിരിക്കുന്നു. പല സംവിധാനങ്ങളും പ്രത്യേകമായ പലതരം ഗ്രാഫിക്സും ചിത്രങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ചിത്രസംഗ്രഹം വിതരണം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഈ ചിത്രസംഗ്രഹം കൈമാറിയിട്ടുള്ളവർക്ക് ആവശ്യമായ ചിത്രങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കാനും പ്രയോജനപ്പെടുത്താനും

ശേഷം ചിത്രസംഗ്രഹമായ പല സംവിധാനങ്ങളും ചിത്രസംഗ്രഹത്തിൽ അച്ചടക്കം ചെയ്തവയെ അടിയന്തിരമായി വിതരണം ചെയ്തതും, ചെന്നൈ, തിരുവല്ല മുതലായ ലിങ്കുകളിൽ നാടകങ്ങൾക്കും ചിത്രങ്ങൾക്കും വിതരണം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ചിത്രസംഗ്രഹമായ പല ചിത്രങ്ങൾക്കും നാടക ചിത്രങ്ങൾ വേർതിരിച്ചിരിക്കുന്നു. പല സംവിധാനങ്ങളും പ്രത്യേകമായ പലതരം ഗ്രാഫിക്സും ചിത്രങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ചിത്രസംഗ്രഹം വിതരണം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഈ ചിത്രസംഗ്രഹം കൈമാറിയിട്ടുള്ളവർക്ക് ആവശ്യമായ ചിത്രങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കാനും പ്രയോജനപ്പെടുത്താനും

അതികൂടുതൽ, ഓരോ അംഗം കഴിച്ചിരിക്കുന്ന വയസ്സു കേന്ദ്രം, ഏകദേശം ഭൂതം, അദ്ധികാരം മധ്യം 5. സി. പുന്നൻ, അസി: ഏഷ്യനിൽ കെ. കെ. കരുവിള, കേരളം മുൻസിഫ് കെ. നാരായണൻപണ്ടാല തുടങ്ങിയ പല മേധാവിമാരും സന്നിഹിതരായിരുന്നു."

മുൻസിഫ് നാരായണൻപണ്ടാല നാടുകാലിനായ അതിന്റെ അവസാനത്തിൽ, ഗ്രാമകർത്താവും നാടക സംഘത്തിന്റെ നിയന്താവുമായ വാഗ്ഗേയപിപ്പിയെ മുക്കുതടവു പ്രശംസിച്ചു ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തതായി. പിന്നീട് കോടതിയിൽ, അവസാനത്തിൽ കഴിഞ്ഞതിൽ അതേ ഗ്രാമനാരായണൻപണ്ടാലർ കോടതിയിൽ സഭക്കാർ പ്രസ്തുത നാടകം കേൾക്കുകയും ചെയ്തു വിജയം അടങ്ങിച്ചു. വിവിധ നായ അതിഥി, നാടകനിർമ്മാണത്തിലും നാടക സംഘപ്രവർത്തനത്തിലും വാഗ്ഗേയപിപ്പിയെ വളരെ അഭിനന്ദിച്ചു സസരിക്കുകയും ചെയ്ത ചിലരെ പ്രതിപദം പ്രശംസിക്കുകയും അവർക്ക് സമ്മാനിക്കുകയും ചെയ്തു. 20 ക ചാനേജർ ഏറ്റവും മേൽ. "ഒട്ടവില തെരുവത്തിൽ കണ്ണൻപോലിക്കാത്തായി ഇന്നത്തെ കാലത്തിൽ ആരുമെങ്കിലും അന്യമായി" എന്നാണ് അദ്ദേഹം അവസാനം പ്രസ്താവിച്ചത്. ഒരിക്കൽ തിരുവല്ലാ ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളിൽ പെട്ട് "മനോരമാനാടകത്തിനി"ക്കാർ ഈ നാടകം അഭിനയിച്ച അവസരത്തിൽ അന്നവിടെ സന്നിഹിതനായിരുന്ന കൊല്ലം പോസ്റ്റാർ ജെറോകാൽ ഗോവിന്ദപ്പിള്ളി അവർക്കും ഇതുപോലെയുള്ള ഒരു അഭിനന്ദനപ്രസംഗം ചെയ്തതായിട്ടുണ്ട്. ഈ കമ്പിനിക്കാർ

തന്നെയാണ് 'കാമിനി' നകവും പല ദിക്കിലും
അഭിനയിച്ചത്.

പ്രസ്തുത നാടകങ്ങളെപ്പറ്റി അന്നു സംഭവമായിരുന്ന കത്തിനാലായിരുന്ന അഭിപ്രായം തെളിയിക്കുന്നതിനായി രണ്ടഭിപ്രായങ്ങൾ താഴെ ഉദ്ധരിക്കാം.

[illegible]

കുറുപ്പുള്ള വലിയ കായികസുരൻ.

[illegible]

ന്റെ അഭിപ്രായം. ഭാഷയെ സംബന്ധിച്ച ചരയകയം രണ്ടരിൽ, എഴുത്തുകൂട്ടി എഴുതി നടക്കിയ ഒരു ഹസ്തത്തിന്റെ മൊഴിയും ഇതിൽ നെളിഞ്ഞുകാണുന്നു. "ശ്ലോകങ്ങൾ കറഞ്ഞുപോയി എന്ന വാക്കുപോലും മറിയർത്തുകാം. മാനവാചാഷണത്തിന്റേയ്ക്കിരിക്കുന്ന അക്ഷിപാതാപി പ്രാർത്ഥിച്ചുകാണിയിരുന്ന നിങ്ങൾക്കു നോൻ എല്ലാ അപ്സരങ്ങളും ആശ്വസിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു."

അനന്തപുരസ്ത മുത്തുകേരളീയതമ്പുരാൻ

ഈ രണ്ടു തമ്പുരാക്കന്മാരും പുസ്തകനിരൂപണവിഷയത്തിൽ മറ്റൊരാളെക്കുറിച്ചുപറയാമായിരുന്നതുകൊണ്ട് താമരകൾ അഭിപ്രായങ്ങളെപ്പോലെ പ്രമാണമായി സ്വീകരിക്കാൻ പാടില്ലെന്നു പറയുന്നവർ തന്നെല്ലാം. ചേര; അന്നു നിർമ്മിച്ചിരുന്നതായി പുസ്തകനിരൂപണം ചെയ്തിരുന്ന "വിദ്യാവിനോദിന" തന്റെ അഭിപ്രായം നമുക്കു പരിശോധിക്കാം. • ആ ചാനികമേൽ പറഞ്ഞ രണ്ടു നാടകങ്ങളെപ്പറ്റി എഴുതിയ നിരൂപണങ്ങളിൽനിന്നു ചില ചോദ്യങ്ങൾ താഴെ ചെരിക്കാം.

എബ്രയക്കൂട്ടി

"കരളത്തിലേറ്റാക്കൂട്ടി ചെമ്പരും മാതൃഭാഷയായ്" ഇപ്പോൾ എങ്കിലും എഴുതുകയും ക്രിസ്ത്യാനികളുള്ള സ്ഥിതിക്ക് ഈ ഭാഷയിലുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ അധികമായി പാഠപുരത്താക്കിത്തന്നു കാിച്ചാൽ" തന്നെ ഉണ്ടാകുമ്പോഴെന്നും. ക്രിസ്തീയ ഭാഷാവിഷയകമായി മലിമ ഭാഷാകവികൾ തന്നെ വായിക്കുമെന്നായി

• വിദ്യാവിനോദിനകളുടെ നിരൂപണവുമാണ്. ചെമ്പിറങ്ങുന്ന മാനാഭി കേരളത്തിലെപ്പറ്റി ആ ചാനികളെഴുതിയ നിരൂപണത്തിലെ ഒരു ചോദ്യം ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ഭാഷയിൽ ചേർക്കേണ്ടത് "നന്നമം ആദ്യം" നോക്കുക.

ട്ടെന്ന്. അപ്പുത്തത്തിൽ, 'അമ്മാനകുറവ്'യോട് 'ശേഷം'യും
 ഓക്കാനം പിന്നെയും യഥാർത്ഥമായി പ്രാബല്യപ്പെടുത്തുകയും
 നോക്കി നോക്കിയിട്ടുള്ളത്. അതുകൊണ്ട്, ഭാഷാ
 കവിതയുടെ കൂട്ടത്തിൽ എണ്ണത്തക്കതായിട്ട്
 ആദ്യമായി ഒരു ശ്രീജിത പങ്കും ഇങ്ങനെ പാടുന്നതിനാൽ
 റിച്ച്" നോക്കി നോക്കിയിരിക്കുന്നു."

കലഹിനിദമനകം

"ഇത് ഒരു നാടകയാണെന്നു പറയാൻ പാടില്ല. ഗ്രന്ഥകൃ
 തൻ മുമ്പത്തെ കഴിവുനിലത്തോളം വിപ്ലവകർമ്മമായിട്ടാണുപോലും
 അതപോലെയ്ക്കുന്നതായിട്ടുള്ളതാണ്. ശ്രീജിതയെന്ന പേരിൽ
 ഉണ്ടായ ഒരു കലാപ്രവൃത്തിയുടെ നാലാമത്തെ ഭാഗമായതിനാൽ
 അത് നാടകമല്ല....."

എന്ന നാടകത്തിന് പ്രേക്ഷകർ ഇല്ലെന്നതാണ് പറയാൻ
 ഇത് ചെയ്തതായിട്ടുള്ളതെന്നു കരുതാൻ പാടില്ല. അതുകൊണ്ട്
 മിസ്റ്റർ..... "നാടകങ്ങളിൽ പ്രേക്ഷകർ കാണാതിരിക്കരുത്
 എന്ന്? ഒട്ടും കൂടാതെ കഴിക്കുന്നതായാണു നല്ലത്" എന്നു ഒരു
 കഥാപാത്രങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഗ്രന്ഥകർത്താവു പറയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ....
 പ്രേക്ഷകർ കാണാതിരിക്കുമ്പോൾ നല്ലതെന്നു സമ്മതിക്കാം. എ
 ന്നാൽ "ഒട്ടേറെക്കൂടി കഴിക്കുന്നതായാണു നല്ലത്" എന്നു മേൽപ്പു
 ത്തെന്ന് കാളിദാസനും ചേർക്കുമ്പോൾ അതും യോഗ്യമാ
 നല്ലത്. *

വാക്യങ്ങൾക്കു 'നല്ല'ത്തിനു മുകളിലുണ്ട്
 വടക്കൻകുറവ് അധികാരം മിഥ്യ പ്രാബല്യപ്പെടുത്തുന്നതായ ഒരു

• ഇ. കൃഷ്ണൻ ചേർക്കുന്നതിനും നാടകങ്ങളിൽനിന്നു
 നോക്കി നോക്കിയിട്ടുള്ള നാടകങ്ങളിലൊന്നായിട്ടുള്ളതാണ്
 വാക്യങ്ങൾക്കു മുകളിലുള്ള കഥാപാത്രങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള
 വാക്യങ്ങൾ?

നൂതനമായി തിരഞ്ഞെടുത്ത പാട്ടിലെ ഭേദമാക്കലുകളെ സംശയം ഉയർത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം താഴെ പറയുന്നതായി പറഞ്ഞു:

അക്കാലത്തെ സ്ഥിതിക്ക്, വിദ്യാവിനോദിനിക്ക് ഈ അഭിപ്രായം തീർച്ചയായും ഒരു വലിയ പ്രശംസ നേടുന്നതായിരുന്നു. ആ മാതൃകയെ കർക്കശമായ നിരൂപണരീതികളാണു ചിത്രമല്ല. ഞാൻ ഇങ്ങനെ പറയുന്നത്. മാനുഷമല്ല വിദ്യാവിനോദിനിയും തമ്മിൽ അത്ഭുത സമാന്തരമല്ല. കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരുന്നത്. മാനുഷമല്ല അനുകരണമല്ല. വായനയുടെ പലതരം "മാതൃകാവിജയം" എന്ന പാടുകൊണ്ടു വിദ്യാവിനോദിനി മുഴുവൻ അഭിപ്രായം അതിന്റെ മാനുഷ പാടുകൾ ചിലതും വായിച്ചു. ഇതു സൂക്ഷ്മമാകും.

"ഇതിലെ ഭേദങ്ങളിൽനിന്ന് അർത്ഥമുണ്ടാക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും എഴുപ്പം വരാ വിഴിഞ്ഞു" പലതരം ഭേദങ്ങളാണു നേണ്ടുന്നതെന്നും അതിനുള്ള പാടുകൾ ഉണ്ടെന്നും വിദ്യാവിനോദിനി പറഞ്ഞു. "മാതൃകാവിജയം" എന്ന പാട്ടിലുള്ള കവനങ്ങളെ ഒരു മാതൃകാ ഇംഗ്ലീഷുകാരൻ ഇർക്കിടം. അതിലുണ്ടാകുന്ന കവിതയെ "ഉപമിതരീതി" എന്നു വിളിക്കും. വിദ്യാവിനോദിനി പറഞ്ഞു. ഈ കവിതയിലുള്ള മാതൃകാവിജയം ഒരു വിശദതയിൽ വിവരിച്ചു. "വിദ്യാവിജയം" കോമിത്താൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു മാത്രം എഴുതുന്ന വിദ്യാവിജയം ഒരു നല്ല വിദ്യാവിജയം. അതുപോലെതന്നെ മറ്റും മറ്റും വിദ്യാവിജയം പലതരം വിദ്യാവിജയം വിവരിച്ചു. "വിദ്യാവിജയം" എന്ന പാട്ടിലുള്ള കവിതയെ "ഉപമിതരീതി" എന്നു വിളിക്കും. വിദ്യാവിനോദിനി പറഞ്ഞു. "വിദ്യാവിജയം" എന്ന പാട്ടിലുള്ള കവിതയെ "ഉപമിതരീതി" എന്നു വിളിക്കും. വിദ്യാവിനോദിനി പറഞ്ഞു.

വിദ്യാവിനോദിനി

“മനോരാധികയെത്തക്കവിധം വിദ്യാവിനോദിനിക്കു മാത്രം വികാസമായ ഭാഷിപ്രായം തോന്നിയതിൽ അതുതപ്പെടുന്നു.... “എന്നും വ്യക്തമായ ഗ്രന്ഥകർത്താവു പ്രസ്തുത കൃതിയിൽ “തർക്കികരിച്ചിരിക്കുന്ന രസികത്തങ്ങൾ ഗ്രന്ഥിമാനു സംധാരണമായതാകാൻ ഗർഭഭാരാകുമോ എന്നു സംശയിക്കുന്നു” എന്നും മറ്റും വലിയ കോയിത്തവ്വാനും, പ്രസംഗരംഗം സമഗ്രരംഗമായതും പല വിഭാഗങ്ങളും പ്രശംസിച്ചിട്ടുള്ള പ്രസ്തുത കൃതിയെക്കുറിച്ച് വിദ്യാവിനോദിനിക്കു” ഈ ഭാഷിപ്രായം പറഞ്ഞുകൊടുത്ത വിവരങ്ങൾ ആ പേര് ന്നു് അർത്ഥമാകാഞ്ഞെന്നു എന്നു വായനക്കർത്തനനെ വിധിക്കപ്പെട്ടു.”

മലയാള മനോരമ

ഈ നിരൂപണവും മറുപടിയും നിമിത്തം അല്പം ഉറപ്പായിത്തീർന്നു കഴിഞ്ഞിരുന്ന ചില മാതിരിയെന്നു തോന്നാം. കൂടിയാണു്, അതാണോ വിദ്യാവിനോദിനിയുടെ നിരൂപണത്തിനു കൂടുതൽ വിശദീകരിക്കണമെന്നു ഞാൻ പറയുന്നതു്. ഇതിനെല്ലാറ്റിനും പുറമെ, ആ രണ്ടു നാടകങ്ങൾക്കും തമ്മിൽ കമ്പിളിയിലും പരിച്ഛിന്നം വേർതിരിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നുള്ള വസ്തുതയും പ്രത്യേകം പരിഗണനയുണ്ടാകും.

സുറിയാനി ഭാഷയിലുള്ള ചില “ക്രൈസ്തവ ഗാനങ്ങളെ ചൈതന്യപരമായും പ്രായോജനപരമായും വിധം നാട്ടുരാജാക്കന്മാരുടെ സമീപം ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതിനെക്കുറിച്ചുള്ള നിരൂപിച്ച 61 ഗാനങ്ങളുടെ ഒരു പട്ടികയാണു് “കിർത്തനമാല.” രീതി പത്തൊട്ടെണ്ണം പാടി ശരിപ്പെടുത്തിയും ഗാനനിർമ്മാണത്തിൽ ഗ്രന്ഥകർത്താവിനെ സഹായിച്ചതു്, കണ്ടിപ്പൂർ കൊച്ചുപള്ളംകോട്ടയത്തു് ചെറുപ്പൻ ഗീവർഗീസ്സു് എന്നയാളാണെന്നു് മുമ്പുറയിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഈ

കൃതിക്ക് അന്നു ധാരാളം പ്രചാരമുണ്ടായിരുന്നു. എട്ടോ പത്തോ പതിപ്പുകൾ വേണമിവന്നിട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞാൽ, ജനങ്ങൾ “കിർത്തനമാ-ഗ്”യെ അന്നു് ഏതു മാതൃം ആദരിച്ചിരുന്നു എന്നു തെളിയുന്നുണ്ടല്ലോ.

മേൽകൃതിയ്ക്കു പിന്നെ ജീവിതകഥാ സംക്ഷേപം ആ പദ്യങ്ങളിലായി ഉൾക്കൊള്ളിച്ചതാണ് “സച്ചരിതമാനകം.” സാമാന്യം പക്ഷപ്പെട്ട ഒരു കവിതയായിട്ടാണ് നാക്കാലത്തു് ആട്ടുകൾ ഈ ഗാനകത്തെ ചരക്കു ചെയ്തിരുന്നത്. കവിയുടെ മരണശേഷം നാട്ടുമാതാവിന്റെ ദമര പരിശായിച്ചുപോയ കുണ്ടുകിട്ടിയ കൈയെഴുത്തുപ്രതി മകൻ അതുപോലെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാണുണ്ടായിട്ടുള്ളതു്. ഗ്രാമകർത്താവിനു് രണ്ടാമതൊന്നു മനസ്സിലാക്കി മിന്നുസപ്പട്ടത്താൻ സാധിക്കാത്ത ഒരു കൃതിയാണിതെന്നു് അതിൽനിന്നു തെളിയുന്നുണ്ടല്ലോ. എന്നിരുന്നിട്ടും, കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി എഴുതിയ അവതാരികയിൽ കവിതയെപ്പറ്റി വളരെ നല്ല അഭിപ്രായമാണു് രണ്ടുപട്ടത്തിട്ടുള്ളതെന്നു പറഞ്ഞാൽ, അന്നു് ആ മൃതയെപ്പറ്റി സാമുദയന്മാർക്കുണ്ടായിരുന്ന അഭിപ്രായമെന്താണെന്നു് ഏകദേശം മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ.

കൃത്യ പിന്നെ അവതാരകം പത്തു ഭിന്നദ്രാവിഡ വൃത്തങ്ങളിലായി എഴുതിയതാണു് “വിസ്മയജനനം പത്തുവൃത്തം.” (ഇങ്ങനെ ഒരു പുസ്തകത്തെപ്പറ്റി പലതും പാത്തരുടകട്ടിട്ടുള്ളതല്ലാതെ, വളരെയൊക്കെ ശ്രമിച്ചിട്ടും അതിന്റെ കരു പൊക്കി സമ്പാദിക്കാൻ എന്നി കസാധിച്ചിട്ടില്ല.) സർക്കാർ പ്രസംഗസഭയുടെ അവശ്യപ്രകാരം 1086 ൽ തിരുവനന്തപുരം സർക്കാർ ഇംഗ്ലീഷ് പള്ളിക്കൂടത്തിൽവെച്ചു വാഗ്ഗീസ്സമാവിച്ചു

ചെമ്പ് ഒരു പ്രസംഗ പിന്നീട് ലക്ഷ്മണൻ പത്നിയിൽ അച്ചടിച്ചതാണ് നാടകങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രസംഗം. എന്ന ലക്ഷ്യത്തിന് അതിയ നാടകങ്ങളുടെ പൂർവ്വ ചരിത്രം പരിശോധിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷ് നാടകങ്ങളോട് അതിയ നാടകങ്ങളെപ്പറ്റി, ഇന്ത്യയിലെ നാടക രീതിയെക്കുറിച്ചും പതിയെ നാടകങ്ങൾ ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം ഈ പ്രസംഗത്തിൽ ചെമ്പിട്ടുണ്ട്.

[illegible]

ഒന്നിച്ചുകൂടി, തുറന്നുവെക്കാനായിട്ട് മടക്കുകയെ വിജ്ഞാപിക്കുകയുണ്ടായി. വെഗ്നാപ്പിള ഏഴുതലമുടിയുള്ള ഒരു അമ്പതാരിയായാട്ടുകാരി പുസ്തകാലയത്തിലായിരുന്നു. തന്റെ പ്രാപ്തികളെക്കുറിച്ച്, 'ഒന്നാം പാഠപുസ്തകം' ന്നുണ്ടെന്ന് കൂട്ടിയായനയും പഠിക്കുന്ന കട്ടിക്കുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥരിൽ ഒരു പ്രമുഖ പാഠപുസ്തകമാക്കുന്നു. മംഗലാപുരം ബാലാമംഗലം പ്രസ്സിൽ സംഗ്രഹിച്ച അച്ചാലയ ഈ പാഠപുസ്തകത്തെന്ന് അന്ന് അനേകം പതിപ്പുകൾ വേണ്ടിവരികയുണ്ടായി. കന്നടകത്തിൽ കരുമാട്ട പുസ്തകാലയങ്ങളെക്കുറിച്ചും, നെൽ കരുമാട്ട സാമ്രാജ്യമായിരുന്ന അച്ചാലയങ്ങളെ മരണത്തിൽ അനുശാസിച്ചുകൊണ്ടുണ്ടായിരുന്ന "ഇന്ത്യ സാമ്രാജ്യം" എന്ന ഒരു കൃതികൂടി ചരിത്രനായകന്റെ വചനമായിട്ടുണ്ടായി. അതും ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല.

'കലാനിർമ്മാണകരം' രണ്ടാം പതിപ്പിന്റെ മുമ്പായിട്ട് സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ, 'നേക്കുപ്പിയ' അടക്കം 'പാലാ' എന്ന നാടം ചരിത്രനായകൻ തൻ മുമ്പാകെ വെച്ചിട്ടുള്ളതായിരുന്നു. അത് മുഴുവ്വായി കണ്ടുനാല്പ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണശേഷം 'മരണ'യിൽ നിന്നു കണ്ടുകിട്ടിയ കലാസ്സുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ തൻ മുമ്പാകെ വെച്ചിട്ടുള്ള ഉള്ളതായി കാണപ്പെട്ടു. കിട്ടിയതിന്റെ ശേഷം 'മരണ' എന്ന പേരിൽ അന്നത്തെ കലാപാലിനിയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പല സാധനങ്ങളിലായി പലതരത്തിലുള്ള വിവരങ്ങളെപ്പറ്റി വെഗ്നാപ്പിള ഏഴുതലമുടിയുള്ള അനേകം പേക്കുറുമ്മും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാഹിത്യ സേവനത്തിന്റെ പ്രസ്താവനകളായിത്തന്നെ കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഒരു പത്രത്തിന്റെ അച്ചടി, പത്രാധിപത്വം, വിതരണം, സാമ്പത്തികചുമതല, പൊതുക്കാർക്കുതന്നെ മുതലായ ബഹുമാഖ്യമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിലേർപ്പെട്ട്, വിദ്രോഹം തുടങ്ങുന്നതിനോടോ ബാധിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു വാഗ്ദാനം തീർന്നുവന്നിട്ടുള്ള ഒരു യോഗത്തിൽ അതിനിടയിൽ കത്തിക്കുറിച്ചുണ്ടാക്കിയ കൃതികളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഴിവു മുഴുവൻ പ്രതിഫലിച്ചിരിക്കുകയില്ലെന്നുള്ളതു സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. പുസ്തകമെഴുതുകയെന്നതിനേക്കാൾ പുസ്തകമെഴുതിക്കുകയെന്ന കർത്തവ്യത്തിലാണ് അദ്ദേഹം കൂടുതൽ ശ്രദ്ധചെലുത്തിയിരുന്നത്. മറ്റു പലരേക്കാളും നല്ല പുസ്തകങ്ങളെഴുതിച്ചു എന്നതിലും, മറ്റു പലരേയ്ക്കു സാഹിത്യകാരന്മാരാക്കി എന്നതിലുമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിസ്വാർത്ഥമായ സേവനത്തിന്റെ മഹത്വം നാം കാണുന്നത്. ഈ പരമകർമ്മത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിലായിരിക്കണം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൃതതകളെ നാം വിമർശിക്കാൻ ചുരുക്കുന്നതു്.

ആകൃതിയും പ്രകൃതിയും

“ചിന്താശീലാത്താടകൂടിയ സുന്ദരമുഖം, ഇടുക്കുന്ന ചേൽമീശ, കൊഴുത്തുരുമ്പു ശരീരം, സ്വർണ്ണത്തിന്റെ നിറം, കത്ത നിളം” എന്നിങ്ങനെയാണ്, മുഖർപ്പത്മനാഭപണിക്കർ വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു ആകൃതി വർണ്ണിച്ചിട്ടുള്ളതു്. മേൽ ചിന്താശീലത്തെ ചോദിച്ചിരിക്കുന്നതായിരുന്നുവെങ്കിലും, എപ്പോഴും സുരോദയം തന്നെ വരുത്തു. പത്രാധിപരുടെ സന്തതസഹചാരികളിലൊരാളായിരുന്ന കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി ഏഴുതിയ മൂന്നു ചൊയോട്ടാക്കൾ സൂര്യപതയന്റെ മനോഹരമായ മൂന്നു തൂലികാചിത്രങ്ങളായി കണക്കാക്കാം.

തെന്തിവിവരം പ്രസ്താവിക്കും പാരിവൃഷ്ടിമേന്തിയും
 യോഗ്യതം കലയന്ന വാക്കുമിതിന് മെലനോത്ത വാക്യം നമാ
 ഞ്കരം നവമതായ നല്ലനിയം കോട്ടം നവവെട്ടായ്
 കണ്ടത്തിന് പാതിസ്തവ്യപിത വിളങ്ങു മെലമോമമൻ.

தமிழ் மொழிப் பேரவை, சென்னை

சென்னை, 12.08.2019

தாயும் தந்தையும் யாசிப்பவர்களை மொட்டாச்சியும்

புளதகெய்க்கிணியுறா

മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ

സംസ്ഥാന നിയമം അംഗീകരിക്കുക:-

— 1937 年 12 月 25 日

അയ്യപ്പിമാർ ദുരിതമനുഭവിക്കുന്നു.

മതം നൽകുന്നതല്ല മതം നൽകാൻ പറ്റാത്തതെന്ന് തീർച്ച-

אנחנו אנחנו אנחנו!

തന്മയനാശം ഉണ്ടാകാതെ

കിട്ടു പഠിത്തം നായ്"

നമ്മുടെ ചെറുപ്പം, നമ്മുടെ ചെറുപ്പം

ചംക്രമണ ശാസ്ത്രം

കുറേ നല്ല ഒരു വീഡിയോ ആണ് ഈ. അതിനാൽ—

കൻ കെ സുഹൃത്തുക്കൾ .

വരികനായുകന്റെ സാക്ഷാത്കാശപ്പറ്റി പാല
 യോർത്ത് ഒന്നാമതായി കൊള്ളയിൽ ചെന്നത് അദ്ദേഹ
 ത്തിന്റെ അപരപരമായ രാജകുമാരിയാണ്. അന്നും
 രാജകുമാരിയുടെ കാൽപ്പാദിൽ പിന്നെ കിട്ടിയ കാര്യങ്ങൾ
 യിരുന്നു. 'രാജാവിനെ കാണപ്പെട്ടു കൊണ്ട്' എന്നെ വിശ്വ
 സിദ്ധമാനായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'എന്നെ വിശ്വ
 ഹൃദയമായി സമാനമാ' കിട്ടിയ വരിക കാൽപ്പാദി

കരുണാദായമായ കെട്ടുട്ടർ; രാജാവ് വ്യവസ്ഥാപിത നിയമങ്ങൾക്കു വിധേയനായ ഒരു ഭരണാധികാരി ആകണമെന്നും, അദ്ദേഹത്തിൽ ദൈവത്വമാരോപിക്കേണ്ട ആധാരമൊന്നുമില്ലെന്നുമാത്രമല്ല, മറ്റുള്ളവരെപ്പോലെ നിരൂപണത്തിന്നു വിധേയനായ ഒരു യാത്രികനായും അദ്ദേഹത്തെ കരുതിയാൽ മതിയെന്നും പറയുന്നവരും, രാജകീയ ബഹുമതികളേയും മറ്റും നിഷ്കാരമാക്കി അനുകൂലനയമായ മറ്റൊരു കൂട്ടർ; പുഴമുഖത്തുനിന്നു നദിയിൽ രാജാവിന്റെ മറ്റൊരു പാതയെ നാശകാക്കു നിഷേധിക്കുകയും, അതേ അവസ്ഥയിൽ അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നുള്ള ബഹുമതികളും മാത്രം അനുഗ്രഹങ്ങളും കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്നും ഉള്ളൊരു ചെറുകൂട്ടരും, കിട്ടിയാൽ രണ്ടു കൈയും നീട്ടി വാങ്ങിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മൂന്നാമത്തെ കൂട്ടർ. വാഗ്ദാനമാപ്പിള ഇവരിൽ ഒന്നാമത്തെ കൂട്ടത്തിൽ പെട്ട ഒരു യാത്രികനാണ്.

അന്നത്തെ നാട്ടുവാണിജ്ഞ മഹാരാജാക്കന്മാരെ അകമഴിഞ്ഞാൽ ധിക്ക എന്നതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പതിവായിരുന്നു. "ഒർപ്പവിളപ്പം" ആട്ടക്കൂട്ടങ്ങളെ ആരും ഭയപ്പെടാത്തതും അവസാനത്തിലും വിശ്വാസം തീർന്നാൽ മഹാരാജാവിനെ അനുസരിച്ചിട്ടുള്ള വിവരം നാക്കു കെട്ടിപ്പിടിച്ചുവെച്ചു മുമ്പേതിരുനാളിന്നുപ്പറ്റി പറയുകയാണെങ്കിൽ, വാഗ്ദാനമാപ്പിള അദ്ദേഹത്തെ ദൈവത്തെപ്പോലെയാണ് കരുതിയിരുന്നെന്നു തെളിയിക്കാൻ പ്രയാസമില്ല. അദ്ദേഹം ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ള മിക്ക സ്ഥാപനങ്ങളുടേയും, പേരിരുമയിൽ "ഗ്രീറ്റലം" എന്നാ "തിരുമുഖവിലാസം" എന്നാ കൂട്ടിച്ചേർത്തിട്ടുള്ളതെന്നു ഇതിന്നു് ഒന്നാംതരം ഒരു തെളിയാണ്. "ഗ്രീറ്റലവിലാസം വെള്ളകുളിപ്പാലം" ഇക്കൂട്ടത്തിൽ

മരംകുപ്പട്ടം, കൊല്ലംതോറം തിരനാൾ ദിവസങ്ങളിൽ മഹാരാജാവിനെപ്പറ്റിയുള്ള അനവധി മംഗളാശംസാ പദ്യങ്ങളടങ്ങിയ "തിരനാൾ വിശക്കാര്യപ്രതികൾ" പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന സമ്പ്രദായം ആദ്യമായി നടപ്പിൽ വരുത്തിയതും "മായാട്ടമനോരമ"യാണ്.

ഭാഷാപാഷിണിസഭയും മനോരമയും പല ആശയപ്രവൃത്തികളും ചെയ്തുകൊടുത്തിരുന്ന ഏതുമുലം തിരനാൾ മഹാരാജാവ് വാതീസ്സമാപ്പിച്ചയക്കു ആരാധനാ പാത്രമായതിൽ അതുതരിച്ചു. മഹാരാജാവിനു വരി തുറന്നുകൊണ്ടു നോക്കിയുള്ള വാസലഗ്നവും അതിരുന്ന തായിരുന്നു. ഒന്നിലധികം തവണ ഭരണപ്പെടുകയും, ശേഷൻ രണ്ടാലിതമായ ഒരു സ്വർണ്ണമാതിരിയും, മഹാരാജാക്കൾ ഒരു വീരശ്രേഷ്ഠനായും മഹാരാജാവ് പത്രാധിപർക്കു സമ്മാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൊല്ലംതോറം ഒരു വരിമാസത്തിൽ ഒരു പവൻ വീതം അദ്ദേഹത്തിനു പതിവായി കൊടുക്കുന്നതിനും മഹാരാജാവ് ഏർപ്പാട് ചെയ്തിരുന്നു. ഏതെങ്കിലും ദൈവസം കിട്ടിയാൽ തന്റെ ഭക്തിപ്രകാശിപ്പിക്കാൻ വാതീസ്സമാപ്പിച്ചയക്കു ശ്രമിച്ചിരുന്നു. ഭാഷാപാഷിണിസഭയുടെ സമ്മേളനങ്ങളിൽ വെച്ച് രാജഭക്തിപ്രമയംകൊണ്ടു മാത്രം തൃപ്തിപ്പെടുന്ന പ്രത്യേക മംഗളപത്രം വായിച്ചു പാസ്സാക്കി മഹാരാജാവിന് അയച്ചുകൊടുക്കുകയോലും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഭാഷാപാഷിണിസഭയുടെ നവോത്ഥാനസമ്മേളനത്തിൽ വായിച്ചു പാസ്സാക്കിയ മംഗളപത്രത്തിലെ ഒരു ഭാഗം നോക്കുക:

"ഈ സംസ്ഥാനത്തിലെ ഭക്തനവോത്ഥാനങ്ങൾ വിശ്വപ്രമാണത്തിലും വിശ്വപരിചാലനത്തിലും ഏറ്റവും കാലത്തും അന്ത്യത്തും തല്ലുറങ്ങാതെയിരുന്നിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത് നീസ്സംശയമാകുന്നു. മല

താളകവികളിൽ പലരും കട്ടിയുള്ളവരായ കണ്ണൻനമ്പ്യാർ, ഉണ്ണായിവാരിയർ മുതലായവർ കൊട്ടാരത്തിൽ ആശ്രിതന്മാരായിരുന്നു. പ്രസിദ്ധിയെ പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളവരാണ് വീരേന്ദ്രൻ തിരുനെൽക്കോട്ടയിൽ താമസിച്ചിരുന്നതെന്നു പറയാം. ഈ പണ്ഡിതന്മാരുടെ അനീതരസാശ്രയമായ വിശ്വനാഥൻ തിരുനെൽക്കോട്ടയിൽ പരിപാലിച്ചിരുന്നതായിരുന്നു ഉദ്യോഗസ്ഥർ സഭയ്ക്കുവേണ്ടി കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യിച്ചിരുന്നതെന്നു പറയാം. ഇതുവരെ കട്ടിയുള്ളവർ കീഴ്ത്തലുള്ളവരായിത്തീർന്നു. ഇതിന്റെ വാർഷികയോഗങ്ങൾക്കു പങ്കെടുത്തു സഭയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായിരുന്നു സഭക്കാർ തിരുനെൽക്കോട്ടയിൽ വെച്ചുവെച്ചിരുന്ന പ്രാർത്ഥനാശാലയ്ക്കായിരുന്നു. ഇതുവരെ കട്ടിയുള്ളവർ കീഴ്ത്തലുള്ളവരായിത്തീർന്നു.

ഇങ്ങോട്ട് സഹായംചൊഴുത്തത് അവരുടെ ഒരു കടമ; അങ്ങോട്ട് കൃതജ്ഞതയോ, ബഹുമാനമോ കാണിക്കുന്നത് പോരായ്മ; ഈ മനഃസ്ഥിതിക്കാരനായിരുന്നില്ല വരതീസ്സുമാപ്പിള. സഹായംവാങ്ങിക്ക, കൃതജ്ഞത പ്രദർശിപ്പിക്ക, കൂടുതൽ സഹായം ചിലാനിട വരുത്തുക - ഇതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ നയം. ഈ പരിപാടി സഭയുടെ വിജയത്തിന് ഏതായാലും സഹായകമായിത്തീർന്നുവെന്നു മേലുദ്ധരിച്ച മംഗളപത്ര ലാതംതന്നെ തെളിയിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ.

കൊച്ചിയിൽനിന്നു വരുന്ന സമാജികരുടെ മനോരമ വിശിഷ്ടമാണ്. സ്വന്തം കുടുംബാംഗങ്ങളെപ്പോലെതന്നെ മാറ്റമില്ലാത്ത നേരവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദാരമായ ഹൃദയം എപ്പോഴും നിർമ്മിക്കാൻ തയ്യാറാണെന്നത്. ജാതി, മത, ഭേദമന്യേ അനവധിവിദ്യാർത്ഥികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തം കൈകൾ പറ്റിപ്പുർത്തിയാക്കിയിട്ടുണ്ട്. കണ്ടത്തിൽ കുടുംബാംഗങ്ങളിൽ പലർക്കും ചരിത്രനായകൻ ഒരു കല്പനയും

തന്നെയായിരുന്നു. അന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ കോട്ടയത്തു താമസിച്ചു് ഇംഗ്ലീഷ് ഹൈസ്കൂൾ ചൊല്ലാലോസം പൂർത്തിയാക്കിയ പക്ഷം പിന്നീടു് വളരെ ഉയർന്ന നിലയിലെത്തിയിട്ടുണ്ടു്. തന്റെ കൂടെ താമസിച്ചിട്ടു സാഹിത്യവിഷയമായും സാമ്പത്തികമായും സാറാതിച്ചുട്ടുള്ളവരുടെ സംഖ്യയും ഒട്ടും കുറവല്ല. ചരിത്രനായകൻ "കണ്ടയ്യ" എന്ന കായനപ്പേരിൽ വിളിച്ചുപറിയുന്ന കെ. എം. കൊച്ചുപ്പിള്ളിപ്പിള്ളി എന്നു് പരമപദ്യങ്ങളിൽ ഒരേയ്ക്കും ഇവിടെ ഉൾപ്പെടുന്നതു് പലപ്പോഴും ഉപരിതമായിരിക്കും.

അതൻ പാതാൻപതാണായ് ദുവനവമുപേ-

ക്കിച്ചുപോയിട്ടിരുന്നാ-

മാതകാ അനന്തൻ സേനമുപപാ-

വാം മാനസകൺ

ദോ കൂടാതെ സംരക്ഷയിവിതുമാരും

പാർക്കയാലാർക്കുപോവും

മെഴുതിപ്പിഴച്ചതാജാരിപ്പയികന്ദുവും

പുന വർത്തിച്ചു കൈരും.

പരോപകാരരീപത്തെപ്പറ്റി പ്രത്യേകിച്ചുണ്ടും പറയണതായിട്ടില്ല അതു് ഒഴുകുന്നതിന്റെ അടുത്ത വശമായിത്തന്നെല്ലാ. ഉപദേശകാഷ്ടാ രീപാർക്കകാഷ്ടാ ശങ്കരിക്കുന്നസാണമായ ഭാന-കൊഷ്ടാ മറയ്ക്കുവർഷ് എന്നെങ്കിലും ഉപകാരചെട്ടാൻ കിട്ടുന്ന സന്ദർഭത്തെ ചരിത്രനായകൻ ഒരിക്കലും പാഴാക്കിക്കളഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു മുതക്കത്തിൽ പറയാം. മാനാദമാപത്രാധിപത്തിൽ രീപാർക്കകാണ്ടു് ഉദ്യോഗവും ഉദ്യോഗക്കാരവും കിട്ടിയവരുടെ സംഖ്യ കാര്യവത്തല്ല. ഇക്കാഴ്ചത്തിലും അദ്ദേഹം ജാതിമതഭേദം ഒട്ടും കണ

ക്കായിരുന്നില്ല. ഒരു കാഴ്ചയിൽ മാത്രം വരഗീ
സ്സമാപ്തി പ്രത്യേകം പ്രദീപിക്കുന്നു: തന്റെ പരോ
പകാരത്തിലും അപമാനത്തിൽ ചെന്നു വീശാതിരിക്കാൻ.

പരോധിപരമായ ചൂണ്ടിയിരുന്ന മുഖവും ഫലി
തം കലർന്ന വാക്കും ഒരിക്കൽ കാണുമ്പോൾ കേൾക്കു
മ്പോ ചെങ്കുട്ടിയെപ്പോലെ പിന്നെ അതു വിസ്മയിതമാ
യിരുന്നില്ല. സാധാരണക്കാര്യങ്ങൾക്കൊക്കെ മനസ്സ് വേദ
നിലുണ്ടെന്നു അനുഭവത്തിൽ പാലും ആ വേദന പുറമേ
കാണിക്കാതിരിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം പ്രയത്നിച്ചിരുന്ന
തന്നെയല്ല. മനസ്സെന്തൊരു സാഹിത്യവും മാതൃകയാക്കു
വാണിരുന്നു. കൊട്ടാരത്തിൽ തെക്കുനിൽ ഒരു പട്ട
മാണ്, ഈ അറാസരത്തിൽ കാർമ്മയ്ക്കിൽ വരുന്നുത്.

ഫലിതം സമാധാനം, മനസ്സെന്തൊരു വാക്കും
കലിതം മലിതമാക്കും കണ്ണുകൾക്കുള്ള നോക്കും
മിതമാക്കു നിമിഷവും മിതമാക്കു നിമിഷവും
സ്മിതമാക്കു നോക്കും നോക്കു മിതമാക്കും.

സ്ഥിതിരസമാനം, സ്ഥിതിരസമാനം, പ്രത്യ
നിഷ്ഠ, ആശ്രിതവാത്സല്യം, മിതമാക്കുതം മതവാ
ത്വ വരഗീസ്സമാപ്തിയുടെ സന്ദർഭങ്ങളായ മാനുഷിക
സ്വഭാവഗുണങ്ങളായിരുന്നു. പക്ഷെ പ്രവർത്തനം, കവി
സമാനം, അന്ത്യപാക്കിണ്ണ മതലായവയെ സഞ്ചരി
ച്ചു വമ്പരങ്ങളിൽ ഇവയൊക്കെ അനിയമം ദുഷ്കര
ങ്ങൾ സുലഭങ്ങളാകയാൽ വീണ്ടും അതിനെപ്പറ്റി ഇവി
ടെ പ്രത്യേകം പ്രതിപാദിക്കണമെന്നു തോന്നിയില്ല.

പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തി

ഒരു പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തി എന്ന നിലയിൽ
വരഗീസ്സമാപ്തിയെ നാം മനസ്സാക്കി + എന്നത്

ചൊന്നുതുടങ്ങി. തന്റെ അഭിപ്രായം യോജി
 ക്കാത്ത—തന്നിൽ അന്തർലീനമായി കിടക്കുന്ന പ്രബ
 ലതയായ ഉത്സാഹത്തോടുകൂടി അനുകൂലമായൊരു—നാമ
 മന്ദമായ ഒരു സ്വഭാവം മേലിൽ കടന്നുപോയ
 ചരിത്രനായകൻ, ആ അസ്വസ്ഥതയ്ക്കു വിരുദ്ധമായി ശാ
 സ്യമായി ചിന്താശക്തികൾക്കു വിധേയമായി, ചെറു ഒരു
 ഉദ്യമത്തിനായിട്ടാണ് പൊതുജനങ്ങളിൽ ചാടി
 വന്നതെന്നുള്ളതും, കട്ടയിൽ അത് ബഹുമാനമായി പടർ
 ന്നു് നാടിനും നാട്ടുകർക്കും അതിന്റെ സർവ്വഭാവങ്ങളെ
 പ്രശ്നപ്പെടുത്തുകയായി ചെന്നതും സമീപപ്രദ
 ശേഷിപ്പുകളെ കൃത്യമായി വാക്കുകളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തു
 "സമാധാനസംരംഭനം" എന്ന പേരിൽ സ്ഥാ
 പിച്ച സമാജത്തെയാണ് ഞാൻ ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കു
 ന്നത്. അത്മീയവും ലൗകികവുമായ അഭിപ്രായത്തെ
 ലക്കികരിച്ചുള്ള പ്രശ്നങ്ങളും പ്രബലമായൊരു
 വ്യക്തിത്വം പ്രസ്തുത സംഭവത്തിന്റെ പ്രധാനമായ
 കാര്യം. സംഭവം മൂന്നു മൂന്നു പരമ്പരയായ ജീവിത
 ത്തിൽ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമായിട്ടുള്ളതെന്നു നിർദ്ദി
 സ്തമാക്കിയതാണ്. ഭാഗ്യവശമായി ചിന്താ
 ക്കും നിന്നിരുന്ന സ്വസ്ഥതയായ നിലയിൽ തടവിയെ
 ക്കായ ഉന്നതവും ഉത്സാഹവും ജനിപ്പിക്കണമെന്നുള്ള
 തായിരുന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്തതും മറ്റൊരുതും.
 വാഗ്ദാനം സംഭവം പ്രബലമായൊരുതതിനും
 സമാജാധിപങ്ങളിൽ അതിപ്രധാനമായ സ്ഥാനം
 നൽകിയത് അതുകൊണ്ടാണ്. ചരിത്രനായകന്റെ
 ഈ ഉദ്യമം വേണ്ടപോലെ ഫലിക്കുകയെന്നുള്ളതും, സംഭവ
 ത്തിന്റെ പ്രശ്നവും പ്രബലം വായിലും പരിശി
 ലനും വേണ്ടി വേണ്ടി വിശദമായി വ്യക്തമാക്കുകയും
 അനന്തരമായി ലേഖനമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്.

നികൾ സ്വനാമധേയങ്ങളോടു ചേർത്തു് “മാപ്പിള” എന്ന വാക്കുകൂടി ചപയാഗിക്കണമെന്ന നിശ്ചയിച്ചു് പ്രസ്തുത സംഘംതന്നെയാണു്. അതിനുശേഷമാണു് ആ സമ്പ്രദായം സാധാരണമായിത്തീർന്നതു്.

ചെങ്ങന്നൂർ വിട്ടനാട്ടുവരെ വറഗീസ്സുമാപ്പിള തന്നെയായിരുന്നു പ്രസ്തുത സംഘത്തിന്റെ അംഗങ്ങൾ. നാട്ടുകാരുടെ സഹായസഹകരണങ്ങളോടുകൂടി സംഘത്തിനു സ്വന്തമായി ഒരു ചെറിയ കെട്ടിടമുണ്ടാക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു വലിയ പ്രയാസമുണ്ടായില്ല. താമസിയാതെ ആ കെട്ടിടത്തിൽവെച്ചു ചെറിയ നിലയിൽ ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂൾ ആരംഭിക്കപ്പെട്ടു. അന്നത്തെ ആ ചെറിയ ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളാണ് ഒടുവിൽ ഇന്നത്തെ ഹൈസ്കൂളായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടത്. ഹൈസ്കൂളിനു ചേർന്ന സ്ഥലം വാങ്ങുന്നതിനും ഗവർണ്മെന്റിൽനിന്നു് അതതു കാലത്തു ചേർന്ന ആനുകൂല്യങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുന്നതിനും ശ്രമിച്ചതു് വറഗീസ്സുമാപ്പിളയുടെ മറ്റൊരു പ്രസ്തുത പാരമ്പര്യനിമിത്തം ചെങ്ങന്നൂരിനുണ്ടായിട്ടുള്ള അഭിവൃദ്ധി ഏഴതിങ്ങിയിക്കാവതല്ല. “വറഗീസ്സുമാപ്പിള അമ്പർകളുടെ സ്വഭാവം തിരുവല്ലാരക്കണങ്കിളും, ആ താപ്പുകിടന്നക്കാൾ ഈ ചെങ്ങന്നൂർ താപ്പുകിടന്നതും ഇവിടത്തെ ചന്ദനങ്ങളേയും അദ്ദേഹം നിർവ്വചനം ചെയ്തിട്ടിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു് ഈ താപ്പുകിന്റെ ഗുണത്തിനുചേർന്നി ചെത്തിട്ടുള്ള കാരണ സംതതികളാൽ സ്പഷ്ടമാകുന്നതാണു്” എന്നു വരിമ്പനായകൻ പരേതനായ കാലത്തു് “ചെങ്ങന്നൂർ ലേഖകൻ” മനോരമയിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ളതു് ഈവക പരാർത്ഥങ്ങളെ സ്മരിച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കണം.

കോട്ടയം എം. ഡി സിജനാരി ഹൈസ്കൂൾ വരതിസ്സമാപ്പിച്ചതുകൊണ്ടു നാശമായവയായി കണ്ടുകൂടി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു സ്ഥാപനമാണ്. അതിന്റെ പിന്നിൽ നിന്ന ഒരു ചരിത്രംതന്നെയാണ്. ഇപ്പോൾ പ്രസ്തുത ഹൈസ്കൂളിലിരുന്നതുകൊണ്ടുള്ള ഈ പത്മിരണിയിൽ ചിലപാഠം എങ്കൽ സ്ഥലം ധ്യാനമാർഗ്ഗം എന്ന പേരായ ഒരു കാപ്പിത്താഴ്ചക്കാരൻ ധാരയുടെ വകയായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹം യൂറോപ്പിലേക്കു പോയപ്പോൾ പ്രസ്തുത സ്ഥലത്തിന്റെ ഉയർച്ചയാവകാരം അന്ന് അപ്പപ്പഴ കച്ചവടം നടത്തിയിരുന്ന ഡാന എന്ന ഒരു സ്വർഗ്ഗീയ മകന്മാർ ചഴി നൽകിയിരുന്നു. ധ്യാനമാർഗ്ഗം പിന്നീട് തിരികെ വരികയുണ്ടായില്ല നല്ലിയരിക്കൽ മാനിക്കുന്നതാകാം ചുവിക്കാട്ട് മാർ ദിവനാസ്വസ്ത മെത്രാൻ തുടി മേൽ കാണിച്ച സ്ഥലം ജാതകകൃത്യസംശ്ലേഷിതൻ പേരിൽ തന്നെ അതി. പക്ഷെ, അവരുടെ ഉദ്ദേശമാനം നടപ്പിൽ വന്നില്ല. സ്ഥലം തരിശായിത്തീർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ആ വളപ്പിലുണ്ടായിരുന്നതും ആരംഭാർപ്പിച്ചിട്ടു ഒരു ഒഴിഞ്ഞുകിടന്നിരുന്നതായ ഒരു ചെട്ടിത്തൊണ്ടാണ് ചുവിക്കാട്ട് മെത്രാൻ താൻ മതിയാട്ടുകൂടി വരതിസ്സമാപ്പിച്ച മനോരമ ജൂലൈപ്പട്ടം അതിനുവേണ്ടുന്ന മെത്രാൻ, ഡാനാസായപ്പം തമ്മിൽ വളരെ അടുത്തുകഴിഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ, സാമ്പ്രിയിനിന്നു കിട്ടുന്ന പണംകൊണ്ട് പ്രസ്തുത സ്ഥലത്തു് ഒരു ഹൈസ്കൂൾ സ്ഥാപിക്കണമെന്നും അതിനു് ഡാനാ മാനോരമിന്റെ ഹൈസ്കൂൾ എന്ന പേരിടണമെന്നും മെത്രാൻ തന്റെ മാനിക്കയും, ചെട്ടിത്തതിൽ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി തന്റെ സാമ്പ്രിനെ ക്ഷണിക്കയും ചെയ്തു. 1088 ൽ

വരിയ ആഡംബരങ്ങളോടുകൂടിയ ഒരു സ്വീകരണത്തിനു വിധേയനായി സാത്ത് സ്ത്രീകളുടെ ഓരോ സ്ഥാപനകർമ്മം നൽകാറില്ല. എന്നാൽ അടിത്തറ കെട്ടാൻ മാത്രം മതിയായ 1400 ക മാത്രമേ സാത്ത് നൽകിയിട്ടുള്ളൂ. അപ്പോഴേയ്ക്കും സാത്ത് ഇംഗ്ലണ്ടിലേയ്ക്കു പോകയും അവിടെയെച്ച് അപ്രതീക്ഷിതമായി ചരമപ്രാപിക്കുകയുണ്ടായു. അതോടുകൂടി സ്ത്രീകൾ പണിയും നിലവു. അടിസ്ഥാനമിട്ട അടിത്തറയും അപ്പോഴും ഭിത്തിയും കെട്ടി ചില കട്ടിളകളും മറ്റു ലഭ്യമായും കാരം വെയിലാലും മഴനനത്തും, ചെളിയിൽ താഴ്ന്നു, ആറാണകൾ, വള മേലായ ചെടികൾ മറ്റു ചെടികൾ ടിംബിൾകൾ ഉയർന്നു, അങ്ങനെ കിടന്നിരുന്ന അയ്യപ്പൻമാരു കാഴ്ച വന്നിച്ച് നല്ല കെട്ടയെച്ച് എന്നാൽ അങ്ങനെ ഒരു സ്ഥലമായി ഓരോ വിധമെപ്പോഴും നി. കെ. സി. മാതൃകാ പറ്റിയ പായനാൾ. • ഇങ്ങനെ അയ്യപ്പൻമാരായി കിടന്നിരുന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ കിഴക്കുഭാഗത്തുള്ള ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ചെപ്പാമിത്തന്ന മനോരമയുടെ മനസ്സും.

അധികം താമസിയാതെ അയ്യപ്പൻമാർ പൂർത്തിയാക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ വാഗ്ദാനം ചെയ്തതും ഉൾപതിയുന്നതിനിടയായി. കോട്ടയം സി. എം. ഏസ്സ്. ഹൈസ്കൂളിൽ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അക്കോഡിയ വിദ്യാർത്ഥിമാർക്കും അയാഴ്ച പള്ളിപ്പട്ടത്തിൽ ഹാജരായി വേദപാഠത്തിൽ പങ്കുകൊള്ളണമെന്ന സ്ത്രീകൾ ധികാരികൾ നിർദ്ദേശിച്ചതാണ് ഇതിനു കാരണം. ഈ നിർദ്ദേശം അക്കോഡിയക്കാരിൽ പലരുടെയും പ്രതിഷേധത്തിനും ഇന്നു കാരണം എം. ഡി. സിമ

നാരി ഹൈസ്കൂളിന്റെ പെട്ടെന്നുള്ള ആവിർഭാവത്തിന്, കാരണമായിത്തീർന്നു. സ്കൂളിന്റെ പണികഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ പൂർത്തിയാക്കുന്നതിന് ആദ്യവശാനം അക്കു്ണമായി പരിശ്രമിച്ചത് വറഗീസ്സമാറ്റിച്ചിരുന്നു. കാരാ പള്ളിയിലും ചെറും ധനവാഹര കണ്ടും സ്കൂൾ പണിക്കു വേണ്ട പണമുണ്ടാക്കുൻ അദ്ദേഹം അനുഭവിച്ച പലതും കറച്ചുവന്നുപറ്റി. ആ ഹൈസ്കൂളിന്റെ പണമത്തെ മാത്രമേ അദ്ദേഹം തന്നെയായിരുന്നു. സ്കൂൾ തുടങ്ങിയതിനുശേഷം ആദ്യകാലങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം അനുഭവിച്ച സാമ്പത്തികമുഴക്കങ്ങൾക്കു കൈയും ചേർക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം തന്നെ ക്രമേണമായി മാനസമായിത്തീർന്നു കണ്ടു് ഗവർണ്ണമെന്റുവാട; വാങ്ങി കൊടുക്കുക. തുടങ്ങിയ ഒരു മോടതി നടത്തിയതിനുശേഷമേ ആ സ്കൂളിനു സ്വന്തം കാലിൽ നിൽക്കുൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. അന്നത്തെ ചരിത്രമായിരുന്ന പട്ടമക്കാർ *എം. ഡി. സിമ്മനാരി ഹൈസ്കൂൾ* എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ ഇന്നും ഒന്നാമതായി കർക്കരത് വറഗീസ്സമാറ്റിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു്.

തിരുച്ചാപ്പരം ബാലികാശാലയ്ക്കു് കഥയും ഇതിൽനിന്നു് കടം പിന്നെല്ല ഇടക്കൊത്തു് ദേഹം സ്വസ്ഥവും നിമിത്തം ചരിത്രനായകൻ കറച്ചുകാലം തിരുച്ചാപ്പരയിൽ ചെന്നു അമസിച്ച് വിവരം നമുക്കു മനസ്സിലായിട്ടുണ്ടല്ലോ. അടങ്ങിയൊരുങ്ങി ഇരിക്ക എന്നു് അദ്ദേഹത്തിന് തീരെ അറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു എപ്പോഴും പൊതുജനാപകാരപ്രദമായ എന്തെങ്കിലും പ്രവൃത്തിയിൽ ഏർപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നാലും അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചു. ഡാക്ടർമാരുടെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച്

വിശുദ്ധിക്കായി തിരുവല്ലയ്ക്കു പോയ വരഗീസ്വാമിപ്പിള്ള തിരുമൂലവും ബാലികാമാർത്തിന്റെ സ്ഥാപകനായിത്തീർന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്. അന്ന് വെറും കന്നായി ഒഴിഞ്ഞുകിടന്നിരുന്ന ആ സ്ഥലം വിലയ്ക്കുവാങ്ങി ബാലികാമാർത്തിനായി കെട്ടുന്നതിന് അദ്ദേഹം വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ടേണ്ടിവന്നു. സ്വന്തം കൈയിൽനിന്നു വളരെ പണവും ചെലവാക്കുകയുണ്ടായി. ഇതൊന്നു കൊണ്ടും മതിയാവാതെ വന്നതിനാൽ ഒരു ലക്ഷം രൂപയ്ക്കുള്ള മൊറാൽ ഷോപ്പ്തിൽ ഗവർണ്മെണ്ടിൽനിന്നും അനുമതിയാക്കി. 'തിരുമൂലവിലാസം ഷോപ്പ്' എന്ന പേരിലാണ് അത് നടത്തപ്പെട്ടത്. ആറുങ്ങൾ മുതൽ തമ്പുരാനായിരുന്നു രക്ഷാധികാരിനി; കേരളവർമ്മ വടിയന്തോടായിത്തമ്പുരന് നിർവ്വാഹകസംഘാധ്യക്ഷനും. 79 ധനു 15-ാംനു യായിരുന്നു നവംബർ 1957. അക്കാലം മേടം 27-ാംനു കേരളവർമ്മ വടിയന്തോടായിത്തമ്പുരനെക്കൊണ്ട്, ഒരു വമ്പിച്ച പൊതു യോഗത്തിൽവെച്ച്, ബാലികാമാർത്തിന്റെ 'മഹാപ്രവേശ്കർമ്മവും നിർവ്വഹിച്ചിട്ടു.

അന്നുരാത്രി വമ്പിച്ച ഒരു ചിത്ര സമ്മേളനവും കാഴ്ചപ്പരിപാടിയും നടത്തപ്പെട്ടു. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ, സാഹിത്യകാരന്മാർ, പൗരപ്രമാണികൾ എന്നിങ്ങനെ വളരെ മാനുഷന്മാർ അതിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. എങ്കിലും ഒരു കൊല്ലത്തോളംകാലമായി ആദേശഗ്രഹം അയിച്ചു കിടപ്പിലായിരുന്ന വരഗീസ്വാമിപ്പിള്ള അന്ന് ഉന്മേഷം നടിച്ചുകൊണ്ടു സ്വാതന്ത്ര്യകളുടെ ഇടയിൽ ചുറ്റിനടന്ന് കരലാസനേചക്കണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈ തന്റെ ഒടുവിലത്തെ സാമൂഹ്യസമ്മേളനമാണെന്നു

ന്ത്, ഒരുപക്ഷെ അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നിരിക്കാം.

തിരുവല്ല എം. ജി. എം. ഹൈസ്കൂളിന്റെ ആവിർഭാവവിഷയത്തിലും വാഗ്ദാനമുണ്ടായിട്ടുള്ളതാണ് പ്രധാന കാരണമുണ്ട്. ഇങ്ങനെ, വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് ഇന്നത്തെപ്പോലെ പ്രചാരമല്ലാത്തതാണ് അക്കാരണമെന്ന് - ഭാരതദൂതാലയത്തിന് മുൻപ് - ഹൈസ്കൂളുകളുടെ സ്ഥാപനങ്ങൾ സാധിച്ചു വരിയെന്നതുകൊണ്ട് വിദ്യാഭ്യാസവിഷയമായി രാജ്യത്തിന് മെല്ലെ ഉപകാരം പുറമുറയുണ്ടാകുന്നതിനുള്ള അസാധ്യമാണ്. ആ ഹൈസ്കൂളുകളിൽ പഠിച്ച് ഉയർന്നതിലധികത്തിൽ ആയിരക്കണക്കിനുള്ള യുവതീയുവാക്കൾക്ക് മേൽനോട്ടം നൽകിയാൽ നന്നായൊരു മെച്ചമായി പരിവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. അങ്ങനെ വിദ്യാഭ്യാസം നൽകിയ ആ പാരമ്പര്യം കണത്തിൽ വാഗ്ദാനമുണ്ടായിട്ടുള്ള പരിശോധനയായി രൂപമെടുത്തുവന്നതാണ് നവരീതി എന്താൽ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടാകും അറിഞ്ഞു ?

തിരുവല്ല ഇന്നത്തെ നിലയിലാകട്ടെ ഉയർന്നതിനുള്ള പ്രധാന കാരണങ്ങൾ വാഗ്ദാനമുണ്ടായിട്ടുള്ളതാണ് തീർച്ചയായിപ്പോയത്. തിരുമൂലപ്പുര കോളേജ്, ശ്രീമൂലപ്പുരയും വള്ളംകുളി എന്നിങ്ങനെ നാലായിരത്തോളം കുട്ടികൾക്ക് പഠിപ്പിക്കുന്നതും ഉന്നതപ്രവേശന പല ഏർപ്പാടുകളും ആ നാട്ടിലുണ്ടായത് വാഗ്ദാനമുണ്ടായിട്ടുള്ളതാണ്. എല്ലാ പരിശോധനകളും നന്നായിട്ടും ആലോചന കാര്യങ്ങളിലുണ്ട്. വിവിധതരം പരീക്ഷകൾ നന്നായിട്ടും മനസ്സിലാക്കിയാൽ

മാതൃക, മാനിതനായകൻ തിരുവല്ലയുടെ പരിഷ്കരണത്തിൽ വഹിച്ച പങ്ക് ജ്ഞാനാണെന്നു കാണാൻ കഴിയുകയുള്ളു.

കോട്ടയം പട്ടണത്തിന്റെ വാഗ്ദണ്ഡമാറ്റിച്ചയക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള നടപടികളുടെ ഓരോന്നിന്റേയും ഉപവിധിയിൽ സ്ഥലംകുടുംബ പ്രജാസമുദായത്തിനു തക്കതായത് കോട്ടയം ഒരു കോംഗ്രാമത്തിന്റെ നിലയിലാണ് കഴിഞ്ഞുതുടങ്ങിയതല്ല. ആ നിലയിൽ നിന്നു വരു്കെ പട്ടണമെന്ന നിലയിലേക്ക് ഉയർന്നതിന് പല കാരണങ്ങളും ഉണ്ടെങ്കിലും, മനോരമയുടെ ആചർച്ചാമണിനും ആ കാലത്തുള്ള കൂട്ടത്തിൽ അതിപ്രശസ്തമായ ഒരു സ്ഥാനമുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസ പരമായ പദ്ധതികൾപരമായ, മാനിതപരമായും ആ പട്ടണത്തിൽ പിന്നിടുന്നതിട്ടുള്ള നവീകരണനോടുകൂടെ ചരിത്രവുമായി കൂടികുഴങ്ങാൻ കിടക്കുന്നു. വാഗ്ദണ്ഡമാറ്റിച്ച പത്രാധിപർ എന്നും അപരമത് ആപ്തസ്ഥിതിയിൽ കനിയത്തിത്തന്നു കാലം കഴിയുന്ന പ്രകാരമെന്നായിരുന്നില്ലെന്ന് നമുക്കു മനസ്സിലായിട്ടുണ്ടല്ലോ. പ്രസ്ഥാനിതനായ ഓരോരുത്തരും ചെല്ലാൻ പാറിയ ഒരു പരിസരമായെന്നു മനസ്സെത്തു്. കടുത്താലോചനയിൽ പലരും തുടർച്ചയായും താമസിച്ചിട്ടു പഠിച്ചിട്ടും പഠിച്ചുകിട്ടിയ പലരും. കലാകലാകൃതികൾ പ്രചരിപ്പിച്ചു ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്നതിന് മരുന്നായകൻ പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്ന ഉത്തരം കോട്ടയത്തെ അന്തർഷത്തിൽ ചില കൊച്ചുപക്ഷി ഉറപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പട്ടാപ്തമായിരുന്നു. ഈ പ്രശ്നവുമായും പ്രാബല്യമെന്നതിന്റെയും ഫലമായി ആ കടുത്താലോചനയിൽ പലരും വാണിജ്യ

വ്യവസായാദികളിൽ ഏർപ്പെടുന്നതിനിടയായി. ഇവരുടെ ഉൽപ്പന്ന മാനദണ്ഡങ്ങൾ മന്ത്രകയായിത്തീർന്നു. ഇതുതന്നെയാണല്ലോ ഉൽകർഷകസാധനം.

“കേരളവർമ്മ കീർത്തിപ്പു”യ്ക്കു വേണ്ട മൂലധനം പിരിച്ചുണ്ടാക്കി മദ്രാസ്സു് സർവ്വകലാശാലക്കാരെ ഏല്പിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ആദ്യമായി ആലോചനകൊണ്ടു വന്നതും കാതും സാധിക്കുന്നതുവരെ മുൻകൈയെടുത്തു പ്രവർത്തിച്ചതും വരഗീസ്സുമാപ്പിള തന്നെയാണു്. കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാനിൽനിന്നു തനിക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള സഹായ സഹകരണങ്ങളെ ഓർത്തു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിരപ്രാജ്ഞരകമായി എന്തെങ്കിലും കേൾപ്പാടുചെയ്യണമെന്നുദ്ദേശിച്ചതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണു് കീർത്തിപ്പുയുടെ കാതും ചരിത്രനായകന്റെ ആലോചനയ്ക്കു വിഷയമായതു്. കാതും തീരുമാനിച്ച ഉടനെ അദ്ദേഹം ഒന്നാമതായിച്ചെയ്തു് ത്രിപ്പുലം തിരുനാൾ മഹാരാജാവിനെ ചെന്നുകണ്ടു് അന്നുമതിയും അന്നുഗ്രഹവും വാങ്ങിക്കൊണ്ടു്. മഹാരാജാവു് ഫണ്ടിലേക്കു നല്ല ഒരു സംഖ്യ സംഭാവനാചെയ്തു. ഉദ്ദേശിച്ച സംഖ്യ പിരിച്ചുണ്ടാക്കുന്നതിന്നു വരഗീസ്സുമാപ്പിളയ്ക്കു് പലന്നു അധികമാണു പ്രയാസപ്പെടാമെന്നുവന്നിതു്.

1078-ലാണു് ഈ ആലോചന തുടങ്ങിയതു്. ഓരോരുത്തരും കോട്ടയത്തുകയച്ചു ഭാഷാപ്രാധിപതി സഭയുടെ അഞ്ചാമത്തെ സമ്മേളനം കൊണ്ടുണ്ടായ ആവശ്യത്തിൽ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ തന്റെ അടുത്ത പ്രസംഗത്തിൽ ഇക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി സൂചിപ്പിച്ചു കാണുന്നുണ്ടു്.

“സർവ്വകലാശാലകളിലെ വാദികളിൽ മലബാറും ഹിന്ദുവും ചില ഭാഷകളിലും വിശേഷയോഗ്യതയ്ക്കു പ. 11-മാണു്

ഉള്ളതുപോലെ മലയാളത്തിനും ഉണ്ടായാൽ കൊള്ളാമെന്ന വളരെ നാളായി ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചുതുടങ്ങിട്ടു്. എന്റെ ചേരി നോട്ടു ചേർത്തുവന്ന അപ്പകാരം ഒരു മദ്രാസത്താനം ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു് ഇപ്പോൾ മി: വറഗ്ഗസ്സാപ്പിള ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ള ഉദ്യമത്തിന്റെ സാഹചര്യത്തിനായി കോരാനാലു മുഖേന പല ഒരു നാൾ മലയു സഹായഭാരമേറ്റിട്ടു ഞാൻ എത്രയും കൃത്യമായിരിക്കുന്നു."

എന്നാണു് അന്നു് അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെട്ടതു്. അക്കാലത്തു് ഇങ്ങനെയുള്ള സ്കൗകണ്ഡം ഏർപ്പെടുത്തുന്ന സമ്പ്രദായം കേരളത്തിൽ ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ചരിത്രനായകനാണു് ആ പാരമ്പര്യം ഇവിടെ സൃഷ്ടിച്ചതെന്നു തോന്നുന്നു. ആ സ്വർണ്ണമുദ്ര, ബി. എ. യു. മലയാളത്തിൽ കന്നാടാസ്റ്റിൽ കന്നാമനായി പാസ്സാക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾ ഇന്നും കൊല്ലംതാറം കിട്ടിവരുന്നുണ്ടു് പക്ഷെ, വറഗ്ഗസ്സാപ്പിളയെ ആരും ഓർക്കുന്നില്ലെന്നു മാത്രം.

ക്രൈസ്തവ മാനുസക്ര, മലങ്കര സുറിയാനി സാമൂഹിക സമ്മേളനം, തിരുമലം പള്ളി എന്നിങ്ങനെ സ്വയമുദായത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയും സൈകാന്തതയും ഉണ്ടാക്കി വറഗ്ഗസ്സാപ്പിള ആരംഭിച്ച സംരംഭങ്ങൾ അനവധിയുണ്ടു്. പിന്നീടു് ശാഖാപരമായമായി പടർന്നുപിടിച്ച സാമൂഹിക സംഘടനകൾക്കു മാർഗ്ഗദർശിനായിത്തീർന്നതു് ചരിത്രനായകൻ ആരംഭിച്ച ഈ സമ്മേളനവുമാണു്. അ വക കാർഷ്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഇവിടെ വിസ്തരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലല്ലോ.

അച്ചടിപരിഷ്കാരം

അച്ചടക്കങ്ങളുമായി അടുത്തു പരിചയപ്പെടുന്ന ആളുകൾക്കു മാത്രമേ മലയാളത്തിലെ അച്ചടി എത്ര

മാതൃം വൈചമ്യമേറിയതാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു. ചെറുതും വലുതുമായി (26 + 26) 52 അക്ഷരങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ ഇപ്പോഴത്തെ അച്ചടി നിർമ്മിക്കാം. അച്ചുനിർത്തുകാർക്കു 52 കപ്പികളിൽ മാതൃം കൊയ്യാറിയിട്ടുള്ള മതി ചെലവാഴ്ചയിൽ സാധിക്കുന്നതല്ല. നാനാവിധങ്ങളായ കൂട്ടക്ഷരങ്ങളും ഉകാരം, മരുകാരം, ഋകാരം മുതലായവയുടെ വിന്യാസം ഉണ്ടാക്കിയ ലിപികളും ഉൾപ്പെടെ അറുന്നൂറോളം അക്ഷരങ്ങൾ ചെലവാഴ്ചയിൽ വേണ്ടിവരികുന്നു. സാധാരണ കണക്കാണ് ഈ ചെലവ്. വിന്യാസം പിടിച്ച കൂട്ടക്ഷരങ്ങൾ ഏറ്റവും വാർഷികം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിനുള്ള അക്ഷരങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ വേണ്ട ചെലവ്. അതേത്തോളം അക്ഷരങ്ങൾ വാർഷികം കൂടി, അച്ചുനിർത്തുകാർ അതിനുവേണ്ട കപ്പികളിൽ വേഗത്തിൽ കയ്യാടിച്ചു അച്ചുനിർത്തുക—ഇത് രണ്ടാം തവണ ചെലവാക്കേണ്ട വിന്യാസം പിടിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കണം. ചെലവ് ഇതിൽ അച്ചുവിട്ട കലിയാവശ്യമായതിനാൽ നല്ല പ്രധാന കാരണവും ഇതാണ്.

അച്ചടിപരിഷ്കാരത്തിനുള്ള ശ്രമം വളരെ മൗലികമായതല്ലെന്നു കേരളത്തിൽ തുടങ്ങിയതായി കാണുന്നുണ്ട്. സംസ്കൃത പദങ്ങൾ ചെലവാഴ്ചയിലേക്ക് പകർത്തുന്ന അനുസരണത്തിലാണ് ഈ പരിഷ്കാരം കണക്കാക്കുന്നത്. വേദം, രാമായണം, അനുഷ്ഠാനം എന്നുമാറ്റമില്ലാത്തവയെക്കൂടി ഇങ്ങനെ പരിവർത്തിപ്പിച്ചുണ്ടായതാണ്. സംസ്കൃതത്തിൽ കണ്ണമടച്ചു സരിക്കുകയാണെങ്കിൽ ആ വാചകം പഴം, രാമം, പട്ടം, അപ്പം എന്നു നൂറുകണക്കിന് രൂപത്തിൽ

ലാങ്ക് എഴുതേണ്ടത്. പക്ഷേ, ആ രൂപം ആദ്യം മതപരമായ അച്ചുകൂടക്കാർ ഉപേക്ഷിച്ചതായി കണ്ടെന്നും ഈ നിസ്സാരമായ പരിഷ്കാരങ്ങൾക്ക് കുറേക്കാൾ സാധിച്ചിട്ടുള്ള പക്ഷങ്ങൾക്ക് എന്തു നഷ്ടം പതിൽ കൊള്ള അച്ചുകൂടക്കാർക്ക് ഇന്നും അച്ചുകൂടം കറഞ്ഞുകിട്ടുക എന്നത് എത്രമാത്രം ആശ്വാസമാണെന്നോ?

അച്ചുകൂടം കറയ്ക്കുന്ന വിഷയത്തിലുള്ള രണ്ടാം ഘട്ടം വാഗ്ദാനം ചെയ്തത്. പ്രസ്ഥാന മതപരമായ പദങ്ങളിലാണ് പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്നത്. സംസ്കൃതത്തിലെ ദേവതാദർശനം പദങ്ങൾ വാഗ്ദാനം ചെയ്തത്. പ്രസ്ഥാനം എന്നറിയുന്ന ഇപ്പോൾ രൂപം കൊള്ളാൻ പോകുന്നതാണ്. അധികം താമസിയാതെ അവയ്ക്ക് തന്നെ അർത്ഥമില്ലാത്തതിലായിട്ട് സ്വാർത്ഥതയായ പദത്തിൽ പ്രയോഗം കിട്ടുമെന്നുവെന്ന് വിചാരിക്കാൻ.

രണ്ടാമതിന്റെ അർത്ഥം (b) ആദ്യമായി ചേർത്തതായ കൂടാതെ അർത്ഥം ആ അർത്ഥം ചേർത്തിട്ടുള്ളതിൽ നിന്ന് ആ അർത്ഥം ചേർത്തിട്ടുള്ളതിൽ നിന്ന് പരിഷ്കാരം ഇപ്പോൾ പഴയ നട്ടെല്ലിൽ വന്നുവന്നിരിക്കുകയാണ്. സ്വപ്രകാരം, അർത്ഥം മതപരമായ വാഗ്ദാനം, സ്വപ്രകാരം, അർത്ഥം, കർപ്പനം എന്നീ രൂപങ്ങളാണ് ഇന്ന് മലയാള അച്ചുകൂടക്കാർ അച്ചുകൂടുന്നത്. ഈ പുസ്തകം അച്ചുകൂടുന്ന ദിവസം പ്രസ്സ്തന്നെ ആ പരിഷ്കാരം അധികരിച്ചു കൂടുന്നതിലാണ്. പുസ്തകത്തിന്റെ 160-ൽ പരം പേജ് വായിച്ചുകഴിഞ്ഞ നിങ്ങൾ ഒരുപക്ഷേ ഈ വാഗ്ദാനം അറിയാതെ കിട്ടിയേക്കാം. അത് നിഷ്പ്രഭമാകുമായിട്ടാണ് ആ പരിഷ്കാരം വരുത്തിയിട്ടുള്ളതെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളത് 60

അച്ചുകൂട്ടാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുമോ?

കൂട്ടക്കാരങ്ങളെ ചന്ദ്രക്കലയിട്ടു വേർതിരിച്ചു നോക്കുന്നതും അച്ചുകൂട്ടം കണ്ടുപിടിക്കുന്നതും ഒരു മാർഗ്ഗംതന്നെയാണ്. അതും ഇപ്പോൾ നടപ്പിൽവന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സംസ്കൃതം, ഹിന്ദു, തമിഴ്, നിന്ദിയാസം, അപ്പാരസ്സ് മുതലായ പദങ്ങൾ സംസ്കൃതം, ഹിന്ദു, തമിഴ്, നിന്ദിയാസം, അപ്പാരസ്സ് എന്നിങ്ങനെ പരിഭാഷിതമാക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു് ഒരു തരക്കൂട്ടം വരാനില്ല. പക്ഷെ ആ വിധം എഴുതാനും അച്ചടിക്കാനും തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഈ പരിഷ്കാരം നടപ്പിൽവന്നാൽ ചുരുങ്ങിയതു പത്തുതരം പതച്ചുകൂട്ടം കണ്ടുപിടിക്കുമെന്നാണ് അക്കാദമിയിൽ പരിചയമുള്ളവർ പറയുന്നത്.

ഇതുപോലെ ഇനിയും ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾ അച്ചടിയിൽ വരുത്താവുന്നതായിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന്റേയും പ്രകാരത്തിന്റേയും ചിഹ്നങ്ങൾ വ്യഞ്ജനങ്ങളിൽ നിന്നു വേർപെടുത്തി ചേർക്കുന്ന സമ്പ്രദായം നടപ്പിൽ വരുത്തിയാൽ ചുരുങ്ങിയതു് 50 അച്ചുകൂട്ടങ്ങളിലും ആവായപ്പെടുത്താം. ഒരുചിത്രപുസ്തകമായിരിക്കണം ആ പരിഷ്കാരം എന്നുള്ളതു്. പുരം, മൂലം എന്നു വാക്കുകൾ പൂരമെന്നും മൂലമെന്നും അച്ചടിച്ചുകൊണ്ടു് എന്താണ് തരക്കൂട്ടു്? എന്നാൽ കൂലം എന്നും വൃദ്ധൻ എന്നും ഉള്ള വാക്കുകൾ കൂലം എന്നോ നൂവൽ എന്നോ അച്ചടിച്ചാലുള്ള നില അതല്ലതാനും. അതുകൊണ്ടാണ് പരിഷ്കാരം ഒരുചിത്രപുസ്തകമായിരിക്കണം എന്നു പറഞ്ഞതു്. പ്രത്യേകം അച്ചുകൂട്ടില്ലാത്തതിനോടു് ഒരു പരിഷ്കാരമാണെന്നുദ്ദേശിച്ചിട്ടോ എന്നോ ചില അച്ചുകൂട്ടക്കാർ ഹൃദയസ്സ്പഷ്ടം എന്നു വാക്കു്

ഹിന്ദുത്വസ്വരൂപം എന്നും, കൃഷ്ണന്റെ രൂപ എന്നത് ക്ഷുദ്രന്റെ ക്ഷുദ്രരൂപം എന്നും അർത്ഥമാക്കുന്നതായി കാണുന്നുണ്ട്. ഇത് അർത്ഥമാക്കിയപ്പോൾ, ഓരോന്നിനെയും ഇങ്ങനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ ഹിന്ദുത്വസ്വരൂപം, കൃഷ്ണന്റെ രൂപ എന്നിങ്ങനെ പ്രകാശത്തിന്റെ മിന്നം ചേർക്കുന്നതാണ് ദൈവം. ആ ചിന്ത വാർത്തയെന്നതിൽ അല്പം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാകാം.

ഇത്തരം പരിഷ്കാരങ്ങളൊന്നും സമത്വമില്ലാത്ത ചിന്ത കൂട്ടലും നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഇല്ലെന്നില്ല. പക്ഷം, പരമാർത്ഥതയോടുകൂടി സംസ്കൃതത്തെ അനുകരിച്ച് മുകളിൽ കാണിച്ച രീതിയിൽതന്നെ അർത്ഥമാക്കേണ്ടതാണ് അർത്ഥം നിർണ്ണയം. വള്ളത്തോൾ 1114-ൽ വിദ്യാവിനോദിനിപ്രസ്തിൽ അർത്ഥമാക്കിയപ്പോൾ, 1118-ൽ മംഗളോദയം പ്രസ്തിലിഖിച്ചപ്പോൾ വാർത്തയെന്നും ഉത്തരകാണ്ഡവും ഈ അർത്ഥമാക്കിയപ്പോൾ അർത്ഥമാക്കിയപ്പോൾ വള്ളത്തോളിന്റെ നോട്ടയുള്ള ബഹുമാനംകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി മാത്രം 60-ൽ പരം പുതിയ അർത്ഥങ്ങൾക്കുള്ള അർത്ഥമാക്കിയപ്പോൾ അർത്ഥം കൊണ്ടിരിക്കുകയായി. ആ കൊണ്ടിരിക്കുകയായി മാത്രമേ അർത്ഥമാക്കിയപ്പോൾ കൊണ്ടിരിക്കുകയായി. ചിട്ടാലത്ത് വള്ളത്തോൾ സ്വന്തമായി അർത്ഥമാക്കിയപ്പോൾ സ്ഥാപിച്ചപ്പോൾ ഈ പരിഷ്കാരം വേണ്ടതല്ലെന്നായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. വേറെ കൊണ്ടിരിക്കുകയായി ഉപയോഗമില്ലാത്ത ആ പുതിയ അർത്ഥങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ അനാവശ്യമാണെന്ന് അദ്ദേഹം അർത്ഥമാക്കിയപ്പോൾ ബോധ്യപ്പെട്ടു. വാർത്തയായി പരിഷ്കരിച്ചപ്പോൾ 'പുതിയതും ശൈലിയിലും, പുതിയതും ശൈലിയിലും, തന്നെ ചൊല്ലാൻ പറ്റിയതും'

ക്കാർക്കു തലമുത്തുണ്ടാകുന്നു" എന്നു ചിലർ പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയതിനാൽ ഏതാൽ അദ്ദേഹം ആ നിർബന്ധം ഉപേക്ഷിച്ചു" ചന്ദ്രക്കലതന്നെ മതിയെന്നുവെച്ചു. പക്ഷേ, കൂട്ടക്കുരങ്ങുകളെയെല്ലാം അദ്ദേഹം കൈപാലെ കണക്കാക്കി. നട്ടും എന്ന വാക്ക് നഷ്ടം എന്നു പിരിച്ചെഴുതുന്നതുപോലെയാണല്ലോ "തത്ത" എന്ന വാക്ക് "തത" എന്നു പിരിച്ചെഴുതുന്നത്. ഈ വൈചാഗ്യം അദ്ദേഹം ധർമ്മതിലുണ്ടു "താനന്ത" "കൊട" "തത" "തിൽ ശങ്ക" "ണി" എന്നായിട്ടിട്ടു "കൊടാത" "തിൽ ശങ്ക" "ണി" എന്നു വായിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു മലയാളീകളിൽ ആർക്കും തന്നെ രസിച്ചു എന്നു വരികയില്ല. 'മനോരമ' അച്ചുകൂടത്തിലായിട്ടുള്ള ഒരു പുസ്തകത്തെപ്പറ്റി ഒരിക്കൽ വിദ്യാവിനോദിനി താൻ കാണും വരും അഭിപ്രായം പറയുകയായ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

"ഈ പുസ്തകം കേട്ടയതു മനോരമ അച്ചുകൂടത്തിലാണ് അച്ചടിച്ചിരിക്കുന്നത്. അച്ചടിക്കുകപ്പോഴെ അക്ഷരപ്പട്ടി എന്നാൽ മലയാളപുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ചു" കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന കഴിഞ്ഞാൽകൊള്ളാമെന്നു വിചാരിച്ചു" അസംഖ്യം മനോരമ കാലപരിധിയിട്ടുണ്ടെന്നു കിട്ടി. ഈ അച്ചുകൂടക്കാർ അവരുടെ പുതിയ സമ്പ്രദായത്തിൽത്തന്നെയാണ് ഇപ്പോൾ അച്ചടിക്കുന്നത്. മിക്കവാറും പഴയ മിഷി ഇല്ലെന്നല്ല. ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ആദ്യ ഭാഗത്തു് പേരെഴുതിയിരിക്കുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ് : "കേരളവംശം - ഗോപ്രബന്ധം". എങ്കിലും പിന്നത്തെ കലാശ്ലോകം സപ്തം തോതിൽ മാറിയിട്ടു് "അനുമാതാപന്തി - സുവയമ്വാമം - വനപാദാമം - കാല ക്കാലകലിതം" ഇത്യാദി പ്രയോഗങ്ങൾ തിരിച്ച അസംഖ്യംതന്നെയെന്നു വെക്കുന്നു. ചന്ദ്രക്കല അങ്ങനെയല്ല."

കൂട്ടക്കുരങ്ങളെ പിരിയുന്ന വിഷയത്തിൽ "തെങ്ങിനും കവുങ്ങിനും തളപ്പൊന്തും" എന്ന നില സമീകരിച്ചതാണ്— സമാനവൃത്തനങ്ങൾ ചേർന്നുണ്ടായ കൂട്ടക്കുരങ്ങളേയും ഭിന്നവൃത്തനങ്ങൾ ചേർന്നുണ്ടായ കൂട്ടക്കുരങ്ങളേയും ഒരുപാലെ കണക്കാക്കിയതാണ്— ശക്തിയായ ഈ എതിർപ്പിന് കാരണമായിത്തീർന്നതെന്നുള്ളതു സ്പഷ്ടമാണ്. ഈ എതിർപ്പുണ്ടായിട്ടും വരഗീശ്വരമാപ്പിള അതൊന്നും അത്ര വകവെച്ചിരുന്നില്ല. കടുവിൽ ഭാഷാപാലിനി.സമയുടെ മൂന്നാമത്തെ സമ്മേളനത്തിൽവെച്ച് "മലയാളമെന്നാമ വക അച്ചശ്ശുക്കത്തിൽ സദവക സമ്മീകരണം ഗോരം അച്ചടിപ്പിക്കുന്നതിൽ കൂട്ടക്കുരങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കണമെന്നു കമ്പിനി മാനേജർ സഭാസിക്രട്ടറിയുമായ വരഗീശ്വരമാപ്പിള അപർകളോട് ഈ യോഗം ആവശ്യപ്പെടുന്നു" എന്നും ഒരു പ്രമേയം പാസ്സായതിനുശേഷം മാത്രമാണ് അദ്ദേഹം ആ ക്രമത്തിൽനിന്നു പിൻവാങ്ങിയത്. അന്നു ചരിത്രനായകൻ ആരംഭിച്ച ആ ക്രമം ഇങ്ങനെ പരാജയപ്പെട്ടുവെങ്കിലും, അന്നത്തെ ആ ആരംഭമാണ് പിൻഗാമികൾക്കു മാർഗ്ഗദർശിയായിത്തീർന്നതെന്നുള്ള വാസ്തവം വിസ്മരിക്കേണ്ടതല്ല.

അവസാനകാലം.

1073 ൽ വരഗീശ്വരമാപ്പിളയ്ക്കു പിടികെട്ടു സുഖക്കേടിനെപ്പറ്റി മുൻപു സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. കോഴിക്കോട്ടേയും തിരുവനന്തപുരത്തേയും വികിസുകെ ബ്ലാസ്റ്റ് അതു തല്ലാലാത്തയ്ക്കു വിട്ടുമാറി ഏകിലും, പണ്ടത്തെ ആരാഗാപം അടുമാതിനു വീണ്ടുകിട്ടിയിരുന്നില്ല. മനോരമ, എം. ഡി. സിമ്മനാരികൾ സൂര്യ

എന്നിവയുടെ ഭാരിച്ച പുരതല നിമിത്തം കൂടാതെ നോട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന സാമ്പത്തികക്ഷേമം അദ്ദേഹത്തെ വല്ലാതെ വിഷമിപ്പിച്ചിരുന്നു. കനിയുസദാനാഭി യുടേയും പ്രിയപുത്രിയുടേയും അകാലചരമം ഇവക മാനസികക്ഷേമങ്ങൾക്കു മഹത്യാർത്തി ആയിത്തീർന്നു. ചരിത്രനായകന്റെ കാഴ്ചയിൽ വ്യാധിയോടുകൂടി ആയിരം ചേരകയാണെന്നായി. മിക്കവാറും അദ്ദേഹത്തിന്റെ താമസം തിരുവല്ലയിൽതന്നെയാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയം ഇല്ലെന്നൊക്കെയാണെങ്കിലും, മേനോൻ, ഭാഷാപാഷിണിസഭ, ഭാഷാപാഷിണി മാസിക എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ച വിചാരം എപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിലുണ്ടായിരുന്നു അവയെ സംബന്ധിച്ച കാഴ്ചയൊക്കെയും അനാദാരപ്രകാരം വകവെക്കാതെ എന്തുതരം സഞ്ചരിക്കുന്നതിനും എന്തു ത്യാഗം സഹിക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹം എപ്പോഴും സന്നദ്ധനായിരുന്നു.

1078 അവസാനം വരെ കഴിച്ച് ഇങ്ങനെ ഒന്നാകെ കഴിഞ്ഞുകൂടി. 1079 ആരംഭമായപ്പോഴേക്കും വാതിസ്സുമാപ്പിള വീണ്ടും കിടപ്പിലായി. അക്കാലത്തും ഡാക്ടർമാരുടെ അഭിപ്രായത്തെ വകവെക്കാതെ അദ്ദേഹം പലതും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭാഷാപാഷിണിയുടെ ഏഴാം സമ്മേളനത്തിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനായി തലശ്ശേരിയിലെക്കുണ്ടായ യാത്ര, തിരുവല്ലയിലാസം ബാലികാമഠത്തിന്റെ ഉദ്ഘാടനത്തെ സംബന്ധിച്ച ചേണ്ടിവന്ന അശ്രാന്തപരിശ്രമം മുതലായ സാഹസങ്ങൾ ഇതുകൂടുതൽ പെടുത്താണ്. ഉദ്ഘാടനച്ചടങ്ങു കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം അദ്ദേഹം തീരെ കിടപ്പിലായിരുന്നു എന്നതന്നെ പാശ്ചാത്യ സമയക്കുട്ടി 2-ആം

പ്പിത്തമാണെന്ന് ആദ്യം മുൻപുണ്ടായ മലേറിയയുടെ അവശിഷ്ടമാണെന്ന് പിന്നീടും ഇംഗ്ലീഷ് ഡോക്ടർമാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. പിത്തത്തിന്റെ സുഖമുണ്ടെന്നായിരുന്നു നാട്ടുവൈദ്യന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. രണ്ടുതരം ചികിത്സയും നടത്തിക്കൊണ്ടി. പായത്തക്ക ഫലമൊന്നുമുണ്ടായില്ല. ദിവസംചെല്ലുതോറും ആറു മാടച്ചു വിളർത്തുവന്നു. ബാലികാമാത്തിന്റെ ഉൽപ്പാദനത്തിനാശേഷമുള്ള നിലകണ്ടു് തന്റെ അയ്യപ്പേഴ്വരത്തന്നെ സ്വന്ദിച്ചു ചരിത്രനായകൻതന്നെ സംശയാലുധായിത്തീർന്നുവെന്നാണ് പറയപ്പെടുന്നത്. മിഥുനം പകുതിയായപ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷ് ചികിത്സ മതിയാക്കി നാട്ടുചികിത്സ തുടങ്ങി. “കോരപ്പച്ച” എന്ന പേരുവെച്ചു മനോരമയിൽ ലേഖനങ്ങളെഴുതിയിരുന്ന പ്രസിദ്ധ ലേഖകൻ മിഥുനം 16-ാംനാളായപ്പോൾ ഒരു കത്തറി, “എന്തിനും ക്ഷീണം ധാരാളം വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെയുള്ള ചികിത്സ തുടങ്ങി നാട്ടുചികിത്സയിൽ വല്ല ദേഹതന്ത്രം കണ്ടെത്തുന്നത് ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എല്ലാം ദൈവകരുണയ്ക്കുപോലെ വരട്ടെ” എന്ന ചരിത്രനായകൻ എഴുതിക്കൊണ്ടു. അന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആരോഗ്യസ്ഥിതി വളരെ മോശമായിത്തീർന്നു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അക്കാലത്തെ നിലയെപ്പറ്റി കോ: രാജാജി എഴുതിയ ഒരു പട്ടുമാണ് താഴെ പകർത്തുന്നത്.

ചെന്തേലാ ഹാ ചെവിഞ്ഞും മുഖമു ചിളറി-
 ചോര തിരക്കുറഞ്ഞും
 കൈയും കാലും കഴഞ്ഞും കഥ പലതു നിന-
 ചുളി വല്ലാളവഞ്ഞും
 ചെമ്പും വർമാരി മഞ്ഞും പെട്ടെല്ലാമേന
 മേനി മുടിപ്പൊരിഞ്ഞും
 വെച്ചുനായ് തെക്കി മാഞ്ഞും മേന്മവി മേന്മവി
 തൻ വേിച്ചുതെറിഞ്ഞും

കേരളപ്രഭുവിനയച്ച എഴുതിൽ "എല്ലാം ദൈവകാരുണ്യംപോലെ വരട്ടെ" എന്ന ചരിത്രനായകനും, പ്രസ്തുത പദപുതിൽ "താർവ്വീകപുതിരിയ്ക്കത്താണിദമം കഴഞ്ഞു കിട്ടിയത്" എന്നു കോ: രജിസ്റ്ററിയം പറഞ്ഞു കാണുന്നതിൽ നിന്നും, ആ സുഖകര ടിപ്പിനിൽ രക്ഷപെടുന്നതാലും സംശയമാണെന്നും എല്ലായതും തീർത്ഥാടകരിൽനിന്നു എന്നു ചേന്നം തന്നുമാറിപ്പോ. മഹാമാലം നാലുമായിപ്പറന്നു വരുന്ന സ്തംഭാപ്പിളയുടെ അനന്തര നില്.

മഹാമാലംകേരളം മഹാസാഹിത്യത്തിനും വേണ്ടി തന്റെ ജീവിതം ഉഴിഞ്ഞുവെച്ചിട്ടുള്ള ആ മഹാ നാലാർ 1079 മിന്നം 23 രാത്രിയതി ഇവിടാക മോറാട് യാത്ര പറഞ്ഞു. 47 വയസ്സുമാറ്റമായിത്തന്നെ അന്നു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രായം. ഏതൊരുപാഹിതം

മരണശേഷം

വാരാസ്സമാപ്പിയുടെ അലാലാലരം കേരളത്തെ മറ്റു ചർച്ചാലാലത്തിൽ ആഴ്ത്തിക്കിട്ടുന്നു. ഏതാനും ആഴ്ച്ചക്കാലത്തേയ്ക്ക് തന്നെ അലാല സുവരണമുടയം തന്നെ അലാലപ്രാലതങ്ങളുടേയും ബാലമായിരുന്നു. മഹാമാർത്തയെപ്പറ്റി കേട്ടപ്പോൾ "എന്റെ വല തുടക്കം കിട്ടിയതുപോയി" എന്നാണ് വലിയകോയി തമ്പുരാൻ പറഞ്ഞത്. കേരളത്തിലെ പത്രങ്ങളെല്ലാം വാരാസ്സമാപ്പിയുടെ സേവനങ്ങളെ മകതകളും പെട്ടെന്ന് അലാല മഹാപ്രസംഗങ്ങളെഴുതി രണ്ടു മഹാ പ്രസംഗങ്ങളിൽനിന്നു ചില പരികൾവിതം ഇവിടെ "ലാലിക്കുന്നത്", അന്നു ചരിത്രനായകനെപ്പറ്റി

കേരളീയർക്കുണ്ടായിരുന്ന മതിപ്പ് ഏതാതുമായിരുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു സഹായകമായിരിക്കും.

“മി: വാതിസ്സമാപ്പിച്ചതും അഞ്ഞിൽ മനസ്സാപപ്പെടാത്ത മരുണർ മലയാളത്തിൽ കോലം നിറഞ്ഞുകയറിക്കളായി വല്ല ചോന്നകോടുവയിലും കിടന്നൊഴുപ്പൊഴുപ്പായിരിപ്പാൻ എളുപ്പമില്ല. ബാലനരിപ്പനയിൽ കിടന്ന കണ്ണപ്പട്ടിയന്ന മലയാളപണ്ഡിതന്” താഴെത്തന്നെ മരുണസാദനത്തിനും താഴെത്തന്നെ സാഹിത്യപണ്ഡിതനായ പദ്മിനിയും തമ്മിലുള്ള ചോദ്യോത്തര സാഹിത്യസംഭാഷണത്തിൽ വിശദമായ സംഭാഷിക്കുന്ന ഒരു പാനിയവീതേഴും പോലെ മി: വാതിസ്സമാപ്പിച്ച പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ട്.”

തത്സാണിദിപിക

“മി: വാതിസ്സമാപ്പിച്ച ഒരു വലിയ രാജാശ്രമത്തോളം ഒരു കോടീശ്വരനോ മരുണാകാശിയാ ഒരു വലിയ പണ്ഡിതനോ അല്ലായിരുന്നെങ്കിലും, തന്മൂലം കോലം നിറഞ്ഞുകയറിക്കളായി തന്നെ അമ്പലം യോഗ്യതയും പ്രസിദ്ധിയും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളതുനിർവ്വിവാദമാണ്. മലയാളഭാഷാപോഷണത്തിനായി പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടുള്ളവരെ എണ്ണുന്ന കൂട്ടത്തിൽ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ തീരുമെന്ന് ഉറപ്പാക്കേണ്ടതാണ് മി: വാതിസ്സമാപ്പിച്ചതെന്തെന്നു സാരയംകൂടാതെ പറയാവുന്നതാണ്”

സുന്ദരാനന്ദിനി

ഭാഷയ്ക്കും സാഹിത്യത്തിനുംവേണ്ടി ജീവിതം ബലികഴിച്ച വാതിസ്സമാപ്പിച്ചതുടെ നാമധേയം ശാശ്വതസ്മരണീയമാക്കിത്തീർത്തതുകൊണ്ട് ഏതൊരു കിരീടം ഒരു സ്മാരകം എർപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ള ഒരുഭാവം

ചന്ദനം അന്നു ചിലർക്കുണ്ടായതായി കാണുന്നുണ്ട്. കടത്തു നാട്ട് ഉദയവർമ്മയായിരുന്നു ഇതിന്റെ അവതാരകൻ. അദ്ദേഹം അന്നു മനോരമയിലെഴുതിയ ഒരു ലേഖനത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുകാണുന്നു:—

“എനിക്കു പ്രത്യേക താല്പര്യത്തിലും വളരെ സ്നേഹത്തോടെയായിരുന്ന വെൽസ്സ്ലാപ്പിള അമ്പകുളം തെന്തപ്പള്ളിയിലായ ശൈലിയോതമ്പർത്തറാം കേട്ടപ്പാൾ ഉണ്ടായ മനോവികാരം ഇന്നപ്രകാരമെന്നു പറഞ്ഞിയിട്ടുണ്ട് പ്രയാസം. ഡോക്ടറേ കയ്യടക്കംകഴിയാതെ പാത്രീയൻ അസുഖനായും ഉള്ള രോഗാശിന്റെ അപകടപിറ്റാത്ത ആ സ്ഥിതിയാശ്വാസമാണെന്ന് എനിക്കുള്ള ചോദ്യമാനാം. മരിച്ചും മധ്യരായാണല്ല കേരളത്തിൽ എത്രയോ വർത്തമാനപത്രങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഉത്തമീന്ദ്രിയമുള്ള മാതൃകയെ അനുകരിക്കുന്നതിനു ശ്രദ്ധയോടുകൂടി നോക്കുവാൻ പാർവ്വതിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ആരും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. വെൽസ്സ്ലാപ്പിളയെപ്പോലെ അത്ര സഹനശീലമുള്ള രോഗം ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ, അന്തഃപ്രാണത്തിന് ഇപ്പോൾ എത്ര നിലയിലായിരിക്കുമെന്നു കണ്ടെങ്കിലെ അറിഞ്ഞുകൂട്ടു. സ്വന്തം നിലകൾക്കുതന്നെ സമരണ ശക്തിയായ രോഗം മരണസ്ഥിതികൾക്കു വേണ്ടപോലെ തല്പരതകൾക്കും പ്രവൃത്തികളുടേന്നാൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ അദ്ദേഹം അമാത്യന്ത്രവാതിലിന്റെ അടുത്തു ചാർത്തിപ്പായാം. വെൽസ്സ്ലാപ്പിളയുടെ ചെറുപ്പത്തിന്റെയും ഇപ്പോഴത്തെ ഹൃദയമായി ശ്രദ്ധയോടെ അതിന്റെ അഭിപ്രായംകേൾക്കുന്നതിൽ ഒരു പട്ടിക കയറിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുന്നതിൽ ഞാൻ അനേകം സംശയിക്കുന്നില്ല.

ഇങ്ങനെയുള്ള രോഗം ആരും അത്രാവയസ്സിൽ മാത്രം സംഭവിക്കുന്നില്ലെന്നും, ചോക്കിയിൽ എടുത്തപ്പോൾ ഒരു സ്വന്തം ഏർപ്പാടുമില്ലാത്ത രോഗാവസ്ഥയാണെന്നു എനിക്കുപ്രിയമുണ്ട്. കേരളത്തിൽ മുഴുവനും ഈ അലപ്പായം ആരംഭിച്ചതും സവികാ

[illegible]

ഈ അഭിപ്രായത്തെ എല്ലാ വരും സഹതപ്തപ്പെട്ടു.
1079 കർക്കടകം 16-ാം-നു മറിയപ്പള്ളി പലിയത്തമ്പ
രാന്റെ അന്നമനുസരിച്ച് മാർ ചിവന്നാടേപ്പാസ് സി
ജനാരിയിൽപെച്ച് ചിവാൻപേയ്ക്കാർ ഒരു പി നങ്ക
രജാനോർ ബി. എ ബി എൽ അർക്കുൽ അടു
ത്തയിൽ ഒരു യോഗംകൂടുകയും, സ്റ്റാർകം തീർപ്പുവായും
പുർക്കുപ്പട്ടത്തേക്കുവന്നാക്കാനും അത് എല്ലാ ജാതികള
സ്ഥലാർക്കും സംബന്ധിക്കുകയും ചെയ്യാനുള്ളതും
ചെയ്യുന്ന ഏതെങ്കിലും വിധാന്തിലായിരിക്കണമെന്നും,
അതന്റെ സമുപപം പണപ്പിരിവുകളെതിരായെന്നും
നിയമപിപ്പാൻ കതിരെയും സർവ്വനാരിയെയും ചെയ്തു.
പണപ്പിരിവിനായി മറിയപ്പള്ളി പലിയത്തമ്പരാൻ

വും സ്റ്റാക്കത്തെ സമാധിപ്പാൻ തീരുമാനിക്കുകയുണ്ടായി. ഇതുപോലെ കോട്ടണത്തിലും ചുറ്റുമുള്ള മേഖലയിലുള്ളതും സ്റ്റാക്ക് നിർമ്മാണത്തോടനുബന്ധിക്കുകയും പണച്ചിലവിന് തുടങ്ങുകയും ചെയ്തതായി അന്നത്തെ പത്രാപ്രാർത്ഥകരുടെക്കൊണ്ടു മനസ്സിലാകുന്നുണ്ട്.

പിന്നീട് നടന്ന സംഗതികളെപ്പറ്റി അന്തർദ്വീപ്തിൽ കിട്ടിയ വാർത്തകളാണ് അങ്ങേയറ്റത്തു്:

“ചാതിസ്സു കാപ്പി മൂലകങ്ങൾ” സംബന്ധിച്ചുള്ള ചുരുക്കുകൾ ചെന്നൈയിൽ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് പാർക്കർ അദ്ധ്യക്ഷനായുള്ള ഒരു കമ്മിറ്റി ഏർപ്പാടുള്ള. സംഭാവനകൾ വാങ്ങാനും മേയ്ക്കലിൽ നിന്ന് പലർ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന സമയം വഴുതും ചെയ്യുന്നതും പല പ്രമാണങ്ങളും വളരെ കാലമായിട്ടും നേരിട്ടു. എന്നു ചതുപ്പു. കമ്മിറ്റിക്കാരുടെയിൽ മിഷൻ മിഷനുകളും, പലതും ഉപഗ്രഹത്തിനായും മറ്റും വിദ്യാഭ്യാസത്തിലുള്ള ചതുപ്പു വകയും ചെയ്യുകയും, കാലാനുസൃതം ആയ സഹായത്തിലും ഉൾപ്പെടുന്ന അനേകം അദ്ധ്യക്ഷന്മാരും കോളർ സ്റ്റാക്കത്തെ സ്റ്റാക്കായിട്ടു തുടർന്നു നടത്തിവന്നുവന്നു വന്നു. ഏതാനും വർഷങ്ങൾ കാണാതായി. ഇതിനിടയ്ക്ക് ആർച്ച് ബിഷപ്പ് പാർക്കർ ഈ രാജ്യത്തിലെ ചോർ അദ്ധ്യക്ഷനായിട്ടു് സ്വന്തം നായകത്വത്തിലുള്ള കമ്മിറ്റികളും, അദ്ധ്യക്ഷന്മാരു് അദ്ധ്യക്ഷനായി വരുന്നതിൽ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു.

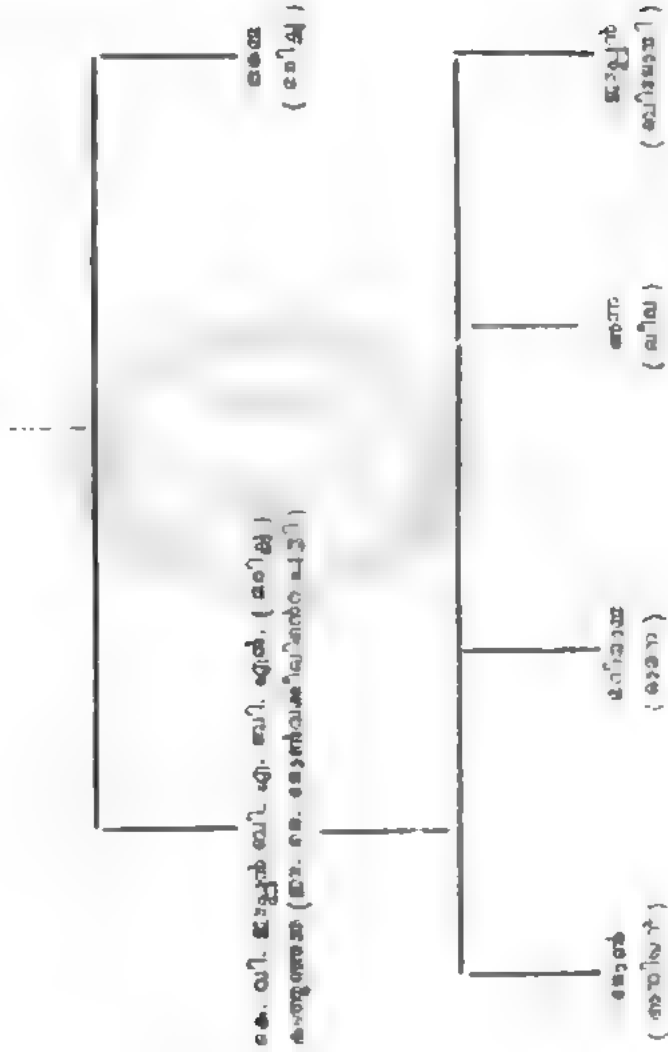
പാർക്കർ സ്റ്റാക്കിൽ അദ്ധ്യക്ഷനായിട്ടും ചിരിച്ചു കിട്ടിയ സമയം ചിലർ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുകയും അതിൽ അദ്ധ്യക്ഷൻ അതിൽ പ്രതികരിച്ചതുകൊണ്ടും സംഭവങ്ങൾ കൈമാറ്റം ചെയ്യുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ചാതിസ്സു കാപ്പി മൂലകങ്ങൾ അന്നത്തെ സമാപനങ്ങളിൽ അദ്ധ്യക്ഷനായും അതി

പ്രധാനമായ തീരുവല്ലാ ബാലികാരം കോസ്റ്റലിൻ അത്യാവശ്യമായ ചില കെട്ടിടങ്ങൾ പണിമെച്ചിക്കാൻ പണമില്ലാത്ത സ്കൂൾ കോളാമികൾ വല്ലാത്ത വിഷമിക്കുന്ന ഒരു സന്ദർഭം ആയിരുന്നു വന്നുവന്നത്. സ്മാരകത്തിനുവേണ്ടി പീരിയഡ് സംഖ്യ ബാലികാരം തന്റെ ആവശ്യത്തിനുള്ള വീനിയോഗിക്കുന്നത് അത്യാവശ്യം ഉചിതമായിരിക്കുമെന്ന സ്മാരകസംരംഭത്തിന്റെ പ്രധാന പ്രവർത്തനമായിരുന്ന ഇവയ്ക്കിടയിൽ ഭോഷ് വാക്കിൽ അതി പ്രായപ്പെടുകയും, അംഗവന മെയുവരിൽ അന്നു ജീവിച്ചിരുന്ന എല്ലാവരെയും ഈ അഭിപ്രായം അറിയിക്കുകയും, അതിനെപ്പറ്റി അധർഷ്ടനായി നിർദ്ദേശം എഴുതിയതയ്ക്കുണ്ടെന്നുവരുത്തുകയും ചെയ്തു. മാലാളി അയച്ചു എല്ലാവരും ഭോഷ് വാക്കിലെ അഭിപ്രായം അത്യാവശ്യമായി അനുഭവിക്കുകയും, സ്മാരകഫണ്ടിനുള്ള പീരിയഡ് കീട്ടിയുന്ന സംഖ്യ—അതുവരെയുള്ള പലിയയുൾപ്പെടെ നാലായിരം രൂപ—ബാലികാരം സ്കൂളിലുള്ള റവന്യൂ ഫണ്ട് ഷോർ (കൽക്കത്തയിലെ കാസ്റ്റ് ഫോർഡ് മിഷ്യൻ സെക്രട്ടറി), ഇ. മെ. ഭോഷ് (കൽക്കത്തയിലെ വാക്കിൽ), എ. എ. മാലാളി (റീട്ട് പോലീസ് കമ്മീഷണർ, കൊച്ചി) എന്നിവരെ എഴുതി. ബാലികാരം അതേവേണ്ടിച്ച് അന്നു അവർ പണിയിച്ച കെട്ടിടങ്ങൾക്ക് നാലായിരം രൂപ രൂപ മെൽ വായി. ഈ കെട്ടിടങ്ങൾ ചരിത്രനായകന്റെ സ്മാരകമായിട്ടാണ് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. അഥവാ, സ്മരണീകനായവരായ കൽക്കത്തിൽ വാതിൽക്കൽക്കിട്ടുള്ള എന്തിനാണ് പ്രത്യേകിച്ചാൽ സ്മാരകം?

കീർത്തിക്കേന്ദ്രത്തിൽ അമരണാദികൾകൊണ്ടു -
 അകന്ന ഭീമിയൊട്ടും മറ്റാരു മഹാജനങ്ങൾ,
 തെളിയിച്ചുള്ള സ്മരണയ്ക്കുമെന്തിനേ-
 കൽക്കത്തിൽ വാതിൽക്കൽക്കിട്ടുള്ളതും.

വ: രാഷ്ട്രീയക്കുടുംബം

വരതീസ്സമ്മാപ്പിള്ളി നീയമ്മ

אין קינג "אין קינג" "אין קינג"

അനുബന്ധം ഒന്ന്

വിവരങ്ങൾ

			ശ്രീ	ത			
		വ	ല	ന	സു		
	മാൻ	കാ	ലി	ജ	ദാ	ത്രാ	
മ	ല	യാ	ളി	ക	നോ	ര	മാ
	വി	പ	ത	കാ	ദ്യോ	ധി	
		ഉ	ശ	ക	തം		
			സു	ജ്ഞം			

മാൻ വഞ്ചിതസുത്രമാ ലക്ഷകാലത്തോൾ
 ഉപയാചിതജ്ഞോദ്യോഗം സുഗതമുപയാചിതം

അനുബന്ധം രണ്ടാം

സമസ്തകളും പുറത്തു

ബാക്കി മൂന്നു വരികൾ പുറപ്പെടുവിക്കാനായതുകൊണ്ട് ഒരു പാട്ടത്തിന്റെ ഏകതയിലും ഒരു വാക്യം കാണിക്കുന്നതിനാണ് സമസ്തകളും പുറത്തു. സാധാരണയായി നാലു ഭാഗത്തായിട്ടായിരിക്കും സമസ്തകം. സംസ്കൃതഭാഷയിൽനിന്നാണ് ഇതിന്റെ പൊതുത്വം. പൂർണ്ണമായതല്ല, ലിംഗവചനാഭിപ്രായപ്രകാരം മൂന്നു വരികളായിരിക്കും സമസ്തകം. ഇതിന്റെ പൊതുത്വം കൊണ്ട് ഒരു ഭാഷയിൽ ഇങ്ങനെ വിചിത്രങ്ങളായ വിശദീകരണങ്ങൾ ഉണ്ടാകാം. ഉദാഹരണം: "പ്രിയം വരം പ്രിയം ത്വം" എന്ന സമസ്തകത്തെ നോക്കുക. "പ്രിയം" എന്നാൽ പരമപ്രിയം എന്നാണ്. ഇതിന്റെ പൊതുത്വം. ഈ വരികൾ യോജിക്കുന്നവിയായിരിക്കണം ബാക്കി മൂന്നു വരികൾ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നത്. അതായത് സമസ്തകം സംസ്കൃതഭാഷയിൽനിന്നു വന്നതല്ല.

കാലം വരുമ്പോൾ മനസ്സാണോ?

കം ഹരി സംഗമം പ്രകടമാണോ?

കോങ്കി കിം വാ പരിപൂർണ്ണമാണോ?

പ്രിയം വരം പ്രിയം ത്വം.

എന്നു സർവ്വതരം നിർവ്വചനം പുറപ്പെടുവിക്കണം. ഇതിന്റെ മൂന്നു വരികളും ഒരു വാക്യം ഉൾക്കൊള്ളുന്നവയാണ്. യഥാക്രമം ആ മൂന്നു വാക്യങ്ങളുടെ ഉൾക്കൊള്ളലാണ് സമസ്തകം. സമസ്തകം—സമസ്തകം—കാലം വരുമ്പോൾ—കം ഹരി സംഗമം—കോങ്കി കിം വാ പരിപൂർണ്ണമാണോ?—പ്രിയം വരം പ്രിയം ത്വം. കാലം, കം, കോങ്കി, കിം, വാ, പരിപൂർണ്ണമാണോ?—പ്രിയം വരം പ്രിയം ത്വം. ഇതിന്റെ പൊതുത്വം കൊണ്ട് ഒരു ഭാഷയിൽ ഇങ്ങനെ വിചിത്രങ്ങളായ വിശദീകരണങ്ങൾ ഉണ്ടാകാം. ഉദാഹരണം: "പ്രിയം വരം പ്രിയം ത്വം" എന്ന സമസ്തകത്തെ നോക്കുക. "പ്രിയം" എന്നാൽ പരമപ്രിയം എന്നാണ്. ഇതിന്റെ പൊതുത്വം. ഈ വരികൾ യോജിക്കുന്നവിയായിരിക്കണം ബാക്കി മൂന്നു വരികൾ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നത്. അതായത് സമസ്തകം സംസ്കൃതഭാഷയിൽനിന്നു വന്നതല്ല.

[illegible]

എ. മ. ക്രി. മ. അ. 1950-51-ലെ പട്ടണത്തിന് നോട്ടീസ്. മറ്റു പലതും ഇതിന് തുല്യം. ചെറുപട്ടണത്തിന് ആ സ. മ. യ. പറ്റിയിട്ടുണ്ട്.

എന്നും തദ്ദേശികളായി ജനതയെ തിരിച്ചറിയുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ അതിനുള്ള അനുമതിയും കൈമാറ്റം ചെയ്തു. അതിനാൽ അതിനുള്ള അനുമതിയും കൈമാറ്റം ചെയ്തു.

[illegible]

കൂടെ നന്മയുമേറ്റും പ്രിയതമേ! കലാൻ അടുത്താക്കിയാൽ
 ഭാരം സങ്കടമെങ്കിലിനന്തിനിന്താ നാശത്തിനൊരാപുവർ;
 ഏതും ഭംഗി കലർന്നിട്ടും കവസിനിക്കാൽക്കാലത്താത് കയ്യിലി-
 ന്നാദം ചിന്ത . . . . .

ഇങ്ങനെ രസികന്മാർക്കു കരളുമാക്കു മനോധർമ്മപ്പാടി
 യിട്ടു മേച്ചുമിനക്കാടെന്നുളളു. പാശ്ചാത്യർ ശിഖിക്കുന്നവർക്കു
 ഒരൊന്നൊരൾ മാവിട്ടുപടിയുണ്ടാണിതു്. മനോരമയിലെ കവിതാ
 പംക്തിയിൽ ആനീച്ചൻനായർമുതൽ കോളകാളിമാസൻവരെ
 യുള്ള മുട്ടർ സമസ്താധ്യക്ഷന്മാരുളളുപിന്തിരുന്നു. “കൃക്കം
 മനുജന്റെ ചരിത്രം. സിദ്ധിത്രം. നിനച്ചാൽ” എന്ന
 ഒരു സമസ്ത മേിക്കൽ കിളിപ്പാട്ടു കേതവപ്പണിക്കർ മനോര
 യിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. അതിനു കീഴിയ പുരയെങ്ങിൽ
 ചിലന്താഴ് താഴെ ചേർക്കുന്നതു്.

ആരും കാണാത്തൊളിച്ചുണ്ടനെ തിരയ്ക്കിന്റെ മേത്തു ചെമ്പു ഉപിന്നം
 പാറം കൂടും മധാൽ കുട്ടികൾക്കു കളവിന്നുപുതം കരളുചിറ്റു;
 സാരംഗാക്ഷീനന്തൻ ഹൃദയധാരാമനം മധുര മോക്ഷിനിപ്പു.
 നേരം കൂടാതെ “കക്കം മനുജന്റെ ചരിത്രം. സിദ്ധിത്രം. നിനച്ചാൽ”

ഒടുവിൽ കണ്ണെളുത്തുമേനാൻ

കല്യാണത്തോളമേറെ മരിക്കുമ്പോഴു വിനയിച്ചൊപ്പു കവിതകൾ
 കല്പനാ നല്ലകീർത്തിപ്പു മുതിർന്നതിന്നു മുട്ടെന്തൊരുമുതൽ
 കെല്പുവായാ പർക്കുളൊരു കൃതിയിലൊഴും നേർക്കാ പാശ്ചാത്യരോ
 ചേർപ്പാണപ്പോ “കക്കം . . . . .”

കെ. സി. കേശവപിള്ള

പോലീസ്റ്റാമുറ്റത്തുണ്ടേ, കളവകൾ നെളിയിച്ചിട്ടു ചെന്നാലുണ്ടേ,
 കാലം ശിഖിച്ചു മർത്തു നന്തിവ ഡിട്ടു തന്നാ ചോറ്റുപാശ്ചാത്യരോണ്ടേ,
 ചേലൊരടത്തിട്ടുള്ളിൽ ചെലവെഴിയിട്ടു മലയാളനാമം
 കാലത്തും ചെമ്പ “കക്കം . . . . .”

അഴകുള്ള പത്മനാഭക്കുറുപ്പ്

കണ്ണി മുന്തിയ ദൈവകീമകളായ കരവെണിപ്പു കാരണത്താൽ കണ്ണിൽ
 മറ്റൊരു കണ്ണായിത്തീർന്നുവെന്ന് വരുമ്പോഴെങ്കിലും അത്ഭുതം
 ഭക്തിപ്രഭവത്താൽ വിന്നിശ്ചിതമായിത്തീർന്നുവെന്ന് കള്ള തന്ത്രമെന്തി-
 നെന്ന് തോന്നിപ്പോകുന്നു. "കണ്ണും . . . . ."

പി. വി. അനന്തനാഥൻ

[illegible]

കിരീടക്കാട്ടു കേശവപ്പണിക്കർ

[illegible]

കുടുംബശ്രീ

[illegible]

ഒരു ആധുനികൻ

സമസ്തകളിലും താല്പരങ്ങളിലും സമാന്വയ സമ്പ്രദായം ക്രമീകരണവിധി ഇത്രയൊളക്കട്ടെ വിചാരണം കരിയകക്കൊന്ന വിരോധസീമണം.

[illegible]

അനുബന്ധം മൂന്നു

മലയാളമുദ്ര

(கை. க. வி. வரலாற்று அறிவு)

[illegible]

അച്ചടിനൈതന്യം സാധിക്കുന്നതു. അതിലേക്കു ലേഖനമെഴുതുന്നവരുടെ സ്വത്വങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി (Types) തരം പ്രധാനമായി വേർതിട്ടു. അനേകരായകളിലെ ഏതൊരുവകളും വിൽക്കാൻ തയ്യാറുള്ള ബിലാഭത്തിൽ പ്രവർത്തനം ചെയ്യാൻ ഇന്നും കലയാലകൾക്കു ഇല്ലാത്തയാണിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ചേയ്ക്കി സാധിച്ച് വേർതിരിയുന്ന ഈ അച്ചകൾ അപ്രായോഗിക ഇവിടെ ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയില്ല.

ഇങ്ങനെ അനേകരായകൾക്കുവേണ്ടി ഇപ്പോൾ അനേകരായകൾക്കുവേണ്ടി അതിൽ ആധാരമാക്കിയ തരത്തിൽ നല്ല ഉദാഹരണ അച്ചടിയിലുള്ളതും ആകൃതിയോടനുസരിച്ചുള്ളതും, താഴെപ്പറയുന്ന ചില സഹകാരികളുടെ അല്ലെങ്കിൽ ചില അച്ചടിയിൽ ഇപ്പോൾ ഉപയോഗത്തിൽ അച്ചടി എത്രയോടണ് അധികമായും തോന്നിയും നടക്കുകയാണു.

അച്ചടിയിൽ എത്രയും പ്രധാനവും സാധിക്കാൻ പ്രയാസവും തോന്നിയെങ്കിലും അച്ചകൾ ഉണ്ടാക്കുകയാണെന്നുള്ളത് കാര്യം അല്ലെങ്കിലും പരിഹാരമുണ്ടാകും. കാര്യം അനുഭവപരമായാണ്. ഈ പ്രയാസമുള്ള പണിയിൽ അച്ചകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിൽ ഇവിടെ വാസ്തവത്തിൽ വളരെ പ്രയാസമുള്ള ഒരു പ്രവർത്തിയാകുകയും ചെയ്തതായി ഞാൻ തിരിച്ചറിയുന്നു. കാര്യം പ്രവർത്തി സ്വഭാവത്തിലുള്ളതായി കാര്യം അനുഭവമുള്ളതായി വേറെ ഉദാഹരണമുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുന്നതിൽ വിചിന്തനം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അച്ചകൾക്കായി വാർത്തകൾക്ക് അച്ചടിച്ച് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഈ മൂന്നു ഘട്ടങ്ങൾക്കൊക്കെയും പണികളും കാര്യം സൂക്ഷ്മമായി വളരെ കലയും നല്ല വാസ്തവമുള്ള പണിക്കാർക്ക് അല്ലെങ്കിൽ വേറെ ധാരാളമായ വിധം സാധിക്കാൻ പ്രയാസമാണ്. ഏതൊരുവകയിൽ വളരെ

സാമർത്ഥ്യമുള്ള പണിക്കാരുള്ളതു കൂടാതെ അപർക്കം സമയം
നമിന് അനേകന്മാരും ഹസ്തങ്ങളും ശിരസുകളും ഉണ്ടു്. ട്രോ
പ്പിൽ പായേണമെന്നു് പക്ഷമുണ്ടു് ഉപാധമില്ലാത്തതു് ഉപരി
യ്ക്ക് അല്പമിളക്കുന്നതാണെന്നു് പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ അക്ക
രങ്ങൾ നൂറ്റാണ്ടിൽ ഇരുപതായിരത്തു് പൂന്നു പൂസീപടാനുടേയും
അറബിയിലും വാലിപ്പുറത്തിലുംകാണാതെ ചെറിയപ്പോൾ വാലിയ
കുന്നതും കണ്ടതും ഉള്ളതു് കൂടാതെ ചുറ്റും മലിന പ്രദേശങ്ങളും
സംസ്കൃതം വിവരങ്ങളും ഉൾപ്പെടെ പറ്റിയിൽ അറക്കത്തു
ണ്ടായിട്ടു് പൂ വാലിപ്പുറങ്ങളിൽ പറ്റുതരം വാലികളും അല്പമി
ക്കാറുന്നവരും. പാട്ടുകൊണ്ടു് ഉരുക്കുകയും കൊണ്ടിരിക്കുകയും
കൂടാതെ അതിർപ്പെടുന്നവരും ഈ ചെറിയ പാലികൾ പറ്റാം
ഈ ചെറിയവർ സാധാരണ പ്രിഷ്ണാലും ആഹ്ലാദവും മൊഴുൽ
മനിക്കുന്ന പ്രവൃത്തിക്കാരാണു്.

മലയാളത്തിൽ അക്കരങ്ങൾ അറുപത്താറുതന്നെ പാട്ടു
ന്നതു്; എങ്കിലും ഇപ്പോൾ നിലക്കൾ ഈ പാലികൾ കൂടിക്ക
ടേയും പറ്റു സാധിക്കാറുപ്രകാരമുള്ളവരും ആ ചെറിയവർ
അറുപത്താറുതന്നെ പാലികൾക്കു് സാധാരണയായും ചെറിയ
കുതിപ്പുറ പാലികൾക്കു്, മലയാളത്തിലെ അക്കരങ്ങൾ
സംസ്കൃതത്തിൽനിന്നു് എടുത്തിട്ടുള്ളവകൊണ്ടു് അല്പ
മെപ്പിറക്കുന്നതു്. സംസ്കൃതത്തിൽ ഇപ്പോൾ വാലിയ്ക്കു് ചുറ്റും
പാലികൾ, ഇവ സാധാരണയായും ഇവ പാലികൾ (എ. ൪) ൪, ൪ ചുറ്റിനി
ന്നു് മറ്റു ചുറ്റുംകൂടും കൂടിയിൽനിന്നു് വന്നവയായിട്ടും തു
പ്പു്. അക്കരങ്ങൾ ഇങ്ങിനും മറ്റാകുന്നുണ്ടു് മേൽക്ക
ളക്കുന്ന വാലികൾക്കു് സംസ്കൃതവർക്കു്കൊണ്ടു് ചെറിയ
വർക്കു്കൊണ്ടു് വെട്ടും മേൽനിന്നും ഉണ്ടായിരുന്നെന്നു്. ചില
അക്കരങ്ങൾ മറ്റു അക്കരങ്ങളു് കൂടിക്കൂടെ മേൽക്കു്കൊണ്ടു്
യായിട്ടു് ഇപ്പോൾ ചെറിയവർക്കു് ഇവ പാലികൾക്കു് വാ
ലികൾക്കു് + ചുറ്റുംകൂടും മറ്റാകുന്നുണ്ടു് ചെറിയവർക്കു്

വർഗ്ഗം ഏഴായിട്ട് ഉണ്ടായവയുമാണെന്ന സൂക്ഷിപ്പുനോക്കിയാൽ അറിയാം. ഒരു, ന, മ, വ, റ, ഉ, ഇ വർഗ്ഗങ്ങൾ സ്വരപ്രകാരം വ്യക്തമായും ഇരിക്കുന്നു. ട, ണ, ള, ഴ, ഺ ഇവ കേവലം കീഴ്വരയിലേർന്നിട്ട് ഉണ്ടായിട്ടുള്ള വിവരങ്ങളാണ്. ച അച്ചടിയിൽ കീഴിൽ ഇട്ടിരിക്കുകയാണ് ഇപ്പോൾ അധികം കാണുന്നത്. ഏകിലും കച്ചുപ്പത്തിൽ പ്രായേണ കേവലം അക്ഷരി ഇട്ടിരിക്കുകയാണ്. ക, ങ, ഞ, ന, ഡ, ണ, ഉണ്ടെന്ന അനുമാസിക്കുകയും വേർതിരിക്കുന്ന ചിഹ്നങ്ങൾ ക്ഷോഭിതരായ ഇടവും വ്യക്തമായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. സംസ്കൃതവർണ്ണങ്ങളെ ഏകുന്നതിൽ മാത്രം ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ശുദ്ധവർണ്ണരേഖ രണ്ടു വിധത്തിലും പ്രയോജനപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഏകിലും വേർതിരിക്കുന്നതിൽ അധികം ആവശ്യപ്പെട്ടു കേവലമായി നമിക്കുന്നതിൽ ആകർഷകമാണ്. കേവലം അധികം അക്ഷരകൾ ഉള്ളവയായിരിക്കുമ്പോൾ അക്ഷരങ്ങൾ കേവലം ഇടവും വ്യക്തമായും പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഇവിടത്തിൽ ശുദ്ധവർണ്ണത്തിൽ പല അക്ഷരങ്ങളും ആവശ്യപ്പെടുന്നതിനായി കേവലമായിട്ടുള്ളതായും കാണുന്നുണ്ട്. കേവലമായിട്ടുള്ളവയെ പകരം പകരം പകരം വരുത്തുകയും അങ്ങനെ ഏകുന്നതിനായി ആവശ്യപ്പെടുന്ന പകരം ശുദ്ധവർണ്ണരേഖ ഇങ്ങനെ ഇടവും വ്യക്തമായി പ്രയോജനപ്പെടുന്നതിൽ, അക്ഷരവർണ്ണവർണ്ണകൾകൊണ്ടായിരിക്കാം അവയെ അധികവും കേവലം കീഴ്വരയിലേക്കു ഏകിക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ ഏകുന്നവർക്ക് അങ്ങനെ പലതരം അക്ഷരങ്ങളെ ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ അവരുടെ ചെറുപ്പം ഉണ്ടായാൽ കഴി. അച്ചടിക്കാൻ ഇത് ഒരു ഏകുന്നതിൽ സാധിക്കുന്നതല്ല. അക്ഷരങ്ങളിൽ അനേകം കച്ചികളിൽ നേരിലും ഇല്ലാത്ത കേവലം കച്ചികളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ സാധ്യത കേവലം വർണ്ണങ്ങളെ ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ കേവലമായിട്ടുള്ളവയെ ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ കേവലമായിട്ടുള്ളവയെ ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ അറിച്ച് ഇങ്ങനെയുള്ള വർണ്ണരേഖ

പ്രാതെ കഴിയുന്നതല്ല ഈ വിധത്തിൽ ഭക്ഷണം ഉണ്ടാക്കണമെങ്കിൽ കഠിനമായ മുന്നറിവു സംഭവിക്കും. ഈ പണികൾ ഒരു വിധമായിട്ടെങ്കിലും ചെയ്യാൻ വരുമെന്നു പണിക്കാരെ കീഴുകുന്നെന്ന ആശയം ഉണ്ടാകരുത്. വളരെ അനുജ്ഞിക്കുന്നപക്ഷം, അധികം കൃഷി വളരെ അധികമായിരിക്കണമെന്നുള്ളതു വിരോധിച്ചു പറയണമെന്നല്ല. ഇത്രയും കഷ്ടപ്പാടും അധികമായി ചെയ്താൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന അക്ഷരം ആ ഒരു പ്രാവീണ്യപ്രാപ്തിയെ വീഴ്ത്തുന്നതിനും ആവശ്യപ്പെടുന്നതും വരാം.

[illegible]

ഇങ്ങനെ ചലച്ചിത്രത്തിൽ അകാശങ്ങളുടെ എണ്ണത്തിനും വസ്തു
ത്തിനും യാതൊരുവിധ അളവും കണക്കാക്കില്ലാത്തവിധത്തിൽ
നാൽ അല്പടി നൽകുന്നവർക്കുള്ള പുരസ്കാരം അവാർഡ് ആണ്.
അറിയാൻ പറ്റാത്തവർക്കുള്ള അറക്കാരം സമ്മിച്ചുകൊണ്ട്
പുരസ്കാരം, അറക്കാരം സമ്മിച്ചുകൊണ്ട് കൊടുക്കുന്ന
നാലാമതും അല്പടി വർദ്ധിപ്പിച്ച് "പുരസ്കാരം അവാർഡ്, പദ്മ
ഭൂഷൻ അവാർഡ്, പത്മി അവാർഡ്" എന്നും
സമ്മതിക്കുന്നതുകൊണ്ട് യാതൊരു സംശയവുമില്ല. ചലച്ചിത്ര
ത്തിൽ അല്പടി നൽകുന്നവർക്കുള്ള പുരസ്കാരം അവാർഡ് ആണ്.

എത്രയോ വ്യാപാരികളാണുള്ളത്! അതിൽ മാരകരായതെന്തെങ്കിലും അടവാനും അടവാതം അനുവാദമില്ലാത്ത എത്രയോതരം ഇന്ദ്രിയങ്ങളാലും കരുണിച്ചുകൊണ്ട് മാർത്താണ്ഡനായി ഇറിച്ചുവന്നു. അദ്ദേഹം ധീരവീര്യവർദ്ധിപ്പിക്കുകയും നോക്കിയാൽ ആർക്കും അറിയാവുന്നതുമാണ്. ഈ കാരണത്താൽ പ്രയോജനിച്ചു. ചന്ദ്രൻ നാടീശമെന്നായ അച്ചടിപ്പാർ മെല്ലുകാണുന്ന വേലകളും എത്രയോ നേത്രാനന്ദകരങ്ങളും മോക്ഷോപകാരപ്രദങ്ങളുമായിരിക്കണം! മലയാളഭാഷയിലെ അക്ഷരങ്ങളെക്കുറിച്ചു മേൽപറഞ്ഞവോണെന്നുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെയുള്ള ഭവനങ്ങൾ മലയാളമച്ചടിപ്പാർ മേലാലായും ഉപകാരമാണ് സ്വപ്നാഭി ആനന്ദിക്കാത്തതല്ല. ഇതിന്റെ സ്വന്തമാലാഭമില്ല. മേൽപറഞ്ഞ അച്ചടി മലയാളത്തിൽ കലനായി എതിർ ചന്ദ്രൻമാരും കൂടാത്തതായായി

അച്ചടിപ്പാർക്കുള്ളതും എല്ലാം കാര്യമാണായി ഉകാരത്തോടും ഉപകാരത്തോടും കൂടിക്കുന്ന മാനിഷങ്ങൾ പുഷ്പകം ഉണ്ടാക്കി അക്ഷരങ്ങളെ വലുതാക്കുന്നു. ഇക്കാരണത്താലായവരുടെയും മേൽക്കുന്നതുമായവരെ മേൽക്കാൽ ചന്ദ്രൻമാരുടെ കൈമാർപ്പ് മേൽക്കാൽ ഉണ്ടായതായി കാർത്തുണ്ട്. ഇത് വരാപ്പുറം മീനാർ വക അച്ചടിപ്പാർക്കായി. ദൈവം ഇങ്ങനെയെന്നെ അറിയുന്നു. മോക്ഷോപകാരകാലം ചന്ദ്രൻമാർക്കുള്ളതും ഇതിൽ മാത്രം പ്രമാണമുള്ള മീനാർ വക അച്ചടിപ്പാർക്കുള്ളതും ഇത് സ്വയംയെന്നെ പ്രയോജനിച്ചു കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതുകൊണ്ടായിരിക്കാം മറ്റു അച്ചടിപ്പാർക്കുള്ളതും ഇതിനെ അനുകരിക്കാനും കൈമാറ്റത്തിലും നഷ്ടപ്രകാരം സമയാകാണുന്നത്. ഒടുവിൽ, ആരംഭിച്ച അച്ചടിപ്പാർക്കുള്ളതും ഇതിനെ ഉപേക്ഷിച്ചു എന്തും അറിയുന്നു. ഇപ്പോൾ ഈ പ്രയോജനം എന്തും കാണുന്നില്ല. ഇതു നഷ്ടമായി എങ്കിൽ അച്ചടിപ്പാർക്കുള്ളതും ചെലവിട്ടു വളരെ കാര്യമായിരുന്നു. എന്നാലും പക്ഷിരം അക്ഷരങ്ങൾ ചിന്നേണ്ട അവാദമുള്ളതുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നുള്ളതിനെ അറിയപ്പെട്ട ഇതിനെ ഇനങ്ങളിലായി ഇത്രയക്ഷരങ്ങൾ

മേനമെന്നുള്ള ഒരു ചിർച്ചയായ കണക്കുമാക്കുന്നതുമാത്രമല്ല അതു ടി സ്വാമന്യമായി നടത്തുവാൻ കഴിയുന്നതു. ഇതിനെക്കുറിച്ചു് ഇതിൽ പ്രവേശനമുള്ള പലർക്കും തോന്നിപ്പോന്നിരിക്കും. എങ്കിലും ആദ്യമായി ഈ പ്രയാസത്തെ പരിഹാരമായി മുന്നിക്കാക്കിക്കൊണ്ടും അതിന്റെ നിവാരണത്തിന്നു് ഒരു മാർഗ്ഗമുണ്ടാകിക്കൊണ്ടും മെഴുട്ടുള്ളതു് അന്തരംഗത്തു തോന്നുന്നു.

കൃഷ്ണവർമ്മയിൽ ഭാഗ്യവശത്തു അക്ഷരം കഴിക്കുമുള്ളവയെല്ലാം സമരണാഭ്യർത്ഥത്തു അർത്ഥാക്ഷരങ്ങളാണെന്നു പ്രത്യക്ഷമാണല്ലോ. മലയാളത്തിൽ അന്യഭാഷാധാരക്കൾ പ്രവേശിക്കുന്നതിന്നു മുൻപിൽ റം, ആ, ന്, ന്, ൾ ഇവയെ ആവരണപ്പെടുത്തുന്നതു്. ൾ ധ്വജനാശയവും അഭയവും മോക്ഷപ്രദമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്താറുണ്ടു്. ഈ അർത്ഥാക്ഷരങ്ങളെക്കൂടി യാതൊരു കേൾപ്പുണ്ടു് ഒരു ഹെട്ടു് ഒരേ ആകൃതിയിൽ കാണുന്നതിന്നു് അർത്ഥാക്ഷരങ്ങൾ മുൻകാലത്തിൽ എങ്ങനെയാണു് ഏഴതിവന്നതു് എന്നു് സംശയരഹിതമായി ഭവിക്കാം. തമിഴിൽ ഇപ്പോഴും യാതൊരുവായി നടപ്പുള്ളതു് അക്ഷരങ്ങളുടെ മിശ്രമെന്നു കരുതിപ്പോന്നു്. ആ ഭാഷയിൽ അച്ചുപ്പിച്ചുകാണുന്ന പന്തുകങ്ങളിൽ ചിന്തപണ്ടും മക്കയും പൂർണ്ണാക്ഷരങ്ങളെക്കൂടി കരുതിട്ടാണു് ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതു്. മലയാളത്തിൽത്തന്നെ സിംഹാശ്രമം മുതലായ പന്തുകങ്ങളിൽ അർത്ഥാക്ഷരങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതു് ഈ പ്രവൃത്തികളാണു്. ആ, ന്, ൾ മുതലായവയും ആദ്യകാലത്തു് ണ, ന, മ, എന്നീ അക്ഷരങ്ങളുടേതിനെ കരുതിട്ടു് ഉന്നയിക്കുമ്പോഴാണെന്നു്. കാലക്രമേണ ഏഴത്തുവാൻ ഏഴുപ്പത്തുതിരവേണി അക്ഷരം ഏഴതിരതിന്റെ ശേഷം കമ്പിളിക്കു മിശ്രമെന്നു കരുതിപ്പോന്നതിന്നു്. അക്ഷരം മോശ്വാനിപ്പു മിക്കിൽനിന്നു് കത്തുമ്പോൾ ഒരു മെഴുട്ടാക്കിത്തീർത്തതാണെന്നു് പ്രത്യക്ഷമാണു്. റം, ആ, ന്, ൾ ഇവ ട, ത, ഇവയുടെ അർത്ഥാക്ഷരങ്ങൾ ആകുകയാണു് ഇവയും ഈ ദീപ്യത്തിൽത്തന്നെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതാണെന്നു വ്യക്തമാണു്.

മലയാളത്തിലെ അക്ഷരങ്ങളുടെ എണ്ണം കുറയ്ക്കാനായി ചരിത്രത്തിൽ ഉണ്ടായവർ ഇന്നത്തെ കത്തിട്ടക നടപ്പാക്കുന്നിങ്ങേതാളും മലയാളവും സാക്ഷാദ്യുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമല്ലെന്ന് ചേർപറഞ്ഞ കാരണങ്ങളാൽ എനിക്ക് തോന്നിയ പോയത് "ഒരു വാർഷികം" നായി ഏകദേശം അധികാരത്തിൽ ഒരുമിച്ചും ഉദ്യോഗത്തിനാൽ ഈ വിവരം അനുഭവമായിട്ട് മലയാളപത്രത്തിൽ" കൈയ്യെടുത്തു. എഴുതിയതും അവയുടെ അടിപ്രായം അറിയാത്തതാണ് അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ സംഭവമായിട്ടുള്ള രേഖകളോടൊന്നും അൻ സൂക്ഷിപ്പിട്ടില്ലായ്മയാൽ ഇപ്പോൾ നിത്യയായി പറയാൻ നിവൃത്തിയില്ല എങ്കിലും, "കേരളചരിത്രം, കേരളചരിത്രം, കേരളാപകാരി, നവോത്ഥാനചരിത്രം, മലയാളചരിത്രം" ഈ പത്രങ്ങൾ എല്ലാം ഏകദേശം "പ്രായം" ചേർന്നായി സരികരിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും അതുവുമായി അടിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി മാർഗ്ഗമുണ്ട്. നടപ്പാക്കുന്നതു ഗവർണ്മെന്റുകൾ വേണ്ടതെന്നും പാർപ്പുകൾക്കുള്ളിൽ പ്രയോഗിച്ചു തുടങ്ങുകയാണ് വേണ്ടതെന്നും ഇങ്ങനെ ആരംഭിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചല്ലാതെ പ്രായം ഗണിക്കാറില്ല" ആർക്കും അറിയാതെ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു തോന്നാറില്ല. എത്രമാത്രം പ്രയോജനകരമായിരുന്നാലും ഒരു സംഗതി പുനീകരമായിരുന്നത് അതിനെ സരികരിക്കാൻ അനുബന്ധിച്ച് പ്രയോജനം ഈ നാട്ടുകാർക്ക് സാധാരികമായി ഒരു ഒരുമയും ഉള്ളതാകുകയാണു്, അടിപ്രായം പാഞ്ഞ പത്രാധിപന്മാരിൽ അധികാരം വല്ല അമുച്ചുണ്ടാകുമെന്നും വേണ്ടതാണെന്നും അല്ലെങ്കിൽ അവയുടെ പത്രം എങ്ങനെയും അമുച്ചുതത്തിൽ കൂലിക്കൊടുത്തു" അമുച്ചിപ്പിക്കുമെന്നും ആയിരുന്നതുകൊണ്ടു്, ഏകദേശം അടിപ്രായത്തെ തരിശാക്കും ആയതെന്ന പ്രയോഗിച്ചുകാണാത്തതിനെപ്പറ്റി "എനിക്ക്" അങ്ങനെയൊരു ഉദ്ദേശമായില്ല. ഏകദേശം സ്വന്തം ക്രമത്തിൽ ഉണ്ടായി നാമുടകാലം മുൻപിൽ മലയാളത്തിൽ അമുച്ചിയെന്നും "മലയാള മനോരമ" എന്ന പത്രം ഇതുവരെ "മലയാളമനോരമം" എന്ന പത്രം അമുച്ചുതത്തിൽ

കിടം ഇതു കാരണമല്ല പരീക്ഷിക്കാതെ കഴികയില്ലെന്ന നിയമം
യിച്ച് ആദ്യം പത്രത്തിൽത്തന്നെ അപൂർവ്വമായി ചാണിടുന്ന
കുപ്പുകൾക്കുടമകാളും ഈ പ്രസ്ഥാനം തുടങ്ങി. പരിചയക്കര
വിനാൽ വായിക്കാൻ ചാണിടുന്ന അല്പ പ്രമാണവും കേവലം
നവീനരൂപം ചേതുവായി പലതും വിശാലം പറയാൻ ഇംഗ്ലാൻ
കെന്ത യോപ്പൂട്ട് ഇന്ത്യയോ ഇതിനെക്കുറിച്ച് ഞാൻ ഭരതന്ദ്രം
പാസ്വരായി പാഞ്ഞിട്ടില്ല. അദ്ദേഹ സംഭാഷണത്തിൽ പല
കാരന്മാരോടും പ്രസംഗത്താൽ ഇതിനെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചി
ട്ടുണ്ട്. ജനസാധാരണത്തിൽ പരിചയം വരുന്നതുവരെ അത്ര
അധികമായില്ലായിരിക്കും എങ്കിലും, അച്ചടിക്കു വളരെ വളരെ
സൗകര്യമുണ്ടാകുന്നതാകകൊണ്ട് നല്ലൊക്കുന്നതിൽ വിശാലമായി
ഒല്ലാത്തതും ആരും അറിയാത്തതുപോലെയായി കാർഷണിപ്പം.
അല്ലാതെ ഇതിനെക്കുറിച്ച് നല്ലൊക്കുന്നതിൽ അധികമായിട്ടില്ലെന്ന
അന്വേഷാരിയും അധികമായും പാസ്വരായി അറിയാതും പാ
ഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. ആദ്യകാലത്തു് ഏകദേശം ചേരുന്ന
തിൽ വിശാലമായി ഒന്നും പാഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത കേരള പത്രിക
കാളും മലയാളമനോരമ് അച്ചടക്കത്തിൽ അച്ചടിച്ച ഒരു പത്തു
കുറഞ്ഞു കിട്ടിയതും അറിയാത്തതിൽ കേന്ദ്രീകൃതം സമ്പ്രദായം
ക്കുറിച്ച് അത്ര സന്തോഷമില്ലാത്തവിധത്തിൽ ഏതൊ പാഞ്ഞി
ട്ടില്ലയോ എന്നൊരു സംശയം മാത്രമുണ്ട്. ആദ്യത്തെ അറിയാ
തും പാഞ്ഞുകാലത്തു് ഈ കേരളപത്രികയ്ക്കു് സ്വന്തമായി ഒരു പൂ
ട്ടും ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നുമാണ് മാർമ്മ.

മറ്റൊരിടത്തിന്നും ഇത്രയും ഏതിൽക്കേൾക്കാൻ സാധി
യാകാതെ ഈ നാലുകാലും കഴിഞ്ഞുവന്നു കാണ് കേന്ദ്ര പക്കം
ജാതാസമാധാനമെന്ന നിയമിക്കാം. എന്നു മാത്രമല്ല, സ്വന്ത
മായും അധികം പണംമുണ്ടാകുന്നതും അച്ചടിക്കുന്ന പല പത്രാ
ധിപന്മാരും ഈ സമ്പ്രദായത്തെ അപ്പോസ്റ്റോൾ യോഗംപോലെ
അനുകരിക്കുന്നതായും കാണുന്നുണ്ട്. ഗ്ലാഡ്സ്റ്റൺ (Gladstone)

അനുബന്ധം നാലു്

കഥാമഞ്ജരി

രമിരത്തിനും മനസ്സിനും അസ്വാസ്ഥ്യമുള്ള സമയങ്ങളിൽ അപൂർവ്വമായി മിഥ്യപ്രഭാവങ്ങൾ കാണുന്ന താമരനിട്ടയിൽ സുഖസ്വപ്ന പരമാനന്ദം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ, പെട്ടെന്ന് ഉണർന്നോഴ്ചയാകുന്ന കഠിനമായ മനസ്സലം വായനക്കാർ അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അവർക്ക് മേൽപ്രകാരത്തിൽനിന്നു് കഥാമഞ്ജരിയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്കുണ്ടാകുന്ന മനോഹാസ്യതയിന്റെ സ്വഭാവം അറിയുവാനാകുന്നു. മറ്റുള്ളവർക്കുണ്ടാകാത്തപോലായ ഈ ഹൃദയ പുഷ്പങ്ങളിൽ വിപ്രാധിനാഭിനിയുടെ വക്രതാ വ്യക്തതയിൽ ൭൭ ഭാവങ്ങളും ഉള്ളവയെങ്കിലും, അതിന്റെ ഗ്രന്ഥകാരനായ ഏൽ. രാജസ്ഥിവാരിയരവർക്കും അതൽ തീർത്ഥാടകങ്ങളായിരിക്കുന്ന സ്മരണകളെയും അനുപമപരവകളെയും സംബന്ധം നോക്കിയാൽ ആർക്കും മറ്റുമുള്ളതോടൊന്നുതന്നെ..... ഈവക നൂറ്റാണ്ടുകൾ വാസനയും ബുദ്ധിയും നിർമ്മുഖ്യവും കുറവായിട്ടുള്ള മിക്ക മനസ്സുകൾക്കും വരുത്തുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്. എന്നാൽ ചർച്ചയവരിയൽ പലമാതിരിയായി ചർച്ചയ്ക്കു കഥാകൾ വരുത്തുക എന്നുള്ള അത്ഭുതകർമ്മം സാമാന്യന്മാരായ് അസംഭവമായിട്ടുള്ളതാണ്..... രാജസ്ഥിവാരിയരവർ നിരവധിയിൽ കാര്യം കാണുന്നതായ പല പദങ്ങളും ഇതിലുണ്ട്. സാമാന്യന്മാർക്കു്, രാജാക്കന്മാർക്കു്, നാട്ടുവക്ത്രങ്ങൾ, സർവ്വനും, സമാപ്തിക്കു്, പേരോടെങ്കിൽ ഇത്രാഭി.

രാജസ്ഥിവാരിയരവർ ചീരകന്തലങ്കാരപ്രയോഗത്തിന്നു വാസ്തവോപജ്ഞിതനായിത്തന്നെക്കൂടി മഹിഷാസുരകുന്തളനെന്നായില്ല. കെട്ടിപ്പുസ്ഥിച്ച്, ചേരവേദസമീപം, ആറുകലവരേജാമന്ത്രി, കൈരളസ്ഥാനമായ കലവർ എന്ന കൂടി, അഞ്ചരനവനാശകാലത്തു് ഏതും അറിയാതെ വേങ്ങുന്നതായായി താമസിച്ചു, ദൈവനാശം രണ്ടാം

സ്വയംവരം പൂർത്തിയാക്കി നിശ്ചയിച്ചു, ഭൂമിയിൽ പതിച്ചു ചെട്ടുവിടർ മുതലായവ നോക്കുക.

വ്യാകരണവും നീഘണ്ടുവും അവതാരവും പരിഷ്കരിച്ചതു കൊണ്ടുമാത്രം തന്മണ്ണിവാരിയവർകൾക്കു തൃപ്തിതോന്നിയില്ല. അദ്ദേഹം പുരാണകഥകളിലും ഇരുപതിൽ ചിലകൾ പരിഷ്കാരങ്ങൾ വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. കല്യാണസൗമന്ധികത്തിൽ മിശ്രസനനെ മാറ്റി അർജ്ജുനനെ നായകനാക്കി; ദ്രോണിന്റെ വീരഭക്തിയും അദ്ദേഹം കല്പിച്ചു; ബകവധത്തെ പാണ്ഡവന്മാരുടെ അജ്ഞാത വാസകാലത്തെ നീക്കിപ്പോയി; മുചകന്ദന്റെ പിതൃകഥ മാസരന്മാർക്കു, ദണ്ഡന്ദന്റെ പിതൃകഥ അനിലരാജാവിന്നും, രാവണന്റെ പിതൃകഥ വൈശ്ണവജാതിക്കും കൊടുത്തു; രാവണവധം ഒഴിഞ്ഞു" അഭിഷേകത്തിൽ വിശിഷ്ടനായ പകരം സുഗ്രീവനെയാക്കി - പരിഷ്കാരമാണല്ലോ ഇക്കാലത്തിന്റെ പ്രധാന ലക്ഷണം. പുരാണകഥകളെ മാത്രം അതിർത്തിന് ഒഴിച്ചുവീടാൻ പാടില്ലെന്ന് ഇദ്ദേഹം വിചാരിക്കുന്നതിൽ യുക്തിയില്ലെന്നു പറയാൻ പാടില്ല.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കർത്താവായ മി: വാർവർ മിശ്നാതി മൈക്കോടനിയുടെ അന്ത്യകാരണം, മദ്രാസ് സർവ്വകലാശാലയിലെ മലയാളപരിഷ്കരണമാണെന്നു കാണുന്നത് അന്ത്യവും അതുതന്നെയാണിരിക്കുന്നത്. യോഗ്യത, സർവ്വകലാശാലയ്ക്കു "ഇന്നു നമ്മിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസ മാതൃക വേണം എന്നു വല്ല പ്രതിപാദനം ഉണ്ടോ എന്നറിഞ്ഞുകൂടാ. ഇപ്പോഴത്തെ സർവ്വകലാശാലാബോർഡാരികൾ മലയാളഭാഷയെ പഠിപ്പിക്കുന്നതു ചൊടയല്ലെന്ന് ഈ പുസ്തകം കണ്ടാൽകൂടി തെളിയാൻ യോഗ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. *

* ഈ വിശ്വകലാശാലയിന്റെ ഫലമായി വാരിയനു സർവ്വകലാശാലക്കാർ പരിഷ്കരണമാനസ്സാക്കി പരിഷ്കരിക്കേണ്ടതായി.

ഇതേ പട്ടികയിൽ

ഉപകരിച്ച പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ

1. മലയാള ഹോമിയോ പഠന വാളാർ
2. നസ്രാണിപ്പിപ്പിക ടി
3. കേരളമിത്രം ടി
4. അന്താരാഷ്ട്രീയ ടി
5. വിദ്യാവിനോദിനി ടി
6. മാനവജാലോപദേശിക
7. കണ്ടൽപ്പാലം (Dr. കെ. വി. മാനവ്)
8. കവിതാസമാഹാരം നാടകം (മുത്താശ്വതി രവിവർമ്മ)
9. കവിതാസമാഹാരം നാടകം (കെ. സി. കേരളാപിള്ള)
10. മനോരമവർത്തനം നാടകം (മുത്താശ്വതി രവിവർമ്മ)
11. സി. വി. അമൃതമണി (മി.വി.വർമ്മ)
12. റവ: ജോർജ്ജ് മാണിക്യം (കെ.എം. മാണിക്യം)
13. വൃത്താന്തപത്രവർത്തനം (കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള ബി. എ.
14. മുർക്കോളൂ കാക്കൻറ അപ്പിപ്പാർത്തി
15. പരമേശ്വരൻ ചിത്രീകരണമുതലിപ്പാർത്തി
16. ജാതകവിശ്വാസസംഗ്രഹം
17. തിരുവനന്തപുരം പരമേശ്വരൻ (ലേഖനം-ടി. കെ. ജോസഫ്)
18. തിരുവനന്തപുരം പരമേശ്വരൻ (ലേഖനം-കെ. സി. മാണിക്യം)
19. ഉദയപ്രഭാതം സമാഹാരം നിരവധി (പരമേശ്വരൻ കോപ്പി)
20. മെറ്റീരിയലും ആരോഗ്യം (കെ. എ. വർമ്മ)
21. ഏതായാലും നാടകം ടി
22. കലാനിരീക്ഷനകം നാടകം ടി
23. സമുദായം ടി
24. കീർത്തനമാല ടി
25. അന്താരാഷ്ട്രീയ പ്രസംഗം ടി
26. അന്താരാഷ്ട്രീയ പ്രസംഗം ടി

വിദ്യാവിനോദിനി മി.വി.വർമ്മ 100 100 100

